

நல்லை சுமரன் மலர் 1993

வெளிச்சி: யாழ்ப்பாண மாநகராட்சிமன்றம்
சைவ சமய ஜலகாரக்குழு

உ
ஓம் குமாராய நம:

நுல்லைக் குமரன் மலர்

தேசிய நூலகப் பிரிவு
மாநகர நூலக சேவை
யாழ்ப்பாணம்

1993

சைவசமய விவகாரக் குழு
மாநகராட்சி மன்றம்,
யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாண மாநகராட்சி மன்றத்தின்

சைவசமய விவகாரக் குழு

உறுப்பினர்கள் - 1993

காப்பாளர்

— திரு. பொ. பாலசிங்கம்
மாநகர ஆணையாளர், யாழ்ப்பாணம்.

தலைவர்

— வைத்திய கலாநிதி இ. தெய்வேந்திரன்
சுகாதார வைத்திய அதிகாரி,
மாநகராட்சி மன்றம், யாழ்ப்பாணம்.

செயலாளர்

— திரு. இ. இரத்தினசிங்கம்
பொதுசனத் தொடர்பு உத்தியோகத்தர்,
மாநகராட்சி மன்றம், யாழ்ப்பாணம்.

பொருளாளர்

— திரு. இ. தாமோதரம்பிள்ளை
மின்சார்ப் பொறியியலாளர்,
மாநகராட்சி மன்றம், யாழ்ப்பாணம்.

நிர்வாகசபை உறுப்பினர்

திரு. செ. இராசரத்தினம்

பிரதம எழுதுநர், மின்சார இறைவரி, ஓய்வூதியப்பகுதி,
மாநகராட்சி மன்றம், யாழ்ப்பாணம்.

திரு. த. சிவசுப்பிரமணியம்

பிரதம பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்,
மாநகராட்சி மன்றம், யாழ்ப்பாணம்.

திரு. க. ஸ்ரீகிருஷ்ணசுமார்

பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்,
மாநகராட்சி மன்றம், யாழ்ப்பாணம்.

திரு. து. சோமசுந்தரம்

சமூக அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
மாநகராட்சி மன்றம், யாழ்ப்பாணம்.

கௌரவ பதிப்பாசிரியர்

— தமிழ்மணி தெல்லிழை திரு. செ. நடராசா

பதிப்பகம்:

அருண் பிறிண்டேர்ஸ் அன்ட் பப்பிளிஷேர்ஸ்

15/2, இரண்டாம் ஒழுங்கை,

மின்சாரநிலைய வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

குமரன் அடியிணையில்...

	இதழ்கள்
* சமர்ப்பணம்	1 — 5
* மகா கணபதி துதி	6
* ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் துதி	7 — 10
* ஆசிச் செய்திகள்	11 — 23
* திருக்கோயில் திருவிழாக்களும் தத்துவங்களும் — “ஹஜரதன்”	25 — 34
* முருகன் புஜங்கப் பூமாலை — “உமாபதி”	35 — 39
* நல்லைக் கந்தன் ஆலய பரம்பரையினரும் அவர்தம் — பல்கலைப் புலவர் க. சி. குலரத்தினம்	41 — 44
* தமிழும் தலைவனும் — திரு. க. சொக்கலிங்கர்.	45 — 47
* யாழ். கந்த சித்தர்கள் — ஆத்மஜோதி. நா. முத்தையா	49 — 51
* அருட்சித்தர் சடையம்மா ‘தெல்லியூர் அம்சி’	53 — 54
* அறுமுகனுக்குகந்த அறுபடை வீடுகள் — “முல்லை முருகன்”	55 — 68
* நல்லைக் கந்தனின் அற்புதங்கள் — பல்கலைப் புலவர் க. சி. குலரத்தினம்	69 — 71
* தமிழின் தலைவன் — திரு. நா. க. சண்முகநாதபிள்ளை	73 — 74

* பசுவைப் போற்றி வாழ்வோம் — 'நாளா'	75 — 78
* கோழியைப் பாடியவாயால் குஞ்சைப் பாடுவேனா? — கலாநிதி காரை. செ. சுந்தரம்பிள்ளை	79 — 80
* ஆறுமுகநாவலர் ஒரு பத்துறை ஆசிரியர் — கலாநிதி புஸ்பா செல்வநாயகம்	81 — 84
* சண்முக கவசம்	85 — 89
* அந்நியராட்சியில் நல்லூர் — கலாநிதி சி. க. சிற்றம்பலம்.	91 — 97
* கந்த புராணம் காட்டும் சைவசித்தாந்தம் — திருமதி கலைவாணி இராமநாதன்	99 — 103
* குமரக் கடவுள் — பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்	105 — 106
* ஈழத்தில் இந்து மதம் — திரு. கா. குகபாலன்	107 — 111
* முருகு அல்லது அழகு — திரு. சி. வேலாயுதம்	113 — 115
* முருகன் வழிபாடுகள் விரதங்கள் — கலாநிதி ப. கோபாலகிருஷ்ணன்	117 — 122
* நல்லூர்ப் பெரிய கோயில் — திரு. க. குணராசா	123 — 130
* வேட்டைத் திருவிழா — பேராசிரியர் வி. சிவசாமி	131 — 134
* ஆறுமுகம் ஆன பொருள் — கவிஞர் சோ. பத்மநாதன்	135 — 137

சமர்ப்பணம்

உலக நலத்திற்கும் தன்னாட்டின் நலத்திற்கும் ஊரின் நலத்திற்கும் ஆலயங்களில் சென்று பிரார்த்தனை வழிபாடுகள் செய்வது உத்தமம். ஆலயவழிபாடுகளும் பிரார்த்தனைகளும் தேசபக்திக்கும் சமுதாய நன்மைகளை மேன்மையடையச் செய்யவும் ஏற்பட்டவை என்று கூறுதல் மிகையன்று. ஊர்நடுவே நன்கு பொலியப் பழுத்தமரம் போல நல்லைப்பதியிலே ஞானப்பழம் பொலிந்து குலுங்க ஆலயக் கொண்டிலங்கும் குமரக் கடவுளுக்கு வழமையான விழாக்காலம் மெருகூட்டி நிற்கின்றது. ஆண்டவன் சந்நிதியில் எந்தவித ஏற்றமோ தாழ்வோ கிடையாது. அந்த ஆண்டவனுக்கே விழா என்றால் கேட்கவும் வேண்டாமா?

திருவிழா என்றாலே வீடுவாசல்கள் சுத்தம் செய்து, தெருவீதியெங்கணும் சுத்தம் செய்து நறுமண நீர் தெளித்து மஞ்சள் தெளித்து மகுட தோரணங்கள் நாட்டி சுகாதார ஏற்பாடுகள் பூர்த்திசெய்யப்படுகின்றன. பொது நலங்களுக்குப் பாடுபட மக்களைப் பயிற்றுவிக்கும் பயிற்சிக் கூடமாகவும் ஆலயம் விளங்குகின்றது. கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாமென்று அன்றுளோர் தெருட்டியதும் காரணங்களோடுதான். தெய்வபக்தியுள்ள இடங்களில் அக்கிரமங்கள் - ஆணவச்செயல்கள் - சுயநலங்கள் - அகம் பாவங்கள் இல்லாமல் மனிதனை மனிதன் மதித்து வாழும் நிலைமைக்கு மக்கள் இருப்பிடமாக ஊர்கள் அமைவதற்காகவேதான் இப்பழம் மொழி பரவியது.

ஆலயங்களை அழகுற கோபுரங்களோடு அமைத்தமையும் எங்கள் மனங்களில் இறைவன் எங்களை எங்கும் எப்பொழுதும் நிறைவோடு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்ற உணர்வை ஊட்டி வைக்கவேதான். இவை மட்டுமல்ல எங்கள் முன்னோர் தாய்மைக்கு முன்னிடம் அருளினர். அந்தத் தாய்மார் தான் தம் பிள்ளைகளை வளர்க்கும் பொழுதே தாய்மையின் தத்துவத்தையும் உணர்த்தி “தாயே கோயில் - தந்தையே மந்திரம்” என்பதையும் ஊட்டிவிடுகின்றனர். இதனை மறந்து வாழ்வோர் இன்று அல்லலுள் சிக்கண்டு வாழும் சீர்கெட்ட நிலைமைக்கு ஆளாகியுள்ளதையும் நாம் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கின்றோம்.

ஆலயங்களில் எந்நாளும் விதிப்படி மங்கலமாக பூசைகள் - விழாக்கள் நடப்பதும் எங்களை ஆன்மலயப்படுத்தவேதான். எங்கள் நலன்களில் பண்பில் ஒற்றுமையில் வளர்ச்சியில் ஆலயங்கள் ஆற்றிய பங்குதான் நாட்டில் குற்றங்கள் நலிந்து மக்கள் இன்பமாக வாழ வழி வகுத்தது என்பதைத் திடமாகக் கூறலாம்.

வீடுகளிலே படங்களை வைத்துப் பூசிக்கிறோம். அவற்றுக்கு விளக்கேற்றி வழிபாடுகளை இயற்றாது விட்டால் வீடு இருளடைந்து சரஸ்வதி, இலட்சுமி மங்களகரங்கள் மறைந்து நலிவடைந்து விடுகின்றன. அனுபவ உண்மை இது. இதேபோன்றுதான்

நல்லைக் குமரன் மலர்

உயர்கள் தோறும் ஆலயங்களில் பூசைகள் முதலியன நடைபெற வேண்டும்; விழாக்கள் நடைபெற வேண்டும். இவைகளெல்லாம் வேடிக்கைக்காகவன்று. எல்லாவற்றுக்கும் கருத்துக்கள் - தத்துவார்த்த ஆசார கருத்துக்கள் - ஆன்மீக விளக்கங்கள் நிறையவுள். நாமுயர, நாம்வாமும் நாமுயர, நம்மடையவாழ்வுயர, நானிலம் உயர நாடுவோம் ஆலய வழிபாட்டில் - பங்குகொண்டு பணியாற்றுவோம். 'பூசை விழாக்களில் என்று எல்லோரும் ஏகோபித்துப் புறப்படுவோம் அவன் விளையாடல்களை பார்த்து- உணர்ந்து மகிழ்வதற்கு.

இறைவன் செய்வனயாவும் விளையாடல் என்று சொல்கின்றோம். அவனே குழந்தையாக நின்று விழையாடினால் அது எங்கள் உள்ளத்தே நிலையாக -- உறுதியாகப் பதியும். அப்படியே குழந்தையாக நின்று -- விளையாட்டுக்களைக் காட்டி -- குழந்தையாக உருக்காட்டி -- 'என்னைப்பார். என் அழகைப்பார். என் பெயர்களைப்பார். என் வேலைப்பார். என் கொடியைப்பார். என் மயிலையப்பார். என் கொடியிலே கூவியழைக்கும் சேவலைப்பார். நான் புரியும் சமையப்பார். உன் அகத்திலே திகழும் சங்காரத்தையப்பார்- ஞானம் - சிங்கை - தாரகை வதைத்ததைப்பார் - அவர்க்கு வாழ்வு அளித்ததைப்பார்.' என்று கூறினால் எப்படி இருக்கும்? அந்தத் தெய்வக் குழந்தையை மனத்திலே இணைத்து பழகி விளையாடக் கற்றுக் கொண்டால் இந்த வாழ்வே இன்பமாகி விடும். இகலோகமே பரலோகமாகிவிடும். இம்மையே மறுமையின்பத்தைத் தந்துவிடும். இதற்கு எங்கள் மனமும் குழந்தையாக மாற வேண்டும். அதற்கு வழி குறள்கூறும் - 'தனக்குவமை மில்லாதான் தாழ்' - சேரவேண்டும். தெய்வக்குழந்தையை - குமரனை - இடைவிடாது நினைந்து, சிந்தித்து அதிலேயே திளைத்து வரவேண்டும். அப்படி வந்தால் குழந்தை மனப்பான்மை எங்களுக்கு வந்து விடும். அதற்கு மேலும் மேலும் உதவுவதுதான் 'அறுமுகன் பேராயிரம்.' அந்த நாம வழிபாடு எங்களை அவனுடைய பாதாரவிந்தத்திலேயே இணைத்து பரமானந்தத்தை என்றும் அனுபவிக்க வைத்து விடும். உடலால் நாம் குழந்தைப் பருவம் நீங்கி முதியவராகியிருந்தாலும் உள்ளத்தால் குழந்தையாகலாம். குழந்தையானால் 'மயிலேறும் மன்வைன்' தன்னோடு விளையாட்டில் திழைக்கச் செய்வான். முருகனின் புஜங்க மாலையும் தமிழாகி அழகு கொழிக்கின்றது.

எங்கள் வினைகள் தீர, செய்யுங்காரியங்கள் தடையின்றி சிறப்பாக நிறைவேற 'விநாயகப்பெருமான்' கழல்களையும் அழகு, வீரம், ஞானம் வேண்டி அழகு முருகன் 'நல்லைக் குமரன்' திருவடிகளையும் உலகில் எல்லா இன்பங்களையும் அடைய குமரனின் மாதுலன் திருமால் திருவடிகளையும் எல்லாச் சக்திகளையும் பெற்றுய்ய அழகி அப்பிகையையும் கல்வியைக் கசடறப் பெற்றுய்ய வாணி சரஸ்வதியையும் செல்வத்தை நிறைவாகப் பெற திருநிறைந்த இலக்குமியையும் எல்லாம் கடந்து பதநிலை பெற்று முத்தியைப்பெற மூலவன் சிவன் பாததாமரைகளையும் பக்திக்கு வழி சமைத்து எங்கள் சித்தங்களை நிறைத்து சித்தியைப் பூர்த்தி செய்யவே ஆலயங்கள் நம் நாட்டில் நாற்புறமும் மட்டுமன்றி எங்கணும் நிறைந்துள்ளன. இதிலே நல்லைப்பதியில் மயிலேறும் மன்னவனுக்கு ஒரு பாங்கான கோயில். அங்கே இப்பொழுது பக்திமணத்தோடு திருவிழாக்கள் உதயமாகின்றன.

இந்த ஆலயத் திருவிழாக்கள் பற்றி - அவற்றின் தத்துவங்கள் பற்றி - அவற்றை முறையாக அனுட்டிப்பது பற்றி - அனுட்டிப்பதால் அடையுந் பயன்கள் பற்றி - முன்னோர் அடிச்சுவடுகள் பற்றி - வழிபடுதற்கான போற்றிகள் நாமா வழிகள் பற்றி - வழிபடும் முறைமைகள் பற்றி - வழிகாட்டும் நல்வழிகள் பற்றி - குடிக்கொண்ட குழந்தை

குமரன் பற்றி = குமரதத்துவங்கள் பற்றி - அந்தக் குமரவின் பெருமைகள் பற்றி இன்னும் பலவும் பக்தகோடிகள் முன் அன்போடு - பண்போடு - பணிவோடு ஈண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆலயம் நமது உயிர்க்கு உயிராகும். அதனைக் காப்போம். வழிபடும் மக்களுக்கு ஞானம் வேண்டும். அதற்குவழி வகைகள் - உந்து சக்திகளை வளர்ப்போம். ஊக்கங்கள் தர பாராட்டுகளை வழங்குவோம். எங்கள் இனப்பண்புகள் - சரல்புகள் துலங்கவும் கலைகளும் கலாச்சாரங்களும் வளரவும் ஒற்றுமையும் உரிமைகளோடு ஊர் நலன்களும் நாட்டு நலன்களும் தேசநலன்களும் வளரவும் தமிழ்த் தலைவன் தந்த சங்கத்தமிழ் வளரவும் மக்களுக்குள் மக்களாக தொண்டுகள் ஆற்றி உயர்வடைய வழிகள் வகுப்போம். இவைகள் யாவும் இக் குமரன் மலரிலே சிறு சிறு துளிகளாகத் தொட்டுக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

“கோமாதா” எங்களுக்குரிய பெரும் செல்வம். ஈழத்திருநாட்டில் பெருமையுடன் இலங்கிய மாதா இன்று சேற்றில் அகப்பட்டுத் திண்டாடுகின்றாள். அவளைப் போற்றி வாழ வேண்டுமென்பதையும் ஈண்டுத் தொட்டுக் காட்டியுள்ளோம். ஆலயங்கள் என் பவை பக்தி நெறிக்கு எம்மை வழிநடத்திச் செல்லும் ஆன்மீக நிலையங்கள். ஆண்டு நித்திய ரைமித்திக கிரியைகள் முட்டின்று நடைபெற வேண்டும். பெருங்கருணைத் தெய்வங்கள் - தெய்வ சக்திகள் உறையும் இடங்களாய ஆலயங்களில் இவைகள் முட்டின்று நடைபெறாது விட்டால் —

* முன்னவனார் கோயில் பூசைகள் முட்டிடின்
மன்னர்க்குத் தீங்குள மாரி வளங்குன்றும்
கன்னங் களவு மிகுத்திடும் காசினி
எண்ணரு நந்தி எடுத்துரைத் தானே”

என்று திருமுலநாயனார் கூறியது நடந்தே தீரும் என்பது அங்கை நெல்லியாகும் முன்னோர் நாட்டிய அடிச்சுவட்டில் நாம் பின் தொடர்ந்து சிறக்கச் செய்வதே நமது நாடு வளம் பெற வழி வகுக்கும்; ஆணவம் அழிக்கும்.

“திருக்கோயில் உள்ளிருக்கும் திருமேனிதன்னைச்
சிவனெனவ கண்டவர்க்குச் சிவனுறை வளங்கே”

என்பது சிவஞானசித்தியார் வாக்கு. மூலத்திலே - கருவறையிலே இருப்பது கல்லல்ல. இந்த உணர்விருந்தால் ஆலயங்களில் ஆக்கத்தைக் கெடுக்கும் காரியங்கள் நடைபெறமாட்டாவெனலாம். பெருங்கருணைத் தெய்வத்தின் அன்பு வேண்டி பண்பு மிளிர நாம் தொண்டாற்றுவோம். ஆலயத்தின் தொண்டிலிருந்தே சமுதாயத் தொண்டும் மலர்கிறது. தமிழரின் வாழ்வில் தோன்றியது சமயம்; அவர்தம் வாழ்வில் மலர்ந்தது சமயம்; அன்னார் வாழ்வுடன் இணைந்தது சமயம்; அன்பின் பெருக்கம் - அறிவின் விரிவு - அருளின் ஆக்கம் இவையெல்லம் இணைந்து செம்மை வழிப்பட்டு சமுதாயத்தை உயர்த்தும் உந்தத மூலம் சமயம் என்பதை உணர்ந்தவர் சைவர். சமயம் அறிந்து சமய வழிபாட்டைபோற்றி வாழ்ந்தவர் தமிழர் - சைவர். இந்தச் சைவம் - சிவநெறிப் பற்றும் தமிழ்ப் பண்புப் பற்றும் மொழிப் பற்றும் நிறைந்தது. உலகிலே ஒப்பற்ற செம்பொருளை உணர்ந்தி வாழ வைப்பது இந்தச் சைவம். இச் சைவம் தோன்றி வளர்ந்து ஆக்கம் புரிந்து வரும் நாடு தமிழ் நாடு - அது நம் நாடு. மக்களை பணி செய்ய அப்பன் ஆக்கி - வழிகாட்டு ஆடல்கள் புரிந்துள்ளான். அந்த ஆடல் வழியில்

நல்லைக் குமரன் மலர்

பணி செய்து வரும் பாக்கியம் பெற்று புனித கைக்கரியங்களை நாம் மேற்கொள்ளவும் வழிகாட்டுவது சமயம் - சைவம். எங்கள் சிந்தனை - சொல் - செயல்கள் எல்லாம் ஈஸ்வரார்ப்பணமாகிப்பரந்து - செறிந்து - பயன்தருவதற்கு வழி காட்டி நிற்பது சமயம் - சைவம்

‘சைவம் வெணுடன் சம்பந்த மாவது
சைவம் தனை அறிந் தேசுவம் சாருதல்
சைவம் சிவம்தன்னைச் சாராமல் நீவுதல்
சைவம் சிவாநந்தம் சாயுச் சியமே’

இந்தச் சைவம் முதலில் சிவத்தோடு சம்பந்தமாவது; சிவத்துக்கும் உயிருக்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை அறிந்து மேற்கொள்வது. மலப்பிணிப்புற்று மாயையாகிய பாசக் கூடத்தில் கிடந்து திருவருளால் அம் மலமறைப்பினின்றும் நீங்கித் தூய்மையுறுவது உயிர். சிவமோ தன் இயல்பிலேயே தூய்மையையும் செம்மையையும் உடையது. அதனால் சிவமும் சிவச்சார்பு எய்திய உயிரும் ஒன்றேயென உரைப்பதற்கு இடமில்லை. மலத்தின் நீங்கித் தூய்மையும் சிவமாந் தன்மையும் எய்தினும் மலத்தாற்பிணிப்புற்றிருந்த சிறுமை உயிரின்பால் இருப்பதால் சிவம் வேறெனவுணர்தலே முறை. அதனால் சிவத்தைச் சார விரும்பும் ஆன்மா உலகியல் வாழ்விடைக்கண்ட பாசப் பொருள்களைச் சேர்ந்தவனல்ல தான் என உணர்ந்து நீங்கியது போல, சிவமும் நான் அல்ல என்ற கருத்துடன் சிவத்துக்குரிய அருள் உணர்வில் ஒடுங்கி தொண்டினைச் செய்து வழிபடல் வேண்டும். இவ்வாறு திருவருளையும் அதற்கு முதலான சிவத்தையும் கண்டு அதனுள் ஒடுங்குவதால் உயிர்களாகிய நாம் - சிவயோகத்தால் சிவத்தைச் சாராது அதன் அருளில் மூழ்குவதால் உயிர் சிவாநந்தயோகத்தை நுகருகின்றது. இவ்வாறு சிவாநந்த வடிவமாகிச் சிவனடிக்கீழ் வாழும் சிவாநந்த சாயுச்சியம் பெறுவதே சைவம், இவ்வாறு திருமூலப் பெருமான் செப்பிய திருமந்திரம் மிகத் தெளிவாக எடுத்தாண்டுள்ளது. இவற்றுடன் ‘பெரியவர் அந்தனர் பேனுந் உள்ளத்தால்’ என்று கம்ப நாடாழ்வார் கூற்றுப் படி குருவை - சிவாச்சாரியர்களை ‘பேணும் பத்தியும் பண்பும் எல்லோர் உள்ளங்களிலும் குடி கொள்ளவும் ‘தாய் தந்தை ருந் தெய்வம்’ என்னும் உயர் வாக்கும் உள்ளங்களில் படிய வேண்டுதல் காரணமாகவும் சிறு சிறு துளிகள் இம் மலரில் இடம் பெற்று உங்கள் முன் படைக்கப்பெறுகின்றன.

எங்கள் சமயவாழ்வு, சரித்திரவாயிலாக ஆயுமிடத்து, இடையிடை பின்னடைவுகளை, அழிவுகளை, வேதனை தரும் சம்பவங்களை, சோதனைகள் நிறைந்த காலகட்டங்களை அடைந்து வந்துள்ளதை எல்லோரும் அறிவர். ஆலய நிர்வாகங்கள் பாதிக்கப்பட்டும் அழிக்கப்பட்டும் ஆலயங்கள் இருள் மண்டியும் கிடக்கின்றன, இந்த நிலை எங்கள் வாழ்வையும் எம் ஈழத் திருநாட்டின் சிறப்பையும் அழித்து விடும் பான்மையானது. ஆலயங்களோடு - தெய்வங்களோடு நாம் வினையாக வினையாடக் கூடாது. எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வினையாடலாம். வாழ்விலே சைவநெறி விளங்க - விபூதி வாழ்க்கை சிறக்க வினையாடலாம்.

காலநிலை, நிதிநிலை மற்றும் பிற இடர்களும் காரணமாக கருதியன கருதியாங்கு சமர்ப்பிக்கப்படும் இயல்பை அறியாதிருந்த போதிலும் அன்புப்பணி ஆக ஆக்கிப் படைத்துள்ளோம். மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டுமென்பதே எமது இலட்சியம்.

ஆதிமதம் சைவாசார தர்மம். இந்தத் தர்மத்தை முழுக்க முழுக்க இங்கு தருவது இயலாதது. செடி பக்குவமடைய அடைய, மலர் முழுக்கமுழுக்கச் சிரித்துமலர, அதன் மணம் நிறைந்து எல்லாமே முழுக்க முழுக்க இடம் பெறும் நிலைமை வந்தடையும். மக்களது கண்களைக் கவர்ந்து - அவர்தம் மனங்களை நிறைத்து ஒரு நிலையை அடைய இந்தக் குமரன் மலர் ஓர் உந்து சக்தியாக அமையும் ஆரம்பநிலை. ஆரம்ப நிலையிலேயே நல்லைக் குமரனின் கோட்ட வரலாறு, பராபரிப்போர் வழிவழிகள், அன்னைக்குகந்த மைந்தன் வாழும் நாட்டின் சித்தர்பரம்பரை, எங்கள் சமய விரதங்கள் - முறைகள் - கைக்கொண்டு அனுசரிக்கும் வழிகள், நலம் தரும் விபூதிவாழ்வு, முருகன் பெருமைகளை அறிஞர் பெருமக்கள் எடுத்துரைக்கும் பான்மைகளைத் தரும் உரைநடைகள் செய்யுணடைகள், முன்னையோர் தந்த கவசம், ஆலயத்திலே மக்கள் மாநகரசபையார் ஆற்றும் தொண்டுகள், அடியவர்களும் தொண்டர்களும் நாட்டிவரும் நிலைப்பாடுகள் - இப்படியாகப் பல்வேறு சுவைகளையும் இங்கேயித்தலத்தில் குடி கொண்ட “ஞானப்பழம்” தந்த கொடையால் அவன் பாதத்திலேயே அன்போடு படைக்கின்றோம். அவன் ஏற்று அருள்பாலித்து தருவதனை மக்களுக்கு வழங்குகின்றோம்.

“ஈன்றபொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக் கேட்ட தாய்”

என வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறியாங்கு மலரின் குறை நிறைவை அடியார்கள், அறிஞர்கள் ஆய்ந்து அவர்தம் அன்புக் கூற்றுக்களைப் பெற்று வருங்காலங்களில் - ஊற்றற - பழுதில்லா மலரினைச் சமர்ப்பிக்க முயற்சிப்போம் என்னும் வாக்கோடு, இறைவனது பாத மலரை இடைவிடாது தியானிப்பவர்கள் அவரது அடியவர்கள் - தொண்டர்கள்; அத்தொண்டர் உளத்தே இறைவன் ஒடுங்கியிருக்கின்றான்; அத்தகைய அடியவர் திருமுடிகளில் இம்மலரை பாங்காகச் சூட்டி மகிழ்கின்றோம்.

“ஓம் ஸ்ரீ ஞானதிபாய நமஹ.”

நன்றி வணக்கம்

பதிப்பாசிரியர்

மலர் வெளியீட்டுக் குழு

யாழ். மாநகராட்சி மன்றம்.

நல்லைக் குமரன் மலர்

5

ஓம் ஸ்ரீ மகா கணபதியே போற்றி

ஓம் ஸ்ரீ குழந்தையாயென்றும் சூணமலராய் இருப்பவனே போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ இடராய மலைபிழந்து பக்தரைக் காப்பவனே போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ பேரரிய பெருயானை தோற்றமுடை குணக்குன்றே போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ சிங்கேந்திரனாய் பரமசிவன் பூசிக்கும் அருடபிளம்பே போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ பிரமா இந்திரன் முதலானோர் தேடும் அரும்பொருளே போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ எல்லைவரையறுக்க இயலாச் செம்பொருளே போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ கணேசான என்றென்றும் போற்றப்படுபவனே போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ கல்யாணகுண மூர்த்தியாம் கரிமாமுகனே போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ சப்த பொருள் பத்யகத்திய மறியா எங்களை ஆள்வாய் போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ ஆறுமுகமான ஞானஒளி உளத்தே தோற்றவைத்தாய் போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ மயில்வாகனன் குமரன்மலர் மலரவரமளிப்பாய் போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ பேரருட் சக்திப்பெருமுகனே ஞானதீபமே போற்றி போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ களைத்தவர்க்கே அருள்மழை அபாழிந்து தழையவைப்பாய் போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ இளைத்தவர் களைத்தவர்க்கு அருள்பொழிகாவலா போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ தழைத்தெழும் தயைக்கடல் மூத்ததனையனே போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ கதிர்விரி ககனஜோதி களிப்பளி நாயகா போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ இணக்கமுற்ற உம்பர்க்கருள்பாலிக்கும் வித்தகா போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ அணங்குவல்லபை மகிழ் பஞ்சமுகவிக்கினேஸ்வரனே போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ மனத்திலெண்ணும் ஆசைகளை முடித்துவைக்கும் ஆணைமுகத்தோனே
 போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ சினத்தைவென்று சயத்தை நல்கும் சேகர வேந்தே போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ நடயிடும் பரன்மகன் குழந்தை நல்தூய நாயகனே போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ சிவானுபூதிச் செல்வராய் சிறந்து ஞானவாழ்வழி பெருமுகனே
 போற்றி
 ஓம் ஸ்ரீ நலங்கொள்நல்லவர் மனம் தினம் விளங்கும் தீபனே போற்றி.

ஓம் ஸ்ரீசுப்பிரமணியோம்

(குறிப்பு: ஓவ்வொருவசன ஆரம்பத்திலும் "ஓம்" எனச் சேர்த்து வாசிக்கவும்.)

ஆறுமுகமான சீறுங்கரவேலுடை ஸ்ரீ சண்முக தேவா போற்றி
பார்வதி வீழுமும் விந்தை மயிலேறும் புதல்வா போற்றி
மலையுருவான கிரௌஞ்சாகரனை வதைத்தவா போற்றி
தெய்வ யானையைத் துணையெனக் கொண்டவா போற்றி
சிவசோதியின் அருமைப் புதல்வனா யெமையாள் கந்தனே போற்றி
தாரகாகரனோடு அண்ணன் சிங்கனை வதைத்த முருகோனே போற்றி
மயிலூர்ந்து வரமளிக்கும் வளர்குகனே போற்றி
சக்திதந்த வீரஞானவேல் கரமுடையானே போற்றி
சிவனுக்குகந்த செல்வக் குருவாய ஸ்ரீ கந்தனே போற்றி
உலகோம்பும் பரமேஸ்வரனின் அன்புடையானே போற்றி
தாய் வீழ்ந்து மனம் மகிழும் தமிழ்த்தலைவா போற்றி
எல்லா உலகிற்கும் தலைவனான ஈசனின் அன்புடைத் தேவா போற்றி
வள்ளி தெய்வயானை மனங்கவர் மணாளனே போற்றி
பக்தருக்கு என்றுமெப்பொழுதும் அருள்புரியும் பகவனே போற்றி
மக்கள் மனங்கவர்ந்தருளும் மனமகிழ் முருகோனே போற்றி
சிவனுக்குகந்த மைந்தன் ஸ்ரீ சிவகுமாரனே போற்றி
வீழ்வுடன் பணி செய்வார்க்கு ஆனந்தமளிப்பாய் போற்றி
மானீன்ற செல்வி வள்ளியின் அன்புக்கணவா போற்றி
உலகுக்குக் காரணனே அருஞ்சிவன்மைந்தனே கந்தனே போற்றி
பிரளயத்தை ஆக்கி இரட்சணத்தை அருளும் ஆறுமுகா போற்றி
உலகங்களை முதலில் ஆக்கியளித்த அரும்பொருளே போற்றி
எல்லோர்க்குந் தலைவனாய் என்றென்றும் வாழ்பவனே போற்றி
பக்தர்களிடத்தில் மாறாத அன்பு சொரி அருட்பெருவள்ளலே போற்றி
ஆந்தசாகரத்தில் அதியதிகாரம் பொழிபவனே போற்றி

நல்லைக் குமரன் மலர்

வேதம் நான்காய் கீதம் நாதமாய் வேல்அணி ஸ்ரீ கந்தனே போற்றி
 விசாகப்பெரு நாளிலுதித்த நட்சத்திர தேவா போற்றி
 மயிலோடு நடனயிடும் மாட்சித் தேவனே போற்றி
 உலகினர் கொண்டாடும் உத்தம கார்த்திகேயா போற்றி
 என்றென்றும் முருகாய் விளங்கும் முருகேசனே போற்றி
 சடாதாரியான சிவன்மைந்தன் ஸ்ரீ ஸ்கந்தனே போற்றி
 ஸ்கந்தா முருகா குமரா உன் அருட்பதம் போற்றி
 உணைவேண்டும் அன்பர்க்கு அனைத்தும் அளிப்பாய் போற்றி
 கோரும் வரங்களை வேண்டிய வேண்டியாங்களிப்பாய் போற்றி
 வாழ்வீற்றில் உன்பதமுருளி அருட்பத யிணைப்பாய் போற்றி
 என்றும் எப்பொழுதும் எங்கட்குத்துணையாய் முருகா போற்றி
 பவித்திரமான சரணகமலங்களை உடையாய் போற்றி
 வேதாதி உபநிடத விளக்கால் உணருந் திருத்தலைவா போற்றி
 குலகுருவாய் எமைக்காக்கும் பேரரிய காப்பாளா போற்றி
 கீதவாத்திய ஒலிகளில் மோகமுடை மோகனே போற்றி
 கல்யாணகுணங்கள் மனோகரமாக நிறைந்தவா போற்றி
 ஸ்ரீரங்கத்து நாயகனின் அருமை மருகனே போற்றி
 பிரம்மதேவன் போற்றும் சரணகமலங்களை உடையாய் போற்றி
 சிவசிவயோக மகிமையால் உதித்தாழ்பவனே போற்றி
 உகப்புடைப் பிரணவத்தை சிவனுக்கு உபதேசித்து குருவானவா போற்றி
 மாசிலாப்பக்தருக்கு ஆனந்தமாக அருள் பாலிப்பவனே போற்றி
 நவரசமளிக்கும் அழகிய சரணகமலங்களை உடையாய் போற்றி
 “ஹ்ரீம்” என்ற ஸீஜ சொருபத்துடன் கூடிய நாதமுடையாய் போற்றி
 இனிய கவனநீர்ப்புச் சக்தியை தரும் அழகோனே போற்றி
 கிருத்திகா புத்திரனாய் ஸ்ரீ கார்த்திகேயனே போற்றி
 பகாசுரனை ஒழித்த இந்திரகுமாரி முகமலர் வண்டாய் முருகா போற்றி
 பால சந்திரனை முடியில் சூடிய அருட்சோதி இவன்மைந்தா போற்றி
 உலகைப்படைத்தருள் பிரமனுக்கு பிரணவமுபதேசித்த தேவா போற்றி
 பெளர்ணமி சந்திர ஒளிகாலும் அழகுமுகமுடை முருகா போற்றி
 வாழைத்தண்டு துடையுடையாள் ஸ்ரீ வள்ளி மணாளா போற்றி
 “ஹ்ரீங்” காரத்துடன் கூடிய பிரணவசொருபியே போற்றி
 கார்த்திகையர் வளர்த்த கண்மணி ஸ்ரீகார்த்திகேயா போற்றி
 மகாதேவனிடத்துத் தோற்றிய விழுமிய மதலையே போற்றி
 சரவணப் பொய்கையி் லவதரித்த திருப்பேரழகா போற்றி
 மந்திரங்களின் மூலமாய் விளங்கும் பெருந்தலைவா போற்றி
 சிறரேவும் மந்திரங்களை சிம்மமா யடக்கும் சரபமே போற்றி
 தத்துவச்சிறப்பும் ஆனந்தவடிவும் இளமையுமுடையாய் போற்றி

பரம்பொருளாக விளங்கும் பரமசொருபியே போற்றி
 மதுரமாய மந்திர சொருபமாக விளங்கும் வள்ளலே போற்றி
 தேவனுக்குத் தேவனாய் மகாதேவனாய் விளங்கும் மணியே போற்றி
 என்றும் தேவகுலத்தால் சூழப்பட்டிருக்கும் திருச்சுதா போற்றி
 சரவணபவ மந்திரஜெபம் செய்பவர்க்கு வரமருளுந் தலைவா போற்றி
 ஸ்ரீவள்ளி தேவசேனையின் வணப்புறு ஆனந்தக் குகனே போற்றி
 கழுதமலை வாசியாய் இருந்தருள்பொழி ஸ்ரீகார்த்திகேய குமரனே போற்றி
 என்றும் அழியாச் சொருபமுடைய ஆநந்தமுடைய அழகாபோற்றி
 என்றும் எல்லோருக்கும் வரமளிக்கும் வரமருள் சக்தியே போற்றி
 புண்ணிய பாவங்களற்ற புனிதன்புதல்வா முருகா போற்றி
 பிரம்மதத்துவமாய பெரும் சோதிப்பிளம்பே போற்றி
 தினந்தினந் தேவரால் துதிக்கப்படும் சரணகமலமுடையாய் போற்றி
 நிர்லிகற்பசகாதிகளால் அடையத்தகும் பெருந்தலைவா போற்றி
 நித்தியானந்த சொருபமுடைய நிறைவுடையானே போற்றி
 வேதாதி வேதங்களால் விதந்துரைக்கப்படும் விழையே போற்றி
 முக்குணங்களால் பாதிக்கப்படாத முக்குணவள்ளலே போற்றி
 தேவாதிதேவனாய குருசிரேஷ்டனே முதல்வனே போற்றி
 கார்த்திகைப் பூவையர் வளர்த்த ஆணவமற்ற ஸ்ரீகார்த்திகேயனே போற்றி
 என்றும் மங்களமான சர்வாபீஷ்டங்களையும் அருள் இறைவா போற்றி
 என்கண்ணில் உன்முர்த்தியும் காதில் கீர்த்தியும் பாயும் ஸ்ரீகந்தனே போற்றி
 கையிலர்ச்சனையும் சரீரத்தால் பணிவீடையும் செய்விப்பாய் போற்றி
 போற்றிப்பூசித்து வழிபடுபாக்கியமுடையார்க்கருள பெருக்குவாய் போற்றி
 குற்றம்பொறுக்கும் தாய்தந்தையர்போல் குறைகளைந்தருள்வாய் போற்றி
 பார்வதிபுத்திரனே பாங்கூடன் எந்துயர் தீர்த்தருள் முருகா போற்றி
 பயங்கர வெமதுரதர் வாதைப்படுத்துகையில் அபயமளித்தருள்வாய் போற்றி
 கல்யாண நாயகனே வாதைப்படுத்தும் கவலைகளை நீக்கியமுள் முருகா
 போற்றி
 துரசம்ஹரதேவனே தீயசக்திகள் வாட்டும்போது காத்தருள் வாய் போற்றி
 தாரகனை அழித்தவனே மகாரோகங்கள் வாட்டும்போது
 துணையாவாய் போற்றி
 திரிபுரசங்காரி புதல்வனே எனக்கபயமளித்துன்பதழிணைப்பாய் போற்றி
 சப்தமறியேன் பொருளறியேன் பத்தியசத்தியமறியேன் காத்தருள் வாய்
 போற்றி
 உபநிடதப்பொருளாகி மகான்களின் மனவீட்டைக் கொண்டவனே போற்றி
 பரமசிவபுத்திரனாய் உலகைப்புரந்தருளும் முருகா போற்றி
 அழகிய சக்திவேலை கரங்கொண்ட வேலழகா முருகா போற்றி
 ஆனந்தத்திற் கிருப்பிடமான அழகுமயில் கார்த்திகேயா போற்றி
 நல்லைக் குமரன் மலர்

காந்தியொளி வீசும் அமோகமான சரீரத்தை யுடைய முருகா போற்றி
 ஆந்தக்கடலே போற்றி வேதாதி ஆதிபந்துவே முருகா போற்றி
 முத்தியளிக்கும் சீவபுதல்வா போற்றி - ஆந்தந்தந்தருள் முருகா போற்றி
 கந்தனின் வாகனமாய மயிலே போற்றி - சரவணனின் சக்திவேலே போற்றி
 முருகன் வாகனமாய கடாவேபோற்றி - முந்திமுந்தியருள்புரி முருகா போற்றி
 கொடியில் கோலமான சேவலே போற்றி - செந்தூரன் தருமருளே போற்றி
 முருகன்புகழ் ஒலிக்கும் கடலே போற்றி - இயற்கைச் செல்வமுருகா போற்றி
 கந்தக்கடவுளே போற்றி - கடம்பனே அருள்வாய் போற்றி
 மலையைப்பொடி செய்த மைந்தா போற்றி - மீட்சிதரும் முருகா போற்றி
 உன் மதலை பொழி கண்ணீரை முற்றாக துடைத்துவிடு முருகா போற்றி
 தீமையை அழித்து நலந்தரும் நல்லழகா வடிவேல் முருகா போற்றி
 போற்றிபோற்றி திருமுருகா - கார்த்திகேயா - சிவசக்தி மைந்தா போற்றி

குமரகுருவே துணை

சூரனின் பெருமை

“ஒன்றொரு முதல்வனாகி உறைதரு மூர்த்தி முன்னம்
 நின்றமர் செய்தேன் இந்நாள் நெஞ்சுஇனித் தளரேன் அம்மா
 நன்றிதோர் பெருமை பெற்றேன் வீரனும் நானே யானேன்
 என்றும்இப் புகழே நிற்கும் இவ்வுடல் நிற்பதுண்டோ”

முருகப் பெருமானுடன் பகைவனாக யுத்தம் புரிந்த சூரன்
 பெருமானுடைய திருப்பெருவடிவத்தின் ஒளியையும் சீரையும்
 இளமையையும் எழிலையும் அற்புதத்தோடு பார்த்து - ‘என்றும்
 இப்புகழே நிற்கும்; இவ்வுடல் நிற்பதுண்டோ!’ என பெருமை
 யுடன் பேசுகின்றான்.

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன முதல்வரின் ஆசிச்செய்தி

சைவ செம்மனச் செல்வர்களே!

யாழ். மாநகரசபை, சுகாதாரப் பகுதி அன்பர்கள் ஆற்றிவரும் சுய நலமில்லா சமய அரும் பணிகளை யாம் அறிவோம். அதுவும் கலியுக வர தனாம் முருகப் பெருமான் பேரில் நிகழ்வனவெல்லாம் அதியுயர் மேன்மை பெறுவன. சைவ சமயப் பிள்ளைகளின் உள்ளங்களிலே, தெய்வ - உணர்வு, தெய்வ சிந்தனை ஊற்றெடுக்க, சைவ சமய ஆழ்ந்த தத்துவக் கருத்துக் களை அறிந்து கொள்ள, பல போட்டிகள் நடாத்தியும், நிறைவான பரிசுகள் வழங்கி ஊக்குவிப்பதையும் பாராட்டுகிறோம். இம்முறை நல்லைக் குமரன் மலர் வெளியிடுவது சாலப் பொருத்தமானதாகும். பலர் அறிந்திலா நுண் ணியதத்துவக் கருத்துக்களை கட்டுரைகள் மூலம் வெளியிடலாம். கந்த புராணத்தில் பொதிந்துள்ள ஆழமான தத்துவக்கருத்துக்களை முழுமை யாக இன்னும் எல்லோரும் அறிந்திலர். ஆணவம் தலைவிரித்து மேலிடும் ஞான்று அதனை ஞானசக்தியான வேலினால் அடக்குவதை விபரிப்பதே கந்தபுராணத்தின் ரசனமான உட்கருத்து. ஆணவத்தின் சின்னம் சூரபது மன். அவனை முருகப் பெருமான், அழிக்கவில்லை. அவனின் ஆணவச் செருக்கை ஞானசக்தியான வேலினால் அடக்கி அருள் பாலித்தார். ஏன்! அவனும் சிவபெருமானை நோக்கிக் கடுந்தவம் புரிந்த பக்தன். கந்தபுரா ணத்திலிருந்து எமது நெஞ்சிற் பதிய வைக்க வேண்டிய அரிய கருத்துக்கள் பலவுள. எல்லாம் வல்ல இறைவனை நிந்திப்பவர்கள் தண்டனைக் குள்ளா வர். ஆணவமலம், சஞ்சிதவாயிலாக எம்மை ஒட்டித் தொடர்வது. அதனை ஞான சக்தியால் அடக்குவது. குற்றம் பொறுக்காத தெய்வம் முருகன், 'முருகு' = மெல்லின, இடையின, வல்லின எழுத்துக்களைக் கொண்டது. அவை போலவே முருகப் பெருமான் அன்பர்களுக்கு மென்மையாகவும், நடுநிலையிலும் ஆணவக்காரர்களுக்கு வன்மையாகவும் இருப்பவர். அவரை ஒருமையுடனும், திரிகரண சத்தியுடனும் வழிபட்டால் வேண்டுவனவெல் லாம் ஈந்தருளுவார். இதனை அனுபவத்தில், உணர்ந்து அறிந்து கொள்ள லாம்.

யாழ். மாநகரசபை அன்பர்களின் சமய சேவைகள் மேன்மேலும் வளர்ந்தோங்க வேண்டுமென முருகப் பெருமானின் திருவடிகளை உள மார வழத்தி எல்லோருக்கும் எமது நல்லாசிகளை வழங்குகின்றோம்.

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்
பருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருமஹா சந்நிதானம்

நல்லைக் குமரன் மலர்

ஸ்ரீகுமாராயநம:

கவர்ச்சிமிக்க

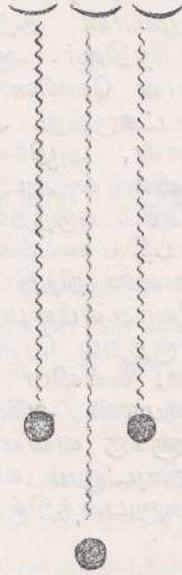
அச்சவேலைகளை

நியாயமான கட்டத்தண்தில்

தீரு'திகரமாக செய்வதற்கு

எப்பொழுதும்

நாடுங்கள்

சாந்தி அச்சகம்

நாச்சிமார் கோவிலடி.

யாழ்ப்பாணம்.

நல்லூரான் திருவடியை நாம் நினைக்க வைக்கும்
நற்சிந்தனைகள்

ஆசீர் செய்தி

“ நல்லூரான் திருவடியை நாம் நினைத்தமாத் திரத்தில்
எல்லாம் மறப்போமடி ”

என்று பாடிப்பாடி ஆனந்த மடைந்தவர் சிவயோக சுவாமிகள். இந்த
ஆனந்தத்தை மகோற்சவ காலங்களில் நாமனைவரும் முழுமையாகப்
பெற்றுக்கொள்கிறோம்.

ஆனந்தக் கந்தன் என்றும் அற்புதக் கந்தன் என்றும் அபிஷேகக்
கந்தன் என்றும் அழைத்து அழைத்து நல்லூர்க் கந்தனை வழிபடும் கூட்
டம் அளவிலடங்கா.

வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நல்லூர் நகரை அணிசெய்கிறது இவ்
வாலயம். அழகு பொலியும் அற்புத மண்டபங்களாலும் எழுச்சியும்
உயர்ச்சியும் மிக்க கோபுரங்களாலும் ஓம் ஓம் ஓம் என்று ஒலித்துக்
கொண்டு இருக்கும் மணி ஓசையினாலும் நம்மையெல்லாம் தம்மிடத்து
சுர்த்துக் கொள்கிறான் கந்தப்பெருமான்.

“ கார்மயில் வாகனனைச் சாந்துணைப் போதும்
மறவாதவர்க்கு ஒரு தாழ்வில்லையே ”

என்பதை மெய்ப்பித்துக் காட்டுகிறான் நல்லூர் வெற்றி வேல் பெருமான்.
மகோற்சவ காலம் நல்லூர் மாத்திரமல்ல; நகரம் முழுவதும் விழாக்
கோலம் பூண்டு காட்சியளிப்பதை எம்மால் மறக்கமுடியாது. இவற்றை
யெல்லாம் மேலும் நினைவிலிருத்துவதற்கு ஏற்ற ஒரு ஞான மலராக
முருக மணத்தை வீச இருப்பது நல்லைக் குமரன் மலராகும். இத்தகைய
பணிகளை நாம் வரவேற்கவேண்டும். முருகன் அடியார்களின் கரங்களில்
இம்மலர் இடம் பெற வேண்டும்.

“ செல்வம் மணக்கும் மாட மெல்லாம்
தென்றல் மணக்கும் மேடை யெல்லாம்
தெய்வம் மணக்கும் சிந்தை யெல்லாம்
நீறு மணக்கும் நெற்றியெல்லாம்
நெருப்பு மணக்கும் குண்ட மெல்லாம்
நேயம் மணக்கும் வீதி யெல்லாம் ”

என்ற பாடலை நினைவூட்டிக் கொள்கிற நல்லைக் கந்தன் மகோற்சவ
நாட்களை எமது உள்ளத் திருத்தி உத்தட்டிலேயும், உள்ளத்திலேயும் அவன்
நாமத்தை ஒலிக்கவைத்துக் கொள்வதோடு யாழ். மாநகரசபையின் சார்
பில் விழா ஒழுங்கக் குழுவினர் மேற்கொள்ளும் இத்தகைய தெய்வீக
முயற்சிகளுக்கு ஆசிகூறி அமைகின்றேன்.

துர்க்கா துரந்தரி
செல்வி தங்ககர்மா அப்பாக்குட்டி J. P
தலைவர்

துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை.

நல்லைக் குமரன் மலர்

இலங்கைச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம்

நல்லூர்ப் பிரிவு

யாழ். போதனா வைத்தியசாலை முன்பாக நோயாளர் நலன்கருதி
செஞ்சிலுவைச்சங்கம் நல்லூர்ப்பிரிவால் நடாத்தப்படும்
நோயாளர் முச்சக்கரவண்டிச் சேவையை

நாடுங்கள்

செஞ்சிலுவைச் சங்கம்

நல்லூர்ப் பிரிவு
காங்கேசன் துறை வீதி,
கொக்குவில்.

GOLDEN CERAMIC

Whole Sale & Retail Dealers in all Ceramic
Wares, S - Lon Pipes & Fittings

குமரன்

அருள்

எல்லோர்க்கும்

பொலிக!

கோல்டன் செரமிக்

இல. 2டி, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

No. 2D, Stanly Road,
Jaffna.

Phone: 24808

யாழ். மாநகர ஆணையாளரின்

வாழ்த்துரை

நல்லைக் குமரன் தனது கருணைப் பிரவாகப் பெருக்காலும் அருட் பொலிவாலும் 'பல்லுருக்கும் இறைவன்' என்னும் பக்திமணங்கமழும்பெரும் புகழைப் பெற்றிருக்கின்றான். யாழ் வரூழ் தமிழ் மக்கள் இலங்கையின் எப்பாகத்தில் வாழ்ந்தாலும்சரி - ஆண்டு தோறும் ஆடி அமாவாசை வந்த தும் ஆறாம் நாள் முதல் நல்லூர்த் திருப்பதியில் விழா ஆரம்பமாவதும் நல்லைக் குமரனின் அருள் பரவிப் பெருகுவதும் மக்கள் ஆடிப்பாடி பக்தி கொண்டு முருகன் புகழ் நினைந்து அருள் வேண்டி, அவன் புகழ் பாடி திரு வேண்டி, அவன் கருணையை வியந்து வணங்கி வாழ்த்தி, அவன் அருட்டி றம் எல்லோர்க்கும் விளக்கி. தம் வீடுகளை சுத்தம் செய்து, மாக்கோல மிட்டு மகரதோரணம் கட்டி பெருமானின் படங்களை அலங்கரித்தும் உற் சாகமாகச் செயலாற்றியும் வருவர். நல்லைப் பெருமானின் மஞ்சதவழ் மாடக்கோபுரங்கள் - மணிக்கோபுரங்கள் - மகரதோரண வாயில்கள் - தெப் பக்குளம், தேரோடும் வீதிகள் புதுப் பொலிவுடன் - புதுமெருகுடன் தரும் மாட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இலங்கும். அந்தந்த வேளைகளில் ஆலய மணியோசை கணீர் கணீர் என்று ஒலிக்கும். அவ்வொலியோசை பெருமா னுக்கு 'ஓம்', 'ஓம்' என்று ஒங்காரவொலி பரப்பி நிற்கும். இருபத்தைந்து நாள் திருவிழாக்கள் கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பித்து தீர்த்தத்துடன் முடி வடைந்ததும் நிறைநாளாக திருமணவிழா இடம் பெறும். இத்தகைய ஆனந் தமயமான மங்களம் நிறைந்தது எங்கள் யாழ். மாநகரம், இம்மானகரிலி குந்து சேவை புரிய நாங்கள் 'கொடுத்து' வைத்தவர்களாவோம்.

செந்தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் சைவச்செந்நெறிப் போற்றலுக்கும் தாங் கொணா இடர் இன்னல்கள் தலையெடுத்தாலும் தளர்வுறாது சைவ சம யம், செந்தமிழ், சிவதர்மம், சேவைபுரிதல், ஆட்படுதல் ஆதியாம் பண்புகளு டன் வாழும் மக்கள் செறிந்த இம் மாநகர ஆட்சி மன்றம் இவ் ஆலய உற்சவ காலங்களில் ஆலய சேவை - மக்கட்குல சேவை யாவையும் முறை யாக ஆற்றுதற்கு சைவ சமய விவகார குழுவொன்றை அன்று முதல் ஆரம் பித்து சால்புடன் செயலாற்ற வைத்த பெருமை எங்கள் குமரனால் தரப் பட்டதாகுமென்பது எளியேனின் கருத்தாகும். இச்சைவ சமய விவகார குழு ஆண்டு தோறும் நடாத்திவரும் சைவ சமய அறிவுப் போட்டி, பண் ணிசைப் போட்டி, சமய அறிவுப் பேச்சுப் போட்டி என்பனவற்றுடன் இவ் வாண்டு முதல் சைவ சமய கட்டுரை - கவிதைப் போட்டிகளையும் நடாத்திச் சைவச் சிறார்க்கு ஊக்கமளிக்க நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது மட்டுமல்லாது

நல்லைக் குமரன் மலர்

15

இவற்றிற்கும் மேலாக, 'நல்லைக் குமரன் மலர்' ஒன்றினையும் வெளியிட முருகப் பெருமான் திருவருள் கூட்டியிருப்பது எல்லோர்க்கும் மனநிறைவைத் தருகின்றது.

மேற்குறித்த போட்டிகளை நடாத்துவதுடன் நின்று விடாது நல்லைக் கந்தலின் ஆலய வரலாறு - முருகன் பெருமை - வழிபாடுகள் செய்யும் முறை - அவற்றின் தத்துவங்கள் - சைவாசாரக் கிரியைகள் முதலியவை உள்ளிட்ட மலர் ஒன்றினை யாழ்ப்பாண மாநகராட்சி மன்றம் வெளியிடவில்லையே யென்றும் குறை முருகன் அடியார்களிடே நீண்ட காலமாக இருந்துளதை உணர்ந்து, அடியார்கள் மனம் நிறைவெய்த அச்செம்பொருள் உள்ளிட்டுள்ள பல்வேறு விடயங்களையும் பல்வேறுபட்ட துறையறிஞர்களின் கருத்தாழம் மிக்க கட்டுரைகளையும் கவிதைகளையும் 'நல்லைக் குமரன் மலர்' தாங்கி வெளிவருவது குறித்து மனம் புளகாங்கிதமடைகின்றேன்.

யாழ். மாநகரசபையின் சைவ சமய விவகாரக் குழுவின் சமயப்பணிகள் பரந்து - விரிந்து - ஆல்போல் தளைத்து அறுகுபோல் வேருன்றி ஆந்மீக நெறி பரப்பவும் அவர்களால் வெளியிடப்படும் குமரன் மலர் சிறந்த பக்தி - அறிவுக் கருவூலமாக அமைந்து எம்மக்களிடே பக்தியையும் பண்பையும் வளர்க்கும் சிறந்த ஞானக் கருவூலமாக விளங்கவும் ஆண்டு தோறும் மக்கள் சிந்தனைக்கு விழிப்பூட்டி - எந்தை முருகனையும் எங்கள் சமயத்தையும் சிந்தைகொள வைத்து - தீபதிரியைத் தூண்டிவிடுஞ் செயலாக உள்ளங்களில் உறைந்து கிடக்கும் அறிவொளியைத் தூண்டிக் கொடுக்கும் பக்தி மணங்கமழ் செம்மலராக மலர வேண்டுமென்று நல்லைக் குமரனின் சேவடிகளைச் சிந்தித்து - தியானித்து வாழ்த்துகின்றோம்.

“எத்தொழிலைச் செய்தாலும் ஏதவத்தைப் பட்டாலும்
முத்தர் மனமிருக்கும் மோனத்தே” — தாயுமானவர்

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு

மாநகராட்சிமன்றம்,
யாழ்ப்பாணம்.

வே. பொ. பாலசிங்கம்
யாழ். மாநகர ஆணையாளர்

கீரிமலை நகுலேஸ்வர ஆதின கர்த்தாவின

ஆச்ச்செய்தி

மக்களை ஆசார அனுட்டான சீரராகக் காணுமிடம் ஆலயம் ஆகும். ஆலயம் என்பது இறைவன் எழுந்தருளியிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அருள் பாலிக்கும் புனித இடம். இங் நடைபெறும் உற்சவங்களின் போது, மக்கள் தம்மைப் புனிதப் படுத்துவது போல தம்மில்லங்களையும் தூய்மை செய்து புனிதம் பேணுவர். ஆலயங்களை ஊர்கள் மத்தியிலும், நகர்கள் மத்தியிலும் அமைத்துக் கொள்வது பண்டைக் கால மரபு. ஆலய விதிகளெல்லாம் நகரின் வீதிகளாக அமைந்து சிறப்புறும். அவ் வீதிகளிலெல்லாம் விழாக்காலங்களில் இறைவன் வீதி உலா வந்து காட்சி தருவதுடன் அருள் மாட்சியும் நல்குவார். இங்நமம் அமைந்த திருத்தலங்கள் இந்தியாவில் மதுரை, சிதம்பரம் என்பனவையும், ஈழத்தில் நகுலேஸ்வரம், மாவட்டபுரம், நல்லை நகர் போன்றவற்றையும் கூறலாம்.

நல்லைமாதநகரில் எழுந்தருளியிருந்து கந்தப்பெருமான் அருளாட்சி செய்கிறார். மக்கள் முப்போதும் முடிசாய்த்துத் தொழுது நிற்கிறார்கள். முருகன் சந்திதி எப் போதும் விழாக் கோலம் பூண்டிருக்கும். மகோற்சவ காலத்தைப் பற்றியோ என்றால் நம்மால் வர்ணிக்க முடியாதளவுக்கு மக்கள் எழுச்சி விஞ்சி நிற்கிறது. பக்த கோடிகளின் கூட்டம் சமுத்திரம்போற் பிரவாகிக்க, அவர்கள் விரத அனுட்டான சீரராகக் காட்சி தருவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். பண்டு தொட்டு இன்று வரை ஆலய மணி கேட்குமிடமெங்கணும் விழாக் கோலமாகவே இருக்கும். மக்கள் போக்கு வரவு புரிதல் சைவசமய எழுச்சியைப் பிரதிபலிக்கும். சைவ மணம் பார்க்குமிடம் எங்ஙணும் வீசும்.

நல்லை நகர்க்கந்தன் ஆலய உற்சவம் ஆரம்பமாகிறது என்றதுமே யாழ்ப்பாண மாநகராட்சி மன்றத்தினர் விழிப்புடன் செயற்படத் தொடங்கிவிடுவர். அனைவரையும் கூட்டி ஆலோசனை நடாத்தி உற்சவம் சிறப்புற நடைபெற வேண்டியன செய்து நிற்பர். சுத்தம் பேணல், தொண்டர் சேவை நடாத்தல், பக்தர்களை வழிநடாத்தல், வீதி யொழுங்கு பேணல் என்று இது போன்ற பிற கருமங்களையும் மாநகராட்சிமன்றம் செய்து நிற்கிறது. இவை பண்டு தொட்டு நடாத்திக் கொடுக்கும் கைக்கரியங்கள். இவற்றை நாம் பெரிதும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

நல்லைக் கந்தன் மகோற்சவ காலத்தில் சைவசமய நெறி நின்று மக்கள் ஒழுக்க வல்ல போட்டிகளை சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை பங்கு கொள்ளச் செய்து பரிசு வழங்கலும் மனங் கொள்ளத்தக்க சமயப் பணியேயாம்.

இவற்றுக் கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற் போன்று இவ்வாண்டுற்சவ காலத்தில் "நல்லைக்குமரன் மலர்" ஒன்று வெளியிட முன்வந்தமை நமக்கெல்லாம் பெருமை தருவதாகும்.

நாட்டில் நடைபெறும் அனர்த்தங்கள் தீர்ந்து நாடு "நாடாக" வளம் பெறவும், மக்கள் இன்னல் தீர்ந்து சுபீட்சமாக வாழவும், யாழ், மாநகர சபை நடாத்தி வரும் சமயப் பணிகள், ஆலய சேவைகள், சிறப்புவும். "நல்லைக்குமரன் மலர்" நன்கு மலர்ந்து மக்கள் மனங்களை அலங்கரிக்கவும் எல்லாம் வல்ல நகுலாம்பிகா சமேத நகுலேஸ்வரப் பெருமானதும், நல்லை நகர் கந்தப் பெருமானதும் அருள் வேண்டி ஆசி கூறுகின்றேன்.

சிவலி கு. நகுலேஸ்வரக் குருக்கள்
ஆதின கர்த்தா.

நகுலேஸ்வரம், கீரிமலை,
காங்கேசன்துறை.

நல்லைக் குமரன் மலர்

சுந்தர்ஸன்

மாணிப்பாய்

எல்லோர்க்கும்
நல்லைக் குமரன் அருள் விபாலிக!

சுந்தர்ஸன்

மத்திய சந்தை,

—

மாணிப்பாய்.

மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோவில் ஆதின கர்த்தாவின் ஆச்சர்யத்தி

சூரனாதியோர் நல்லொழுக்கங்களை மாற்றித் தேவர், முனிவர் ஆதியாம் உயர்ந்
தோரை வருத்திய காலத்து, அவ்வசுரர்களைத் தொலைத்து வர்ணாச்சிரம தர்மங்களை
நாட்டி உலகத்தை காக்குமாறு பன்னிரு படைகளையும் பரித்தனவாதலின் “ஏவருந்
துதிக்கநின்ற ஈராறு தோள்” எனவும்; “செந்நிறமுடையவராய் ஞானத்தையூட்டும்.
வேள்” ஆதலால் “செவ்வேள்” எனவும் சிவசுப்பிரமணிய பரஞ்சுடர் துதிக்கப்படுகிறார்.
நோய், பகை முதலிய தீங்குகள் நேராது, வீரம், அதிகாரம், கீர்த்தி, முதலியவற்றால்
சிறந்து வாழ்தலைத்தான் “இனிது மேவல்” என்பர்-

யோனியாய் பிறப்பதும் பின் சரீரம் வளர்த்தலும் ஈற்றில் மூப்பெய்தி இறப்ப
தும் தினைத்தோறும் உலகில் நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. இது தான் மனிதப்
பிறவியின் அம்சமெனச் சிலர் கூறுவர். மனிதப் பிறவியோ மிகமிக அரியது. அரிய
தான மனிதப் பிறவியெடுத்தும் அனுதினமும் அல்லல்களால் அலைக்கழிக்கப்பட்டும்
துன்பதுயரங்களால் வாட்டப்பட்டும், தாபங்களால் தத்தளிக்கும் மனிதர்களோ ஏராளம்
ஏராளம். பிறவி, பிணி, மூப்பு, மரணம் எனும் சாகரங்களிலிருந்து விடுபடவும் இடை
நிலை வாழ்க்கையில் ஏற்படும் விபத்துக்கள், ஆபத்துக்கள், வேதனைகள் என்பவற்றி
லிருந்து தப்பவும், சுகத்தை அனுபவித்து பேரின்பம்பெற சுப்பிரமணிய பரமேஸ்வரனை
வழிபட்டு, பெருமானின் பூசை, உற்சவாதுகளைத் தரிசுத்து இவற்றை நீக்க முயல்வதே சரி
மார்க்கமென கந்தபுராணம் அழுத்திக் கூறுகிறது. இப் பிறவியில் மனிதன் மிக மிக
முக்கியமாக ஆற்ற வேண்டியவை தருமங்களேயாகும். தருமங்களைச் செய்த வழியில்
அன்பு வந்து சேரும். அன்பு பெருகிய வழி அருள் தோன்றும் — அருள் பெருக்கம்
தோன்றும். அறனும், அன்பும், அருளும், தவமும் கைகூடிய வழி உள்ளத் தெளிவு
கொண்டு ஆத்மா முடிவில்லா இன்பமான சிவத்தைச் சாரும். பிறவிப் பிணியும் தீரும்.
தொன்று தொட்டு ஆன்மாவைச் சார்ந்து நிற்கும் ஆகாமியும், பிராரத்துவம், சஞ்சி
தம் எனும் மூவகை பிறவிக்கட்டுகளும் அகலும். இவை நீங்கிய வழி ஆன்மா பேரின்பத்
தைச் சார்ந்து விடும். எனவே, மனிதன் பக்குவமடைய இறைவழிபாடும், இறைவழி
பாடுடன் கூடிய தர்மங்களும் தான் துணை தருவன. ஆராதனைகளும் துணை செய்யும்.
எந்தவொரு செயலை மனம், வாக்கு, காயங்களால் மனிதன் இறையுணர்வோடு செய்
கின்றானோ அதுவே ஆராதனையாகும்.

மனிதர்கள் வாழுங் காலமோ சொற்பம். அதிலும் இளமைக்காலம் மிகச்சிறிது
இதில் சமுதாயம் பழக்க வழக்கம் என்றெல்லாம் ஆயிரம் தழைகளைப் பூட்டிக்கொண்டு
அவதிப்படுவதை நாம் காண்கிறோம். உருசியாக உண்பதும், இனிமையான கீதங்
களைக் கேட்பதும், நல்ல வாசனையை நுகர்வதும், அழகைப் பார்த்து இரசிப்பதும்
மனிதனுக்கு மகிழ்ச்சியை கொடுக்கும் போது இவை தவறில்லையெனின், இவையனைத்
தையும் ஒன்று சேர்த்துத் தரும் இறைவனது பூசைகள், மகோற்சவங்களைத் தரிசிப்ப
தும் அதற்கேற்ற தருமங்களையாற்றி மகிழ்வதும், அது எத்தகையதாகுமென்தை

நாம் ஒரு கால் சிந்திக்க வேண்டும். இவை தவறாகவும் மாட்டாது. மனிதர்களை இவ்வழி ஆற்றுப்படுத்த வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு அறிவுடையோர்க்கே உரியது.

அறிஞர்கள் எவ்வகையில் இவ்வாறு ஆற்றுப்படுத்த வேண்டுமெனச் சிந்திக்க வேண்டும். அவ்வாறு சிந்திப்பதும் அவ்வகையில் செயல்படுத்துவதும் பெருந் தர்மமுமாகும். சிவ புண்ணிய செயலுமாகும்.

யாழ். மாநகராட்சி மன்றம் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் மஹோற்சவத்தையொட்டி சைவசமய அறிவுக்கான போட்டிகளை நடத்துவதை அனைவரும் அறிவர், பலவாறு பலர் இவ்வகைப் போட்டிகளை நடத்தினும் யாழ். மாநகராட்சி மன்றம் நடத்தும்போட்டிகளில் மேன்மையுண்டு; சத்தியநெறியுண்டு; அறிஞர்களது ஆற்றுப்படுத்தல்களுண்டு; உயரிய மார்க்கத்தினூடே போட்டியில் கலந்துகொள்வார்களது அறிவை வளர்ப்பதிலும் சிரத்தையுண்டு. இதனவே அநுமையான சைவ சிந்தனைகளையும், அறனும் புலமையும், ஞானமும் போட்டியில் கலந்து கொள்பவர்கள் பெறுகிறார்கள். இவ்வாறாக சிவ தர்மங்களையாற்றும் யாழ். மாநகராட்சி மன்றத்தினருக்கு ஒவ்வொரு சைவ மகனும் பேரா தரவுகளை வழங்கி, யாழ். நகரிலுள்ள சகல ஆலய மஹோற்சவ காலங்களிலும் இத்தகைய சைவசமய அறிவுப் போட்டிகளை நடத்தவும் ஊக்குவிக்கவும் வேண்டியதவசியம்.

“நல்லைக் குமரன் மலர்” வெளியீடு செய்வதற்கு யாழ். மாநகர சபையினர் துணிந்த முயற்சி பாராட்ட வேண்டியதே. தேவைக்குகந்த தருணத்தில் இம் மலர் வெளிவருகிறது. இம் மலர் சுகந்த வாசனை மிக்க மலராக ஞாலமெல்லாம்எட்ட வேண்டுமென யான் இறைவனை நினைந்து பிரார்த்திக்கின்றேன்.

யாழ். மாநகராட்சிமன்ற சைவத் திருத்தொண்டுகள் அனைத்தும் தெய்வீக சக்தி வாய்ந்ததாக இப் புண்ணிய பூமிக்குதவுமுசுமாக அமைய வேண்டுமென வல்லி தேவசேனா சமேத சிவசுப்பிரமணியப் பரஞ்சுடரை நினைந்து எந்நாளும் பிரார்த்திப்பேன்.

எமது ஆசீர்வாதங்கள் எந்நாளும்முண்டு.

சுபமஸ்து

மஹாராஜஸிரீ சு.து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள்

[மாலை ஆதினகர்த்தா.

மாவிட்டபுரம்,
தெல்லிப்பழை.

சிவநெறிப்புரவலரின் ஆசீச் செய்தி

மாநகராட்சி மன்ற பொது நடை

புறத்தூய்மையுடன் அகத்தூய்மையையும் பேணும் மாநகராட்சி மன்றம்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலுக்கும் யாழ். மாநகராட்சி மன்றуக்கும் நீண்ட காலமாக நெருங்கிய தொடர்பு நிலவி வருகின்றது. இத்தொடர்பில் ஒரு செயற்திட்டம் கண்ணாற் கரணக்கூடியது. மற்றொன்று கருத்தால் உணரக்கூடியது, கண்ணாற் கரணக்கூடியது புறச்சுத்தம். கருத்தாலறிய வேண்டியது, உணரக்கூடியது அகச்சுத்தம்.

திருக்கோயிலில் .உட்பிரகாரத்தை ஆலய நிர்வாகி அருமையாகச் சுத்தஞ் செய்விக்கிறார். அதன் வெளிப்பிரகாரத்தையும், சுற்றாடலையும் மாநகர ஆட்சிமன்ற ஆணையாளர் சுகாதாரப்பகுதியினர், பொறியியற் பகுதியினர் ஒத்துதவியுடன் அருமையாகச் சுத்தஞ் செய்விக்கிறார்.

இன்னும் அன்பர் அடியார்களின் குழந்தைகளின் அகச்சுத்தத்துக்கும் அருமையான செயல் திட்டங்களை மாநகராட்சி மன்றத்தார் செய்கிறார்கள். சமய அறிவுப் போட்டி, பண்ணிசைப்போட்டி, இசைத்திறமைப் போட்டி, பேச்சுப்போட்டி என்பன மூலம் பிள்ளைகள் பழைமையை, சனாதன தருமத்தை மறக்காமல், கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார், அவர் நம்மைக் காக்கிறார்; அவரை நாம் வணங்குதல் வேண்டும் என்று உறுதியாக நம்பி வருகிறார்கள். உய்யும் வழியில் நடக்கிறார்கள். ஆணையாளரின் அந்தரங்க பக்திப் பணியால் முற்போக்குவாதிகள் கூட இன்று நல்லூராணை விழுந்து வணங்குகிறார்கள்.

செயற்கரிய இந்தச்சீரிய, கூரிய தெய்வீகப்பணி, நல்லூரான் திருவருளால் நாடு நாடாகும் வண்ணம் நீண்டகாலம் தொடர்ந்து நடைபெறுவதாக.

வாழ்க உங்கள் பணி, வளர்க உங்கள் பக்தி.

க. கனகராசா ஜே. பி.

காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

சோபிதா

★ அப்பியாசக் கொப்பிகள்	★ மொன்றேஸ் கொப்பிகள்
★ C. R. கொப்பிகள்	★ பதிவேட்டுக் கொப்பிகள்
★ பென்சில்கள்	★ பேனாக்கள்
★ மை வகைகள்	★ கடத்தி வகைகள்

இன்னும் பல நானாவித பாடசாலை உபகரணங்கள், அலுவலக உபகரணங்கள்

ஆகியவற்றை

மலிவு விலையில் பெற்றுக்கொள்ள

நாடுங்கள்

சோபிதா

363, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

FASHION HOUSE

65, K. K. S. Road,

Jaffna.

இன்றைய நாகரிக நிலைக்கேற்ற

Ψ அலுமினிய - பிங்கான் பாத்திரங்கள்

Ψ அழகுசாதன - அன்பளிப்பு - விளையாட்டுப் பொருள்களையும்

நிதான விலையில் சீராகப் பெறுவதற்கு

()

பெஷன் ஹவுஸ்

65, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 23046

ஆத்மஜோதியின் ஆசிச்செய்தி

கலியுகம் பிறந்தபோது வியாசர் தலைமையிலே ஒரு மகாநாடு நடைபெற்றது. அங்கு கூடியிருந்தவர்கள் அத்தனை பேரும் முனிவர்கள். எல்லோர் முகங்களும் வாட்ட முற்றுக் காணப்பட்டன. முனிவர்களுக்குக் கவலை ஏன் என்று கேட்கலாம். அவர்கள் தமக்காகக் கவலைப்படவில்லை. கலியுகத்திலே வாழப் போகின்ற எங்களைப் பற்றியே கவலைப்பட்டார்கள்.

ஒருமுனிவர் எழுந்து யாவருடைய மெளனத்தையும் கலைத்தார். “ கலியுகம் பிறந்துவிட்டதே! அதர்மம் தலைவிரித்தாடுமே! அக்கலியின் கொடுமையை நாம் எப்படிச் சமாளிப்பது? கோடை வெயில் போலக் கொதிக்குமே!” என்றார் முனிவர்.

வியாசமுனிவர் தலைநிமிர்ந்தார். அவருடைய வாயிலிருந்து பின்வரும் வார்த்தைகள் தோன்றின.

“ ஸ்கந்தஸ்ய கீர்த்திம் அதுலாம்
கலிகல்மஷ காசினீம் ”

என்று தெளிவாகக் கூறினார் வேதவியாசர்.

கலியுகத்தின் வெப்பத்தைத் தணிக்கும் கற்பகநிழல் கந்தவேளின் கருணை. கலியுகத்தின் கண்கண்டதெய்வம் அவனேதான்.

நல்லைக்கந்தனுடைய கோயில் கொடியேறிவிட்டால் குடாநாடு முழுவதிலும் உள்ள மக்கள் இருபத்தைந்து நாட்களும் நோன்பு நோற்று கந்தனைத் தரிசித்தே ஒரு போது உண்பர். இப்படி எங்களுக்குயிருக்குயிராக இருந்து எங்களை யெல்லாம் காப்பாற்றுவவன் திருமுருகன். தேவர்துயர் தீர்த்ததுபோல எமது துயரையெல்லாம் நீக்கி வைக்குமாறு அப்பெருமானையே வேண்டுவோமாக. எமது தெய்வபலம் மென்மேலும் பெருகட்டும்.

வாழ்க மக்கள்குலம்! வாழ்க பக்தியுள்ளம்!! வாழ்க பெருமான் நாமம்!!

ஏழாவை.

நா. முத்தையா

முருகா! குகா!! சண்முகா!!! சீரணம்

- உங்களுக்கு தேவையான விவகாரங்களை, சீரணம் மூலமாக செய்து கொடுக்கிறோம். உங்களுக்கு தேவையான விவகாரங்களை, சீரணம் மூலமாக செய்து கொடுக்கிறோம்.
- ① அபிஷேகத் திரவியங்கள்
 - ② புதுமனை அத்திபார்ச்சாமான்கள்
 - ③ நாள் சரக்குகள் - கோரோசனை - குங்குமப்பூ - கஸ்தூரி
 - ④ விவாகமுகூர்த்தப் பொருள்கள்
 - ⑤ கோவில் சங்கராபிஷேகச்சாமான்கள்
 - ⑥ காண்டாமிருகக் கொம்பு
 - ⑦ புலகு, ஜவ்வாது, அத்தர், பன்னீர், சென்றவகைகள்
 - ⑧ செந்தூரம், பஸ்பம், ஆசுவம், அரிஷ்டவகைகள்
 - ⑨ தைலவகைகள், சந்தனாதிமுதவியன
 - ⑩ ஊதுபத்திவகைகள், வாசனைத்திரவியங்கள்
 - ⑪ ஆயுள்வேத மூலிகைவகைகள்

நியாயமானவிலையில் எப்பொழுதும் பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்

ஆ. இராசையா அன் சன்ஸ்

மருந்துச்சரக்கு வியாபாரம்
(69), 209, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

திருக்கோயில் திருவிழாக்களும்

தத்துவங்களும்

ஆக்கம்: “ஹஜரத்”

61ங்கள் மதத்தின் வயது என்ன என்பதை எவராலும் நிர்ணயிக்கவே முடியவில்லை. இதனை அனாதி மதம் என்றே கூறுகின்றார்கள். ஆரம்பம் ஒன்று இருந்தால் அதற்கு அந்தமும் ஒன்று இருக்கும். இதற்கு சாதகம் - காலம் - மரணம் எதுவுமேயில்லை. ஆரம்பமோ முடிவோ இல்லாத மதம் இது. அன்று ஆடியபாதன் இன்றும் ஆடிக்கொண்டேதான் இருக்கின்றான். நாட்டிய முதல் மன்னன் தந்ததானம் தான் வேதங்கள், ஆகமங்கள். மக்கள் மனம் சாந்திபெற இவைகள் தான் துணை நிற்கின்றன. அர்த்த சப்தங்கள் நிறைந்த மந்திரங்கள் எங்கள் வேதங்களில் உள்ளன, இந்த வேத பாராயணங்களை படிப்பதால் - படிக்கக் கேட்பதால் - கேட்டவர் சொல்லக் கேட்பதால் இன்பமும் நன்மைகளும் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. உலகில் தோன்றிய இந்த அனாதிமதமானது புகட்டும் வாழ்வு நெறிகள் எல்லையற்றன. பேரரிய ஆலமரம் போல புதிது புதிதான விழுதுகளை பூமிக்கு அனுப்பி - சில தொங்கிக் கொண்டேயிருக்க, சில பூமியில் பதிந்து மரங்களாக வேர்விட்டு பதிந்து பரந்துவர அமைந்துள்ளதுதான் எங்கள் மதம். மதம் என்ற சொல்லைத்தவிர வேறு சொல்லால் அன்று அழைக்கப்படாதிருந்த எங்கள் மதம் பின்னர் பல்வேறுபட்ட நாமாக்களால் அழைக்கப்படத் தொடங்கியதால்

‘இந்துமதம்’, ‘சைவம்’, ‘வைஷ்ணவம்’, ‘மாத்வம்’, ‘வீரசைவம்’ என்றெல்லாம், அழைக்கப்பட்டன. ஆலமரம் ஒன்று தான்; ஆனால் விழுதுகள் பலவாயின. இந்த மத தத்துவம் மக்களுக்கு வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டி நல்வாழ்வளிக்கின்றது.

எங்கும் நிறைந்த - அனாதியான அந்த நாயகனை அடைய ஒரு ஒற்றையடிப் பாதைதான். மனத்தைக்கட்டுப்படுத்தி நிலை கொள்ளச் செய்து வெளியரங்க செயல்களை அடக்கி, நடக்க நடக்க அந்தப் பாதை ஒளிவிட்டு நன்றாகப் பிரகாசிக்கும். இதற்கு வழிகாட்டுவதுதான் ஆலயங்கள்.

ஆன்மாக்கள் இலயிக்கும் இடமாக அமைந்த ஆலயங்களுக்கு நாம் செல்வதால் இறையருளால் நல்வாழ்வு பெறுகின்றோம். எங்கள் மதத்திற்கு ஆணிவேராக விளங்குவது இந்த ஆலயங்கள்தான். ஆலயங்களிலே மனமொடுங்கி தவம் புரிய தலவிருட்சங்களும் தூய்மைக்கு உதவ தீர்த்தமும் பெருமைதர அமைந்திருக்கும். ஆகமங்கள் எடுத்துரைக்கும் விதிப்படி அன்று ஆலயங்களை அமைத்தார்கள். அதே ஆகமங்கள் விதந்து கூறிய கூற்றுக்களுக்கமைவாக விழாக்களை அமைத்தார்கள். விழாக்களிலே மக்கள் கூடினார்கள். மக்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கு இறைவன் வந்தார்.

நல்லைக் குமரன் மலர்

கோயில்கள் இருப்பது மக்களுக்காக - மக்கள் நலன்களை காப்பதற்காகவே. கோயிலில் தீபம் எரியாது விட்டால் நாடே ஒளி குன்றி - வினாசப் பாதைக்குச் சென்று விடும். அதனால் ஆலயங்களில் மக்களுக்காக பூசைகள் நடந்தன - விழாக்கள் நடந்தன.

‘ஊரெல்லாம் கோயில்; உணர்வெல்லாம் தெய்வ பக்தி; நீரெல்லாம் தீர்த்தம்; நிழலெல்லாம் மண்டபங்கள்; ஊரில் விழாக்கள், உயர் தெய்வம் போற்றுநின்ற சீர்விழாவே அந்தத் திருவிழா; தம்முள்ளே தேர்விழா என்றால் சிறப்பாம்; பொதுமக்கள் நேரிலே கண்டு நிறையின்பம் கொள்விழா; கோயிலுக்குச் செல்லாக் குலத்தினரும் ஆசையுடன் தோயுமன்பி னோடுவடம் தொட்டிருக்கச் செய்விழாவாம்; எல்லார்க்கும் ஈசன் பொது வென்னும் எண்ணத்தை நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நாட்டும் தனிவிழா’

இவ்வாறு வாசகசுலாநிதி கி. வா. ஜெகநாதன் ஒருமுறை எழுதியிருந்தார் ஒருமலரிலே. ஊரெல்லாம் திரண்டிருக்க கூடும் திருவிழாக்கள் - அவற்றின் உண்மைத் தத்துவங்கள் எங்கள் மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறப்படுவது மிக மிக அவசியமாகும். இறைவன் அருள் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றது. பக்தி ரசத்துடன் தாய்மையும் இருந்தால் அவன் அருளைப் பெற்றுய்யலாம். காலை, மாலை ஆலயம் தொழுது, விபூதி, சந்தணம், குங்குமம் அணிந்து இறைவனிடம் பயபக்தியுடன் இருங்கள். முன்பு இருந்த பக்தி இன்றும் தொடர்கின்றதுதான், ஆனால் எங்களிடம் பயமும் சமுதாய உணர்வும் அருகிவிட்டன. மனித உடலுக்கும் உயிருக்கும் இருக்கும் சம்பந்தம் போலவே மனிதவாழ்வுக்கும் ஆலயத்துக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது. உயிரற்ற உடல் பயனற்றது போல

ஆலய சம்பந்தமற்றவர் வாழ்வும் பயனற்றதாகிவிடும். மனிதனுக்குரிய கடமைகள் மிகப் பல. உலகம் ஒரு குடும்பம். அனைவரும் இறைவனின் பிள்ளைகள். இற்றைக்கு ஒன்பதாயிர மாண்டுகளுக்கு முன் தோன்றி மந்திரங்களான - “திருமந்திரம்” தந்த தமிழ்ப் பேரறிஞரும் பெரு வேதாந்தியுமான திருமுல் கூட “நாம் அனைவரும் ஆண்டவனின் குழந்தைகள்; அனைவரையும் சமமாக நடத்த வேண்டும்” என்றே கூறியுள்ளார். இவற்றுக்கெல்லாம் அடிப்படை தத்துவார்த்தங்களை எடுத்துக்காட்டுவது தான் ஆலய திருவிழாக்கள். இந்த திருவிழாக்களை சிவனோடு சக்தியோடு தொடர்வுபடுத்தியே ஆகமங்கள் விதந்துரைக்கின்றன. இங்கு இந்த திருவிழாக்கள் - அவற்றின் தத்துவங்கள் ஆகியவற்றைப்பற்றி ஆகமங்களில் கூறப்பட்டுள்ளதை சுருங்கக்கூற விழைகின்றோம். ஆண்டவனுக்கு பதினாறு விதமான உபசார பூசைகள் செய்வதுண்டு. இவையெல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டுமானால் எல்லோராலும் முடியாது. இதற்காகவே ஐந்து உபசார பூசைகளை செய்கிறார்கள். இதற்கு “பஞ்சோபசார பூசை” என்று சொல்வர். இந்த சுருக்கமான பூசை முறையை ஆதிசங்கரர் மக்களுக்காக வகுத்துக்கொடுத்துள்ளார். ஆலயங்களில் வழிபாடுகளுக்கும் முறை வகைகள் உள. அவற்றைத்தெரிந்து அவ்வழி நடப்பதே சாலப்பயன் தரும் நீர்மையதாகும். எப்பொழுதும் பூரணமான சந்தோஷத்தை-ஆனந்தத்தை மக்கள் அனுபவிப்பது பிறப்புரிமை. அதனை அனுபவிக்க உள்ள வழிவகைகளை தெரிந்து நடப்பது பயன்தரும்.

திருக்கோயில் என்று ஆலயத்தை அழைக்கின்றோம். இந்தத் திருக்கோயில் முப்பொருள் உண்மையைத் தெரிவிப்பதாகும். பதி, பசு, பாசம் என்னும் மூன்று

பொருள்களதும் உண்மைத்தன்மைகளை முதலிலிருந்து முடிபுவரை செம்மையாக விளக்கிக்காட்டும் இடம் திருக்கோயிலாகும். அக்கோவிலிலுள்ள திருவுருவங்கள் எல்லாம் இறைவனாய் சிவபெருமான் உயிர்கள் பாசங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு நீங்கி ஈடேறும் பொருட்டு எடுத்த அருள்வடிவங்கள். திருக்கோவிலிலுள்ள அந்த அருள் வடிவங்களுக்குச் செய்யும் விழாக்களெல்லாம் முப்பொருள் உண்மைகளை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தும் செயற்பாவணைகளாகும். உற்சவம் என்று சொல்லப்படுவது - மேலான வேள்வி என்றும் படைத்தல் முதலிய ஐந்தொழில்களைக் குறிப்பதென்றும் மன்னுயிர்களின் மலத்தை நீக்கி வீடுபேறு பயப்பதென்றும் பல பொருட்படுவதாகும்.

நிலைபெற்ற உயிர்களின் தன்மைகளும் அவ்வுயிர்களின் மும்மலச் சார்பு காரணமாக அவற்றாற் கட்டுண்டிருக்கும் தன்மைகளும் அந்த உயிர்கள் ஆசாரியனாய் சிவனின் அருளால் சிவத்தன்மையடைந்து நிறைபேரின்பத்தில் மூழ்குவதும் தாயாகிய சிவசக்தியும் தந்தையாகிய சிவமும் அந்த உயிர்களுக்கு நிலைபேறான வீடு பேற்றை அருளும் அபருங்கருணையும் அதற்காக அவர்கள் செய்யும் ஐந்தொழிற்றன்மைகளும் இவற்றை வழிபடும் அடியார்களாய் எங்களுக்குத் தெரிவித்து எம்மையெல்லாம் சிவத்தன்மையடையச் செய்து உய்வித்தலே திருவிழாக்கள் செய்தலின் உட்பொருள். சிற்றற்றவும் சிறு தொழிலும் உடையனவாய் மல இருளில் மூழ்கி வருந்தும் உயிர்களுக்கு - இறைவன் அறிவு விளக்கத்தை உண்டாக்கி, மலத்தைக் கெடுத்து, சிவத்தன்மை கொடுத்து - பேரின்பத்தை நுகரச் செய்து அருள்பாலிக்கின்றார் இதனைச் செய்து முடிப்பது இறைவனின் ஆற்றல் என்று கூறப்படும் திருவருள் சக்தி ஆகும். இந்தத் திருவருட்சக்தியை அன்னை என்றும் இறைவனைத் தந்தையென்றும் கூறுவர்.

உலகிற்கே அன்னை தந்தையான இவர்கள் தமது ஐந்தொழில்களாலும் உயிர்களின் மலத்தைப் போக்கியருள்வர்.

சூரியனின் கதிர்பட்டாலொழிய காந்தக்கல் மூலம் தீ பிறவாது. அதுபோலவே குருவருள் பெற்றாலன்றி ஞானம் உண்டாகாது. அவரவர் பக்குவ நிலைக்கு ஏற்ப ஞானாசிரியர் தீக்கை செய்து மலத்தைப் போக்குவர். குருவாயிலாக இறைவன் செய்யும் அருட்பாட்டை குருவருள் என்று கூறுவா. ஒருமலம், இருமலம், மும்மலம் என்று பாகுபாடுண்டு. ஒரு மலத்தாருக்கு மலம் நுண்ணியதாக நிற்கும் இருமலத்தாருக்கு அது தூலமாய் நிற்கும். மும்மலத்தாருக்கு அது தூலதரமாய் நிற்கும். இவர்களுக்கு மாண்டவடிவு தாங்கிய குருமூர்த்தியை நிலைக்களமாகக் கொண்டு அவரவர் பக்குவத்திற்கேற்ப தீக்கை முறைமையால் நீக்கும். பக்குவம் அடைந்தவர்க்கு இவ்வாறு நீக்கும் முறைமையானது பழக்கப்பட்ட விலங்குகளைக் கொண்டு புதிய வனவிலங்குகளைப் பிடிப்பது போன்றதாகும். இந்த மலத்தன்மையைப் போக்கி சிவத்தன்மையை கொடுப்பதாகிய சிவசக்திக் கிரியையே தீக்கை எனப்படுவது. இந்த தீக்கை - மாந்திரி, சத்தி, சாம்பவி என மூன்று வகைப்படும். குண்டமண்டலங்களைப் புறத்தேயிட்டு விதிப்படி புறத்தே ஆகுதி முதலிய கிரியைகளைச் செய்து மாணாக்கனது மலத்தைக் குன்றும்படி செய்வது மாந்திரியாகும். குண்டம், மண்டலம், நெருப்பு, நெய், சுளுக்கு, சுருவம் முதலிய வற்றை மனத்தாற் கற்பித்துக் கொண்டு விதிப்படி அகத்தே ஆகுதி முதலிய வற்றைச் செய்து மலத்தைக் கெடுப்பது சத்தியாகும். மாந்திரி என்று கூறப்படுவதை கிரியாவதி என்று கூறினும் பொருந்தும். கிரியாவதி - கிரியையை உடையது என்பதாகும். சத்தி எனினும் 'ஞானவதி' எனினும் ஒன்றுதான். ஞானவதி - ஞானத்தை

உடையது என்பதாகும். இவை இரண்டும் ஒமத்தோடு செய்யப்படுதலின் ஓளத்திரி தீக்கை எனப்படும். ஓளத்திரிதீக்கைக்கு அருகரல்லாதாருக்கு அவரவர் பக்குவத்திற்கு ஏற்ப நயனம், பரிசம், வாகிகம், மானசம், சாத்திரம், யோகம் முதலிய தீக்கைகளினால் பாசத்தை நீக்குவது 'சாம்பவிதீக்கை' எனப்படும்.

திருக்கோயில்களில் செய்யப்படும் ஆண்டுத் திருவிழாக்கள், தரிசிக்கும் எல்லா உயிர்களுக்கும் சாம்பவி தீக்கையாம் என ஆகமங்கள் எடுத்துரைக்கும். ஓளத்திரி தீக்கையில் மண்டலம், சும்பம், தீ, ஆசாரியர், சீடன் என்னும் ஐந்திடமும் சிவ பிரான் நின்று அருள்வதுபோல சாம்பவி தீக்கையாகிய திருவிழாவிலும் பவிநாயகராகிய மண்டலத்திலும் அத் திர தேவராகிய சும்பத்திலும் உற்சவ மூர்த்தியாகிய சிவத்தீயிலும் விரதராயும் விழாவுக்கென நியமிக்கப்பட்டவராயும் உள்ள ஆசாரியராகிய குருவிலும் வழிபடுவோராகிய சீடரிலும் சிவபெருமான் வெளிப்பட்டு நின்று அருள் செய்வார் என்றும் விழாவைத் தரிசிக்கும் மக்களேயன்றி விலங்கு, பறவை முதலிய ஏனைய உயிரினங்களும் இத் தீக்கைக் காலத்தில் அருள் பெறுகின்றனவென்றும் ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

திருக்கோயில்களில் நிகழும் திருவிழாக்கள் அதனைத் தரிசிக்கும் எல்லா உயிர்களுக்குத் தீக்கைக் காலமாகி அவரவர் பத்திக்கேற்ற மலநீக்கத்தையும் தருதலினாலேயே நம் முன்னோர் ஆண்டுக்கொரு முறை ஆகமவிதி வழுவாது அவ்விழாக்களைச் செய்தும் செய்வித்தும் வந்தனர். விழாக்களை ஆகம விதிக்கு மாறாகவேடக்கை விளையாட்டுக்களாகச் செய்வது பயன்தராமையோடு மேலும் மேலும் பாபத்தையும் கூட்டுவதாகும். விழாக்களில் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு கிரியையும் படைத்தல்

முதலிய ஒவ்வொரு தொழிலையும் குறிக்கும். அனுஞ்சா, வாத்துசாந்தி, மிருத்து, சங்கிரகணம், அங்குராப்பணம், பேரிதாடணம், இரட்சபந்தனம், அத் திர தேவதாவாகணம், துவசாரோகணம், துவசபிபலி, சந்தியாவாகணம், கிராமப்பிரதக்கணம், கோபுரத்து வாரநீராசனம், யாகமண்டப பூசை, பிரமத்தாவத்திலுள்ள எட்டுத்திக்கிலும் போடும் பலி, திருக்கல்யாணம் என்பன படைத்தலைக் குறிக்குமென்றும் வாகனோற்சவம், ஓமகருமம், பலி என்பன காத்தலைக் குறிக்குமென்றும் மிருகயாத்திரை, இரதாரோகணம், கிருட்டிண கந்தார்க்கணை என்பன அழித்தலைக்குறிக்குமென்றும் சூர்னோற்சவம், தீர்த்தம், அங்குராவிசர்க்கணம், யாககுர்பாமிடேகம், அவரோகணம், மௌனோற்சவம், இரட்சபந்தன விசர்க்கணம், கண்டயாகம் என்பன மறைத்தலைக் குறிக்குமென்றும் சத்தியாத்திரையென்றும் திருவூடல் சண்டேசுவர் உற்சவம், ஆசாரியோற்சவம் என்பன அருளலைக் குறிக்குமென்றும் மகோற்சவ விளங்கும் விதந்துரைக்கின்றது. பக்குவமடைந்த உயிர்கள் குருதீக்கையால் வீடுபேறடையும் முறைமை சாம்பவிதீக்கை என்று கூறப்படும் திருவிழாக்களினால் குறிக்கப்படுமாறும் திருவிழாக்களைத் தரிசிக்கும் எல்லா உயிர்களும் அந்தச் சாம்பவிதீக்கைப் பலனைப் பெறுமாறும் இந்த மாட்சிமைப்பட்ட நல்வாழ்வை மண்ணுலகத்தில் பெற்றும் மறுபிறப்பிலே பரமசிவனது திருக்கைலாயத்தை அடைந்து கணநாதர் முதலிய சீர்ப்பதவிகளையும் அவரவர் புண்ணியப் பயனின் அளவாகப்பெற்றும் விழாக்களில் பெற்ற திருவருட்பதிவின் அளவாகப்பெற்றும் வேறு வேறு பதவிகளையும் பெற்றும் உய்வடைவர் எனக் கூறப்படுகின்றது. இந்த உயிர்கள் ஆசாரியரின் கருணையினால் சிவத்தன்மையடைந்து நிறைவான பேரின்பத்தில் மூழ்கி மாந்தி நிற்குமென்பதேயாகும்.

திருக்கோயில்களினதும் திருவிழாக்களினதும் உட்பொருள் முப்பொருள் உண்மையை எமக்கு விளக்குவதுடன் எம்மை ஈடேற்றுவதாயுமிருத்தலினால் அங்கு வந்து சேரும் அன்பர்கள் எல்லோரும் சைவாசாரப் பயிற்சியோடு செல்வாராகவும் தமது சிந்தனையும் சொல்லும் செயலுமாகிய இவற்றை தேவதேவனாகிய சிவனுக்கே உரியனவாக்கி இவ்வுலகத்து எண்ணங்களில் லாமல் அவ்விறைவன் திருவடித்தாமரைகளை அடையும் பாவனையுடன் நிறையத் தொழுது அந்த அன்பிலே தோய்ந்து நிறைதல் வேண்டும். சைவாசாரப் பயிற்சியாம் ஆசார சாதனையாவது - நீராடுவதனால் உடலைத் தூய்மை செய்து தூய உடையணிந்து சந்தியா வந்தனம் முதலிய கருமங்களை மாசற முடித்து தேங்காய், பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, கற்பூரம் முதலிய வற்றை தமது ஜியல்புக்கு ஏற்றவாறு எடுத்துக் கொண்டு சிவ சிந்தனையுடன் ஆலயத்திற்கு நடந்து செல்வதாகும். வாகனங்களில் ஏறிச் செல்வதும் உத்தமமன்று. திருக்கோயில்களில் நிகழும் திருவிழாக்கள் வழிபாடு செய்யும் எல்லோருக்கும் திருவருள் பாலிக்கும் தீக்கைக் காலமெனப் படுவதால் எல்லோரும் தம்மைக் குரு தீக்கையால் வீடுபேறடையும் சீடனாகப் பாவித்து மனமொழிமெய்களைச் சிவனுக்காக்கி, உலகத்துச் சிந்தை உலகத்துப் பேச்சு உலகத்துச் செயல்கள் இன்றி மெய்யன்போடு நிறையத் தொழுது பேரின்பத்திலே நிறைதல் வேண்டும்.

திருக்கோயில் விழாக்களில் அழகுபடுத்தப்பட்ட கொடிமரம் சிவனைக் குறிப்பதென்று அறிக. கொடிமரத்தில் ஏற்றப்படும் சீலையும் அச்சீலையில் வரையப்பட்ட பசுவும் நிலை பெற்ற உயிர் என்று அறிக. அந்தச் சீலையுடன் சேர்ந்திருக்கும் தருப்பைக் கயிறு உயிரை வருத்தும் பாசமாகும். கொடிமரமும் அதிலே சுற்றப்பட்ட சீலை

யும் இடப வாகனத்தையுடைய சிவனும். நிறைபெற்ற உயிரும் முத்தி நிலையில் இரண்டல்லாத தன்மையுடையன என்பதைக் காட்டும்.

ஆண்டாண்டு நடக்கும் திருவிழாக்களில் முதலாம் நாள் விழா - கொடியேற்றம் எனப்படும். கொடியேற்றவிழா - மும்மலத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும் உயிர் ஆசாரியருடைய அருளாலும் தீக்கைக் கிரமத்தினாலும் பாசத்தினின்றும் நீங்கிச் சிவஞானத்தைப் பொருந்திப் பதியின் திருவடியை அடையும் முறைமையைக் காட்டும். இவ்விழாவிலே கொடிமரமானது பதியாகிய சிவத்தைக் குறிப்பதாகவும் அதில் ஏற்றப்படும் கொடிச் சீலை பசுவாகிய உயிரைக் குறிப்பதாகவும் உளது. கொடிச்சீலையோடு சேர்ந்திருக்கும் தருப்பைக்கயிறு உயிரை வருத்தும் பாசமாகும். கொடியேற்ற விழாவிலே தருப்பைக்கயிற்றுடன் கொடிச் சீலையை கொடிமரத்திற்குற்றுவது முத்தி நிலைமையில் பாசம் ஒடுங்க - உயிர் சிவத்துடன் கலந்து பேரின்பமடையும் என்பதையும் அந்தநிலையில் சிவமும் உயிரும் இரண்டறக் கலந்த ஒரு பொருளாம் என்பதையும் குறிப்பதாகும். கொடியேற்றம் இவ்வுண்மையை உணர்த்துவதோடு, வழிபடுகின்ற அடியார்களாய் சீடர்களுக்கு கொடியேற்றும் ஆசாரியாராகிய குருக்கள்தாம் செய்யும் கிரியைகளினால் மலநீக்க முண்டாக்கிச் சிவத்தன்மை அருளுவதையும் குறிக்கும். ஆசாரியாருடைய கருணையும் தீக்கையும் இல்லாமல் உயிர்கள் சிவஞானத்தைப் பெறமாட்டாவென்பதையும் கொடியேற்றிச் செய்யும் கிரியைகளினால் மெய்யன்போடு வழிபடும் சிவனடியார்கள் அந்தச் சிவஞானத்தைப் பெறக்கூடும் என்பதையும் புலனாக்குகின்றது.

கொடிமரத்திலேற்றும் கொடிச்சீலையுடன் சேர்ந்திருக்கும் கொடிக்கயிறு - நெருப்பும்

அதன் குடும்போல சிவத்துடன் ஒன்று பட்டுள்ள திருவருட் சக்தியைக் குறிப்பதாகும். திருவருள் சக்தியாகிய அந்தக் கொடிக்கயிற்றின் வழியாக - கொடிமரத்தின் ஆறு ஆதாரங்களையும் பீடமாகக் கொண்டு - அதன் மீதிருக்கும் புறப்பொருள்களில் தோய்வில்லாத செம்பொருட் சிவத்தில் உயிராகிய கொடிச்சீலை சேர்ந்து நின்றலைக் கொடியேற்ற விழாவில் காணலாம்.

கொடிச்சீலையுடன் உள்ள தருப்பைக் கயிற்றைவிட வேறொரு வெண்மையான கயிறும் அச்சீலையில் சேர்க்கப்பட்டிருத்தலைக் காணலாம். அது கொடிக்கயிறு எனப்படும். அக்கொடிக்கயிறு திருவருள் சக்தியை குறிப்பது. உயிர்கள் பாசத்தின் நீங்கிச் சிவத்தை அடையுங்கால் திருவருள் சக்தியின் வாயிலாகவே அடைதல் வேண்டும். திருவருளே திருமேனியாகக் கொண்ட குருமுர்த்தியின் தீக்கையினால் சிவஞானம் விளங்கப்பெற்று ஐந்தெழுத்தின் உட்பொருளைச் செவ்வனே தெரிந்து முத்திப்பெற்றவை விரும்பி அதனைச் சிகார முதலாக ஒதிவரும் நல்லுயிர், பின்பு அம்முறையே ஒதிவலைத் தவிர்த்து, சிகார வகாரங்கள் முன்னும் பின்னும் எதிர் நிரன்றையாக நிற்க யகாரத்தை நடுவில் கொண்ட அதிருக்கும் ஐந்தெழுத்தை ஒதிவரவே, யகாரமாகிய உயிர் வகாரமாகிய அருளிலே இலயப்பட்டு அருளே தாரகமாய் அதன்ல் அடங்கி, அதுவேயாய்ச் சிவத்தோடு சேரும் என்பது. இவ்வண்மையைக் காட்டவே திருவருளைக் குறிக்கும் கொடிக்கயிறு வழியாக - கொடிச்சீலையை ஏற்றி கொடிமரத்தின் ஆறு ஆதாரங்களை பீடமாகக் கொண்டு அதன் மீதிருக்கும் செம்பொருட் சிவத்தோடு அதனைச் சேர்க்கின்றனர்.

‘அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்து மாறெழுத்து நாலெழுத்தும் பிஞ்செழுத்து மேலைப்பெருவெழுத்து - நெஞ்சழுத்தில்

பேசு மெழுத்துடனே பேசா வெழுத்தினையுங் கூசாமற் காட்டக் கொடி’

இங்கே புறப்பொருள்கள் என்றது - உயிர்களையும் மாயையையும் ஐந்தொழில்களையும் செய்யும் நிலையிற் பதியாகிய சிவம் உயிர்களுடனும் மாயையுடனும் கலந்து நின்றாலும் அவற்றின் தன்மை சாரப்பெறாது நின்றலாகும். இதனையே ‘தோய்வில்லாச் செம்பொருள்’ என்று பெரியோர் கூறினர்.

ஆலயங்களில் கொடிமரத்திற்கு அப்பாலுள்ளது பலிபீடம். அடியார்கள் பலிபீடத்தை வணங்கி தமது செருக்கை அந்தப் பலிபீடத்தில்பலியிடுவர் இறைவனது திருவுள்ளப்பாங்கின் படியே அல்லாமல் செருக்கோடு கூடிய தமது செயலினால் ஒரு பயனும் விழைவதில்லை. அந்தப் பலிபீடத்தை சிவமாகப் பாவித்தல் வழக்காகும். பலிபீடம் பத்திரலிங்கம் என்பது திருமந்திரம். திருக்கோயிலுக்குச் செல்பவர் முதலில் தூலலிங்கமாய் திருக்கோபுரத்தை வணங்கி உள்ளே சென்று பத்திரலிங்கமாய் பலிபீடத்தையும் கொடிமரத்தையும் நந்தி தேவரையும் வணங்குதல் வேண்டும். இது சிவாலய தரிசனவிதி. பலிபீடத்தை வணங்கும் பொழுது அதைச் சிவமாகப் பாவித்து தமது செருக்கை அவ்விடத்தில் பலியிட்டு, எல்லாம் உன் செயலன்றி என் செயல் யாதுமில்லை என்று தெளிந்து கொள்ளல் வேண்டும். நான், எனது என்னும் அகம் பாடுகளையே பலியிடுதல் வேண்டும் என்பது தான் உண்மையாகும்.

இந்தப் பலிபீடத்திற்கப்பாலே சிவமாகிய நந்தியினது அருள்வடிவம் இருக்கும். பாசங்களினின்றும் நீங்கிச் சிவத்தன்மையை அந்த நல்ல உயிர்கள் இறைவனுடன் அருளுருவம் பெற்று நிற்கின்ற தன்மையைக் காட்டுவதே இதன் உண்மைப்

பொருளாகும். இவ்வாறு கொடிமரம், பலிபீடம், நந்தி என்ற முப்பொருள்களும் சைவசித்தாந்த உண்மைப்பொருளைக் காட்டுவதாகும். மூலலிங்கத்திற்கும் பலிபீடத்திற்கும் இடையில் மூலலிங்கத்தை நோக்கியிருக்கும் நந்தி பாசங்களினின்றும் நீங்கிச் சிவத்தன்மையடைந்த உயிர் - புறப்பொருள்களை நோக்காது சிவத்தையே நோக்கியிருக்குந் தன்மையைக் காட்டுவதாகும். மூலத்தானத்திலுள்ள மூலலிங்கமானது ஒளிவடிவானது. அவ்வொளி உயிர்களின் பாசங்களை எரித்துத் தூய்மை செய்வது. அவ்வாறு தூய்மை செய்யப்பட்ட உயிரைக் குறிப்பதே இந்த நந்தியின் வடிவம். நந்தி என்றாலே சிவன் என்பதே பொருள்.

இந்த நந்திக்கு அப்பால் - ஆதிமூலத்தில் திருவருட் பொலிவுடன் விளங்குவது சொல்லுதற்கரிய நிறைந்த ஞானத்தைக் குறிக்கும் மாட்சிமைப்பட்ட சோதிவடிவான செம்பொருளாய் சிவலிங்கமாகும். முப்புரங்களையும் எரித்த பெருமானே - அடியேங்களது மும்மலங்களையும் எரிப்பாய் என்று தம்மையே அவ்விறைவனிடம் ஒப்புக் கொடுத்தல் வழிபடும் அடியவர்க்கு பொருந்திய கடமை. ‘ஓம்’ என்னும் எழுத்தினால் குறிக்கப்படும் பிரணவம் ஞானவடிவமானது அந்த ஞானவடிவமே சிவலிங்கவடிவம். சிவமாகிய ஞான ஒளியே உயிர்களின் பாசமாகிய அழுக்கை எரித்து அவைகளைத் தூயனவாக்குவது, மூலலிங்கத்தை வழிபடும்பொழுது — “எமது பாசத்தினை எரித்து எம்மை ஆட்கொள்ள வேண்டும்” என்று தம்மை இறைவனிடம் ஒப்புக்கொடுத்தல் அடியவர் கடனாகும். முப்புரமெரித்த விரிசடைக் கடவுள் வரலாறும் இந்த உண்மைப் பொருளையே விளக்குவதாகும்.

“அப்பணி செஞ்சடையாதி புராதனன் முப்புரஞ் செற்றன னென்பர்கள் மூடர்கள்

முப்புர மாவது மும்மல காரிய மப்புர மெய்தமை யாரறிவாரே”

— திருமூலர் திருமந்திரம்.

“கைத் திருத்தொண்டு செய் கடப்பாட்டினார்”

— பெரியபுராணம்.

உயிர்கள் நிலையாமை உணர்ந்து பற்றறுத்து மலபரிபாக மெய்திச் சத்திநிபாதமுற்று எண்குணங்களும் விளங்கப்பெற்று பதமுத்திகளை விரும்பாது சிவத்தோடு இரண்டறக்கலத்தலாகிய சாயுச்சிய முத்தியடைதலை உலகிற்கு விளக்கிக் காட்டுதன் பொருட்டு எங்கள் முன்னோர் இவற்றை யெல்லாம் பத்தாக வகுத்துக் கொண்டு ஆண்டு விழாக்களை பத்து நாட்களுக்குச் செய்வராயினர். கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பிக்கும் இந்த விழாக்கள் பத்து நாட்கள் நடந்து தீர்த்தோற்சவத்துடன் முடிவடையும். கொடியேற்றமாய முதலாம் நாள் விழாவானது உயிர் தூலவுடம்பின் பற்றறுத்தலைக் குறிக்கும் பாவனையாகச் செய்யப்படுவதுடன், தூலவுடம்பின் பற்று நீக்குவதை பிரதானமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. தூலவுடம்பின் பற்று நீங்கினாலன்றி ஏனையபற்றுக்கள் நீங்காமையின் வீடுபேறடைதலை விரும்பிய உயிர் உடம்பை வெறுத்து அதனைத் தாங்குவதற்கு இளைத்து, நிலையற்றதெனத் தெளிந்து இறைவனிடத்தில் பேரன்புபூண்டு அவரையே பற்றி நின்றல் வேண்டும் என்பதே இவற்றின் பொருள். இரண்டாம் நாள் விழாவில் உயிர் தூலவுடம்பு - சூக்குமவுடம்பு ஆகிய இரண்டினதும் பற்றினை நீக்கும் பாவனை குறிப்பது. மூன்றாம் நாள்விழாவில் பொருந்திய மூவினை, முப்புத்தி, முக்குணம், மும்மணம், முக்குற்றம், முப்பிறப்பு, முப்பற்று என்னும் இவற்றை நீக்கும் பாவனையைக் குறிப்பது. மூவினை (ஆகாமியம் — நிகழ்வினை) (சஞ்சிதம் — இருப்புவினை) (பிராரத்துவம் — நுகர்வினை)

முப்புத்தி (ஐயம், விபரீதம், மயக்கம் என்பன), மூக்குணம் (சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம் என்பன) மும்மணம் (செத்தம், புத்தி, அகங்காரம் என்பன) மூக்குற்றம் — (காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்பன) மும்பிறப்பு — (முற்பிறப்பு, இப்பிறப்பு, வருபிறப்பு என்பன) இவற்றை அடக்கியவைகளாகும். நான்காம் நாள் விழாவானது மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும் கரணங்கள் நான்கையும் முட்டையிற் பிறப்பன, வேர்வையிற் பிறப்பன, வித்து — வேர் — கிழங்கு முதலியவற்றில் பிறப்பன, கருப்பையிற் பிறப்பன என்று சொல்லப்படும் நான்கையும் நால்வகைத் தோற்றத்தையும் நீக்கும் பாவனையாம்.

ஐந்தாம் நாள் விழாவானது ஐந்து மலமும் ஐந்து பொறியும் ஐந்து அவதையும் ஆகியவற்றை அகற்றுதற் பாவனை உட்பொருளாக கொண்டதாகும். ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதாயி என்பன ஐந்து மலங்களாகும். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியாதியன ஐம்பொறிகளாகும். சாக்கிரம் (நனவு), சொப்பனம் (கனவு) சுழுத்தி (உறக்கம்) துரியம் (பேருறக்கம்) துரியா தீதம் (உயிர்ப்படங்கல்) ஆதியன ஐந்தவத்தைகளாகும். உயிர் இவற்றை நீக்கி - சிவத்துக்கு அடிமையாவதே இந்த ஐந்தாம் நாள் விழாவின்குறிப்பாகும்.

ஆறாம் நாள் விழாவானது உயிர் நிலை அலைக்கும் காமம் ஆதிய ஆறினையும் வினைக்குணம் ஆறினையும் பதமுத்தி ஆறினையும் நீக்குதலாம் உட்பொருளைக் குறியாகக் கொண்ட பாவனையுடையதாகும். காமம் முதலிய உட்பகை ஆறும் கலை முதலிய அத்துவா ஆறும் இருத்தல் முதலிய கன்ம மலகுணம் ஆறும் பிரமசரலோகம் முதலிய பதமுத்தி ஆறும் நீக்கு

தலை இந்த நாள் விழாக்குறிக்கின்றது. காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் ஆகிய ஆறும் உட்பகையாகும். மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை என்பன அத்துவா ஆறுமாகும். இருத்தல், கிடத்தல், இருவினையியற்றல், விடுத்தல், பரநிந்தை மேவல் ஆகியன கன்மமலகுணங்களாகும். பிரமசரலோகம், பிரமசாரீபம், பிரமசாரூபம், விட்டுணுசாலோகம், விட்டுணுசாரீபம், விட்டுணுசாரூபம் என்பன பதமுத்தி ஆறுமாகும்.

ஏழாம் நாள் விழாவானது குறையாது பெருகும் ஏழ்வகைப் பிறப்பையும் வித்தியாதத்துவம் ஏழையும் மாயாமல குணமேழையும் நீக்குதலே உட்பொருளாகும். தேவர், மனிதர், நரகர் விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர் வாழ்வன என்பன பிறவிகள் ஏழாகும். காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், பருடன், மாயை என்பன வித்தியாதத்துவம் ஏழாகும். அஞ்ஞானம் பொய், அயர்வு மோகம், உலோபம், மாற்சரியம், பயம் என்பன மாயாமலகுணங்களாகும். மாயாமலகுணங்களை நீக்கிய உயிர் மனச்சுத்தியையுஞ் சிவஞானத்தையும் பெறும்.

எட்டாம் நாள் விழாவானது முடிவில்லாத எண் குணங்களையும் விளங்கச் செய்துவைப்பதாகும் என்பதே உட்பொருள். இந்த எட்டாம் நாள் விழாவானது முற்றுணர்தல் முதலிய எண் குணங்களும் அவ்வுயிரில் விளங்குதலை குறிப்பதாகும். முற்று முணர்தல், வரம்பிலின்ப முடைமை, இயல்பாகவே பாசங்களில் நீங்குதல், தன்வயத்தனாதல், பேரருள் உடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, இயற்கையுணர்வுடைமை, தூயவுடம்பினனாதல் என்பன எண்குணங்களாகும்.

முதல் ஏழு நாள் விழாக்களும் பற்றுக்கும் நிலைக்கு உயிர் நீக்கவேண்டுவன

வற்றைக்குறித்து நின்றன. எட்டாம் நாள் விழாவானது அவ்வாறு நீக்கியஉயிர் ஐந்தெழுத்தின் பொருளையறிந்து விதிப்படி மெய்யன்போடு தியானிப்பதனால் நெருப்பைச்சார்ந்த இரும்பு அவ்வண்ணமாவது போல இறைவனைச் சார்ந்து அவ்விறைவனது எண்குணங்களும் தன்னிடத்து விளங்கப் பெறுவதைக் குறிக்கின்றது.

ஒன்பதாம் நாள் விழாவானது மூன்று பதமுத்திகளையும் மூன்று தொழில்களையும் மூன்று உருவங்களையும் நீக்குவது பற்றிய உட்பொருளைக் குறிப்பதாகும். சிறந்ததாகிய பத்தாம் நாள் விழாவானது தனக்கு ஒப்பொன்றில்லாத பேரின்பக்கடலினுள்ளே பக்குவமடைந்த உயிரினை இறைவன் சேர்த்து அவ்வின்பத்தினை நுகருமாறு அழுத்தி நிற்கும் பொருளை உட்கொண்டதாகும். சொல்லப்பட்ட இப்பத்துமே திருவிழாவிற்கு எல்லையாகும். இவற்றையிழைப்பாடில்லாத விம்பதந்திரம் என்னும் நூல் கூறுவதாக சான்றோர் புகன்றுளர். ஒன்பதாம் நாள் விழா — எண்குணங்களும் விளங்கப்பெற்ற உயிர் மூன்று பதமுத்திகளையும் மூன்று தொழில்களையும் மூன்று ருவத்தையும் வெறுத்து நீக்கி வீடுபேறாகிய ஒன்றையே அவாவி நிறைவை உணர்த்துகின்றது. அவ்வாறு வீடுபேற்றை அவாவி நிற்கும் உயிருக்கு இறைவன் பேரின்பப் பெருவாழ்வை அருளுவதைக் குறிப்பது பத்தாம் நாள் விழாவாகும். இறைவன் முப்புரங்களை எரித்ததைப் பாவனையிற் காட்டும் முகமாகத் தேர்த்திருவிழா செய்யப்படுதலின் இவ்விழாவில் கிருட்டிணகந்தம் எனப்படும் கருஞ்சாந்து இறைவனுக்கு அணியப்படும். இது மும்மலங்களையும் எரிப்பவர் அவரே என்ற உண்மைப் பொருளைக் குறிப்பதாகும். பிறவியாகிய வெப்பம் தணந்து சிவப்பேறடைவதைக் குறிப்பது தீர்த்தத் திருவிழாவின் உட்பொருள். இந்த விழாக்களை முறைப்படி தரிசித்து

பூர்த்தி செய்வோர் இந்த மண்ணிலகத்திலே மாட்சிமைப்பட்ட நல்வாழ்வினைப் பெற்று வாழ்ந்து, மறுபிறப்பிலே பரமசிவனது திருக்கையத்தை அடைந்து கணநாதர்களாவர் என்று காஞ்சிப்புராணம் விதந்து கூறுகின்றது. இவைகள் யாவும் பொதுவாக திருக்கோயில்களில் திருவிழாக்கள் நடக்கும் முறைகளாகும். சில ஆயங்களில் இந்த உற்சவாதிகள் காலங்கள் கூடுதலாகவும் நடைபெறுவதுண்டு.

ஆலயங்களில் விழாக்களில் விசேடவைபவங்கள் கருத்துப் பொதிந்தவைகளாகவும் இருப்பது கண்கூடு. முக்கியமாக வேட்டைத் திருவிழா. பிறப்பிற்கு மூலகாரணமான மும்மலங்களும் எல்லையில்லாத பிறவிகளைத் தருவன. பொதுவாக ஏழாம் நாள் விழா (பத்து நாள் விழாக்களில்) வேட்டைத் திருவிழாவாக இருப்பதுண்டு. இத்தினத்தில் சுவாமி, இருள்மலம் எனப்படும் ஆணவமாகிய பன்றியையும் நல்வினை தீவினை எனப்படும் இரண்டு வினைகளாகிய மான்களையும் வருகின்ற மாயாமலம் எனப்படும் காட்டுப் பறவை இனங்களையும் உருவந் தோன்றாதவாறு அழிப்பதே வேட்டைத் திருவிழாவின் உட்பொருளாகும். எட்டாம் நாள் விழாவானது எண்குணங்களும் விளங்கப்பெறுதலைக் குறித்த வினால் ஏழாம் நாள் விழாவில் உயிர்களின் மலநீக்கத்தை வேட்டையாடல் முகமாகக் காட்டுகின்றது. மேலும் இந்த வேட்டைத் திருவிழா, முடிவில்லாத ஏழு பிறவிகளும் தனக்கு ஒப்பான தொன்றில்லாது விரிந்துள்ள வித்யாதத்துவங்கள் ஏழும் சொல்லப்பட்ட மாயா மலத்தின் குணங்கள் ஏழும் நீங்கும்படி செய்யப்படும் பாவனை விழாவாகும். இதன் பின்னர் தேர், தீர்த்தத் திருவிழாக்கள் முற்கூறப்பட்டாங்கு நிறைவேறியபன் மணவிழா, ஊஞ்சல் சண்டேசுரர் விழா போன்றவையெலாம் நிகழும். இப்படியாக விழாவெலாம் முடிந்த பின்னர்

நல்லைக் குமரன் மலர்

பத்துநாளும் விழாச்செய்த சிவாசாரியாரை, சிவமாகப் பாவித்து வழிபட்டு அவரனுமதி பெற்று பீடத்தில் அமர்த்தி, அவருக்கு கையுறை முதலியவைகளை வழங்கி மங்கலமாக நகர்வலம் வந்து அவரது இருப்பிடத்தில் அவரை விட்டு, திருநீறு பெற்று அணிந்து கொண்டு பக்தர்கள் தம் இல்லங்களுக்கு செல்வது குரு பக்தியை பாராட்டி கௌரவிப்பதாக அமையும். இப்படியாக விழாக்கள் :கொண்டாடப்படுவதன் உட்பொருள் இவையாகும்.

நல்லைக் குமரகோட்டம் உற்சவங்கள் இருபத்தைந்து தினங்களை உள்ளடக்கிய

வைகளாகும். இந்த இருபத்தைந்து தினங்களும் முடிவில் பூங்காவனம், பைரவர் உற்சவம் ஆகியன நடைபெறும். ஆண்டுதோறும் ஆடித்திங்களில் அமாவாசை வந்து ஆறாம் நாள் நல்லைப்பதி கொடியேற்றம் நிகழ்வது வழமை. பகல் 10.00 மணிக்கு இவ்வைபவம் வழமையாக நிகழ்கின்றது. அன்றிலிருந்து இருபத்தினான்காம் நாள் தேரும் இருபத்தைந்தாம் நாள் தீர்த்தோற்சவமும் தொடர்ந்து பூங்காவனம், பைரவர் சாந்தி உற்சவமும் நடைபெறுவது வழமை. இவை பற்றி பிரிதோரிடத்தில் விளக்கங்களை நோக்கலாம்.

இறையருள் எல்லோர்க்கும் பொலிக.

குறிக்கோள்

மும்மலங்களால் குழப்பட்ட எமக்கு ஓர் குறிக்கோள் எப்பொழுதும் இருத்தல் வேண்டும். இம்மலநீக்கம் பெற்று இறைவனைச் சிக்கெனப்பிடித்து அவன் பதம் அடைவது அக்குறியாக அமைதல் வேண்டும். எங்களுடைய குறிக்கோள் முருகன் திருவடிபற்றி வாழ்தலாக அமைதல் வேண்டும். அப்பேர்பாடுகிறார். -

“பாலனாய்க் கழித்த நாளும் பனிமலர்க் கோதை மார்தம்
மேலனாய்க் கழித்த நாளும் மெலிவொடு மூப்பு வந்து
கோலனாய்க் கழித்த நாளும் குறிக்கோள் இலாது செட்டேன்
சேதுலாம் பழன வேலித் திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே”

நாம் எம்மாத்திரம்? சிந்தித்து விநயமாக அவன்தாளைச் சிக்கென - - தம்மதமின்றி - பற்றுவோமாக.

முருகன் புஜங்கப் பூமாலை

ஆக்கியளிப்பவர் : “உமாபதி”

ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் அருளிய ஸ்ரீசுப்ரமன்ய புஜங்கம் தமிழில் பூமாலையாக உருவெடுத்து உங்கள் முன் படைக்கப்பட்டுள்ளது. புஜங்கப் பெருமான் துதி நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழில் ஆக்கப்பட்டது. இதனை கற்பவர் கேட்பவர் பக்தியோடுபாராயணம் செய்பவர் பேரரிய பேறுகளை அடைந்து குமரன் நாடுசேர்வர் என்று கூறுவர் ஆன் றோர். இதனை பாராயணம் செய்வதால் நோய்கள் தீரும்; மனக் கவலைகள் மாயும்; வறுமை தொலையும்; துன்பமில்லாத இன்ப வாழ்வு வந்தெய்தும் என்பது உண்மை. ஸ்ரீ சங்கரர் கூறியதை அப்படியே தமிழில் யாத்துள்ளோம் என்று கூறிக் கொள்வது பொருந்தாதெனினும் கூடியாங்கு அக்கருத்துக்களை பக்தகோடிகள் முன் சமர்ப்பிக் கப்பட்டுள்ளது. பயன்பெறும் பக்தருக்கு அவன் அருள் அன்பு உண்டு.

காலமெலாம் பாலனவன் கணேசன் திருவுடையோன்
குலமொடு ஐம்முகத்தோன் சுரனோடு நான் முகனும்
சீலமிகு திருமாலும் தேடிவரும் கரிமுகத்தோன்
மூலவினை நீக்கி முழுச்செல்வம் அருள் புரிவான்.

(1)

கவியறியேன் வசனமோ கண்டறியேன் என்
செவியறியா தொலியெதையும் செப்பியு மறியேன்
புவிபுகழும் சிதானந்த ஆறுமுகனே! உன்புனிதமுக நோக்கால்
தெவிட்டாத தேன்தமிழ்ச்சொல் நெஞ்சிருந்து தெளிந்துவரும்.

(2)

மயிலேறி உலகுகாக்கும்கந்தா! உளம் மகிழும் ஒளியிருவே!
நலமுடைய மகான்கள் நெஞ்சில் மனமீர்ந்து வாழுந்தேவே!
பலர்போற்றும் சிவன்மைந்தா! செந்தண்மைபூண்ட பக்தர்
குலதேவா! வேதத்தின் சீலமே! கோலமயில் வாகனனே பதம்போற்றி.

(3)

கடல்மோதும் செந்தில் கோயில் சேவடியான் துணையென்றே
வந்தடைந்தோர் பிறவியெனும் கரையிலாக் கடலினையே
சேந்தன் திருவருளால் கடந்திடுவர் பராசக்தி
மைந்தன் பதம்பணிவோம் மால்மருகன் குகன் சொன்னபடி.

(4)

நல்லைக் குமரன் மலர்

ஓங்கி உயர்ந்தடிக்கும் அலைபோல ஆட்டும் விதி
ஆங்கு அடிபணிந்து அலையடங்கிஅமர் விந்தைபோல்
ஓங்கும் சுவலையோடு என்முன் வந்திடுவோர்
நீங்கும் தீங்கென்பான் நெஞ்சில் நிறை செந்தூரான். (5)

எந்தன் மலைவந்தவர்கள் எந்தைமலை போனவர்கள்
கந்தவெற்பு வந்தவர்கள் கைலைக்குவந் தோரென்பான்
சிந்தும்ஒளி மதிமுகத்தோன் செந்திலுறை ஆறுமுகம்
செந்தாமரை மலரொக்கும் சீர்ச்சேவடிகள் தாம்வாழ்க! (6)

எத்தனையே வினைக்காடு எளிதிலிலே மாய்க்கவல்ல
சித்தர்வாழ் கந்தமலை செந்திற்சீரலைவாய் ஓரத்தினில்
புத்தொளியாய் குகையினிலே புனிதகுகன் வீற்றுள்ளான்
புத்துயிராய் விளங்குமவன் பொன்னடிகள் போற்றிடுவோம். (7)

மாசறுபொற் கோயிலென்ன மாணிக்கக் கட்டிலென்ன
தனிக்காட்டு மத்தியிலே ந ணும் ஒளிக் கோடியிலே
வானத்துக் காலதேவன் வரம்வேண்டித் தான்தருவான்
காணக்கண்குளிரும் அணிப்பட்டு குகன்தானை பணிவோமே. (8)

சலங்கை பொற் றண்டை சரம்முத்து பாதமலர்
குலுங்கும்சிலம்போ புலம்பும் சிந்தும்தேன முதமலர்
இலங்கும்நலங்காக துளங்கும் நினைவாக உலவும்
என்னிதயம் இருந்தங்கே எப்பொழுதும் களித்திடுமே. (9)

தங்கமய ஒளிவீசும் தகதகக்கும் பட்டாடை
அங்கத்தினசைவினிலே அரைஞாணும் ஒட்டியாணம்
சலங்கைஒலி கிண்ணினிக்கும் கிறங்கவைக்கும் இடுப்பழகும்
எங்கும்ஒளி வடிவாம்எழில் முருகனை பணிவோம் நாம். (10)

மங்கைகுற வள்ளிதனை மால்மருகன் அணைத்ததுமே
கொங்கை யழகிட்ட குங்குமமும் மார்புறைந்தே
ஆங்கும் செவ்வொளிவிச அவன் அன்பரை யாட்கொள்வான்
தங்கநிற மார்புடையோன் நாடாண்டு நமைக்காப்பான் (11)

குரன்பதுமனை கொன்றே சுரன்பகை தான்வென்றே
தூரயனைக் குட்டி துண்டித்த யானைதந்தம்
பாருலகைப் படைத்தவனை பணியவைத்த வேலோனைச்
சேரும்உயிர் காக்கவுன் ஈராறுகரம் போற்றி (12)

பனிக்காலச் சந்திரனும் பருவமெலாம் நிறைந்தாலோ
தனித்தாறு முழுமதியின் தண்ணொளிபோல் ஆறுமுகம்
தனக்குள்ளே மாசற்றும் தரணியிலே தோன்றும்மதி
கனிக்காக வலம்வந்த கந்தனுக்கு சமமாமோ? (13)

அன்னப்பறவைகளும் ஆறுமுகப் புன்சிரிப்புக் கீடாமோ
இன்னமுத அழகிதனால் இன்சொற்கள் தாம்வருமே
வண்ணமலர்த் தாமரையில் வண்டுலவும் விழியழகை
என்னசொல்லச் சிவபாலா! எழிற்றாமரை முகமுருகோனே! (14)

கண்விழிகள் பன்னிரண்டும் செவ்வரியோடி நீண்டிருக்கும்
நின்கருணைப் பெருவெள்ள நீர்த்துளிதான் கிட்டாதோ
அற்பரெனத் தொழுவோர்க்கும் அருள்புரிந்தால் குறைந்திடுமா?
உன்பார்வை படுமாயின் நானாய்ந்திடுவேன் உமைமகனே. (15)

முன்னின்ற பாலகனை உச்சிமுகர்ந்திட்டு மகிழ்ந்தசிவன்
“என்னின்றித்த மைந்தா சிரஞ்சீவியா” கென்றுநித்தம்
சொன்னதுமே ஆறுமுறை சுகவாழ்வை நிலைநிறுத்தும்
மன்னுலகத்தை தாங்கிஒளிகாலும் மணிக்கிரீடம் பணிவோமே. (16)

மலைமணியணிகள் மரகதமாம்பி லணிந்தாட
கோலமிகு காதணியும் குண்டலமும் தேர்ள்வளையும்
ஏறுமயில் வாகனமும் இடையில்ஒளி வீசும்பட்டாடை
வேலவனேசீறும் கரவேலுடனே சிவன்மைந்தா நீவருக. (17)

‘இங்குவா’ என்றதுமே இளையத் திருக்குமரன்
சங்கரிதன் மடியிருந்து சங்கரன் கரந்தழவும்
தங்கநிறினும் மேனிசலங்கை மணிகங்கணங் குலுங்க
திங்கள் முகமாறும் தினந்தினம் பணிந்திடுவோம். (17)

குமரா! குகா! வெற்றிக்குழந்தாய்! திருமயில் வாகனனே!
அமரர்பதியே! ஆறுமுகா! அடியார்துயர் நீக்குபவா!
சமரில்தாரகனை கொன்றவனே! சரவணபவனே! வள்ளிமணாளா!
மகாமாரி கௌமாரி மைந்தா! உமைப்பணிந்தோம் காத்திடுவாய். (19)

புலனடங்கி நினைவிழந்து பொறிகெட்டுக் கபமடைக்கப்
பலம்நலிந்து செயல்மறந்து பயமிகுதியால் உடல்நடுங்க
நலம்நசிந்து உயிர்மறைந்து நமனை காடும் பேர்தினில்
உலகறிந்த துணைகள்வேறு உதவிடுமோ உன்னையல்லால். (20)

“வெட்டு, பிள, பொசு” க்கென்று வெஞ்சினத்தோடு எமதுதர்
திட்டவரும்காலமதில் திருமயிலும் சேவற்கொடி வேலுடனே
கெட்டலையஎனை விட்டிடாமல் கிட்டவந்து “அஞ்சேல்” எனத்
தொட்டுக்காத்த ருளத்தட்டாது தோன்றிடுவாய் வேலவனே (21)

உனைப்பணிந்து கேட்கின்றேன் “ஓம்முருகா” என்றுணையே
கணப்பொழுதும் சொல்லாமல் கைகளையும் குவிக்காமல்
நினைவிழந்து தவிப்பேனே நெஞ்சிலுயிர் நீங்குகையில்
துணைபுரிவாய் அப்பொழுது உனைத்துதித்திடு வேன்இப்பொழுதே. (22)

தாரகன், சிங்கமுருகன், தம்பிகளின் தமையனவன்
குரபத்மன் என்பவனும் குழும்அண்ட மாயிரத்தை
வீரமொடு ஆளுகையில் வீழ்த்தியதும் தனிவேலதனால்
பாரமனநோய் நீக்கியென் பார்த்தருள்வாய் குமரா! (23)

இமையா! அமரர்தேவா! ஏழைகளுக் கிரங்கும்வேலா!
உமையாள் திருமகனே! உனதடி யன் துக்கமெனும்
சுமையால் தி தளர்ந்துழன்று சிந்தை துடிக்கும்போது
உமையன்றி வேறறியேன் என்உளநோய் தீர்தயாளா! (24)

காசம்கயம் குட்டமொடு காக்கைவலி காய்ச்சலெனும்
நாசம்செயும் பெருநோயும் நலிபவைக்கும் பைசாசம்
வாசஞ்செய்ய என்னுடலில் வந்திட்டால் வேலாவுள்
பூசுமிலைத்திருநீற்றால் தீவினையைப் போக்கியருள் பொலிந்திடுவாய் (25)

சுநனைக்காணவே கண்கள், சுரங்களும் அவன்பணிக்கே
செந்தில்வேலன் புகழ்என் செவிபடைத்த பபனாகும்
சந்ததமும் அவன்சரிதம் சுந்தமொடு என்வாய் பாடும்
சிந்தனையும் உடல்வழிவும் அச்சீரலைவாய்க் சுந்தனுக்கே. (26)

பக்திநெறி மனிதர்க்கும் பரதத்துவ முனிவர்க்கும்
முத்தியளித்தி டுவர்பல கேர்டிதெய் வங்ளாம்
எத்தையு மறிந்திடாத எளியநிலைப் பஞ்சமரின்
சித்தமருள் முருகனன்றி சிறியெனெதையு மறியேனே. (27)

மனைவியொடு மக்களும் மனையில் வாழும்பசுக்களும்
மனிதனொடு பெண்களும் மற்றுமுள்ள சுற்றம்யாவும்
நினைந்துமையே வணங்கவும் நித்தந்துதித்து நலம்பெறவும்
வினைகள்நீங்க வேள்வியை விதித்தபடியே நடத்தருள்க (28)

நெடியமலைக் கிரௌஞ்சமதை நினத்ததுமே வேல்கொண்டே
பொடிசெய்த வேலவனே! புண்படுத்தும் நோய்களையும்
கொடியவிடப் பிராணியொடு கொத்தவரும் பறவையினம்
கடுகியோடச் செய்திடுவீர் கைகள்தாங்கும் வேலதனால் (29)

தான்பெற்றபீள்ளை செய்யும்தவறுகளை நற்றந்தைதாய் மன்னியரோ?
உன்மகன் நானன்றோ! உலகத்திருத் தந்தைதாய் நீயன்றோ!
தென்பரம் கிரிதேவா! தேவசேனாபதி! மயிலேறும்மன்னவா!
என்பிழைமலை யெனினும் எளியேனைப் பொறுத்தருள்வாய். (30)

கந்தா! உன்மயில்போற்றி! கடம்பாஉன்வேல் போற்றி! சிவன்
மைந்தா சேவல்போற்றி! மறியாடும் தாள்போற்றி
சிந்தாகுலந்தீர் செந்தாரா! சிந்தும்சேவடியும் போற்றி
வந்தே வரமருள்வாய் வணக்கம் வணக்கமையா! (31)

வெற்றிதரும் இன்பவடி வேலவனே! சிவன்மகனே!
வெற்றியின் திருவுருவே! விளங்கும் புகழூடையாய்!
வெற்றிகொண்ட திருக்கடலே! வெள்ளப்பெருக் கிணைப்போல்
வெற்றிபுகழ் இன்பமெலாம் வேண்டுவோர்க் கருளிடுவீர்.

(32)

கந்தனின் புஜங்கமாலை கவிபாடி பக்தியோடு
வந்தித்து வழிபட்டால் வாழ்ந்திடலாம் நெடுங்காலம்
சிந்தைக்குகந்த இல்லார் செல்வம்நன் மக்களுடன்
தந்திடும் பேரின்பநிலை தரணிபுகழ் குகனருளே.

(33)

சுபம்

திருமுழுக்காட்டுதல்

தெய்வத்திற்கு திருமுழுக்காட்டுதல்—ஆகமமுறைப்படி பல குடங்களைக் கொண்ட நல்ல நீரினால் முழுக்காட்டும் கருத்து; இப் பூமியில் நிலை பெற்ற உயிர்களின் ஆணவ மலத்தை விசாவித்த பெரிய திருவருளி னால் அவ்விறைவன் அழித்தொழிக்கும் பாவனையாகும். இறைவனுக்கு திருமுழுக்காட்டுதல் அப் பெருமான் உயிர்களின் மலத்தைச் சுத்தி செய்யும் பாவனையாகும். குற்றமற்ற நெய்யும், தயிரும், பாலும், தேனும், மிகுந்த இளநீரும், எண்ணெய்யும் என்று சொல்லப்படும் பொருள்களினாலே குறைவில்லாத நிறைந்த திருமுழுக்கைச் செய்வது பெரும் புண்ணியமாகும். அவர்கள் இவ்வுலகிலே புகழையும், உடல் நலத்தையும் பெறுவர். மறுமையில் பெரும் புண்ணியப் பலனையும் தருமென சைவா கமங்கள் கூறுகின்றன.

சந்தனாதித் தைலம் முதலிய விசேட தைலங்களினால் அபிடேகம் செய்தால் நல்ல சுகவாழ்வு உண்டாகும். தயிர், பால், என்பவற்றினால் செய்யின் முறையே குடிமக்களின் பெருக்கமும் ஆயுள் விருத்தியும் உண்டாகும். குளிர்ந்த நெய்யினாலும், சரும்பினாலுஞ் செய்யின் முறையே பந்தநீக்கமாகிய முத்தியும், நித்திய சுகமும் உண்டாகும். தேனினால் செய்தால் பண்களைப் பாடும் சங்கீத வன்மை உண்டாகும். சருக்கரையினால் செய்யின் பகைவருக்கு அழிவு உண்டாகும். வாழைப்பழத்தாற் செய்யும் அபிடேகம் பயிர்ப்பெருக்கம் உண்டாகும். மணமுள்ள பலாக்கணியினால் செய்யும் அபிடேகம் வசியத்தை உண்டாக்கும், எலுமிச்சம்பழத்தாற் செய்யின் கண்டங்கள் நீங்கும். கத்தாரியினால் செய்யின் வெற்றியுண்டாகும். பச்சைக் கற்பூரத்தால் செய்யின் மனத்திலுண்டாகும் பயம் நீங்கும். இளநீரினால் செய்யின் புதல்வர் பேறு உண்டாகும். அன்னத்தினால் செய்யின் அவமிருத்து விலகும்—ஆயுள் சுகம் உண்டாகும்; அரசு விருத்தியும் தேசவிருத்தியும் உண்டாகும்.

மலநீக்கம்-பிணிநீக்கம் - இராச வசியம் - ஆன்மசுத்தி-வெற்றி - செல்வம் ஆகியனவற்றை முறையேமாக்காப்பு, நெல்லிக்காப்பு, மஞ்சட்காப்பு, பஞ்சகவ் வியம், இரசபஞ்சாமிருதம், பலபஞ்சாமிருதம் ஆகியன தரும் என்று பெரியோர் கூறுவர்.

ராசி சில்க்ஸ்

(புடவை வர்த்தகர்)

70, நவீன சந்தை (உட்புறம்) — யாழ்ப்பாணம்.

நல்லைக் குமரன் மலர் சிறப்போடு மலர்
எங்கள் வாழ்த்துக்கள்

உங்கள் தேவைகளுக்குரிய

சகல விதமான

புடவை வகைகளுக்கும்

விசேடமாக

* பட்டுப் புடவைகளுக்கும் *

திருப்தியுடன் நாடு

RASI SILKS

(DEALERS IN TEXTILES)

70, New Market (Inside)

Jaffna.

நல்லைக் கந்தன் ஆலயபரம்பரையினரும்

அவர்தம் நிர்வாகங்களும்

பல்கலைப் புலவர் க. சி. குலரத்தினம்

ஈழத்திரு நாட்டிலே நல்லூர் என்று இயம்பியதும் எல்லோரும் இணையிலாத கந்தகவாமி கோயிலையே நினைப்பர். நல்லூர் என்றதும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்திலாயினும் வேறெங்காயினும் எல்லோரும் ஈழநல்லூரையே கருதுவர். தமிழ்நாட்டிலே ஆதித்தநல்லூர், திருவெண்ணெய் நல்லூர், சக்கரவர்த்தி நல்லூர் என்றிவ்வாறு அடைமொழிகள் பெற்ற நல்லூர்கள் பலவுள்ளன. அடைமொழி எதுவுமின்றி நின்று நிலவி வழங்கும் நல்லூர் எங்கள் நல்லூரே.

எங்கள் நல்லூர் எங்கள் தமிழரசர்களின் இராசதானி. ஆரியசக்கரவர்த்திகள் என்னும் பெயரில் இடபக்கொடியுயர்த்தி இராமேஸ்வரத்தை உள்ளிட்ட பூமியிலும் செங்கோல் செலுத்தியவர்கள் எங்கள் செந்தமிழ் வேந்தர்கள். இங்கிலாந்திலே ரீயூடர் வம்சத்து மன்னர் அங்கே நிலையான ஓர் அரசை நிறுவிக்கொள்வதன் முன் இங்கே பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழரசு நிலவியது.

மத்தியகாலம் என்னும் 'மெடவல் ஏஜ்' மாண்புடன் நிலவிய காலத்தில் கலைப் பெருக்கத்தோடு எங்கள் நல்லூர் இலங்கையில் பல பிரதேசங்களையும் உள்ளடக்கி நடுநாயகமாக விளங்கியதைப் பிறநாட்டு யாத்திரிகர்கள் அருமையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

நல்லூரை மையமாகக் கொண்டு அரசாட்சி புரிந்த வேந்தர்களின் மேலாக, நல்

லூரில் அருளாட்சி புரிந்தவன் கந்தன். கந்தனைப்பற்றிப் பாடியருளிய அருணகிரி நாதர் எங்கள் கந்தனையும், பக்தியும், அடிமையும் பாவிக்கப் பாடியுள்ளார். நல்லூரும் நாற்றிசைக் கோயில்களும் என்னும் தலைப்பிலேயே விரைவில் ஒரு நூல் வெளிவரவிருக்கிறது. நல்லூர் கந்தன் திருவிளையாட்டயரும் பிரதேசத்திலே நாற்றிசைக் கோயில்களும் காவல் அரண்களாக அமைந்துள்ளன.

கிழக்கில் வெயிலுகந்த பிள்ளையார், தெற்கில் கைலாசநாதர், மேற்கில் வீரமகாகாளி, வடக்கில் சட்டநாதர் அருள் புரிகின்றார்கள். நல்லூர்க் கந்தனாலயம் முன்னர் இன்றைய கல்வித் திணைக்களத் தருகில் இருந்தது.

ஒருகாலத்தில் இலங்கைக் கரை நாடுகளைக் கைப்பற்றி ஆண்ட பறங்கியர் என்னும் போத்துக்கேயர் இங்கே 1621—1638 வரை தங்கள் அதிகாரத்தையும் அத்துமீறிச் செய்த அட்டுழியங்களையும், அழிவுகளையும் காண்பித்தார்கள். அந்த அடாத்தான செயல்களில் பழையநல்லூர் ஆலயம் அத்திபாரம் தெரியாமலேயே அகற்றப்பட்டது.

“கந்தா சுகந்தா” என்று அடியார்கள் வாயாலும், மனத்தாலும் வழிபட்டு வந்த காலத்தில் ஒல்லாந்தர் என்னும் டச்சுக் காரர் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி, 1638—1796 வரை ஆண்டார்கள். இவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் நல்ல மனப்பான்மையுள்ள அதிகாரிகளும் இருந்தார்கள்.

நல்லைக் குமரன் மலர்

நல்ல அதிகாரிகள் இருந்த ஒருகாலத்திலே நல்லூரைச் சேர்ந்த இரகுநாதமாப்பாண முதலியார் என்பார் உயர்ந்த உத்தியோகம் பெற்று, அரசறிய வாழ்ந்தார். அக்காலத்தில் 1734ஆம் ஆண்டளவில் இவர் அதிகாரிகளோடு இதமாகப் பேசி நல்லூரில் வழிபாட்டுச் சுதந்திரம் பெற்று, அதற்கு மையமாக கந்தப்பெருமானின் திருக்கரத்து வெற்றி வேலாயுதத்தை நிறுவிப் பூசிப்பதற்கு ஒரு வேற்கோட்டம் அமைக்கவும் உத்தரவு பெற்றார். இச்செய்திகள் யாவும் ஒல்லாந்தர் வரலாற்றுக் குறிப்பு களில் வந்துள்ளன. சிறியகோயில் கோட்டம் என வழங்கும் செய்தி சிலப்பதிகாரத்திலும் இடம் பெற்ற பழைய வரலாறாகும்.

நல்லூரில் வேலாயுதத்தை அதிட்டித்து எழுந்தருளிய கந்தப்பெருமான் மிகவிரைவில் தமது அருட்பிரவாகத்தைப் பெருகச் செய்தருளினார் கோட்டம் கோயிலாக விசாலித்து வந்தது. அக்காலத்தில் அறங்காவலராயிருந்த இரகுநாதமாப்பாண முதலியாருக்கு அரசு உத்தியோகம் மன்னாருக்கு மாற்றப்பட்டது. எனவே முதலியார் மனந்தளராமல், கோயிற் பரிபாலனப் பொறுப்பையும் கோயிற் பூசகராய அந்தணப் பெரியாரிடமே ஒப்படைத்து விட்டுக் குதிரை வண்டி மூலம் மன்னாருக்குப் பயணமானார்.

இப்பால் கோயிற் பொறுப்பேற்ற அந்தணப்பெரியார் சிலகாலம் எக்குறையுமின்றிப் பரிபாலித்து வந்தகாலத்தில், முதலியார் மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் வந்து, முதல் வேலையாகத் திருக்கோயிற்பணியை முட்டிநீர்ச்சி செய்வதில் முழு மூச்சாக உழைத்தார். அக்காலத்திலே கர்பக்கிருகம் என்றும் ஆதிமூலம் கல்லாலும் இப்பால் சில இடங்கள் செங்கட்டிகளாலும் கட்டப்பெற்றுப் பீலி ஓடுகளால் வேயப்பெற்றன. நிலம் சாணியால் மெழுகப் பெற்றது. கோயில்

தூய்மையாயும், பூசைகள் ஒழுங்காகவும் இருந்தன.

கோயில் வளர்ச்சியிலேயே தமது பொழுதைப் போக்கிய முதலியார் விரைவில் ஓய்வுபெற்று முழுநேரத் தொண்டராக முருகனைச்சேவித்துவந்தார். முதியவராய அவருக்குப்பின், அவருடைய மைந்தன் ஆறுமுகமாப்பாணர் என்பவர் பரிபாலனப் பொறுப்பை ஏற்றார். இவர் பொறுப்பேற்ற காலத்தில் அரசாங்க அதிகாரமும் சாதகமாயிருப்பவே, இவர் கோயிலின் உட்பிரகார வேலைகளை அழகாகச் செய்யத் தொடங்கினார்.

ஆறுமுகமாப்பாணருக்குப்பின் இரண்டாவது இரகுநாதமாப்பாணர் என்பார் மைத்துனன் சங்கரப்பிள்ளை என்பாரின் உதவியோடு பரிபாலன வேலைகளைச் செய்துவந்தார் என்பர். மேற்கொண்டு அவர் காலத்தில் நடந்தேறிய திருப்பணிவேலைகள் ஆராய்ந்து அறிய வேண்டியவையாய் உள்ளன.

இரண்டாவது இரகுநாதமாப்பாணருக்கு மைந்தர் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவருக்குப் புதல்வியர் மூவர் சோமசுந்தரவல்லி, அமிர்தவல்லி, பொன்னுப்பிள்ளை என இருந்தனர். இவர்களுள் சோமசுந்தரவல்லியையும், அமிர்தவல்லியையும் மணஞ் செய்தவரே கந்தையா மாப்பாண முதலியார் என்பவராவர்.

கந்தையா மாப்பாண முதலியார் காலத்தில் திருவிழாக்கள் உச்சமாக நடைபெற்றன. இராத்திருவிழா வேளையில் வாண வேடிக்கையும், அக்காலத்துப் பொதுவழக்கமாயிருந்த பரதநாட்டியமும் இடம் பெற்றிருந்தன. இவற்றுக்கிடையில் கந்தபுராணபடனம் மிகவும் சிறப்பாக

— க. சி. குலரத்தினம் —

நடைபெற்றது. அதற்கும் பொறுப்பாயிருந்தவர்கள் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களும் அவர்தம் சகோதரி மைந்தன் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்களும் அவர்.

இவர்களின் ஆலோசனையின் வண்ணம் அக்காலத்தில் கோயிலைக் கருங்கல்லால் கட்டுவதற்குக் கருவிலிருந்து கருங்கற்கள் இறக்குமதியாயின. கருங்கற்களை இறக்குவதில் உதவியாயிருந்தவர் வைரவநாதர் ஆறுமுகத்தார் என்பாரின் மைந்தன் பொன்னம்பலம் என்பவராவர். அக்காலத்தில் ஆதிமூலத்தில் சிலாவுருவம் எழுந்தருளச் செய்வதற்கான ஒழுங்கும் ஆலோசிக்கப் பெற்றது. ஆனால் இவையாவும் திருவருட் குறிப்பால் நடைபெறவில்லை.

கந்தையா மாப்பாணருக்குப் பிள்ளைகள் இல்லாமையால், அவருடைய மனைவியாரின் சகோதரி பொன்னுப்பிள்ளை என்பாருக்குப் பரிபாலன உரிமை கிடைத்தது. அவர் தமது கணவன் சங்கரப்பிள்ளை என்பாரின் உதவியோடு பரிபாலனம் செய்து வந்தார். திருவாளர் சங்கரப்பிள்ளை முன்னரும் கோயில் பரிபாலன அனுபவம் பெற்றிருந்தவர். இவர்கள் பரிபாலனத்திலும் சிலபலபுனரமைப்பு வேலைகள் நடைபெற்றன. இவர்களுக்குப் பின் இவர்களின் மூத்தமைந்தன் ஆறுமுக மாப்பாணர் என்பார் பரிபாலனம் செய்து இருந்தார். ஆறுமுகமாப்பாணர் ஐந்து ஆண்டுக்காலம் பரிபாலனம் செய்த போது சில விசாலிப்பு வேலைகள் நடைபெற்றன. அவர் 1921ஆம் ஆண்டு மறைந்த பின் அவரின் அருமைச் சகோதரர் இரகுநாத மாப்பாண முதலியர் பரிபாலனம் பொறுப்பேற்றார்.

இரகுநாத மாப்பாணர் அவர்கள் ஆளுமையுள்ள அறங்காவலர். வசீகரமான நெடிய உருவத்தினர். முருகப் பெருமா

னைச் சேவிப்பதையே தமது பணியாகக் கொண்டவர். முழுநேரமும் கோயிலைச் சுற்றிப் பார்ப்பதும் களஞ்சியத்திலுமர்ந்து பணியாளர்களுக்கு வேலைப் பளுவில்லாமல் பகிர்ந்து கொடுப்பதிலும் மிக்க திறமை வாய்ந்தவராயிருந்தார். பூசை வேலைகள் நொடிப் பொழுதாயினும் பிந்தாமல் ஒழுங்காக நடைபெறும் நிகழ்ச்சியில் இவருடைய பங்களிப்பு வரலாற்றுப் புகழ் பெற்று விட்டது. நடந்துபோகும் போதே கடைக்கண்ணால் சகல வேலைகளையும் கவனிக்கும் சாமர்த்தியம் பெற்றிருந்தார். இவருடைய பரிபாலன காலத்துச் சிட்டாசாரம் ஒழுங்கு சம்பந்தமான வைபவங்கள் மிகப் பலவாக உள்ளன. அவையாவும் விரிக்கிற பெருகுமாதலின் அவற்றை விடுவோமாக.

இவர் பரிபாலனம் செய்த காலத்தில் தமது மூத்த மைந்தனாய் சண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் என்பாரைப் பக்கத்துணையாக வைத்துப் பரிபாலன வேலைகளைப் பழக்கியதோடு அந்த அந்த வேலைகளில் பங்களிப்பும் செய்திருந்தார். நல்லூர் நல்ல முறையில் நடைபெற்று நாடெங்கும் முன்மாதிரியான கோயில் எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று.

இரகுநாத மாப்பாண முதலியாருக்குப் பின் அவருடைய மூத்த மைந்தன் சண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அறங்காவலராயினார். இவர் மிக்க அனுபவமுள்ள வராய்த் தந்தையார் காட்டிய வழியிலே மிகுந்த பக்தி சிரத்தையோடு பரிபாலனம் செய்துவந்தார். தமது பரிபாலனத்துக்கு இன்றியமையாத துணைவராய்த் தம் இளவலாய் குமாரதாஸ் மாப்பாணர் முதலியாரையும் கூட்டாகச் சேர்த்து அருமையாகப் பரிபாலித்தார். வழிபட வந்தவர்கள் பின்பற்றிக் கொள்ளக் கூடிய பெருநெறியில் தாமே முருகனை உரிய முறையில் வாய் பேசாது வழிபட்டுக் காட்டியும்

நல்லைக் குமரன் மலர்

வந்தார். யாரேனும் எதுவேனும் விளக்கம் கேட்டால் தம் தம்பியாரோடு, பேசி அறியலாம் என்றும் வேலைப்பழுவைக் குறைத்துக் கொண்டு வழிபாட்டு முறையைக் காட்டிவந்தார். காவடி எடுத்தல், வடந்தொட்டுத் தேரிழுத்தல் முதலிய திருத்தொண்டுகளில் அவர் செயல் முறைகள் முன்மாதிரியானவையாய் இருந்தன.

இத்தகைய இலட்சிய புருடன் 1964 ஆம் ஆண்டில் இளமையிலேயே மறைந்ததும் இவரின் இளையவராய் குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் முகாமைப் பெற்றுப் பேற்று முப்பது ஆண்டுகளுள் இன்று நாம் கண்டு பிரமிப்படையும் வேலைகள், திருப்பணிகள், நடவடிக்கைகள், ஒழுங்குகள், ஆசாரவிதிகள் யாவற்றையும் செய்துள்ளார். ஒரு நூறு ஆண்டுக்காலத்தில் பலர் கூடியிருந்து திட்டமிட்டுச் செய்ய வேண்டிய பணிகளைத் தனியொருவராயிருந்து கவனிக்கின்றார்.

வானளாவிய கோபுரங்களும், பலவாய் மணிக்கோபுரங்களும், அற்புதமாயமைந்த கூரை வேலைகளும், விசாலித்த வீதிகளும்,

நீடித்த வசந்த மண்டபமும், மிகவுயர்ந்த சுற்றுமதில்களும், அழகிய பொலிவுள்ள வாக்கனங்களும் இன்னும் தேர், மஞ்சம், கைலாசவாகனம் என்பன யாவும் இன்றைய நல்லூரின் அழகுக்கு அணிசெய்வதோடு அற்புதமாய் அருட்பிரவாகத்துக்கும் அநு கூலமாயிருக்கின்றன.

இவ்வாறாக வம்சாவழியில் வந்து கொண்டிருக்கின்ற பரிபாலன கர்த்தாக்களின் அறங்காவல் முறையிலமைந்த பெருமைகளில் ஒன்று, இங்கே கடமையாற்றும் ஓதுவார், கணக்கப்பிள்ளை, சிற்றூழியர் முதலாய் பலரும், “நாங்கள் அறங்காவலர்கள் நால்வரைக் கண்டோம், மூவரைக் கண்டோம், அறுபதாண்டுகள் சேவைசெய்தோம், ஐம்பதாண்டுகள் சேவை நிறைவு கண்டோம்” என்று கூறிப் பூரிக்கின்றார்கள். இங்குள்ள ஓதுவாமூர்த்திகளும் தலைமுறை தலைமுறையாகச் சேவை புரியும் பாரம் பரியமுள்ளவராவர். இவ்வாறாக நல்லூர்க் கந்தன் அருளாட்சி நடைபெறுகிறது. நாமிருக்கப் பயமேன் என்று குமரப்பெருமான் நமக்கு அபய சரம் காட்டியருளுகிறார்.

✧

பரகதி உற்றிட

முருகா என்ற பெரும்பெயர் மந்திரத்தினால் மரணத்துன்பத்தையே வெல்லலாம். நமதுகாவல் தெய்வமே முருகன்.

“முருகா எனஉணை ஓதும் தவத்தினர் மூதுலகில் அருகாத செல்வம் அவை வார் வியாதி அடைந்துநையார் ஒருகாலமும் துன்பம் எய்தார் பரகதி உற்றிடுவார் பொருகாலன் நாடு புகார்சம ராபுரிப் புண்ணியனே” என்று திருப்போரூர்ச் சந்நிதி முறைமீலே சிதம்பரசுவாமிகள் பாடி மகிழ்ந்திருக்கிறார். புறநானூற்றுப் பாடலும்

“முருகொத் தீயே முன்னியது முடித்தலின்” என்று சொல்லி வாழ்த்துகின்றது.

‘வேல் உண்டு விணை இல்லை’

தமிழும் தலைவனும்

ஆக்கம் : திரு. க. சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்)

உயிர்களை உள்நின்று இயக்கி உள்ளொளி பெருக்கும் இறைவன் ஊரிலானாயும் குணங்குறிகள் இலானாயும் உளன், அவன் பிறவான், இறவான். ஒரு நாமம் ஒருருவம் என்று எதுவும் அவனுக்கு இல்லை. உண்மையில் 'அவன்' என்றும் அழைப்பதும் தவறே. அவனாய் அவளாய் அதுவாய் யாவுமாய் உள்ள ஒன்றை எப்பெயரிட்டு அழைப்பது?

ஆசிரியர் புவியியற்பாடம் நடத்துகிறார். பூமி இது என்று ஓர் உருண்டையைக் காட்டுகிறார். ஆசிரியர் இது, ஆபிரிக்கா இது என்று சுட்டுகிறார்; நைல்நதியும். அல்பஸ்மலையும் இவை இவை எனக் குறிக்கிறார்; இந்தியா என்கிறார்; இலங்கையென்கிறார்; கொழும்பு காட்டுகிறார். மாணவர்கள் அவர் விரலாலே காட்டுவனவற்றை அவ்வேளையில் அவை அவைதாம் என்று நம்புகின்றார்கள். பரந்தபெரிய உலகம் அந்தப் பொழுதில் வகுப்பறையின் சின்னஞ்சிறியதோர் உருண்டைப் பொருளாய் மாறிவிடக் காண்கின்றோம். எல்லையறு பரம்பெருளை எல்லையிட்டு அதன்பேராற்றலுக்கு உள்ளக்கிழியில் உருவெழுதி, பத்திபூண்டு பரவசமாகிப் பெயரிட்டு அழைத்து ஆனந்த பரவசமாவதே மனித இயற்கையாகும். கற்பனை கடந்த சோதியைக் கற்பனைக்குள் கொணர்வதும் அகக்கண்களிலே கண்டதைப் புறக்கண்ணாலே காண உருச்சமைப்பதும் மனிதனுடைய சித்துவிளையாட்டே. ஆனால் அதுவே அவனுக்குப் பேராணந்தம், பெருநிறைவு எனலாம்.

பண்டைத்தமிழர்தம் உள்ளங்களிலே இவ்வாறு உருக்கொண்ட கடவுளர் இருவர். கொற்றவை முதல் தெய்வம். அவளின் சேயாய் எமக்கெல்லாம் தாயாய், தந்தையாய், நண்பனாய், எல்லாமாய் அமைந்தவன் முருகன். இவ்வுண்மையை,

'இழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி' எனத் திருமுருகாற்றுப் படை எடுத்தியம்பும். பழையோள் என்றது கொற்றவையை. போர்த்தெய்வம் அவன்; புயவலியும் வெற்றித் திருவும் வழங்கிடும் பேரன்னை அவள். அவற்றால் சாதனை படைத்திட மறவர்க்கு ஊக்கம் அளித்திடும் உரவோனாகவும், எடுத்துக் காட்டாகவும் உருவகிக்கப்படுவோன் செவ்வேளாகிய முருகப்பெருமான். அவனே தமிழுக்கும் தமிழர்க்கும் தனிப் பெருந்தலைவனாய்க் காலாதிகாலமாய் விளங்கி வருகின்றான். அவன் 'மாலை மார்பன், நூலறி புலவன். தமிழை அகத்தியனுக்கு அருளிய தமிழ்த் தெய்வம் அவனே' என்றும் புலவர் போற்றி மகிழ்வர்.

ஆதனுங்கள் என்பவன் சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த குறுநில மன்னன், வீரன், வரையாது வழங்கும் வள்ளல். அவன்மீது மாறா அன்பும் மீளா நன்றிக்கடனும் நிறைந்து அதனால் மனம் நெகிழ்ந்த ஆத்திரையனார் என்ற புலவர் அவனைப் பின்வருமாறு போற்றுகின்றார்.

எந்தை வாழி! ஆதனுங்க! என்
நெஞ்சம் திறப்போர் நிற்காண் குவரே.
(புறநானூறு 175, 1-2)

நல்லைக் குமரன் மலர்

45

முருகனின் அடியார்தம் நெஞ்சங்களைத் திறப்போர் ஆங்கு வேல்தாங்கி வினையறுக்கும் முருகப்பெருமானின் பேரெழில் வடிவம் வீற்றிருப்பதனைக் காணத் தவறார். இதற்கு ஐயம் இல்லை.

வீரமும், அழகும், காதலும், கனிவும், வள்ளன்மையும், கருணையும் தமிழர்கண்ட தலைமைப் பண்புகள். வீரயுகமாகிய சங்க காலத்தில் தலைவராய் வாழ்ந்து புலவர்தம் பாடல்களிலே நிலைத்துவாழும் முடியுடை வேந்தரும் குறுநிலமன்னரும் பெருநிலக்கிழார்களும் மேற்குறித்த அரும்பண்புகளாலேயே தலைவரானார்கள். எனவே, அப்பண்புகளின் முழுநிறைவாய்த் தமிழர் உருவகித்த தனிப்பெரும் தலைவர், தன்னிகரில்லாக் கடவுள் முருகனேயாவார்.

தலைவர்களிலே கண்டவற்றை முருகனுக்கு ஆக்கி, பின் முருகனைத் தலைவர்களுக்கு உவமையாய் அமைத்துப் புகழ்ந்து மனநிறைவு பெற்றவர்கள் பழம்பெரும் தமிழ்ப்புலவர்கள், சிறுமை கண்டு சீறி, அறியாமை கண்டு எரிமலையாய் மாறிச் 'சுற்றி நில்லாதே போ பகையே, துள்ளி வருகுது வேல்' என்று முழங்கிக் கிரவுஞ்சமலையைப் பிழந்தும் சூரன் முதலாம் கொடியோரை அழித்தும் ஆணவம் ஒடுக்கியும் தேவர்க்கும், ஏனைய யாவர்க்கும் காப்பருளிய பெருமானுக்குச் சீற்றம் இயல்பான பண்பாய் அமைவதில் வியப்புண்டோ? இவ்வியப்பனை உள்வாங்கி, மன்னன் ஒருவனின் சீற்றத்தைப் பாடவந்த புலவர், 'முருகந் சீற்றத்த உருகெழு குரிகில்' என்று அவனைப் போற்றியது இயல்பேயாகும்.

எண்ணிய எண்ணியாங்கு முடித்திடும் பேராண்மையாகிய தாளாண்மைக்கும் முருகனே எடுத்துக்காட்டு புறநானூற்றுப் புலவன் ஒருவன், தான் பாடமுனைந்த

புரவலன் ஒருவனை 'முருகுகாத்தியே முன்னிய முடித்தலின்' எனப் பாராட்டிப் பரவசமடைகின்றான்.

முருகனுக்கு வாகனங்கள் மூன்று, பிணிமுகம் என்ற யானை, ஆட்டுக்கடா, மயில் என்பனவே அவை. பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனைப் பாடவந்த நக்கீரர், அவன்

'மணிமயில் உயரிய மாறா வென்றிப் பிணிமுக ஊர்தியொன்செய் யோனுமென்' (புறம் 56, 8-9) விளங்கினான் என்பார்.

இவ்வாறு தமிழர்தம் தலைவர்க்கெல்லாம் நிலைபெறும் இலட்சிய வடிவாக முருகப்பெருமானை உருவகிக்கும் மரபு பழந்தமிழ் நூல்களிலே மிகுதியும் காணப்படுகின்றது அவன் எழுந்தருளி வீற்றிருந்தருளும் பதிகளுள் ஒன்றான திருச்செந்தூரும் அந்நூல்களிலே செந்தில் என்ற பெயரால் வழங்குகின்றது.

பழந்தமிழ் நூல்களிலே முருகனின் தலைமைப் பாட்டினையும் தெய்வவருட்பாங்கினையும் விரிவாக எடுத்துரைக்கும் நூல்களாய்த் திருமுருகாற்றுப்படையும், பரிபாடலும் விளங்குகின்றன. திருமுருகாற்றுப்படை நக்கீரர் அருளியது. இந்நூல் பதினேராம் திருமுறையிலே இடம்பெற்று முருகனடியார்கள் பலரின் நித்திய பாராயணத்துக்கு உரியதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. பரிபாடல் அவ்வாறு கொள்ளப்படுவதில்லை. எனினும் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே முருக வழிபாடு தமிழகத்தில் கிறப்பாக நிலவியதற்கு அந்நூலில்வரும் முருகன் பற்றிய பாடல்கள் எடுத்துக் காட்டுக்களாகும்.

"..... யாஅம் இரப்பவை பொருளும் பொன்னும் போகமும் அல்ல நின்பால் அருளும் அன்பும் அறனும் மூன்றும் உருளிணர்க் கடம்பின் ஒலிதா ரோயே"

— திரு. க. சொக்கலிங்கம் —

என்பது பரிபாடலிலே, கடுவன் இளவெயினனார் என்ற கனிதமிழ்ப் புலவரின் வேண்டுகோளாகும்.

“எம்பெருமான் முருகன் தமிழ் நாட்டவரால் முதன்முதல் காணப்பட்ட இறைவனாயினும், அவன் எல்லா உலகங்களையும் நடாத்தும் ஆண்டவனாயிருக்கிறான். அவனது நோன்பும் வழிபாடும் எல்லாருக்குமுரியன. அவனை அவ்வந் நாட்டார் அவ்வந் நாட்டு மொழியில் பல பெயரிட்டு வருகிறார். அப் பொருளை ஆராய்ந்து பார்த்தால், அது தமிழில் முருகன் என்னுஞ் சொல்லுக்குரிய பொருளாகவே பெரிதும் முடியும்.”

(திரு. வி. க. “முருகன் அல்லது அழகு.” பக் 113)

தமிழர்தம் தனிப்பெருங் கடவுளாயினும் அவனுடைய தனித்த பண்புகளின் கூட்டுச் சேர்க்கையிலான எண்ணக்கருவானது உலகப் பொதுமை கொண்டது எனத்திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் உரைப்பதும் உள்ளத்திற்கு மகிழ்வும், நிறைவும் தருவனவே.

‘தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா
போற்றி’

என்னும் மணிவாசகப் பொருமானித்திருவாக்கின் எதிரொலியை திரு. வி. க. அவர்களின் சொற்களிலே கேட்கின்றோம். எனினும் முருகன் என்று நினைக்கையிலும் சொல்கையிலும் தமிழர்தம் நெஞ்சங்கள் யாவும் நிறைகின்றன. வாயெல்லாம் இனிக்கின்றன. ஏனெனில் அவன் ‘தமிழால் வைதாரையும் வாழவைப்போன் அன்றோ!

ஆதலின் நமதுசத்தி அறுமுக னவனும் யாமும்
பேதக மன்றால் நம்போற் பிரிவிலன் யாண்டும் நின்றான்
ஏதமில் குழவிபோல்வான் யாவையும் உணர்ந்தான் சீரும்
போதமும் அழிவில் வீடும் போற்றினர்க்கு அருள வல்லான்

—கந்த புராணம்.

‘சரணார விந்தம் அதுபாட, வண்டமிழ் விநோதம் அருள்வாயே’
— திருப்புகழ்

“ தமிழில் பாடல் கேட்டரும் பெருமானே. ”

— திருப்புகழ்

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ க்ரீ ஹ்

குமரன் அருள்பொலிகவென

வாழ்த்துகின்றோம்

கண் வைத்தியர்களின் சிபார்க்கேற்ப
சிறந்த தொழில் நுட்பவியலாளினால்
குறித்த நேரத்தில் சிறந்த முறையில்

மூக்குக் கண்ணாடி

வழங்குபவர்கள்

இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பிறைக்களுக்கும்
போட்டோகிரே (Photo Gray)

கண்ணாடிகளுக்கும்

நாடுங்கள்

எரிக் கணேஸ்

இல: 566, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நிலை நம்பலது க்கககக

யாழ். தந்த சித்தர்கள்

ஆக்கம்: ஆத்மசோ திதிரு. நா. முத்தையா

நல்லூரின் பெருமைக்கு நல்லை நகர் நாவலர், சின்னத்தம்பிப்புலவர் போன்றோர் காரணராய் இருந்தது போன்றே நல்லைக் குமரன் பெருமைக்கும் பல சித்த புருஷர்கள் காரணராய் இருந்துள்ளனர்.

பழநியின் பெருமைக்கு அகத்தியரின் மாணவராய் போகர் என்பார் சமாதிகாரணமாயிருப்பது போன்று — செல்வச் சந்நிதியினதும் நல்லூர்க் குமரனினதும் அருள் விச்சுக்கும் அங்குள்ள சமாதிகளே காரணம் என்று பெரியோர் பகர்ந்துள்ளனர்.

வைரமுத்துச் செட்டியாரென்பவர் நல்லூரைப் பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர் அவருக்குப் புத்திரப் பேறு இல்லாவிடினும் அதனைப்பற்றிக் கவலைப்படாதவர். தமது பிறவிசுடைத்தேறுவதற்கு தமக்கு ஒரு குருநாதரைத் தேடித்தந்தருள வேண்டுமென முருகப்பெருமானிடம் அல்லும் பகலும் வேண்டுதல் செய்து வந்தார். அவரது வேண்டுதல் வீண்போகவில்லை. முத்தியாநந்தர் என்ற பெயருடையவரும் சுடையிற் சுவாமிகள் என யாழ் மக்களால் செல்லமாக அழைக்கப்பட்டவருமான மகான் ஒருவர் இச்செட்டியாருக்கு சிதம்பரத்திலே வைத்து குருவாகக் கிடைக்கப்பெற்றார்.

“மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினர்க்கு வார்த்தை சொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே”

என்ற தாயுமானாரின் வாக்குப்படி வைரமுத்துச் செட்டியாரின் யாத்திராபலன் கைமேற் கிடைத்தது. ஈழத்துச் சித்தர்பரம்

பரையின் முன்னோடியாகவும் முதலாவதாகவும் விளங்கியவர் சுடையிற் சுவாமிகள். இக்கடையிற் சுவாமிகள் தினமும் நல்லைக் குமரனைத் தரிசித்துச் செல்வது வழக்கமாகும். இவர் ஓட்டமாகவே ஓடிவந்து தரிசித்து ஓட்டமாகவே ஓடி மறைந்தும் விடுவார்.

சுடையிற் சுவாமிகளின் வருகையை எதிர் பார்த்து இருப்பவர் போன்று நல்லூர்த் தேரடியில் காத்திருந்தார் ஒருவர். இவர்தான் செல்லப்பா சுவாமிகள். இவரை விசர்ச் செல்லப்பர் என்றும் அழைப்பார்கள். உண்மையில் அவர் விசரர் அல்லர். உலகத்திற்கு அவர் தன்னை விசரர் போலக் காட்டிக்கொண்டவர்.

ஒருநாள் செல்லப்பர் தனது குருநாதனைத் தேடிக்கொண்டு பெரிய சுடைப்பக்கம் சென்றார். குருநாதனுடைய தரிசனமும் திருவடித் தீட்சையும், உபதேசமும் கிடைத்தன. அன்றைய தினம் செல்லப்பருக்குக் கிடைத்த அனுபவம் பதினைந்து நாட்களுக்கு உலகை மறந்து, உடலை மறந்து வாழும் துரிய நிலையாகும். அதன்பிறகு மக்கள் செல்லப்பரிடம் ஏற்பட்ட ஒரு புதுப் பொலிவைக்கண்ணூற்று அப்பொழுது முதல் செல்லப்பா சுவாமிகள் என அழைக்கலாயினர். செல்லப்பர் தாம் அடைந்த அருள் அநுபூதியை யாராவது ஒருவரிடம் கொடுத்துவிடவேண்டும் எனத் தேடித்திரிந்தார். ஒருவர் அகப்பட்டார். அவர்தான் யோகர் சுவாமிகள். செல்லப்பா சுவாமிகள் நான்கு மகா வாக்கியங்களை யோகர் சுவாமிகளுக்கு உபதேசித்தார். இந்த

நல்லைக் குமரன் மலர்

நான்கு மகாவாக்கியங்களும் சகல சாஸ்திரங்களினதும் சாரங்களைக் கொண்டவையாதலினால் இவை மகாவாக்கியங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டன.

“ ஒரு பொல்லாப்பு மில்லை; எப்பவோ முடிந்தகாரியம்; நாம் ஒன்றும் அறியோம்; முழுவதும் உன்மை.”

செல்வப்ப சுவாமிகளுக்கு ஒரே ஒரு சீடன் அவர் யோகர் சுவாமி. ஆனால், யோகருக்கோ உலகமெல்லாம் சீடர்கள். கைதடியில் இருந்தவரான மர்க்கண்டு சுவாமிகள் பிற்காலத்தில் யோகர் சுவாமிகளது தோற்றத்தினை ஒத்திருந்தார். கௌரிபாலா என்ற பெயருடைய யேமன் தேசத்தைச் சேர்ந்த சுவாமிகள் செல்வச்சந்தி ஆநந்தாச்சிரமத்திற்கு அண்மையில் ஆச்சிரமமமைத்து வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது சமாதி அடைந்து விட்டார்கள்.

இலங்கை சுசந்திரமடைந்த போது கடைசி தேசாதிபதியாக இருந்த சோல்பரி பிரபுவின் மகன் யோகர் சுவாமிகளைச் சரணடைந்து இராமப்போதம் என்ற தீட்சாநாமத்துடன் இங்கிலாந்திலிருந்து ஆத்மீகப் பணியாற்றுகின்றார். அமெரிக்க நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர் சுப்ரமண்யசுவாமி என்ற நாமத்துடன் ஹாவாய்த்தீவில் சித்தாந்த சமாஜம் அமைத்து ஆத்மீக பணியாற்றுகின்றார். அவுஸ்திரேலிய நாட்டைப் பிறப்பிடமாக கொண்ட ஒருவர் நரிக்குட்டி சுவாமி என்ற பெயருடன் மலையகத்தில் ஆத்மீக பணியாற்றுகின்றார். தற்பொழுது செங்கலடியைச் சேர்ந்த சிவதொண்டன் ஆச்சிரமத்தில் ஆத்மீகப் பணி புரிந்து வரும் செல்லத்துரை சுவாமிகள் யோகர் சுவாமிகளது உத்தம சீடர்களிலொருவராவார்.

சடைவரத சுவாமிகளுடைய சமாதி ஏழாலையிலுள்ளது. இவர் அச்சுவலியைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்டவர். சரவணை

என்னும் இயற் பெயர் கொண்ட இவருக்கு ஏழுவயதாயிருக்கும் பொழுது கடையிற் சுவாமிகளது ஸ்பரிசுதிட்சை கிடைத்தது. இதனால் இவர் சடைவரதர் என்னும் நாமமும் பெற்றார்.

சித்தானைக்குட்டி, பெரியானைக்குட்டி நவநாதசித்தர் ஆகிய மூவரும் ஒருகாலத்தில் பாரத நாட்டிலிருந்து வந்தது போன்ற தொருசெய்தியுடன் வேறு மூன்று மகான்களும் பாரத நாட்டிலிருந்து ஈழநாடுவந்ததாகக் கர்ணபரம்பரைச் செய்திகள் கூறுகின்றன. சுவாமி சிந்மயாநந்தர் சுவாமி முத்தியாநந்தர் சுவாமி, நிரஞ்சனாநந்தர் என்று இவர்கள் அழைக்கப்பெற்றனர். இவர்களுள் சுவாமி முத்தியாநந்தரே கடையிற் சுவாமிகள் எனப் பெயர் பெற்றவர். சுவாமி சிந்மயாநந்தர் பரம்பரையில் வந்தவர்களே கந்தர்மடத்து வேந்தாந்தமடத்தைச் சேர்ந்த சார்ஜன் சுவாமிகள் பரம்பரையினர். சுவாமி நிரஞ்சனாநந்தர்—பரமகுரு சுவாமிகள் என்ற பெயரைத்தாங்கி நின்றவராவார். சித்தானைக்குட்டி சுவாமிகளது சமாதி கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த காரைதீவிலும் பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகளின் சமாதி மேற்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த கொழும்பிலும் நவநாதசித்தரின் சமாதி மத்திய மாகாணத்தைச் சேர்ந்த குயின்ஸ் பரி என்ற தேயிலைத் தோட்டத்திலும் அமைந்துள்ளன. பரமகுரு சுவாமிகளுடைய சமாதி மாத்தளையில் அமைந்துள்ளது.

குழந்தைவேற் சுவாமிகள் வேலணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஒரு முறை குழந்தைவேலர் தமது காரியாலயத்தில் வேலை செய்யும் போது கடையிற் சுவாமிகளது நயனதிட்சைக்கு ஆட்பட்டார். சுவாமிகளது பார்வையால் சுவரப்பட்டார்; காந்தத்தால் ஈர்க்கப்படுகின்ற சுத்த இரும்பு போலானார். எழுதிய பேனாவோடு

வேளியே வந்து சுவாமிகளைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார். சுவாமிகள் வாய் திறந்து எதுவுமே பேசவில்லை. குழந்தை வேலரது கையிலிருந்த பேனாவை சுவாமிகள் பிடித்திழுத்தார். அவ்வளவுதான் நிகழ்ந்தது. சுவாமிகள் முன்னாகவும் குழந்தைவேலர் பின்னாகவும் செல்வதை காரியாலயத்திலுள்ளவர்கள் பார்த்தனர். யாரோடோவோ குழந்தைவேலர் போகிறார் — சிறிது நேரத்தில் வந்துவிடுவார் என்றுதான் காரியாலயத்திலுள்ளவர்கள் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் நடந்தது வேறு. உடல், பொருள், ஆவி மூன்றும் குருநாதனுக்கே அர்ப்பணம் செய்தார். குருநாதர் ஆட்கொண்டதோடு அமையாது தீட்சையும் உபதேசமும் செய்தருளினார். இவரது சமாதிக் கிரீமலையில் உள்ளது.

கிரீமலையில் குழந்தைவேற் சுவாமிகளது சமாதிக்குப் பக்கத்தில் இன்னொரு சமாதி— அதுதான் குழந்தைவேற் சுவாமிகளது பிரதம சீடராகிய அருளம்பல சுவாமிகளுடைய சமாதியாகும். அருளம்பல சுவாமிகள் வண்ணார்பண்ணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கடையிற் குருநாதனும் குழந்தைவேற் சுவாமிகளும் அதிககாலம் தங்கிய இடம் வண்ணார்பண்ணை. இந்த இடம் ஒரு புண்ணிய பூமியாக — தலமாகக் கருதப்படுகின்றது. இவரது தந்தை பெயர்— இராமநாதர்; தாயார் சின்னாச்சிப்பள்ளை இருவரும் அடியார்களிடத்தும் சிவனிடத்தும் பக்திமிக்கவர்கள்.

கடையிற் சுவாமிகள் இந்த இல்லத் திற்கு அடிக்கடி எழுந்தருளுவதுண்டு. ஒரு

நாள் சுவாமிகளை அம்மையார் இருத்தி சோறு சமைத்து ஊட்டிக்கொண்டிருந்தார். சிறுவனான அருளம்பலம் பக்கத்திலேயிருந்து வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். சுவாமிகள் தமது கையினால் சிறுவனின் உடலைத் தடவி அவனுக்கு உணவும் ஊட்டினார். குழந்தைவேற் சுவாமிகளது அருளாகி பெற்று இவர் ஆத்மஞானமடைந்தார். இவர் உத்தியோகத்தில் இருக்கும் பொழுதே குருவிடமிருந்து தீட்சையும் உபதேசமும் பெற்று அருளம்பல சுவாமிகள் ஆனார்கள். தமது உத்தியோகத்திலிருந்து நாற்பத்தொன்பதாம் வயதிலேயே ஓய்வு பெற்றுக்கொண்டு ஆத்மிகப் பணியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். குழந்தைவேற் சுவாமிகளுடைய சமாதிக்குப் பின் அருளம்பல சுவாமிகளை பலர் குருவாக அடைந்து ஆறுதல் பெற்றனர்.

சுன்னாகத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்ட செல்லாச்சி அம்மையாரும் திருநெல்வேலியைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்ட சடையம்மாவும் சித்தர் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்படவேண்டியவர்களேயாவர். நயினாதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நயினாதீவுச் சுவாமிகளும் குப்பிழாணைச் சேர்ந்த ஆநந்தசடாட்சரகுரு, கரம்பன் மகாதேவ சுவாமிகள் ஆகியோரும் இச்சித்தர்களோடு சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேண்டியவர்களேயாவர். ஈழத்திலே சித்தர்பரம்பரை ஒன்று தோன்றி பலசுவடுகளைப் பதித்துச்சென்றுள்ளது. நாமும் அந்த அடிச் சுவட்டிலே நடந்து செல்வோமாக.

சுயம்

நூலைக் குமரன் மலர்

அழகன் முரகன் அருள்வேண்டி

குமர லடியாருக்கும்

மலராசு குளருக்கும்

எங்கள்

வாழ்த்துக்கள்

உங்களுக்குத் தேவையான

சகல பிடவை வகைகள்

- ★ பட்டு - நைலெக்ஸ் - ஆலி சேலைகள்
- ★ ஆடவர் வேட்டி - சேட்டிங் - சூட்டிங்

யாவுக்கும்

தேரிவு செய்ய இறந்த ஸ்தாபனம்

வைகுந்தம் பிடவை மாளிகை

மின்சார நிலைய வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

அருட்சித்தர் சடையம்மா

ஆக்கம்: தெல்லியூர் 'அம்பி'

குமரப் பெருமான் குடியிருக்கும் நல்லைப் பதியிலே ஓர் பால் 'சடையம்மா மடம்' ஒன்று சிறப்புற அமைந்திருப்பதை பக்தர்கள் மட்டுமன்றி பாரெல்லாம் நன்கறியும். முக்காலமும் உணர்ந்து முழு ஞானநிலை எய்திய அம்மையார் சடையம்மா. நல்லூரில் மட்டுமன்றி, கதிர்காமத்திலும் இந்த அம்மையார் மடாலயம் அமைத்து அங்கும் அன்னதான தர்மம் தடக்க வழி செய்துள்ளார்கள். இப்பெருமகள் பற்றி ஈண்டுக் குறிப்பிடுதல் அவசியமெனக் கருதிப் பொறிக்கின்றோம்.

குமரப் பெருமான் குடிகொண்டிலங்கும் நல்லூர். இந்த நல்லூருக்கு வடபாலுள்ள கிராமம் திருநெல்வேலி. செங்கோளர் மரபினர் மிகுதியாக வாழும் இடம் இப் புண்ணிய பூமி. முருகனின் வேற்படை வீரர்கள் - முருகனுக்கு துணைநின்ற கைக்கோளர் படையினர் இங்கு வாழ் மக்கள். எத்தொழிலுக்கும் மேலாக மதிக்கப்படும் நெசவுத் தொழிலையே தமது வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாக கொண்டு வாழ்ந்தவர்கள் இம் மக்கள். அத்தகைய செங்குந்தர் மரபிலே வந்த திரு. வீரகத்திப்பிள்ளை என்பாருக்கும் சின்னாச்சிப்பிள்ளை அம்மையாருக்கும் அன்னவர் செய் தவப் பேற்றின் காரணமாக 1865 ஆம் ஆண்டு ஆவணித் திங்களில் ரோகிணி நட்சத்திரம் கூடிய சுபதினத்தில் ஒரு பெண்மகள் அவதாரம் செய்தார் (19 - 08 - 1865). பெற்றோர் இருவரும் சட்டநாதர் கோயில் சிவனையும் நல்லூர் கந்தக்குமரனையும் தினந்தவறாது வழிபடும் பான்மை பெற்றவர்.

அவ்வழியிலேயே இவர்கள் குழந்தையான முத்துப்பிள்ளையும் அடியொற்றி நடந்தார்.

திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த கதிரேசு என்பாருக்கு பெற்றோர் இப்பெருமகளை திருமணம் செய்துவைத்தனர். இல்லறம் நல்லறமாக நடந்துவரும் காலையில் ஊழ்வினை காரணமாக கதிரேசனாருக்குப் பைத்தியம் உண்டானது. இதனால் இத்தம்பதிகள் வாழ்வு பெருமளவு பாதிப்புக்குள்ளாயிற்று. அம்மையார் ஒருநாள் இரவு கனவொன்று கண்டார். நல்லைக் கந்தனின் வடக்கு வீதியில் வைரவப் பெருமான் திருக்கோயிலுக்கு வருமாறு வைரவப் பெருமானின் கட்டளை கிடைத்ததும் நாற்பது தினங்கள் தம்பதிகள் அந்த வைரவப் பெருமான் ஆலயத்தில் இரவு பகலாகத் தவமிருந்தனர். கனவிலே இறைவன் கூறியாங்கு ஆலயச் சுற்றாடலில் நந்தவனம் அமைத்தும் வீதிபெருக்கி நீர்தெளித்து சுத்தம் செய்தும் சரியைத் தொண்டை இருவருமாக ஆற்றி வந்தனர். கடையிற்சுவாமிகளது பெருமையைக் கேள்வியுற்று இருவருமாக அவரை நாடி நின்றார்கள். சுவாமிகளது தரிசனமும் தீட்சையும் நாற்பது நாள் வழிபாடும் வைரவப் பெருமானின் அருட் கடைச்சமும் கதிரேசரின் பைத்தியத்தைமுற்றாக நீக்கி விட்டது. இவர்களுடைய இல்லற வாழ்வு மீண்டும் ஒளிவீசியது. இரு பெண் குழந்தைகள் இவர்களுக்கு பிறந்தார்கள். இரண்டாவது குழந்தை உதித்த ஆறாவது மாதம் - கணவனும், மனைவியும் இருவருமே கனவுகள் கண்டார்கள். இக்கனவுகள் மாங்கல்யத்தோடு தொடர்புடையனவாகவும்

நல்லைக் குமரன் மலர்

கதிர்காமயாத்திரை சம்பந்தமாகவும் அமைந்தன.

தமது மாங்கல்யத்தைக் கணவர்கையில் கொடுத்து, குழந்தைகளையும் ஒப்படைத்து, அவரையே தெய்வமாக வணங்கி விடைபெற்று நேராக நல்லை முருகப்பெருமான் ஆலயமடைந்து வழிபாடுகள் செய்தார். ஆலயத்தில் குருபூசை மடத்திலிருந்து சரியைப் பணிகளை ஆற்றினார். பின் கதிர்காமம் சென்றார். முருகனின் தியானத்திலே தன்னையே கரைத்துக் கொண்டிருந்த பால்சூடி பாபாவைத் தரிசித்து ஆசியும் பெற்றார். கடையிற் சுவாமிகளும் பால்சூடி பாபாவினதும் திருநோக்கமும் ஆசியும் பெற்றதோடு முருகப்பெருமானுடைய முழுக்கருணையும் பெற்ற அம்மையார் சாதனையிலே மிக வேகமாக முன்னேறி வந்தார். அம்மையாரின் கூந்தல் நீளமாகச் சடைத்து வளர்ந்ததால் 'சடையம்மா' என்று பக்தர்கள் அழைக்கத் தொடங்கினர். அப்பெயரே அம்மையாருக்கு பின் நிலைத்தும் விட்டது. கதிர்காமத்திலிருந்து மீண்டும் நல்லூர் வந்தவர். ஸ்ரீ இராமேஸ்வரம் சென்று சேதுதிர்த்தமாடி பின் தென்னாட்டு யாத்திரையை மேற்கொண்டார். எங்கும் இவர் ஆற்றியது சரியைத் தொண்டேயாகும்.

ஆண்டுதோறும் கதிர்காமயாத்திரையை நல்லூரிலிருந்து மேற்கொண்டார். ஏழாவது முறையாக கதிர்காமயாத்திரையை முடித்துக் கொண்டபின்னர் நல்லை வடக்கு வீதியில் சிவயோகத்தில் இருந்தார்கள். இக்காலத்தில் இவர் அடைந்த ஆத்மீக வளர்ச்சி அற்புதமானது. தெய்வ சங்கற்பத்தால் எல்வாவற்றையும் தாமே விளங்கிக் கொள்ளும் ஆற்றலும் பெற்றார். முக்காலங்களையும் உணரும் ஞான நிலைமையும் அடைந்தார். இதன் பின்னர் தென்னாட்டு வடநாட்டு யாத்திரைகளையும் மேற்கொண்டு வந்தார். சிவயோகசாதனைகளால் இவரது தேகம் தெய்வீக ஒளிவீச ஆரம்பித்தது. முருகனின் ஆணைப்படி அன்னதான மடாலயம் அமைத்து அன்னதானம் வழங்கச் செய்தார். கதிர்காமத்திலும் அடியார்களுடையுடன் மடாலயம் அமைத்து தொண்டுகளாற்றினார்கள். கணவரும் ஆலயத்தொண்டுகளை ஆற்றிவந்தார். 05 - 08 - 1936ம் ஆண்டு சுக்கிரவாரமும் அனுஷ நட்சத்திரமும் கூடிய சப வேளையில் அம்மையார் சமாதியானார். இவரது சமாதி கீரிமலையில் அமைந்தது. சிவயோக சுவாமியாராகிய யோகர் சுவாமிகள் முன்னின்று சமாதி வைபவத்தை நடாத்திவைத்தார்கள். இவர் நாமத்தால் இன்றும் ஆலய வீதியில் சடையம்மா மடம் சிறப்புற அமைந்துள்ளதை காணலாம்.

நாம் தாய்

நாம் கடவுளை உள்ளத்திலே வளர்க்கிறோம்.
 நாம் அவருடைய தாய்.
 நமக்கும் அவருக்கும் ஒரு குறைவுமில்லை.
 நம்மை அவர் பிரியமுடியாது.
 முழுதும் உண்மை.

யோகர் சுவாமிகள்.

அறுமுகனுக்குகந்த

அறுபடைவீடுகள்

ஆக்கம்: "முல்லை முருகன்"

“மயிலேறும் மன்னவா! என்மன
மேற இங்குவா” என்ற கேதவொலி காதிலே
ரீங்காரமிட்டபடி இருக்க, குழந்தைக்கும
ரன் பற்றி எழுத முனைகின்றேன்.
“குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடும்
இடத்தில்” என்று முன்னுள்ளோர் கூறிய
தெல்லாம் தக்க கருத்தோடுதான். நாம்
குழந்தையானால் — செய்கை, சிந்தனை,
எழுத்து யாவும் குழந்தையானால் அதற்குத்
தக்க பலனுண்டு. விளையாடல் — விளை
யாடல் அடுத்தடுத்து வருகின்றன. இறை
வனே குழந்தையாக விளையாடுகின்றான்.
அது எங்கள் உள்ளத்தே உறுதியாகப் பதி
கின்றது. அப்படிக் குழந்தையாக நின்று
விளையாடும் தெய்வம் எங்கள் உள்ளங்
களாய விளைநிலத்தில் விளையாடினால்
எப்படியிருக்கும்?

துன்பங்கள் வரும் போதுதான் தெய்
வத்தை நாம் நினைக்கின்றோம். இன்பம்
இருக்கும் பொழுது இறைவனை மறந்து விடு
கின்றோம். இந்த நிலைதான் இயற்கை
யாக இருக்கிறது. இதனை மாற்ற வேண்
டும். இந்த நிலை மாற வேண்டும். - எந்த
நாமும் நாம் இன்பத்திலே திழைக்க வேண்
டுமானால் - துன்பம் வாழ்வில் தலை
காட்டா திருக்க வேண்டுமானால் எந்த
நாளும் விளையாட்டுத் தான் வேண்டும்.
விளையாட்டிலேதான் விழைவு தரும் இன்ப

முண்டு. உலக வாழ்வே விளையாட்டாக
அமைந்து விட்டால் வாழ்வு முழுமையுமே
இன்ப வாழ்வாகும் - ஆகிவிடும்.

இறைவனோடு விளையாடுவது - அதி
லும் குழந்தைத் தெய்வத்துடன் விளையா
டுவது தனி இன்பமயமானது. அதற்கு சடு
கிடையாது. அனுபவித்தவர் வாய் திறந்து
வர்ணிக்க முடியாதது. அத்தனை இன்பந்
தரும் நிலையை அனுபவிப்பார் கண்களிலி
ருந்து சொரியும் ஆனந்தக் கண்ணீரே
சாட்சியாகும். மனமானது தெய்வக்
குழந்தைவாழும் அரங்கமாகி விட்டால் -
குழந்தையோடு மனம் ஒட்டிக் கொண்டு
விட்டால் எந்நாளும் இன்பத்தையே நாம்
பெற்று விடலாம். உடலாலே நாம் குழந்
தைப் பராயம் நீங்கியவர்களாக இருக்கலாம்.
ஆனால், அந்த உடலில் உள்ள மனம் -
அந்தக் குழந்தை எங்கள் மனத்திலே, உள்
ளத்திலே ஏறிவிட்டால் - நாமே குழந்தை
யாகி விடுவோம். உள்ளத்தால் குழந்தை
யானால் உலக வாழ்வே குழந்தையாகி
விடும். எங்கள் உள்ளங்களிலே முருகக்
குழந்தை - அந்த அழகுக் குழந்தை விளை
யாட வேண்டும். அப்பொழுதுதான்
நாமும் அந்தத் தெய்வக் குழந்தையுடன்
விளையாடலாம். அவன் உள்ளத்தே விளை
யாட வழியுண்டா? உண்டு - உண்டு -
உண்டு. புறத்தேயுள்ள அவன் உருவைக்
கண்டும் அவன் திருநாமத்தைக் கூறியும்

அவன் புகழைப் பாடியும் அவன் கருணைச் செயல்களை உணர்ந்தும் அவன் தத்துவங்களைத் தெளிந்தும் பழகினால் எங்கள் உள்ளங்களாய அரங்கிலே அவன் விளையாடுவான்.

“சாடும் சமரத் தவிவேல் முருகன் சரணத்திலே” என்று தெய்வக் குழந்தையோடு உண்முகத்தே விளையாடியவர் அருணகிரியார். அந்த இடத்தில் எல்லை தெரியாது - காலந் தெரியாது - எல்லாம் கடந்த தனிமோனநிலை சித்திக்கின்றது. ஆயிரம் பக்தர்களை விழுங்கக் காத்திருக்கிறது பூதம். தொளாயிரத்து தொண்ணூற்றொன்பதின்மர் குகையில் அடைபட்டு பூதத்தின் காவலிலேயே இருக்கின்றார்கள். ஒரு பக்தன் தான் பாக்கி. அந்தப் பக்தனாக அருணகிரியார் அகப்பட்டார். பூதம் எக்காளமிட்டு ஆனந்தக் கூத்தாடியது; பக்தர்களை உண்ணமுன் தன்னைப் பக்குவப்படுத்த குகையை அடைத்துவிட்டுப் புறப்பட்டது. அப்பொழுது உதித்த பெரும் செல்வம் - அருணகிரியார் உள்ளத்திலே இருந்து ஊற்றெடுத்துப் புறப்பட்டதுதான் ஆற்றுபயடை. பெருகிவரும் கானாறாகப் பிரவாகித்த அந்த திருமுருகன் ஆற்றுப்படை, பூதத்தை அழிக்கச்செய்து பக்தர்களைக் காப்பாற்றியது.

அம்மை அப்பன் பிள்ளை வளர்த்தார்கள் அங்கே. இவ்வலக வாழ்வில் நாமும் பிள்ளைகளை வளர்த்தோம். எத்தனை பேதம்? எங்களுக்கு வழிகாட்டியவர்களை நாம் பின்பற்றினோமா? அம்மையும், அப்பனும் தாங்களும் குழந்தைகள் போல குழந்தைகளுடன் விளையாடினார்கள். இந்த மண்ணில் அப்படி விளையாடியது தவறாகி விட்டது. குழந்தைகள் குழந்தைகளாக இல்லை. வள்ளுவன் கூறியாங்கு நாமும் வாழ்ந்து நம் குழந்தைகளையும் வாழ வைத்தோம். வையத்துள் வாழ்

வாங்கு வாழ்ந்தோம். - வாழ வைத்தோம் - வழிகாட்டினோம். ‘தந்தை மகற்காற்றும் உதவி’ களையும் தாயாற்றும் பணிகளையும் பக்குவமாக ஆற்றினோம். குழந்தைகள் அவற்றை உணர்ந்தார்களா? அவ்வழியில் செயலாற்றினார்களா? தம் உள்ளங்களையும் குழந்தையுள்ளமாக போற்றினார்களா? குழந்தை, சந்தர்ப்பம் என்று குதர்க்கம் பேசுவதால் பயன் இல்லை. நாங்கள் குழந்தை வளர்க்க அம்மையப்பன் வழிகாட்டினார்கள். அந்த வழியைத்தான் நாமும் பின்பற்றினோம். ஆனால் - ‘மகன் தந்தைக்காற்றுமுதவி” நடைபெற்றதா? இவைகளுக்காவே தான் எழுந்தது இத்தொடர். மங்காத அழகனாக, தந்தையின் ஆணைப்படி - தாயின் கருணை நெறியுடனும், கவசவேலுடனும் குழந்தை முருகன் யுத்தகளம் சென்றான். தெய்வக்குழந்தை என்று கூறிவிடப்பார்க்கலாம். தெய்வக் குழந்தையும் ஆங்கு கட்டளைகளை நிறைவேற்றி - அம்மை அப்பனுக்கு உகந்த குழந்தைதான் என்று தன்பெயரை -புகழை-கீர்த்தியை - சீரை நிலைநாட்டிவிட்டது. இவ்வலகில் ஒவ்வொருவரும் அந்தந்த நிலையை பாதுகாத்து அன்போடு நடந்து தான் ஆகவேண்டும். தந்தைக்கு மகன் அறுபுறுத்துகின்றான். தந்தையின் ஆணவம் இந்த அறிவுரையை கேட்க விடவில்லை. இப்படியும் சம்பவங்கள் உள்ளன. அவற்றையும் பார்ப்போம்.

அழகன் முருகன் — ‘நம்பலம் பலம் அல்ல. இறைவன் திருவருள் ஒன்றுதான் பலமானது — உறுதியானது’ என்பதை சூரனுக்கு எடுத்துக்காட்ட தன் அழகு சொட்டும் மிகப்பெரிய திருவுருவத்தை பேரெழில் காட்டினான். அந்த இடத்திலே

“கோலமா மஞ்சை தன்னில் குலவிய
குமரன் தன்னைப்
பூலன்என் திருந்தேன் அந்நாள்
பரிசிவை, உணர்ந்திலேன் யான்
மாலயன் தனக்கும் ஏனை வான்வர்
தமக்கும் யார்க்கும்
மூலகா ரணமாய் நின்ற மூர்த்திஇம்
மூர்த்தி அன்றோ”

என எண்ணிச் சூரன் வியப்படைகின்றான்.
அந்த்முருகனின் பேரெழிலை அள்ளி அள்
ளிப் பருகுகின்றான். நெறிதவறிய சூர
னுக்கு, முருகனின் தூதனாக வந்த வீர
வாகுதேவர் எடுத்துரைத்த செம்மொழி
கள் அன்று அவன் செவியில் ஏறவில்லை.

“தாரகற் செற்ற தென்றால் தடவரை
பொடித்த தென்றால்
வார்புனர் கடலுள் உய்த்த வலியரை
மீட்ட தென்றால்
கூருடைத் தனிவேல் போற்றிக்
குமரள்தாள் பணிவதல்லால்
போரினைப் புரிதும் என்கை
புலமையோர் கடனதாமோ”

என்று சூரபன்மன் மகன் இரணியன் இது
மாக எடுத்துரைத்தும் ஏறவில்லை. போர்
முனைக்கு இருப்படலமாக எழுந்து வந்த
சூரன் அழகன் முருகன் எழிலிலே மயங்கி
நின்றான்.

“ஆயிரம் கோடி காமர் அழகெலாம்
திரண்டொன் றாகி
மேயின எனினும் செவ்வேள்
விமலமாம் சரணம் தன்னில்
தூயநல் எழிலுக் காற்றா தென்றிடின்
இணைய தொல்லோன்
மாயிரு வடிவிற் கெல்லாம்
உவமையார் வகுக்க வல்லார்”

முருகப் பெருமாவின் அழகிலே முற்றாக
மயங்குகின்ற சூரன் —

நல்லைக் குமரன் மலர்

“அண்ணலார் குமரன் மேனிஅடிமுதல்
முடியின் காறும்
எண்ணிலா ஊழி காலம் எத்திறம்
நோக்கி னாலும்
கண்ணினால் அடங்கா தன்னிற்
கருத்தினால் அடங்கா தென்பால்
நண்ணினான் அமருக் கென்கை
அருளைன நாட்டலாமே”

முருகப் பெருமானுடைய பேரெழிலைப்
பருகிய சூரன் தனக்கும் இப்பாக்கியம்
கிடைத்ததா என ஆச்சரியப்படுகின்றான்.

“போயின் அகந்தை போதம் புகுந்தன்
வலத்த தான
தூயதோர் தோளும் கண்ணும்
துடித்தன் புவன மெங்கும்
மேயின பொருள்கள் முற்றும்
வெளிப்படுகின்ற விண்ணோர்
நாயகன் வடிவம் கண்டேன் நற்றவப்
பயனிதன்றோ”

“சூமுதல் வேண்டும் தாழ்கள்
தொழுதில் வேண்டும் அங்கை
தாமுதல் வேண்டும் சென்னி துதித்திடல்
வேண்டும் தாது
ஆமுதல் வேண்டும் தீமை அகன்றுநான்
இவற்காளாகி
வாழுதல் வேண்டும் நெஞ்சம் தடுத்தது
மானம் ஒன்றே”

இப்படியான தருணத்திலே மானம் தலை
காட்ட, நல்லறிவு மறைய, மீண்டும்
போரை தொடர்கிறான் சூரன். ஈற்றில் —

“— நன்றிதோர் பெருமை பெற்றேன்
வீரனும் நானேயானேன்
என்றும்இப் புகழே நிற்கும் இவ்வுடல்
நிற்பதுண்டோ”

என்று தெளிகின்றான். இத்தகைய அழக
னின் வழிபாடு தமிழுலகம் முழுமையும்
அன்று பரந்திருந்ததை பலப்பல நூல்களும்
கூறுகின்றன. முருகன் தமிழ் நாட்டில்

உள்ள புல வகை மக்களும் வழிபடு தெய்வமாக விளங்கினான்.

முருகப்பெருமானுடைய புகழைக் கூறும் நூல்கள் பல. அவற்றில் அருணகிரி நாதருடைய திருப்புகழ், நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படை தனிச்சிறப்புடையன. திருமுருகாற்றுப் படையில் ஒருபுலவன் மற்றொரு புலவனுக்குக் கூறுவதாகப்பாட்டின் அமைப்பு இருக்கின்றது. ஆறுபடை வீடுகளைப் பற்றிய செய்திகள் இங்கே வருகின்றன. அருளாளர்கள் திருமுருகாற்றுப் படையை அடியொற்றியே முருகனுக்குரிய படைவீடுகள் ஆறு என்று பாடியுள்ளார். ஆறுமுகங் கொண்ட அழகன் ஆண்டவனுக்கு எல்லாம் ஆறாக இருந்து அமைவதும் ஒரு தனி அழகுதான். ஆண்டவன் ஒருவனே தான் என்பதும் அடியவர்களை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு அவரே வெவ்வேறு வடிவந்தாங்கி வந்து அருள் செய்கின்றார் என்பதும் எல்லோரும் எல்லாச் சமயத்தினரும் ஒப்புக் கொண்ட உண்மை. சமரச நோக்குடையவர் மிகமிக குறைவாக நிலவுவதால் குறிப்பாக எழுதப்படுகின்ற விடயத்துடன் இவற்றை நிறை செய்ய வேண்டியுள்ளது.

குழந்தைத் தெய்வம் குடி கொண்டிலங்கி அருள் பாலிக்கும் ஆறுபடை வீடுகள் பற்றி பக்தருக்கு எடுத்துக் கூறுவதே இங்கு நோக்காகும். சமயங்கள் காட்டும் பேருண்மையை, இறைவனை உணர்ந்து அவனைச் சரணடைவதால் அடையும் பேரின்பத்தை இறைவன் திருவிளையாடல்கள் நன்கு உணர்த்துகின்றன மனித ஆற்றல் வளம்படுத்த வளம் படுத்த ஆத்மிக ஞானம் பொலியப்பொலிய உலகம் உய்வடையும். வழி துலங்கும் “அண்ணலும் இன்ப துன்பம் அநத்தியே விளையறுப்பான்”. என்பது சிவஞான சித்தியார் கூற்று. இந்தப் பேருண்மைப் பொருளை அறிந்து தெய்வசிந்தனையுடன்

வாழ்ந்தால் பிறவிப்பிணி போக்கி நாம் சமயம் வாய்க்கும் பொழுது எல்லாம் சமயத்தை வேறுபாடின்றி வளர்த்து “மண்ணில் நல்ல வண்ணம் நாம் வாழலாம்” என்பதை மறக்காது வாழ்வோமாக.

தமிழன் வாழும் இடமெங்கும் கோயில் இல்லாத இடமில்லை. இந்தநிலையில் முருகப்பெருமான் ஆறுபடைவீடுகளில் தான் இருக்கிறார் என்பதன்று. இந்த ஆறுபடைவீடும் தனித்துவப்புகழ் பெருமையோடு எங்களை வாழவைக்கும் தத்துவங்கள் அடங்கியவை என்பதனால் இவற்றைப் பெருமையோடு குறிக்கின்றோம். தமிழ் நாட்டின் தனிப்பெருந்தெய்வமாகப் போற்றி வணங்கப்படும் தமிழ்க் கடவுளாக முருகப்பெருமான் விளங்கிப் போற்றப்படுகின்றார். “மதித்தமுத்தமிழிற் பெரியோனே” எனத் திருப்புகழ் ஓதுவதையும் அவதானிக்குக.

முருகன் திருமுகங்கள் ஆறு, முருகன் தோன்றிய இடமும் சிவபிராவின் ஆறு திருமுகங்கள். முருகப்பெருமானின் திருமந்திரங்களும் “சரவணபவ” “குமாராயநம்” என்ற ஆறெழுத்துக்களை கொண்டது. நக்கீரரும் “ஆறெழுத்தடங்கிய அருமறை,” என்றும் அருணகிரியர், “இசையில் சடாட்சரம்” என்றும் போற்றிக் கூறியுள்ளார். ஆறுமுகப்பெருமானுடன் தொடர்புடையது. இவர் வழிபாட்டுக்கு உதவும் சக்கரமும் “அறுகோணச்சக்கரம்” என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. இப்பெருமானுக்குரிய பிரதானமான விரதமும் “கந்தஷஷ்டி” யும் ஆறு நாட்கள் கொண்டாடப்படுவதாகும். எல்லாம் ஆறாக இருப்பதுபோலவே முருகனது படைவீடுகளும் ஆறகக்கொள்ளப்படுகின்றன திருச்செந்தூர், பழநி, சுவாமிமலை, குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்ச்சோலை, திருப்பரங்குன்றம் என்பனவே அந்த ஆறுமாகும். புனிதம் மிக்க இந்தத்

தலங்களை நினைத்தாலும் சொல்லக் கேட்டாலும் தரிசித்தாலும் கணக்கிடை முடியாப் பலன்கள் விழையும்.

படைவீடுடைய முருகனை வழிபடுவோர் — “பரங்குன்றத்து அரசே! சீரலை வாய்முத்தே! பழநிமலை மணிவிளக்கே! ஏரகத்தின் சேரகப்பெருவாழ்வே! குன்று தோறாடியபெருமானே! பழமுதிர்சோலை பரம்பொருளே!” என்றெல்லாம் போற்றி அகங்குளிர, வாய்குளிர அழைத்து மகிழ்வார்கள்.

இந்த ஆறுபடை வீடுகளையும் அவற்றின் பெருமைகளையும் விளக்குவதென்பது எளிதன்று. நமது உடலிலுள்ள ஆறு ஆதாரதானங்களான — மூலாதாரம், சுவாதிடானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஷை” முதலியவற்றுக்கு ஒப்பிட்டும் கூறப்படுகிறது. இந்த ஆறு ஆதார நலங்களையும் அள்ளி அள்ளித் தரும் அபூர்வ தலங்கள் இப்படை வீடுகள்.

ஆறுமுகப்பெருமானின் பெருமையை விளக்கும் பொழுது ஸ்ரீ ஆதிசங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் — தமது “ஸ்ரீ சுப்பிரமண்ய புஜங்கம்” பாடலிலே —

“கவியறியேன் வசனமோ
கண்டறியேன் என்
செவியறியா தொலியெதையும்
செப்பியு மறியேன்
புவிபுகழும் சிதாநந்த ஆறுமுகனே
உன்புனித முகம் நோக்கால்
தெவிட்டாத தேன்தமிழ்ச்சொல்
நெஞ்சிருந்து தெளிந்து வரும்”

என்று கூறியுள்ளார், எனக்கு சொல்லுந் தெரியாது, கதையும் தெரியாது, உரை நடையும் தெரியாது, பொருளுந் தெரியாது ஆயினும், முருகப்பெருமானே; உன்னுடைய ஆறுமுகங்களையும் உள்ளத்திலே

நினைந்து வழிபட்டதும் ஆளுமையான வாக்குகளெல்லாம் தானாகவே வெளிவருகின்றன” என்று தான் கூறியுள்ளது மேலானதாகும்.

“ந ஜாநாமி சப்தம் ந ஜாநாமி
சார்த்தம்
ந ஜாநாமி பத்யம் ந ஜாநாமி
சத்யம்
சிதேகா ஷடாஸ்யா ஷ்ருதி
த்யோததே மே
முகாந்நிஸ்ஸரந்தே கிரச்சாபி சிதரம்”

மேலே தரப்பட்டுள்ளது ஸ்ரீ சுப்பிரமண்ய புஜங்கத்தின் இரண்டாவது பாடலாகும். ஆகவே இந்த ஆறுபடை வீடுகளின் புகழ் மணக்கும் செய்திகளை ஆங்காங்கு நிறைந்துள்ள மகிமைகளை இந்த அப்படியே தரவியாலாதவிடத்தும் சுருங்கக் கூறிவைக்க விழைகின்றோம்.

“ஆவினுடம் பெல்லாமும் ஆவரித்து
நிற்கினும் பால்
பாவு முலைக்கண் மிகுதிப்பார்”

என்பது சிவஞானப்பிரகாச வெண்பாவின் கூற்று. எங்கும் எப்பொழுதும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருள் பரிபூரணானந்த வெள்ளமாய்ப் பரந்திருக்கும் போதிலும் அவனது அருளானது ஆலயங்கள் மூலமாகவே வெளிப்படுகின்றது. எண்ணற்ற ஆலயங்கள் எங்கும் நிறைந்துள்ள போதிலும் சில தலங்களே சிறப்புடையனவாகத் திகழ்கின்றன, அந்தத் தலங்களை நினைத்தாலும் சொல்லக் கேட்டாலும் பக்தியும் ஆனந்தமும் உண்டாகின்றன. அவற்றைத் தரிசித்தால் அடையும் ஆனந்தத்திற்களவு வரையறுக்க முடியுமா? கலியுகவரதனாகிய கந்தப்பனுக்கு எங்கும் திருக்கோயில்கள் அமைந்துள்ள போதிலும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய் என்னும் திருச்செந்தூர்,

திருவாவினன் குடி என்னும் பழநி திரு வேரகம் என்னும் சுவாமியை, குன்று தோறாடல், பழமுதிர்ச்சோலை என்னும் அழகர் கோயில் ஆகிற ஆறும் அவனுக்கு கந்த படைவீடுகளாகும் பெருமை பெற்றவை. திருச்சேந்தார் ஒன்றுதான் முருகன் சூரனுடன் போர்புரிந்த பின்பு தங்கியிருந்த படைவீடு. ஆயினும் மற்றக் தலங்களும் படைவீடுகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. தலங்களுக்கு வழிபடும் போருட்டு வரும் அன்பர்களது அகப்பகையையும் புறப்பகையையும் அகற்றி, மக்களுக்கு இன்பந்தரவே முருகப் பெருமான் இக்கெல்லாம் எழுந்தருளியிருக்கின்றாரென்பதை மக்களுக்காக ஆற்றுப்படுத்தி நக்கீரர் பெருமான் தந்துள்ளதாலும் இவரைப் பின்பற்றி கச்சியப்பசிவாச்சாரிய சுவாமிகள், அருணகிரி நாதசுவாமிகள், குமரகுருபரசுவாமிகள் கூடபோற்றியுள்ளதாலும் இத் தலங்களும் படைவீடுகளாயின.

மதிப்புக்குரிய பாம்பன் சுவாமிகள் சண்டிகா கவசம் என்னும் நூலிலே இந்த ஆறு திருப்பதிகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“ஏகத் தேவன் எந்தான் இருமுழங்
காலும் காக்க
சிறுடை கணைக்கால் தன்னைச் சீரலை
வாய்த்தே காக்க
நேருடைப் பரபிரண்டும் திகழ்பரங்
கிரியன் காக்க
சரிய குதிகால் தன்னைத் திருச்சோலை
மலையன் காக்க
ஐயுறு மலையன் ப்ராதத் தமர்பத்து
விரலுங் காக்க
பையுறு பழனி நாத பரன் அகங் காலைக்
காக்க
மெய்யுடன் முழுதும் ஆதி விமலசண்
முகவன் காக்க
தெய்வநாயகவி சாகன் தினமும்என்
நெஞ்சைக் காக்க”

என்று குறித்துள்ளார்கள். அறுமுகனுக்கு கந்த ஆறுபடைவீடுகளையும் ஒவ்வொரு வரும் தரிசித்து அவனருள் பெற்றுப்பய வேண்டும்.

திருப்பரங்குன்றம்

பாண்டிய நாட்டின் தலைநகராக விளங்கிய மதுரைக்கு தென்மேற்கே ஐந்து மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது திருப்பரங்குன்றம். சுமார் இரண்டாயிரமாண்டு களுக்குமுன் - அதாவது தமிழ் வளர்த்த கடைச் சங்க காலத்தில் இந்நகரம் மதுரைக்கு மேற்கே அமைந்து விளங்கியதாக நூல்கள் கூறுகின்றன. இந்நகர் நடுவே சுமார் முன்னூறு அடி உயரத்தில் காணப்படும் சிவலிங்கவடிவாய் மலை 'பரங்குன்று' என அழைக்கப்பட்டு வந்தது. சிவபிரானுக்குரிய பதினான்கு தலங்களில் ஒன்றாக விளங்கிய இந்த இடம் முருகனின் அறுபடைவீடுகளில் முதலாவதாகின்றது. இத் தலத்திலே முருகப் பெருமான், குருவின்றி வித்தையைக் கற்ற குற்றத்திற்காக பரிகாரம் செய்து நீதியை நிலை நிறுத்த வேண்டி வந்து தவம் செய்தார். அம்மையப்பன் பரங்கிரிநாதர், ஆவுடைய நாயகி என்னும் பெயரிலே முருகனுக்கு காட்சியருளி அருள்பாலித்தனர். இப்பொழுது இந்த பரங்கிரி நாதர்-ஆவுடைய நாயகி ஆலயமானது 'மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் ஆலயம்' என்னும் பெயரில் இருக்கின்றது. இக் திருப்பரங்குன்றத்திலே இத்திரன் மகள் தேவசேனாதேவியை முருகன் திருமணம் செய்து கொண்டார் என்று திருப்பரங்கிரிப் புராணம் கூறுகின்றது.

பங்குனி உத்தர நன்னாளில் இங்கு பிரம்மோற்சவமாக இத்திருமண நாள் கொண்டாடப்படுகின்றது. இங்கு முருகப் பெருமான் மணவாளப்பெருமானாக விளங்குவதால் இத்தலத்தில் அன்னதானம் செய்வது நோய்களை நீக்கி மக்கள் செல்வத்தையும் இறைவன் அருள்வானென்னும்

நம்பிக்கை நிலவுகின்றது. பூமிவரட்சியைப் போக்க தேவசேனாதேவியுடன் இருக்கும் முருகப்பெருமானை வழிபட மேகங்கள் மழைபொழிந்து வறுமைநீக்குவதாகவும் பெருமானுடையவேல் எமபயத்தைப் போக்கி தந்திருவடியில் முக்தியை அருள்வாரென்றும் அருணகிரியார் பாடியுள்ளார். ஆறுபடைவீடுகளை மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறியாற்றுப்படுத்திய நக்கீரருக்கும் இப்பதிக்கும் தொடர்புண்டு. திருப்பரங்குன்றத்தில் நடந்த சம்பவத்தைத் தொடர்ந்தே நக்கீரர் “திருமுருகாற்றுப்படை” நூலைப்பாடியருளினார். “ஸ்ரீசுப்பிரமணியபுஜங்கம்” பாடலிலே ஸ்ரீ சங்கரர் பாடியுள்ள முப்பதாம் பாடலை நோக்குங்கள். தங்கள் குழந்தைகள் செய்யும் பிழைகளை பெற்றோர் மன்னிப்பது போன்று தேவசேனாதேவி சமேதரான குமரப்பெருமானும் உலகத்துமக்களது குற்றங்களைப் பொறுத்து மன்னித்தருள்புரிவார் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இத்திருத்தலம்பற்றி முறையாக ஆய்ந்தெழுதின பக்கங்கள் விரியும் — பழுதில்லாவரலாறு பெருகும். ஏனையபடைவீடுகளையும் சுருங்கத்தரிசிக்க அவாவுண்டாகையால் திருச்செந்தூரில் சுந்தவேளைத் தரிசிக்கச் செல்லலாம்.

திருச்சீரலைவாய் எனும் திருச்செந்தூர்

திருச்செந்தூர் தலமானது கீழைக்கரையோரமாக திருநெல்வேலியிலிருந்து சுமார் முப்பத்தாறு மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. ஓயாது மன்னார் குடாக்கடல் அலைகளால் கழுவுப்படும் காரணத்தால் அலைவாய் என அழைக்கப்படுகின்றது. பண்டைய நூல்களான தொல்காப்பியம், திருமுருகாற்றுப்படை, புறநானூறு, அகநானூறு, சிலப்பதிகாரம் யாவற்றிலும் தேவாரபதிக்கங்களிலும் விரிவாகக் கூறப்பட

டுள்ளது. புராணவரலாறுகளின்படி, சூரபத்மன் மீது படையெடுத்து வந்த முருகப்பெருமான் அவனுக்குத்துணைநின்ற கிரௌஞ்சகிரியையும் தாரகாசுரனையும் அழித்து விட்டு திருச்செந்தூரில் வந்து தங்கியதாகவும் அங்கு வியாழபகவான் அசுரர்களின் வரலாற்றினை அவர்க்கெடுத்துரைத்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. வியாழனால் பூசிக்கப் பெற்றதால் வியாழசேத்திரம் என்றும் போற்றப்படுகிறது. இங்கிருந்தே முருகப்பெருமான், வீரவாகுதேவரை தூது அனுப்பியதாகவும் கூறப்படுகின்றது. வீரவாகுதேவரின் தூது பயனின்றிப்போகவே, முருகப்பெருமான் சூரபத்மனை அழித்து— மீண்டும் வந்து இந்நகரில் தேவர்கள் செய்த பூசைகளை ஏற்றார் என்றும் “புனிதமும், வளமும் பொருந்திய வெற்றி நகர்” எனப்பொருள்படும் “திருச்செந்தூர்” என இவ்விடம் பெயர் பெற்றதென்றும் பொருள் கூறப்படுகின்றது. இம்மூர்த்தியை வழிபட்டு வாழ்வில் நலம் பெற்றோர் அநேகர். தீயவரை மாய்த்து நல்லோரை — பக்தரைக்காத்து அருள்பாலித்த முருகன் பற்றி நக்கீரர் பாடிய திருமுகாற்றுப்படையில் —

“வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல்—வாரி குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும் துளைத்தவேல் உண்டேதுணை”

கூறப்பட்டுள்ளதை பக்தர்கள்பாடி இன்றும் பாக்கியம் பெறுகின்றார்கள் “சிக்கலில்வேல் வாங்கிச் செந்தூரில் சூரசம்ஹாரம்” என்பது பழமொழி. சூரனை அழிக்க வேலை இறைவன் ஏவியபோது — “மலை மாவுசிந்த அலைவேலையஞ்ச வடிவே லெறிந்த அதிதீரா” என்று அருணகிரியார் குறிப்பிட்டுள்ளது சிந்திக்கற்பாலது. செந்திலாண்டவரிடம் நம்பிக்கையோடு நலங்கள்

பெற்று உய்யத்தூண்டி விடுகின்றார் நக்கீரர்.

“உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன் பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்வேன்-
பன்னிருகைக் கோலப்பா வானோர் கொடியவினை
தீர்த்தருளும் வேலப்பா செந்திவாழ் வே”

என்றும் —

“முருகனே செந்தில் முதல்வனே
மருகனே ஈசன் மகனே — ஒருகைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால்
எப்பொழுதும் நம்பியேகைதொழுவேன் நான்”

என்றும் அவர் பாடியருளினார்.

ஸ்ரீ ஆதிசங்கராச்சாரியார் பாடியருளிய
“ஸ்ரீசுப்பிரமணிய புஜங்கமாலை” இத்
தலத்திலேயே பாடப்பெற்றதாகும். முப்
பத்திமூன்று பாடல்களைக் கொண்ட
அருமையானபாமாலை. முருகன் அருளால்
சுவாமிக்கு ஏற்பட்ட கொடிய நோய்
நீங்கி அருள் பெற்றார். இங்கு முருகப்
பெருமானே அவர் உள்ளத்தினின்றும் இம்
மாலையைப்பாட அருளியதாக சுவாமிகள்
கூறியுள்ளார். இப்புஜயங்கமாலையைப்
பாராயணம் செய்பவர் அளவற்ற
நலங்களோடு நீண்ட ஆயுளையும் சிறந்த
மனையாளையும் பிள்ளைகளையும் பெற்றுப்
வதோடு முடிவில் அப்பெருமானது திரு
வடியையும் அடைவர் என்றோதியுள்ளார்கள்
செந்திலம்பதிக்கு வந்து வழிபடுவோர்
எல்லா நலங்களும் பெற்றுய்வர்.

திருவாவினன் குடி எனும் பழநி

முருகன் திருத்தல படைவீடுகளில்
அடுத்து வருவது பழநி. இதனை திருவா

வினன் குடி என்றும் அழைப்பார். பழநி
மலையையும் திருவாவினன் குடி தலத்தையும்
உள்விட்ட நகரமே இன்று பழநி என
அழைக்கப்படுகின்றது. திண்டுக்கல்லில்
இருந்து கோயம்புத்தூர் செல்லும் புகையி
ரதப் பாதையில் சுமார் முப்பத்தைந்து
மைல் தூரத்தில் இருக்கின்றது. மேற்குத்
தொடர்ச்சிமலைகளின் பிரிவுகளான வராஹ
மலை, கோடைக்கானல் மலை
முதலிய மலைகள் சூழ்ந்த செழிப்பான
பள்ளத்தாக்கில் இயற்கை வனப்புடன்
இலங்கும் இந்நகரம் மதுரை, கோயம்புத்
தூர், திண்டுக்கல், திருச்சி ஆகிய இடங்
களிலிருந்தும் போக்குவரத்து வசதிகளை
கொண்டிருக்கிறது, அக நானூற்று நூல்
இந்நகர் பற்றி கூறுமிடத்து —

“முழவுறள் திணிதோனெடு வேளாவி
பொன்னுடை நெடுநகர்ப் பொதினி”

என்று கூறுகின்றது. முற்காலத்தில்
“பொதினி” என இந்நகர் அழைக்கப்பட்ட
துண்டு. கடையெழுவள்ளல் பேகன் ஆட்
சிக்குட்பட்டிருந்ததாக அறியக்கூடியதாக
வுள்ளது, ஆப் பேகன்தான் மயிலுக்கு
குளிர் பிடித்து வாடிவிடுமெயென்று கம்ப
ளிப் போர்வை நல்கிய கொடை வள்ளல்.
மேலும் — “சித்தன் வாழ்வு” என்ற பெயர்
ராலும் இப்பகுதி அழைக்கப்பட்டதென்
பதை ஓளவையார் பாடலாலும் அறிகின்
றோம் இந்த இடத்திற்கு ஆவினன் குடி
என்ற பெயரும் முன்பு வழங்கியதாகவும்
திருமுருக ஆற்றுப் படைக்கு உரையெழு
திய நச்சினார்க்கினியர் கூறியுள்ளார்.
புராண வரலாறுகள் மிகச் சுவைபட இத்
தலம் பற்றிக் கூறுகின்றன.

பழம் கிடையாது ஏமாறியதால் ஞானப்
பழம் பண்டாரமான சம்பவம் மிகச் சுவை
யுடையது. அம்மையும் அப்பனுமாக வந்து
“எங்கள் கண்மணியே! நீயோ சிறுவன்!
வேதங்கள் கூறும் ஞானப்பழம் நீதான்

அப்பா! பக்தர்கள் விரும்பும் பழம் நீ அல்லவோ! உனக்கு வேறு பழம் தேவையா?" என்று பராட்டியதாக கதை. பழம் நீ என்றது "பழநி" ஆக நாளடைவில் மருவி விட்டது. கனியைக் கொண்டு ஆடிய நாடகம் எங்களுக்கு ஞானப்பழத்தைத் தந்தது. மலையின் உச்சியில் இந்த ஞானப்பழம் ஞான தண்டாயுத பாணி ஆக காட்சி தருவது மக்களுக்காகவே தான் பழநிப் புராணம் போற்றுதற்குரியது. இதனைத் தொடர்ந்து வருவது சுவாமி மலை என்னும் திருவேரகப்பதியாகும்.

திருவேரகம் எனும் சுவாமிமலை

முருகப்பெருமான் பேரருள் ஒளிகாலும் இடங்களில் சுவாமிமலை என்னும் திருத்தலம் போற்றுதற்குரியது. இங்கு பெருமான் தந்தைக்கு உபதேசம் புரிந்தமையாலேயே சுவாமிமலை என நாமம் பெற்றதென்பது புராண வரலாறு. திருவேரகம் என்றும் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் இத் தலத்தில் முருகப் பெருமானின் நான்காவது படை வீடு அமைந்துள்ளது. இவ்விடத்தில் தான் குருநாதராக இருந்து தந்தைக்கு உபதேசித்ததாக வரலாறுண்டு. இவ்வாலயம் தஞ்சாவூரிலே கும்பகோணத்திலிருந்து மேற்கே சுமார் ஐந்துமைல் தொலைவிலும் சுவாமிமலை புலகவண்டித் தானத்திலிருந்து வடக்கே ஒரு மைல் தூரத்திலும் அமைந்துள்ளது. காவிநி நதிக்கு வடபால் அமைந்த சுவாமிமலைதான் திருவேரகம் என்பதை திருப்புகழிலும் சுவாமி அருணகிரியார் பாடியுள்ளார்.

'ஓம்' என்னும் பிரணவப் பொருளை சக்திக்கு சிவன் உபதேசித்ததாகவும் அதனை இரகசியமாக கேட்ட முருகன் - அந்தப் பாபம் நீங்க சிவனை நோக்கி தவம் செய்தார் எனவும் முன்பு பார்த்தோம். அதே மந்திரத்துக்கு பொருள் கூறத் தவறிய பிரம்

மாவை செருக்கடக்கி - சிறை வைத்து - பின் தந்தையின் ஆணைப்படி விடுதலை செய்தும் தந்தைக்கு குருவாக இருந்து பிரணவப் பொருளை ஓதியும் பெருமை பெற்ற தலம் இத்தலம், கந்தபுராணம், திருப்புகழ், ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள், கனி வெண்பா, நிருச்செந்தூர் பிள்ளைத்தமிழ், கந்தர் அலங்காரம் முதலியன எல்லாம் இத்தலத்தை மேன்மைபட வர்ணித்துள்ளன. அருணகிரிநாதருக்கு இந்தத் தலத்திலேயே பாத்தரிசனம் அளித்த பெருமான் பற்றி திருப்புகழில் காண்கின்றோம்.

"முதுமா மறைக்குளொருமா பொருட்டுள் மொழியேயுரைத்த தகையாதெ னக்கு னடிகான வைத்த தனியேர கத்தின் முருகோனே தருகாவி ரிக்கு வடபாரி சத்தில் சமர் வேடுல டுத்த பெருமானே என்பது இதனை விளக்கின்றது.

தன்னைப் பரமேனக் கருதிவரும் பக்தர்களுக்கு சுவாமிநாதன் சகல செளபரக்கியங்களையும் அள்ளி அள்ளி வழங்குவது கண்கூடு. இப்பெருமான் அருளால் குழந்தைச் செல்வம் அடையும் காரணத்தலால் இங்கு ஏராளமான திருமணங்கள் நடைபெறுகின்றன. முடியெடுத்தல், காது குத்தல், நோன்பிருத்தல், பூணூல் அணியும் சடங்கு நடத்தல் ஆகியன இங்கு நடைபெறுகின்றன. சோலைகளும், வயல்களும் குழப்பட்ட இயற்கை வனப்புடன் கூடிய இடமாக சுவாமிமலை இருக்கின்றது. கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ள தெய்வசந் நிதியில் மயிலுக்குப் பதில் யானை வாகனமாக நிற்கின்றது. இத்தல புராணம் யாவையும் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றது. திருவேரகத்திலுள்ள சுவாமிநாத மூர்த்தியை சொக்கநாதப் புலவர் பாடியுள்ள பாடல் மிகவும் சுவர்ச்சியும் பொருள் களும் கொண்டதாகும். தத்துவக் கருத்துக்கள் நிறைந்ததாகவும் உள்ளது.

“வெங்காயம் சுக்கானால் வெந்தயத்தால்
ஆவதென்ன
இங்கார் சுமந்து இருப்பர் இச்சரக்கை—
மங்காத
ஏரகத்தைத் தந்திரேல் தேடேன்
பெருங்காயம்
ஏரகத்துச் செட்டியாரே.”

என்று முருகனை செட்டியாராக உருவகப்
படுத்தியாடியுள்ளது. சிறப்பாக அமைந்துள்
ளது. “வினைப்போகமே ஒரு தேகம் கண்
டாய்” என்று பட்டினத்தாரும் பாடியுள்
ளதை நோக்குக. ஏரகத்து முருகப்பெரு
மானே எமக்கு வீடுபெறு அருளவல்ல தென்
பதை புலவர் எடுத்தாண்டுள்ளமை போற்
றத்தக்கது. இம்மைக்கும், மறுமைக்கும்
வழிகாட்டவேண்டி பெருமாணை வேண்டி
அடுத்த படைவீடாய சுருளிமலை செல்
வோம்.

குன்று தோறாடல் எனும் சுருளிமலை

குமரப்பெருமானது ஐந்தாவது படை
வீடு சுருளிமலை. இதனைக் குன்று தோறா
டல் என்றும் அழைப்பர். குறிஞ்சி நிலப்
பகுதியான மலையும் மலைசார்ந்த இடமு
மாக இது விளங்குகின்றது. தொல்காப்பி
யம், திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்புகழ்,
சந்தரலங்காரம் முதலியன முருகன்
மலைக்கு உரியவர் என்றும் மலைகள்
தோறும் சென்று விளையாடுதலை தனக்கு
விருப்பமாகக் கொண்டவரென்றும் கூறு
கின்றன. “குறிஞ்சிக் கிழவனென் றேறுங்
குலையமே” என்பது சந்தர் அலங்காரப்
பாடல். “சேயோன் மேய மைவரை உலக
மும்” எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகின்
றது.

ஐந்தாவது படைவீடு தனித்தலமாக
இராமு பல்வாசுவும், மலைகளையும்
மலைகளைச் சார்ந்த பகுதியாகிய
குறிஞ்சிநிலங்களிலுள்ள தலங்களையும்

குறிப்பிடுகின்றது. இந்தப் படைவீட்டின்
வரிசையில் சுருளிமலை, இலஞ்சி, குன்
றக்குடி, வீராளிமலை, வயலூர், வைத்
தீஸ்வரன் கோயில், திருத்தணி ஆகிய
ஏழு தலங்களும் அமைகின்றன என்பர்.
ஆகவே, இந்த ஐந்தாவது படைவீட்டில்
சுருக்கமாக இவைகள் பற்றி தருகின்
றோம்.

மக்களுக்கு — வழிபடும் அன்பருக்கு ஏற்
படும் மலைபோன்ற துன்பங்களை — துயர்
களை தான் தீர்த்துவைக்கவேதான் குன்று
தோறும் ஆடல் புரிகின்றார். ஆண
வம், கன்மம், மாயை ஆகிய பாசத்தளை
களால் கட்டுண்டு கல்லைப்போன்ற கடின
மனம் படைத்திருப்பதால் ஆண்டவனை
அடையமுடியாது திணறும் மக்கள் மனத்
தில் தன் பாத தாமரையைப்பதித்து அக்
கல்லாய மனங்களை கனியவைக்கவேதான்
முருகன் குன்றுகள் தோறும் உலவுகின்றர்
னென்றாலும் மிகையாகாது. “நெஞ்சக்
கனகல்லு நெகிழ்ந் துருக” என்று கந்த
ரனுபூதி கூறுவதைக் கவனிக்கவும். “கல
லைக் கடலைக் கடியும் வடிவேல் முருகா”
என்று பாரதியார் கூட பாடியுள்ளார். இத்
தலம் மிகச்சிறந்த ஆரோக்கியத் தலமாக
வும் விளங்குகின்றது. இந்த ஆண்டவன்
சந்நிதியில் மக்கள் தாங்களாகவே பூசை
களைச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அங்கு
வழிபாடுகளை நடாத்திவைக்க அர்ச்சகர்
இருக்கமாட்டார்கள். ஆலயத்திற்கு கிழக்கே
சப்தகன்னியர் தீர்த்தமும், மலையடிவாரத்
தில் நதியின் மேல் கரையில் சிவனுக்கும் வீர
நாராயணப் பெருமானுக்கும் ஆலயங்களும்
காணப்படுகின்றன. மக்கள் கூட்டமாகவே
யாத்திரை செய்வது வழக்காகும்.

இலஞ்சி

குன்று தோறாடலில் இலஞ்சி என்பதும்
ஒன்றாகும். இது திருநெல்வேலிப் பகுதி
யில் தென்காசியிலிருந்து சுமார் மூன்று

மைல் தூரத்திலும் குற்றாலத்திலிருந்து வடக்கே சுமார் இரண்டு மைல் தூரத்திலும் அமைந்துள்ளது. நீர்நிலை, அருள், செல்வன் குடிகொண்ட இடம் என்றெல்லாம் பொருள் தரும் புண்ணிய பூமியாக இலங்கும் இலஞ்சியில் குடிகொண்டுள்ள ஆறுமுகப் பரம்பொருளை —

“இலஞ்சியில் வந்த இலஞ்சியமென்று
இலஞ்சியமர்ந்த பெருமானே”

எனத்திருப்புகழ் போற்றுகின்றது. சமய வேறுபாடுகள் இன்றி எல்லாத் தெய்வங்களும் ஒன்றேதான் என்பதை வலியுறுத்தும் சம்பவங்கள் இத்தலத்தில் நிறைந்துள. சமரசமனப் பான்மையுடன் எல்லோரும் வாழவே முருகப் பெருமான் தாமே ஆதிப்பரம்பொருளாகவும் மும்மூர்த்திகளாகவும் இருந்து செயற்படுவதாக உணர்த்திய தலம் இது. சர்வசமய சமரசம் காண்பதே மக்கள் உய்யும் வழி என வலியுறுத்திய தலம் இது.

“ஒன்றுகண் டர் உல குக்கொரு தெய்வமும்
ஒன்றுகண் டர் உல குக்குயி ராவது
நன்றுகண் டர் நல் நமச்சிவா யப்பழந்
தின்றுகண் டேற்கிது தித்தித்த வாஃற”

என திருமூலர் தம் மந்திர நூலில் பொதிந்துள்ள உண்மையை இத்தலம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இத்தலத்துப் பெருமானை “வரதராஜ குமரன்” என்று திருச்செந்தூர்ப் புராணம் விதந்தோதுகின்றது. இந்த இலஞ்சிக் குமரன் மகப்பேறருளும் சிறந்த வரப்பிரசாதியாக விளங்குவதால் இத்தலத்தில் திருமணங்கள் நடைபெறுகின்றன. இலஞ்சிக் குமரனின் அருட் பெருக்கை கருதித்தான் ஆதினத்து மலைகளைச் சீதனமாகக் கொடுத்து வள்ளியையும் வேலவனுக்கு துணைவியாக்கியதாக குற்றாலக் குறவஞ்சி கூறுகின்றது. குற்றாலத்தல

புராணம் போற்றரும் செய்திகளை பொதிந்து வைத்திருப்பதை அதனைக் குறிப்போரியலாகும்.

குன்றக்குடி

இந்தக் குன்று தோறாடலில் அடுத்து வருவது குன்றக்குடி. இத்தலமானது இராமநாதபுரத்தில் காரைக் குடியிலிருந்து மேற்கே சுமார் ஏழு மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. இத்தலத்திற்கு மதுரையில் குந்தும் காரைக்குடியிலிருந்தும் போக்கு வரத்து வசதிகள் உள. இங்கு பெருமானது மயில் வடிவில் குன்றொன்றிருந்தமையால் மயூரகிரி என்றும் இவ்வூர் அழைக்கப்பெறுகின்றது. இதற்கும் ஒரு அருமையான நீதிக்கதை இருக்கின்றது. அறம் தவறல், இறுமாப்பு, அகங்காரம், பெருமை, புறங்கூறல், சத்தியம் தவறல் இத்தியாதிநிலைகளை இந்த நீதிக்கதை விளக்குகின்ற வரலாறு நீடித்ததாவதால் குறிப்போடு அமைவோம். இந்த ஆலயம் சிறந்த முறையில் பரிபாலிக்கப்படுவதோடு பக்தர் கூட்டத்திற்கும் பாங்கான வசதிகள் அங்கு செய்து தரப்படுகின்றன.

விராலிமலை

ஐந்தாவது படைவீட்டில் அடுத்து வருவது விராலிமலைஎன்னும் தலமாகும். திருச்சியிலிருந்து மதுரைக்குச் செல்லும் சாலையில் சுமார் பதினெட்டு மையில் தொலையில் இத்தலம் அமைந்துள்ளது.

“முராத விடையவர்புற மருவ விராலி
மலையில் விரைந்தருள் முருகா” என்று கந்தன் கவசம் போற்றுகின்றது. விராலிமலை நகரின் மத்தியில் மலையும் மலையின் உச்சியில் ஆறுமுகப்பெருமானின் ஆலயமும் அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயத்தில் பலவித அமைப்புகளும் சிறக்க இருக்கின்றன. மூர்த்தி தல தீர்த்தம் பாங்காக

நல்லைக் குமரன் மலர்

அமைந்துள். சந்தர் கவசம் விளக்கும் அமைப்பான கோலத்தில் மயில் மீதிருந்து தரிசனம் தரும் முருகவின் திருக்கோலம் கர்ப்பக்கிரஹத்தில் காட்சியளித்து அருள் பாலிக்க, வள்ளிதேவசேநாநாயகிகள் நின்ற கோலத்தில் காட்சி தருகின்றனர்.

வயலூர்

ஐந்தாவது படைவீட்டின் அடுத்து வரும் தலம் வயலூர். திருச்சிநகருக்கு மேற்கே சுமார் ஏழு மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ள இத்தலத்திற்கு குமாரசுவலூர் ஆதிவயலூர், அக்னீஸ்வரம் என்னும் பெயர்களும் உள்ளன. வயல்களும், சோலைகளும், நீர் நிலைகளும் சூழ்ந்த இயற்கை வளப்புடைய தலம். முத்திக்கு வித்தாக விளங்கும் திருப்புக்ழி பாட முருகனே அடியெடுத்துக் கொடுத்த வரலாறு சிறப்புடையது. அருணகிரிநாதரை வயலூருக்கு அழைத்த முருகப்பெருமான் அங்கு கோலங்காட்டி அருளிய வரலாறும் உண்டு. “நான்” என்னும் அகங்கார உணர்ச்சியகன்று “யாவும் உன் செயல்” என்று வயலூர் முருகனைச் சரண்புகுந்தால் நிச்சயமாக பரமபதம் அடையலாமென அருணகிரிநாத சுவாமிகள் கூற்று திருப்புக்ழிலே வருகின்றதைப் பார்க்கலாம். இங்குள்ள பெருமானது எழில் உருவம் கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் பாங்குடையதுடன் பக்தியையும் முத்தியையும் தரவல்லது.

வைத்தீஸ்வரன் கோயில்

ஐந்தாவது படைவீட்டில் அடுத்து வருவது வைத்தீஸ்வரன் கோயில். இத்தலமானது தஞ்சாவூரில் சீர்காழிக்குத் தெற்கே சுமார் மூன்றரை மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. தராகாசரனோடு பெருமான் நடத்திய சமரில் காயமுற்ற பூதப்படை வீரருக்கு வைத்

தியம் செய்வதற்காக சிவபிரான் வைத்தியராகவும் அன்னை கையில் தைலப்பாத்திரம் சஞ்சீவி — வில்வமரத்து அடிமண் ஆகியவற்றுடன் தையல்நாயகி அம்மையாராகவும் இத்தலத்திற்கு வந்ததாகவும் புராண வரலாறு கூறுகின்றது. அதனால் அத்தலம் வைத்தீஸ்வரன் கோயில் எனப் பெயர் பெற்றதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆண்டவன் பால் தளராத நம்பிக்கையுடன் வழிபடுவதால் துன்பங்கள் அனைத்தும் நீங்குமென்பதையும் மக்களுக்கு இறைவன் மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்துமாகி பிறவிப்பிணி முதல் எல்லாப் பிணிகளையும் நீக்கி அருள் பாலிப்பான் என்பதை ஆதியோடந்தமாக விளக்கும் திருத்தலம் இது என்றால் மிகையாகாது. இத்தலத்தை சடாயு. இருக்கு, வேள், ஊர் ஆகிய நால்வரும் வழிபட்டமையால் இந்த தலத்தை “புள்ளிருக்கு வேளூர்” என்றும் அழைப்பர் புள்ளும் இருக்கு வேதமும் முருகப் பெருமானும் சூரியனும் இத்தலத்தில் வழிபட்டுள்ளதை இது விளக்குகின்றது. இத்தலம் பற்றி காளமேகப் புலவர் பாடிய இரு பொருள் கவிதை படிக்கப் படிக்கத் தெவிட்டாத தத்துவம் நிறைந்ததாகும்.

“வாதக்கா லாந்தமக்கு; மைத்துனர்க்கு
நீரிழிவாம்;
பேதப் பெருவயிறாம் பிள்ளைதனக்கு—
சிதக்கேள்!
வந்தவினை தீர்க்க வகையறியார்;
வேளூர்
எந்தவினை தீர்ப்பார் இவர்?”

என்று நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடிய பாட்டு மிக்க பொருள் செறிந்ததொன்றாம். சிதம்பரமும்மணிக்கோவை, உண்மைவிளக்கம் போன்ற நூல்களில் வரும் பாடல்கள் இப்பாட்டுக்கு விளக்கவுரை தருவதுபோலவும் அமைந்துள்ளசிறப்புடையன. இந்த வேளூர்ப்பெருமான் காவியத்தில் செல்வமுத்துக் குமாரசுவாமியாக விளங்கும்

முருகப்பெருமான் சந்தியிலுள்ள குழியில் தயாரிக்கப்படும் திருச்சாத்துண்டை நாலாயிரத்து நாளூற்று நாற்பத்தெட்டு வியாதி சிகளை குணப்படுத்தவல்லதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமி பாடிய பிள்ளைத்தமிழில் இது பற்றி அழகாகக் கூறப்படுவதைக் காணலாகும் இத்தலத்துக்கு கந்தபுரி, சடாயுபுரி, பரிதிபுரி, அங்காரகபுரம் என்றெல்லாம் பெயர்களுள் இத்தலப் பெருமையை தரிசித்துணர்வதன்றி எழுத்தை வாசித்துணர முடியாது.

ஐந்தாவது படைவீட்டில் அடுத்து வருவது திருத்தணி தலமாகும், இது செங்கற்பட்டில் அரக்கோணத்திலிருந்து வடக்கே எட்டு மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது "வரையிடங்குறிற் சிறந்ததித் தணிகை பால்வரையே" எனக்கந்தபுராணம் சிறப்பித்துக்காட்டும் மாண்புபெற்றது இத்தலம். திருப்புகழும் இத்தலத்தை ஏற்றிப்புகழ்ந்துள்ளது. எவராகினும் இத்தலப் பெயரைச் சொன்னாலும் சொல்லக்கேட்டாலும் நினைத்தாலும் இத்திசைனோக்கித் தொழுதாலும் அவர்கள் பலபிறவிகளில் விழைத்த பாவங்கள் விணைகள் நீங்குவதோடு மட்டற்ற இன்பமும் கிட்டி வாழ்வு பெறுவர் என தணிகைப் புராணம் எடுத்தானுகின்றது. திருத்தணி முருகன் அருள் பெற்ற ஜோதி இராமலிங்கசுவாமி கூற்றை இங்குநோக்குதல் சிறப்புடைத்து.

கீர்கொண்ட தெய்வ வதனங்க ளாறுந்
திகழ்கடப்பந்
தார்கொண்ட பன்னிரு தோள்களுந்
தாமரைத் தாள்களுமோர்
கூர்கொண்ட வேலு மயிலுநற் கோழிக்
கொடியுமருட்
கார்கொண்ட வன்மைத் தணிகா
சலமுமென் கண்ணுற்றதே"

என்று தமது பிரார்த்தனை மாலையில் வள்ளலார் கூறியிருப்பது உத்தமோத்வ

நல்லைக் குமரன் மலர்

மாகும். இவ்வருட்பிரகாசவள்ளலார் அருளிய திருமந்திரமானது —

"அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்
ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்
ஜோதி"

என்பது அப்பெரியாரது கை எழுத்திலேயே முழுக்கப்பார்க்கும் பாக்கியம் பெற்றமை முன் செய்தவினைகளுள் ஒருதுளி நல்வினையும் இருந்துள்ளதென்னும் உண்மையை எமக்குணர்த்துகின்றது. திருப்புகழ் முதல் திருவிருத்தங்கள் வரை போற்றிப்புகழும் திருத்தணி என்னும் பெயரையே உச்சரியுங்கள். ஆநந்தத்தில் திளைப்பீர்கள். தணிகாசல அனுபூதி போற்றிக் கூறும் திருத்தணிமுருகன் அருள் பொலிகவென வாழ்த்தி குன்றுதோறாடலிலிருந்து பழமுதிர்ச்சோலை செல்வோம்.

பழமுதிர்ச்சோலை எனும்
அழகர் கோயில்

இங்கு முருகப்பெருமானின் ஆறாவது படைவீடாய அழகர் கோயில் என்னும் பழமுதிர்ச்சோலையில் அடியெடுத்து வைக்கின்றோம். மதுரையிலிருந்து வடக்கே பன்னிரண்டு மைல் தூரத்தில் இருக்கும் இத்தலம் பற்றி இளம் பெருவழுதியார் என்னும் புலவர் பரிபாடலில் கூறியுள்ள சிறப்பை நோக்குவாம்.

"நாறிணர்த் துளாயோன் நல்கின்
அல்லதை
ஏறுதல் எளிதோ வீறுபெறு துறக்கம்?
அரிதிற்பெறு துறக்கம் மாவிருங்குன்றம்
எளிதிற்பெற லுரிமை ஏத்துகம் சிலம்ப"

என்று கூறியுள்ளமை இங்கு கண்ணபகவானும், பலராமனும் கூட கோயில்கள் கொண்டுள்ள குன்றுகளும் இருக்கின்றன

என்பதை விளக்குகின்றது. அதனால் இத்தலம் அழகர்கோயில், திருமாலிருங்குன்றம், சோலைமலை என்று அழைக்கப்படும் சிறந்த வீட்டுணுதலமாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு சமயசமரசம் நிலவுகின்றது நக்கீரர் பழமுதிர்சோலைபற்றிக் கூறியிருக்கும் இயற்கைவண்ணனைகளை திருமங்கையாள்வார் பாடிய திருமாலிருஞ்சோலைப்பாசுரங்களும் கூறுவதை ஒக்க நோக்கலாம். ஐளவையாருக்கு முருகப்பெருமான் அருள்புரிந்து பழம் உதிர்க்க இச்சோலையிலே தான் “கொடியது எது?”, “இனியது எது”, “பெரியது எது” “அரியது எது” ஆகியவற்றுக்கும் விடைகேட்டார். கதைப்பழம் நல்கிய கண்ணலும் நாவற்பழம் மூலம் ஞானப்பழமடைய வழிவகுத்த

முருகனும் இணைந்துவாழும் இத்தலத்தின் மகிமை மிகப்பெரிய தொன்றாகும்.

முருகப் பெருமானின் ஆறுபடை வீடுகளின் அளப்பரிய மகிமைகளை - பெருமைகளை தரிசித்து உற்று உணர்வார்க்கன்றி மற்றையோர் அறிதல் அரிதாகும். வாழ்வில் வசதிகள் அமையும் போது தரிசியுங்கள் எனக் கூறிவைக்க விழைகின்றோம். இதனைத் தொடர்ந்து பாம்பன் சுவாமிகள் அருளிய சண்முக கவச மகிமையைத் தருகின்றோம். இக்கவசத்தின் மகிமையும் இத்தலங்களை நேரில் தரிசித்தறிந்துணரும் பாக்கியம் போன்றதேயாகும்.

நல்லைக் குமரன் அருள் நிறைக
ஓர் மீ குமாராய நமனு

அழகனைக்காண நாலாயிரம் கண்!

மாலோன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை வானவர்க்கு
மேலான தேவனை மெய்க்ஞான தெய்வத்தை மேதினியில்
சேலார் வயற்பொழில் செங்கோடனைச்சென்று கண்டுதொழ
நாலாயிரம்கண் படைத்தில நேசிந்த நான் முகனை”

அழகன் முருகனின் அற்புதக் காட்சியை கண்டுகளிக்க அருணகிரியார் அங்கலாய்க்கின்றார் — அந்தப் பிரமன் தனைக்கு நாலாயிரம் கண்களை தரவில்லை என்று கவலைப்படுகின்றார். பச்சை மயில்வாகனமும் பன்னிரண்டு திண்தோளும் அச்சமகற்று அயில்வேலும் கச்சைத் திருவரையும் சீறடியும் செங்கையும் ஈராறு அருள் விழியும் மாமுகங்கள் ஆறும் விரிகிரணம் சிந்தப் புனைந்த திருமுடிகள் ஆறுய பரவசமுட்டும் புன்னகையும் வைத்த கண் வாங்காமல் அழகு கொட்டிக்கொண்டே இருக்கின்றன.

— வேல் உண்டு வினை இல்லை.

நல்லைக்கந்தனின் அற்புதங்கள்

ஆக்கம்: பல்லைப்புலவர் க. சி. குலரத்தினம்

தமிழரசர்களின் இராசதானியாய நல்லூரிலே குன்று தோறாடு குமரப் பெருமானாய் கந்தன் கோயில் கொண்டு டெழுந்தருளி அன்பர்கள், அடியார்கள், ஞானியர், யோகியர் பலரையும் ஆட்கொண்டருளி, அற்புதங்கள் செய்து, தீராதோய்கள் தீர்த்துத்தம் திருவடியின்பம் நல்கிய வரலாறுகள் மிகப்பல,

அவையாவும் அதியற்புதமான அருட்செயல்களாகும். அற்புதங்களும் அருட்செயல்களும் அவரவர் பக்குவத்துக்கமையப் பாலித்தருளப் பெறுவனவாகையால் அவற்றை நாம் தொகுத்துக்கூறுதல் மிகக் கடினமான செய்குமமாகும்.

“செந்தா திறைக்குமலர்த்தேம் பொழில்சூழ் நல்லைவருகந்தா” “உனது கழவிணைக் கீழ் இருக்கும் சுகந்தா” எனப்பாடியவர்களும் “தூய செந்தாமரைப் பாதமென் சிரசிலும் சூடநீ தருவதெந்நாள்” என்று நெஞ்சுருகிப் பாடுபவரும், நல்லமலரெடுத்து நல்லூரை நாடிப்போய் நல்லமனத்தோடு நாம் பணிந்தால் - நல்லமயில் ஏறி வந்து காட்சிகொடுப்பான் எழில் முருகன் தேறிவிடும் சிந்தைதேளி” என்று ஆற்றுப்படை பாடி வழிகாட்டிய யோகியரும், “தெளியுமேநின் சிந்தை செல்வனருள் பொங்கி வழியுமே” என்று வாழ்த்தியவரும், “மருந்தும் மணிமந்திரமும் பிணி மிடி மாற்றுவதற்கு அருந்தும் விருந்தும் இரவும் பகலும் அருள் துணையும் திருந்தும் முருகன் திருநாமம்

என்றினித் தேறிவிட்டேன் வருந்துந் துயரறுக்கும் நல்லையை கும்பிட்ட மாத்திரையே” என்றுருகிய புலவர்களும், நல்லூர்க் கந்தன் தேரில் வரும் காட்சியைக் கண்டுருகி, பல்லூரவரும் பரவும் பல்லங்காரமுடன் நல்லூரிரதம் வரும் காட்சி காண்பவர் ஞானிகளே” எனக் கண்டவர்களும், “மண்ணிற் பிறப்பவர் வேண்டும் வரங்கள் மலர்ந்தளிக்க எண்ணிய வேற் பெருமானுறை கோவிலிது வெனவே கண்ணிற் கழகுதரும் கோபுரமும் கண்மணியும் விண்ணுக்குணர்த்து நல்லைப் பதிகாண விரைமனமே” என்று ஆர்வமுட்டும் அல்வாயூர்க் கவியும் பிறர் பலரும் அருள் பெற்ற அற்புதங்கள் மிகப்பலவாகும்.

நல்லூர்க் கந்தனின் அற்புதங்களைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதற்குக் கருவிகள் கிடையா ஆனால் கந்தனின் அற்புதங்களில் அறநனைந்த ஞானியர், யோகியர் பாடல்கள் நல்லூரையும் நனைத்து நமது இதயங்களையும் நனைத்துள்ளன. இன்னும் அருள் பெற்ற புலவர்கள் பலர் பாடிய பாடல்கள் பல பக்தி இலக்கியப் பரப்பை அகலித்துள்ளன. அவை கவிதை மாரியெனப் போற்றுதற் குரியவை.

“விந்தை செறி நல்லூர் விரும்பியுங்கந்தன்” “கோபுரம் தரிசித்தேன், கும்பிட்டேன், வீதி வலமாய் வந்தேன், நாவினால் போற்றி செய்தேன்” என்கிறார் ஒருவர். இன்னொருவர் “தேரேறு தெருவெலாம் அன்பர் கண்ணீரினால் “சேறேறக்” கண்டுபாடினார், இன்னொருவர்,

நல்லைக் குமரன் மலர்

“அருளினால் பக்குவான்மாக்கட்கு முத்தி அருள் சுந்தரவடிவு” கண்டார். இன்னொருவர், “பார்மேவு தொண்டர் பழவினை தீர்த்தாண்டருளும் சீர்மேவு நல்லைநகர் செவ்வேள்” பெருமானைக் காட்டுகிறார்.

இன்னும் இவ்வாறாக கவிமாரி பொழிந்தவர்கள், “பேர் உரைத்தவர் பேறுபெறுவர்” என்றும் “நல்லூரில் தேரடியில் நான்கண்டு போற்றிசைத்தேன். சொல்லுந்தரமோ சுகம்” என்றும் பாடுவர்.

தேரடியில் நின்று தரிசித்தால் போதும் என்று பொன் மனம் படைத்த யோக குரு சுவாமிகள் தாம் தேரடியிலேயே ஆடிப்பட்ட சம்பவத்தைப் பல இடங்களில் பாடியருளியுள்ளார்.

“நல்லூரான் திருவடியை நான் நினைத்த மாத்திரத்தில் எல்லாம் மறப் பேனடிகளியே. இரவு பகல் காணேனடி” என்றும் “பஞ்சம் படைவந்தாலும் பாடரல்லாம் வெந்தாலும் அஞ்சுவமோ நாங்கடிகளியே ஆறுமுகன் தஞ்சமடி” என்றும்,

“கண்டாயோ கார்மயிலே கந்தன் விளையாட்டுக்களை மண்டலங்கள் நடுங்கு மடி மணியோசை கேட்குதடி” என்றும் பாடியருளுவர். இவ்வாறு முன்னர் திருமுருகனிடம் பக்தர்களை ஆற்றுப்படுத்திய நக்கீரர் பாடிய திருமுருகாற்றுப் படையின் இயுதியில் வரும் “அஞ்ச முகம் தோன்றில் ஆறுமுகந் தோன்றும்” என்று பாடியவை நினைவுக்கு வரும். அஞ்சாதே என்று அபயகரம் காட்டியருளும் கந்தனின் அருள் வாசகம் “நாமிருக்கப் பயமேன்” என்றவாறு காண்க.

இவ்வாறெல்லாம் பூமிசைப் பொலி புண்ணியா போற்றிய நாம வேற்கர நாதன் “வேலனாய கந்தனேயாவன், அவனே நல்லூர் நாதன், நல்லூர்முருகனையே

நாடு” என்று வாய் மொழியாக எல்லோரும் கூறுவர்.

“வாடு நெஞ்ச மயக்கம் அறுத்தவர் நாடு மெய்க்குரு நாதன் அருள்பெறக்கேடில் செல்வமும் கீர்த்தியும் மிக்குறத்தேடி நல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே” என்று வழிகாட்டுகிறார் ஒருவர். இவர் காட்டிய வழி சென்று பணிந்து முருகனடியாரான உங்களை வாழ்த்துகின்றார் பெருநாவலரான எங்கள் சைவப்பிரசாரகர்.

“தருணம் இது என அமரர் பணி நல்லையமர் கந்தர் தமது அடியர் நிதமும் வாழி”

அந்நாளில் ஆசான் அருந்தவம் செய்த இடம் என்று சிவயோக சுவாமிகள் போற்றும் கந்தனாலயத்தில். கடுந்தவம் செய்த செல்லப்பா சுவாமிகள், திருக்கோயிலின் அர்த்தசாமப் பூசை நிறைவேறி ஆரவாரம் அடங்கியபின் மெதுவாகத் தேரடியைவிட்டு எழுந்து கோபுரவாசலில் அமர்ந்து முருகப் பெருமானோடு உரையாடிக் கேட்ட மகா மந்திரவாசகங்களே இன்று எல்லோர் மனத்திலும் ஏறி விளையாடுகின்றன.

“எல்லாம் எப்பவே முடிந்த காரியம்; நாமொன்றும் அறியேன்; யாரறிவார், முழுதும் உண்மை; ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை”

இவ்வாசகங்களே யோகசுவாமிகளின் ஆயிரக்கணக்கான அமுதவாசகங்களின் உயிர்நாடிகளாக உள்ளன. இவ்வாசகங்கள் அமெரிக்காவிலும் கேட்டல் வேண்டும் என்று சுவாமிகள் கொடுத்த தீட்சையின் மகிமையால் இவ்வாசகங்கள் அமெரிக்கா கண்டா, இங்கிலாந்து, ஐரோப்பிய நாடுகள் எங்கும் கேட்கின்றன. இத்தகைய அற்புதம் வெளிநாடுகளில் நடைபெறும் போது. இங்கே அன்றொருநாள் பஞ்சம் படை வந்தாலும் அஞ்சுவமோ எனப்பாடியருளிய

சிவயோக சுவாமிகளின் வாக்கு நாமறிய அற்புதஞ் செய்துள்ளது.

மக்கள் எங்காம் புகலிடம் என்றெண்ணி இருள்வழியே நல்லாரையே புகலிடமாகக் கொண்டு புகுந்து நல்லாராவின் கஞ்சியை யாவது பருகினார்களே. இவை அற்புதமோ திருவருளோ என்று அதிசயிக்க வேண்டியுள் ளன.

படைகளின் உபத்திரவமும் குண்டு வீச்சின் கோளாறுகளும் நடைபெற்ற போது கோளாறு பதிகம் பாடியவண்ணம்

ஒரு திருமுருகன்

‘அருவமும் உருவுமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய் பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகக் கருணைகூர் முகங்கள் ஆறுங் கரங்கள்பன் னிரண்டுங் கொண்டே ஒருதிரு முருகன் வந்தாங்கு உதித்தனன் உலக முய்ய’

முருக உதயம் பற்றி கந்தபுராண ஆசான் கச்சியப்பசிவாச்சாரியார் கூறிய விடத்து ‘எல்லாம் வல்ல இறைவனே முருகனாக வந்து தோன்றினான்’ என்று முருகுகொழிக்க கூறுகின்றார். ஞான உருவாய் - தன்னை அடைந்தோ ருக்கு ஞானம் வழங்குபவனாய் - எதிர்த்து வந்தோரையும் வாழவைக்க ஞானஒளி வீசுவோராக்கி, அப்பனுக்கே ஞான குருவாய் விளக்கியவன் முருகன். அந்த முருகனின் உதயத்தைக் கூறுங்கால் - ‘அருவமாக, உருவமாக; அநா தியாக, பலவாக, ஒன்றாக, பிரமமாக நின்ற ஒளிப்பிழம்பு உடம்பாகப் பரிணமித்து, இரக்க அருள் கொண்ட ஆறுமுகங்களும் பன்னிருகரங்களும் கொண்டு உலக உய்வுக்காக ஒப்பாரும் மிக்காரும்ற்ற சகலதும் பொருந்திய அழகனாக அத்திருமுருகன் உதித்தான் என்று அழகுபட எடுத்தாண்டுள்ளார். இப்பாடலை வளக்க விளக்க அதன் பொருள் பொலியும் சீருடையது.

இலங்கை வங்கி

சேத்தின் வங்கியாளர்

கடந்த 54 வருடங்களாக வங்கியியற் துறையிலும் மக்களுக்குச் சேவையாற்றுவதிலும் முன்னணி வகிக்கும் இலங்கை வங்கி ஆற்றும் தன்னிகரற்ற சேவைகளில் சில:

- ★ சாதாரண சேமிப்புக் கணக்குகள்.
- ★ குழந்தைகள் சேமிப்புக் கணக்குகள்.
- ★ மகளிர் பொற் கணக்குகள்.
- ★ சேமிப்பு சான்றிதழ்கள்.
- ★ நிரந்தர வைப்புக் கணக்குகள்.
- ★ நடைமுறைக் கணக்குகள்.
- ★ உண்டியல்கள்.
- ★ கண்டதும் கொடுப்பனவுகள்.
- ★ வதியாதோர் வெளிநாட்டு நாணயக் கணக்குகள்.
- ★ வதிபவர் வெளிநாட்டு நாணயக் கணக்குகள்.

மேலதிக விபரங்களுக்கு உங்களுக்கு அருகாமையில் உள்ள இலங்கை வங்கிக் கிளை முகாமையாளரை நாடுங்கள்.

யாழ். மாநகராட்சி மன்ற சைவசமய விவகாரக்குழு ஆற்றும் சேவைகள் - வெளியிடும் குமரன் மலர் சிறப்புற நல்லைக் கந்தனை வேண்டுகின்றோம்

இலங்கை வங்கி

மேற்றாக் கிளை,

யாழ்ப்பாணம்.

தமிழின் தலைவன்

ஆக்கம்: 'நயினைக் கவிஞர்' நா. க. சண்முகநாதபிள்ளை

ஓமென்ற	இயற்கையின்	ஓலிதந்த	நாதத்தை
தாம் நின்று	ஓங்கார	தத்து	வத்தை(த்)
நானின்று	கழகத்து	அமர்ந்தாய்ந்த	தந்தையின்
வானின்று	தளிர்க்காதில்	உரைத்	திட்டவன்.
	சூற்றத்தை	நக்கீரர்	சுட்டவே
	நல்லாற்றுப்	படை	கண்டவன்.
	சோதியின்	சீழும்பாக	வந்தவன்.
	வடிவேலன்	தமிழின்	தலைவன்
அண்டத்தின்	திசையெலாம்	ஆறுமுக	மாகவே
பிண்டத்தில்	அவதாரம்	பெற்	றானவன்
கண்டத்தில்	அச்சரம்	பன்னிரண்	டாகவே
ஒன்றுற்று	பேறுதரு	கை	பெற்றவன்
	காத்திட	மெய்யுயிர்ப்	பெய்தவே
	கருத்தான	தமிழ்	செய்தவன்
	இயலிசை	நாடக	மெனயினிர்
	ஓங்காரன்	தமிழின்	தலைவன்
பைந்தமிழ்	நிலமெலாம்	செந்தமிழ்	காத்திடப்
வந்தவல்	படைவீடு	அமைத்	தாண்டவன்
குன்றிலும்	வீளையெலாம்	வென்றிடக்	கையினால்
	வடிவேலை	எதிர்	விட்டவன்
	மலையிலும்	குதித்தாடித்	தமிழ்ப்புலமை
	குதூகலம்	கொள	நின்றவன்
வென்றிடும்	சென்றிடும்	விரைந்திடும்	என்பவன்
	வேலவன்	தமிழின்	தலைவன்

அழகெனத்	தமிழென	அமுதென	முருகென
குழகனாய் (க்)	அவரவர்	சொல	வைத்தவன்
பழகிடு	குமரனாய் (க்)	கோலமா	மயிலினில்
நெகிழ் வறத்	கோழிக்	கொடி	கொண்டவன்
	செந்தமிழ்ப்	சின்னைத்	தமிழ்மொழி
	பரவிடக்	கேட்	டுண்டவன்
	திருப்புகழ்த்	தமிழினைத்	துய்த்தவன்
	நெடுவேலன்	தமிழின்	தலைவன்
கனிதந்து	செந்தமிழ்ச்	சுவைகொண்டு	ஒளவையைக்
இனிதென்று	கருத்தொன்ற	மகிழ்	வீத்தவன்.
தனி நின்று	காதலும்	கற்புமாய்த்	தமிழ்ப்பண்பில்
அணியென்று	இருமாதர்	புடை	சூழ்ந்தவன்
	தமிழர்க்கு	இடர்வந்த	போதெலாம்
	தன்வேலைத்	தொழ	வைத்தவன்.
	கவசங்கள்	பலதந்து	காப்பவன்
	ஆறுமுகன்	தமிழின்	தலைவன்
இன்றுற்ற	தமிழினைத்	துயரிலும்	பகையிலும்,
என்றுற்று	எமக்கொரு	துணை	தந்தவன்
புண்பெற்ற	நிற்கிறோம்	எம்பகை	விரட்டியே
மண்பெற்று	எம்மொழிக்	கரண்	செய்குவான்
	எம்மினம்	புகழ்பெற்று	வாழ்வறப்
	புதுவாழ்வில்	எமை	ஏத்துவான்
	வாமுவம்!	மாண்புறத்	தமிழ்த்தேசம்
	மலர்த்துவன்	தமிழின்	முருகன்.

பசுவைப் போற்றிவாழ்வோம்

ஆக்கம்: “நானா”

விழுதிக்கு திரு, ஐஸ்வரியம் என்று எல்லாம் சிறப்பாக சொல்வோம். திருநீறு அம்பாள் ஞாபகத்தை உண்டாக்குவது போலவேதான் குங்குமம், சந்தணம், திருமண் ஆகியவைகளும் அம்பாளை ஞாபக மூட்டுவதாகும். மாதாவுக்கு அடுத்தபடியாக பசுவையே “கோமாதா” என்கொள்கின்றோம். எங்களையெல்லாம் ஆட்சிசெய்து இரசிக்கும் மாதா எனப்பாராட்டுகின்றோம். தாயின் பாலகுழந்தைகள் குடிக்கிறார்கள். தாய்ப்பால் கிடைக்காதபோது, அப்பாலுக்குப் பதிலாக பசுமாதாவின் பாலையே கொடுக்கிறோம். இப்படியாக மாதாவின் தானமேற்று பசு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அந்த அளவுக்கு புனிதம்பெறும் “கோமாதா” என்றும் போற்றப்படல் வேண்டியவளேயாகின்றாள்.

பஞ்சகவ்யம் என்பது பசும்பால், பசுநெய், பசுவின் சாணம், பசுவின் சலம், பசும்பால் தயிர் என்னும் இந்த ஐந்தையும் கொண்டு தயாரிக்கப்படுவதாகும். இதனை உட்கொள்வதால் அது சகலவிதமான வியாதிகளையும் போக்குவதுடன் உலக இச்சைக்காளாகும் சதைப்பசியையும் நீக்கி மலட்டுத் தன்மையைக் கூட அகற்றிவிடுகின்றது. இது அனுபவ உண்மையுங்கூட. பல்லாண்டுகளாக புத்திரபாக்கியமற்றிருந்த தம்பதிகளுக்கு — இன்றைய நவீன வைத்திய முறைகளால் கூட புத்திரபாக்கியம் வழங்கமுடியாததோடு மட்டுமன்றி, பரிசோதனைகளால் தன்னும் ‘நிரந்தர மலடு’

என்று முடிவாக்கப்பட்டவர்களும் பஞ்சகவ்யத்தை அதற்கான வழிமுறைப்படி தயாரித்து, தெய்வ முன்னிலையில் நிவேதித்து, குறிப்பிடப்பட்ட நாட்களுக்கு அதற்கான வழிபாட்டை முடித்து உட்கொண்டதன் மூலம் குழந்தைப்பேறுகளை அடைந்துள்ளார்கள். நம்பினார் கெடுவதில்லை. நம்பிக்கை — விசுவாசத்தோடு செயலாற்றுவதால் பலனுண்டு. தீராத வியாதியென்று முடிவுகட்டப்பட்ட இடத்தில் இதனை உட்கொண்டு குறித்த வியாதி நீங்கப்பெற்றவரும் உண்டு. அத்தனை சக்தி அந்தப் பஞ்சகவ்யத்திற்கு உண்டு.

இந்தப்பஞ்சகவ்யம் என்பது விஷ்ணு தர்மம் என பண்டு நூல்கள் எடுத்தோதுகின்றன. பசுவின் பொருள்கள் ஐந்தையும் தர்ப்ப தீர்த்தத்தையும் மந்திரித்து தீர்த்தமாக தயாரிக்கப்படும் இந்தப் பஞ்சகவ்யமானது விதிப்படி செய்யப்படவேண்டும். அவற்றை சிவாச்சாரியர்கள் முறைப்படி தயாரிப்பார்கள். முன்னைய காலத்தில் எங்கள் ஆயுள்வேதத்தில் யாவும் தமிழிலேயே இருந்துள்ளன. இற்றைக்கு ஐயாயிரமரண்டுகளுக்குமுன் தமிழனின் நாகரிகமிருந்திடமென ஹரப்பா, மொகன்யதாரோ போன்ற இடங்களை ஆராய்ந்த அகழ்வாராய்ச்சி நிபுணர்கள் கூறியுள்ளனர். திரு. ஹெரஸ்பாதிரியார் என்பார் எழுதியுள்ள நூல்களும் இச்சான்றுகளை பகர்கின்றன. இவற்றுக்கெல்லாம் முந்திய திருமந்திரம் கூறுவதென்ன? இவற்றை ஆராய வசதிபடைத்த எங்கள் கல்விமான்களுக்கு இயலாததாக-அல்லது-தேவையற்ற

நல்லைக் குமரன் மலர்

75

வேலையாகவும் படலாம் அத்துடன். மட்டுமல்ல, எட்டப்பர் கூட்டமாக மாறி காட்டிக்கொடுத்து, எவன் எவன்இந்த அருந்தகவல்களை சேகரிக்கின்றானோ அவன் பொக்கிஷங்களை சூறையாடி அபகரித்து தமதாக்கவோ அழிக்கவோ அல்லது எவருக்கு காட்டிக் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களைக்கொண்டு அழிப்பதற்கோ தயங்கவும் மாட்டார்கள். இப்படி பல்லாண்டுகளாக ஒருவரால் சேகரிக்கப்பட்ட மதப்பரிய ஏடுகள் — நூல்கள் — குறிப்புகள் சோரம்போயும் அழிக்கப்பட்டும் உள்ளதை அறிவோம். இனி, எடுத்தவிடயமான — பஞ்சகவ்யம் தயாரிப்பது பற்றி ஆராய்வோம்.

பஞ்சகவ்யம் தயாரிக்கும் பொழுது “காயத்திரி” மந்திரத்தால் கோமூத்திரத்தையும் “கந்தத் வாராம்” என்று தொடங்கும் மந்திரத்தால் பசுஞ் சாணத்தையும் “ஆப்யாயஸ்வ” என்னும் மந்திரத்தால் பசும் பாலையும் “ததிஃராவ்ணோ” என்னும் மந்திரத்தால் பசுந்தயிரையும் “ஸுக்ரமஸி” என்னும் மந்திரத்தால் பசுநெய்யையும் “தேவஸ்யத்வா” என்னும் மந்திரத்தால் தர்ப்பதீர்த்தத்தையும் மந்திரித்துச் சேர்க்க வேண்டும். இவ்வாறு முறையாகச் சேர்க்கப்பட்ட தீர்த்தந்தான் “பஞ்சகவ்யம்” எனப்படும்.

இவ்விடத்திலே இன்றைய ஆய்வுத்துறையில் அடியடித்து வைத்து நடைபோடும் நம்மவருக்கு சுருக்கமாக உண்மைகளைத் தெருட்டி வைக்க விழைகின்றோம். பண்டைய இலங்கைக்கூடாக பூமத்திய ரேகை சென்றதா? ஆம் ஆதாரமுண்டு. இன்றைய இலங்கை முன்னைய இலங்கையின் பன்னிரண்டில் ஒரு பகுதியா? ஆம்? ஆதாரமுண்டு. பன்னிரண்டு பகுதிகளையும் கொண்ட இலங்கையைப் போல் நாற்பத்தொன்பதுமாகாணங்கள் அன்றைய தமிழகத்தில் இருந்தனவா? ஆம். ஆதாரமுண்டு. இன்றுள்ள சமஸ்கிருத வேதங்கள் என்பன அன்று தமிழிலா? சமஸ்கிருதத்திலா? எம்மொழியில் இருந்தது? யார் எந்த மொழியை அழித்தது? அழித்தவர்கள் தமக்கென மொழியொன்றை வைத்திருந்தனரா? அன்று தமிழில் இருந்த கோட்டுவாரி எழுத்துக்கள் கதி என்னாயிற்று? எப்படி மாற்றான் கைக்குச் சென்றது? இவையெல்லாவற்றையும் இன்றைய ஆய்வாளர் கைக்கொள்ள வேண்டிய பணி என்பது என்பதாழ்மையான கருத்து. பஞ்சகவ்யம் பற்றிய சமஸ்கிருத சுலோகத்தை மக்களுக்குத் தரவிரும்புகின்றோம். பின் இறைவழிபாடுகளில் எவ்வாறு தமிழ் வழிபாடுகள் புகுத்தி மாற்றப்பட்டன?

“காயத்ர் யாதாய கோமூத்ரம்,
‘கந்தத்வாரே’தி கோமயம்!
‘ஆப்யாயஸ்வேதி’ ச ஸ்ரீரம்
‘ததிஃராவ்ணோ’ த வை ததி!!
‘ஸுக்ரமஸி’தி ஆஜ்யம்ச ‘தேவஸ்யத்வா’
குலோதகம்!
ஏபிஸ்ச மந்த்ரரா ஜைஸ்து பஞ்சகவ்யம்
ப்ரசகஷ்தே!!

கிராமப் புறங்களில் வீடுகளை பசுஞ் சாணத்தினால் மெழுகியிருப்பர், முற்றங்களுக்கு சாணி கரைத்து தெளித்திருப்பர். அந்தஇடங்களை தொற்றுநோய் கிருமிகள் அண்டாது. தீயபூச்சிகள் - கிருமிகள் இறந்தொழிகின்றன. பூச்சி - கிருமி நாசினியாக இந்தச் சாணம் பயன்படுகின்றது. பசுவின் பின் புறத்திலே தான் இலக்குமி வாசஞ் செய்வதாக கூறுகின்றார்கள். பூசைகள் நடக்கும் பொழுது பசுவின் பின்பக்கத்தைத்தான் தெரியும்படி வைத்திருப்பர். பசுவின் பின்பக்கத்திலே இருந்து கிடைக்கும் சாணத்திலே தான் விபூதியைத் தயாரிக்கிறார்கள் இந்த விபூதி மிக மிக உயர்வானது. திருநீறு கிடைப்பதற்கு நாம் உபயோகிக்கும்

சாணத்தைத் தருவது பசுமாடு. பசுமாடு மங்களங்கள் நிரம்பியது. பசுவையும் கன்றையும் சுற்றிவந்து வணங்குவதால் எல்லாக் குறைகளும் நிவர்த்தியாகும் என்பது அனுபவமுடைய ஆன்றோர் கூற்று பசுமாட்டைக் காப்பாற்ற நாம் எல்லா முயற்சிகளையும் செய்தல் வேண்டும். இதனால் நாட்டுக்கும் நமக்கும் நன்மை தான்கிடைக்கும். உலகத்திற்கும் உயர்வுண்டு. சிவபக்திக்கு காரணமான விபூதியை தருகின்ற பசுவை நாம் போற்றி வாழ வேண்டும் பூரணத்துவமுடைய பாலைத் தருகின்ற பசுவை நாம் என்றும் உயிர் போல காத்து காப்பாற்றி வாழவைக்க வேண்டும். தெய்வநம்பிக்கை வளர, அதற்கு உதவும் உயிரினம் வளர நாம் என்றும் எப்பொழுதும் பூரணமாகத் தொண்டாற்ற வேண்டும்.

மக்கள் தாம் ஆரம்பிக்கும் எந்தக்கருமமும் சிறப்பாக-வெற்றியாக-மங்களமாக முடிவதற்கு "கோதுளி இலக்கினம்" என்று பெருமையாகக் குறிக்கும், காலை சூரியோதய வேளையையும் மாலை சூரிய அஸ்தமன வேளையையும் எடுத்து நல்ல பணிகளை தொடங்குகின்றார்கள். காலை வேளையில் பால் கறந்து முடித்ததும் பசுக்களை மேய்ச்சலுக்கு அனுப்பும் வேளை காலை சூரியோதய வேளை. பசுக்கள் மேய்ச்சல் முடித்து வீடு நோக்கி வருவது மாலை நேரம். இந்த இரண்டையும் தான் பெரியோர்கள் "கோதுளி இலக்கினம்" என்று சிறப்பித்துக் கூறுவர். இப்படிப் பெருமை பெற்ற பசுவின் பாதம் பட்ட துளிக்கிருக்குமாயின் அதற்குரிய மூலமான பசுவுக்கு எப்படிப்பட்ட மகிமை இருக்கும் என்பதை கூறாமலேயே புரிந்து கொள்ளலாம். பசுவின் பாதம் பட்ட தூசிக்கே மகிமையும் புனிதமும் இருக்கும் என்றால் அதற்குரிய பசுவை எப்படி நாம் போற்ற வேண்டும்! தீட்டுள்ளவர்கள் கூட இக்கோதுளிப்பட்ட மாத்திரத்தே புனிதராவர் என்பதை நல்லகை சூரன் மலர்

புது ஆன்றோர் போற்றும் செய்தி இலக்குமி வாசம் செய்யும் பசுவின் நிலை எத்தகைய புனிதமுடைத்து!

"கையர்" கள் என்று வர்ணிக்கப்படும் போத்துக்கீசர் இலங்கையின் கரையோரங்களை கைப்பற்றி - ஆலயங்களை அழித்து தரைமட்டமாக்கி, அக்கற்களையும் பொருள்களையும் கொண்டு தங்களுக்குக் கோட்டைகளைக் கட்டியும் ஆலயங்களைக் கட்டியும் நடந்த காலத்தில், தமது உணவிற்காக, தெய்வத்தன்மையுள்ள நல்ல பசுக்களையும், எருதுகளையும் நாள் தோறும் வீட்டிற்கு ஒன்றாக ஒவ்வொருவரும் தர வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தினர். ஆலயங்களையும் மக்கள் சொத்துக்களையும் அழித்துச் சூறையாடித் தம்மை வளர்த்த அந்நியத் துரோகிகள் தம் உடல் வளர்க்க பசுவதை புரிந்தார்கள். இக்கொடிய செயல் கண்டு வேதனைப்பட்டு துன்பமடைந்த "அறிவொளி முனிவன்" சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், தமது முறையில் பசுவதைக்கு முறை வந்த காலை நாட்டினை விட்டே வெளியேறி சிதம்பரம் சென்று துறவியாகி சைவத் தொண்டுகளை மேற்கொண்டார்.

"ஆவினைக் கொல்லுத லவ்வு
 னுண்ணுதல்
 பாவிகள் தொழிலவை சைவப்
 பண்பல--"

என்று எங்கள் குருமணி - நவாலியூர் புலவமணியின் மைந்தன் பண்டிதமணி சோ. இளமுருகனார் பாடியிருப்பது ஈண்டு ஞாபகத்திற்கு எழுந்தது.

"கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி, எல்லா உயிருந்தொழும்" என்னும் குறள்வாய் மொழிப்படி ஊன் வேண்டி வதை செய்வதே பெரும்பாவம் என்பதை உணரலாம்.

இன்புடைய தைமாதப் பிறப்பில் பெண் எவன் தேரேறி வருங்கால் பொங்கற் பண்டுகையை கொண்டாடும் தமிழர் கூறு நாள் பிள்ளைகளைப்போல் போற்றப்படும் பசுக்களுக்கு “பட்டிப் பொங்கல்” விழா கொண்டாவது தமிழர்சால்பாகும். பசுக்களைக் கொல்வதும் அல்லுணை உண்பதுவும் மாபாதக செயலாகும். ஒருவன் தன் மாதாவையே கொன்று உண்பதற்கு ஒக்கும் இச்செயலைப் போல இழிசெயல் பிறிதேது மில்லை. அத்தகைய செயல் பெருநரகில் வீழ்த்தும். இன்றைய நரக வாழ்க்கைக்கும் இந்த இழி நிலமையும் முதற் காரணமாகும். அறிவொளி ஞானியின் துறவு கூட எங்கள் மக்களை வழி நடத்துவதாகத் தெரியவில்லை. இந்தப் பசுவதைப் பாவச் செயல் தொடர்வது பெரும் கவலையளிப்பதாகும். பசுவதை நீக்கி பவவினைபோக்கி இறைவழி நடப்போமாக. முருகப்பெருமான் விழாக்காலத்தில் பசுவைப் போற்றி வாழ்வதாக பிரதிக்கை செய்து கொள்வோமாக.

மேலும் ஒரு முக்கியமான விடையத் தையும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். சிவனின் வாகனமான நந்தி - தெய்வ சக்திக்குரியதாகும். அதுமட்டுமன்றி எங்கள் மண், எங்கள் நாடு - எங்கள் மொழி - எங்கள் சமயமென்றெல்லாம் பேசுகின்றோம். இங்கு எங்கள் தெய்வத்துக்குரிய வாகனம் மட்டுமன்றி - கடைசி சுதந்திர தமிழ் அரசனாக நல்லூர் பதியிலிருந்து கயவரால் - எட்டப்பரால் காட்டிக்கொடுத்து 1619ல் ஆட்சியை இழந்த சங்கிலிய மன்னனது தேசியக் கொடியும் நந்திதான். தமிழரசை தாபித்து ஆட்சி புரிந்த ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்திலும் நந்தி பொறித்த கொடியே அவர்களது தேசியக்கொடியாக விளங்கியது. செகராசசேகர மாலையில்

“அடற்கரிழு வாயிரத்தோ டெழுநூறு பாவலருக் களித்த கோவும் விடைக் கொடியுஞ் சேதுவு நீள் கண்டிக ளொன்பதும்பொறித்து மிகைத்த கோவும் வடக்கெழுவா டைக்குமிளந் தென்றலுக்கந் தன்குலப்பேர் வழங்கு கோவும் கடக்கலுழி யத்திதனை யிரவலர்தங்கட் களித்த கருணைக் கோவும்”

என இடம்பெற்றுள்ள குறிப்பு ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளது காலத்தில் பசுக்கள் - எருதுகள் எவ்விதமாக மதிக்கப்பட்ட தென்பது புரியும். மேலும் தட்சணகைலாச புராணத்தின் நூற்சிறப்புப்பாயிரத்திலே “இடபவான் கொடி யெழுதிய பெருமான்” என்றும், கைலாயமாலையில் -

“அண்டருலக நிமிர்ந்தாடும் பரிசு படைத்தாய் கொண்ட விடைகாட்டுங் கொடியினான்”

என்றும் பூர்வீக ஆய்வுகளில் பெறப்பட்ட நானையங்களிலே கூட நந்தி படுத்திருக்கும் உருவம் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதையும் சிறப்பாக காணமுடிகிறது.

சமய நம்பிக்கை - அரசாட்சி நம்பிக்கை இரண்டுக்கும் சிறப்பைத்தகுந் பசுவதை- நந்திவதைகளை உடனே நீக்கி சிறக்க வாழ்வது ஒவ்வொரு தமிழருடைய கடமை யுமாகும் என்பதை எள்ளத்துணையும் மறத்தலாகாது. அரசு அறங்கோடினால் மக்களும் கோடுவர். ஆகவே, இவற்றைச் சிந்தித்து செயலாக்க அரசுதான் முதலில் செயலாற்ற வேண்டும். பசு - எருது வதை மட்டுமன்றி, உயிர்வதையையும் தவிர்த்து வாழ்தல் உத்தமம்.

கோழியைப் பாடியவாயால்

குஞ்சைப் பாடுவேனா?

கலாநிதி காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை

திருவிளையாடற்புராணம் சிவபெருமானுடைய அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களை எடுத்துக்கூறும் நூலாகும். கந்தபுராணம் முருகப்பெருமானுடைய திருவிளையாடல்களைச் சுவைபடக்கூறும் இலக்கியமாகும். இந்நூல்களில் காணப்படாத செவிவழிக்கதைகள் சிலவும் முருகனது லீலைகளைப்பற்றி எடுத்துக்கூறுகின்றன- அவற்றில் ஒன்றுதான் பொய்யாமொழிப் புலவர் சம்பந்தப்பட்ட அற்புதமான கதையாகும்.

“தஞ்சைவாணங்கோவை” என்னும் அருமருந்தன்ன நூலைப்பாடிய பெருமைக்குரியவர் பொய்யாமொழியார். காளி தேவியின் அருள்பெற்ற பெரும் கவிஞர். காளிதேவியைத்தவிர வேறுதெய்வத்தைப் பாடாதபாவலர். முருகப்பெருமான் ஒரு சமயம் அடியார் வேடம் பூண்டு இவரிடம் சென்று, “புலவரே! முருகப்பெருமான் மீது ஒருபாட்டுப்பாடும்” என்று கேட்டார். அதற்குப்புலவர் ஏனாமாக “கோவைபாடிய வாயால் பாலை பாடுவேனா? கோழியைப் பாடிய வாயால் குஞ்சைப்பாடுவேனா?” எனக்கேட்டு நகைத்தார். முருகனடியாரும் நாணமுற்றார்போல் நடித்து அவ்விடம் விட்டகன்றார்.

ஒரு நாள் தீப்போல் வெயில் கொளுத்தும் மதிய நேரம். பாலை நில

மொன்றினூடாக மதுரையை நோக்கி பொய்யாமொழிப்புலவர் நடந்து கொண்டிருந்தார். வழியில் இடைநடுவே ஒரு வேடன் தோன்றினான். “அடே! நீயார்? உன் மடியில் இருப்பது யாது? இருப்பதை என்னிடம் கொடுத்துவிட்டு ஒரு இல்லாது விடில் என்கைக்கூரிய வேலால் குத்தி உன் உயிரைப் போக்கிவிடுவேன்” என்று கடுமையான தொனியில் பேசினான். புலவர் நடுநடுங்கினார். வாய்குழறினார்.

“ஐயனே! நான் ஒரு புலவன். என் மடியில் பொன்னோ, பொருளோ, விலையுயர்ந்த வேறுபொருளோ இல்லை கையிலிருப்பது கோவைப்பிரபந்தம் மட்டுந்தான்” என்று புலவர் கூறினார்.

“ஆகா! நீபுலவனா? அதுவும் நல்லது தான். எங்கே- என் பெயர் முட்டை. என்மீது ஒரு பாட்டுப்பாடு. அதுவும் பாலை நிலத்தினூடாக தலைவனுடன் உடன் போகிய தலைவியை நினைந்து ஆற்றாது நற்றாயொருத்தி கூறுவதாக, அகத்துறைப் பாடலாக அமைய வேண்டும். பாடு!” என்றான் வேடரூபன். உடனே புலவரும் சுரம் போக்கு என்னும் துறையில் அமைத்து பின்வரும் வெண்பாவைப் பாடினார்.

நல்லைக் குமரன் மலர்

79

“பொன் போலும் கள்ளி பொறிபறக்கும்
கானவிலே
என்பதை செல்லந்தி சைந்தனளே
— மின்போலும்
மானவேல் முட்டைக்கு மாறாத
தெவ்வர்போம்
கானவேல் முட்டைக்கும் காடு.”

இப்பாடலைக் கேட்ட வேடுவன் சிரித்தான். “மின்னல் போன்ற ஒளிபொருந்திய ‘வேல்’ ஆயுதத்தையுடைய ‘முட்டை’ என்னும் பெயரையுடைய வரின் எதிரிகள் (அஞ்சி) செல்லுகின்ற வேலமுட்கள் காலில் தைக்கின்ற காட்டில் கள்ளிச் செடிகள் வெயிலால் எரிந்து பொன் போன்ற நெருப்புப் பொறிகள் பறக்கும் இத்தகைய பாலை நிலத்தினூடாக என்மகள் தான் விரும்பிய தலைவனுடன் செல்வதற்கு இசைந்து விட்டாளே” என்னும் பொருள் பட புலவர் பாடிய பாடல் வேடனுக்கு சிரிப்பை உண்டாக்கியது மட்டுமன்றி - “புலவரே! உமது பாடலில் பிழையுள்ளது!” என்று கூறவும் வைத்தது. புலவருக்கு வந்தது கோபம். “அடே! வேடுவனே! நீ கையில் வேல் ஆயுதத்துடன் நிற்கிறாய் என்ற துணிச்சலில் எதையும் கூறலாம். என்று நினைக்காதே. என்னுடைய பாடலில் பிழைகாணும் அளவுக்கு உனக்கேதடா அறிவு?” என்ற ஆணவத்தோடு, ஆத்திரத்தோடு கூறினார். வேடனோ ஆத்திரப்படவில்லை - கோபப்படவில்லை. “ஐயா! உங்கள் பாடலில் சொற்குற்றம் இருந்தால் பரவாயில்லை, பொருட் குற்றமன்றோ உள்ளது” என்றான். “அப்படியா? சரி. எங்கே அக்குற்றத்தைச் சுட்டிக் காட்டு பார்க்கலாம்” என்றார் புலவர் மாறாச் சினத்துடன்.

“சாதாரண வெயிலுக்கே எரிந்து போய்விடும் இயல்புடையது வேலம் முள். கள்ளியோ எத்தகைய வெப்பத்தையும் தாங்கும் இயல்புடையது. உமது பாடலின்

படி பொன் போலக் கள்ளி எரி கின்ற கானகத்தில் வேலம் முள் எரியாது நின்று தைக்கின்றது! அது எவ்வாறு தைக்கமுடியும்? இப்பொழுது கூறும் உமது பாடலில் பிழையுண்டோ இல்லையோ?” என்று கேட்டான் வேடுவன். புலவர் அதிர்ந்தார். ஆணவம் அழிந்தது. அமைதியாகச் சொன்னார் - “ஐயா! வேடுவரே! உமக்கு இவ்வளவு தமிழறிவு உண்டென நான் கற்பனை கூடச் செய்யவில்லை” என்று வியந்து கூறினார். அதற்கு வேடுவனோ - சிரித்தபடி - “புலவரே! நீர் கோழியைப் பாடிய வாயால் அதன் குஞ்சைப்பாடு வேனா என்று கூறினீரல்லவா? இப்பொழுது அதன் முட்டையையே பாடி விட்டீரே” என்றான்.

வேடுவனாக வந்தவர் வேறுயாரும்ல்ல - கோழியின் குஞ்சு - முருகப்பெருமானே என்பதைப் புலவர் உணர்ந்தார். வேடுவனாக வந்த பெருமானின் காலில் சாஷ்டாங்கமாக வீழ்ந்து வணங்கினார். முருகனும் தான் கேட்க வேண்டியதை கேட்டு விட்டோமென்ற திருப்தியோடு புன்முறுவல் பூத்தவாறு புலவருக்கருள் பாலித்து மறைந்தருளினார். இப்பாடலில் “முட்டைக்கு” என்பது முள் + தைக்கும் என்பது பொருளாகும். குஞ்சைப் பாடமறுத்தவர் முட்டையே பாடினார். பாடவைத்து ஆடல் நிகழ்த்தியவர் முருகப்பெருமான்.

(இதே போன்ற திருவிளையாடல் முருகன்பல இடங்களில் ஆற்றியுள்ளான். “அப்பனைப் பாடிய வாயால் சாமிசுப்பனைப் பாடுவேனோ” ஒருகவி மறுத்த விடத்து- பின்னர் சுப்பனையே அந்தக்கவி பாடியதும் உண்டு. ஔவைக்கு நாவல் பழம் கொடுத்து சுட்டபழம் சுடாதபழம் என்று ஔவை வாயால் பாட்டுக்கேட்ட முருகனை - முருகனென்று அறியாது “கருங்காலிக்கட்டை” என்று ஔவைவை கூறியதன்பின் வந்தவரை முருகன் என்பதை உணர்ந்து அவர் கேட்டவற்றுக் கெல்லாம் பாட்டில் விடை பகர்ந்தார் ஔவையார். இப்படி முருகன் திருவிளையாடல்களும் நிறைய உள.)

ஆறுமுகநாவலர் ஒரு பஸ்துறை ஆசிரியர்

செல்வி கலாநிதி புஷ்பா செல்வநாயகம்

சைவப்பற்றும் சமய உணர்வும் மிக்க ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் பஸ்துறை ஆசிரியராகவும் விளங்கினார். தமிழ், ஆங்கிலம் எனும் இரு மொழிப் புலமை பெற்ற இவர், அவ்விருமொழிகளிலும் உள்ளவற்றை மொழிபெயர்க்க வல்லவராக இருந்த காரணத்தால் தமது பத்தொன்பதாம் வயதில் தாம் கல்வி பயின்ற யாழ். மத்திய கல்லூரியில் ஆங்கில ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். அதுமட்டுமா? கல்லூரியின் அதிபரான பார்சிவல் பாதிரியாரே தமக்கேற்ற தமிழாசிரியராக நாவலரைக் கொண்டார். அத்துடன் கிறிஸ்தவ சமய நூலாய விவிலிய நூலையும் தமிழில் மொழிபெயர்க்க நாவலரையே தெரிந்தார். அந்நூலை மொழிபெயர்த்து வரும்போது தான் தமது சைவசமயத்தைப் பற்றியும் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் மென்ற பெரு வேட்கை எழ, அதன் விளைவாக நாவலர் வடமொழியைக் கற்கத் தொடங்கி, அம்மொழியிலும் புலமைபெற்றார். சென்னையில் இயங்கிய கிறிஸ்தவ சபையைச் சேர்ந்தவர்களும் அதேசமயம் விவிலிய நூலை மொழிபெயர்த்து, தம் மொழிபெயர்ப்புத்தான் சிறந்தது என்றனர். அப்பொழுது பார்சிவல் பாதிரியார் நாவலரையும் அழைத்துக்கொண்டு சென்னைக்கேகித் தமது மொழிபெயர்ப்பு நூலையும் நடுவர்கள் முன் வைத்தார். இரு மொழி பெயர்ப்புகளையும் ஒப்பு நோக்கி, தடுநிலையுடன் தீர்ப்பு வழங்கிய தமிழறிஞர் மகர்விங்கையர் எனும் புலவர், யாழ்ப்பாணத்து மொழிபெயர்ப்பே சிறந்தது என்று கூற அம்மொழிபெயர்ப்பினையே திருச்

சபையினர் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினர். எனவே, சிறந்த மதிநலம் வாய்ந்த நாவலர் ஒரு ஒப்பற்ற மொழியாசிரியர் எனப் புகழ்பெற்றார்.

சிறுவயதிலேயே சைவசமயத்தின் மேல் ஏற்பட்ட பற்று காரணமாக நாவலர், சமயப்பணி செய்வதற்காக இறுதிவரை நடைபுக பிரம்மச்சரிய விரதம் பூண்டு தூய உள்ளத்துடன் வாழ்ந்தார். தம் அறிவின் திறத்தால் அனைவருக்கும் நன்மையேசெய்ய வேண்டும்; தம்மைப் போலவே பிறரும் பயன்பட வாழ்த்தல் வேண்டும் என்ற பெருநோக்கைக் கொண்டு மாணவர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தலை தமது தலையாய தொண்டாகக் கொண்டார். கேடில் விழுச் செல்வமாப் கல்விச் செல்வத்தை இராப்பகலாக ஏழை மாணவருக்கு வாரி வழங்கினார். தம்மிடம் கல்வி பயிலும் மாணவர் இவ்வலகிற்குப் பெரும் பயன் தேடித் தரல் வேண்டும் என்ற விழுமிய நோக்குடன் இவர், முதலில் சமய நூல்களையும் கருவி நூல்களையும் கற்றுக்கொடுத்தார் மாணவருக்கு ஐயந்தீர்ப்பு பொருளை உணர்த்துவது, எவ்வளவு இடர்ப்பாடுடை செய்யுளாயினும் மணவர் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் படி விளக்குவது போன்ற ஆற்றல்கள் மிக்க ஒரு நல்லாசானாக நாவலர் திகழ்ந்தார். இலக்கணத்துடன் இலக்கியத்தையும் இலக்கியத்துடன் இலக்கணத்தையும் இயம்புவார். மாணவருக்கு பண்ணோடு பாடும் வகையை பண்ணிசைப்பாவாணர் கொண்டும் பயிற்று வித்தார். "சைவசமயிகளுக்கு விஞ்ஞாபனம்" என்ற இதழில்

நல்லைக் குமரன் மலர்

தமது இப்பணி பற்றி நாவலர் பின்வரு
மாறு கூறியுள்ளார்.

“நான் எனக்கு ஒழிவுள்ள காலத்தைக்
கைம்மாறு வேண்டாது உலகத்தாருக்குப்
பயன்படக் கழித்தல் வேண்டும் என்று
நினைத்து விசுவாவிச வருடம் தைமாதம்
முதலாக சில பிள்ளைகளுக்கு இராத்திரியி
லும் காலையிலும் கல்வி கற்பித்துக்
கொண்டு வருகிறேன்.”

இவரிடம் பயின்ற மாணவரிற் சிலர்
நாவலர் தோற்றுவித்த சைவப்பிரகாச வித்
தியாசாலையில் ஆசிரியராகத் தொண்டாற்
றினர். வேறுசிலர் சமயச் சொற்பொழிவு
களை ஆற்றுவதில் பெரும் புகழீட்டினர்.
மற்றும் சிலர் நூல்கள் எழுதியும் உரை
செய்தும் தமிழுக்கும் சமயத்துக்கும் பணி
கள் பல ஆற்றினர்.

மாணவருக்கு கல்வி புகட்டும் ஆசிரிய
ராக மட்டும் நாவலர் நின்று விடவில்லை.
சிறந்த நூலாசிரியராகவும் உரையாசிரிய
ராகவும் பதிப்பாசிரியராகவும் விளங்கினார்.
நாவலரால் தமிழ் உரைநடை ஒப்பற்ற ஓரி
டத்தைப் பெற்றதென்றால் மிகையாகாது,
அவருக்கு முன் வாழ்ந்த பெரும்பான்மை
யோர் செய்யுள்களை இயற்றுவதிலேயே
நாட்டம் மிக்கோராயிருந்த காரணத்தால்
உரைநடை போதிய வளர்ச்சி பெறாத
வேளை நாவலரே உரைநடையில் நூல்கள்
பல இயற்றி தமிழ் மொழியை அணி
செய்துள்ளார். அவ்வப்போது பாக்கள்
யாத்து தந்திறனை வெளிப்படுத்திய நாவல
ருக்கு ஆங்கிலம், வடமொழி முதலிய
மொழிகளில் இருந்தவை போன்று தமிழ்
மொழியிலும் உரைநடை நூல்கள் பல்கிப்
பெருக வேண்டும் என்ற பேரவா எழுந்தது.
அத்துடன் அவர் காலத்தவர் செய்யுள்
நூல்களைக் கற்பதில் ஊக்கம் காட்டுவ
தில்லையென்றும் அவற்றைப் பயின்றாலும்

கருத்துக் காண்பதில் இடர்பட்டுத் துன்
புற்றனர் என்றும் கண்ட நாவலர் காலத்
துக்கு ஏற்ற தொண்டு உரைநடை நூல்
எழுதவே என்ற முடிவோடு அதனைச்
செயற்படுத்தினார்.

இவரது உரைநடை நூல்களில் மிக இனி
மையும் எளிமையும் உள்ள ‘பெரிய
புராணவசனம்’ அனைவரது பாராட்டுக்
குரியது. இப்பெரிய புராண வசனத்தை
அச்சிடும் பொழுது நாவலர், ஏடுகளைக்
கையில் வைத்துக் கொண்டு பாடல்களைப்
படித்து அவ்விடத்திலேயே உரையைச்
சொல்ல, அச்சக் கோப்பவர் அதனைக்
கேட்டவாறு அச்செழுத்துக்களை அடுக்குவ
தென்றும் அந்நூல் அச்சாகும் பொழுது
நாவலருக்கு வயது இருபத்தெட்டே என்
றும் அறியும்பொழுது அவரது நுண்
மதியை வியக்காதிருக்க முடியாது. “கந்த
புராணவசனம்”, “திருவிளையாடற்
புராண வசனம்” முதலிய உரை நூல்
களை ஆக்கிய நாவலர், சிறுவர்களுக்கென
நான்கு “பாலபாடப் புத்தகங்கள்”
இயற்றியளித்துமுள்ளார்.

வடமொழிப் புலமை காரணமாக அம்
மொழி நூல்கள் சிலவற்றை தமிழில்
யாத்தும் தந்துள்ளார். “சிவயோகசாரம்,”
“சிவயோகரத்தினம்” முதலிய வடமொழி
நூல்கள் மிகச் சிலரிடமே இருந்தன
என்பது மட்டுமல்லாமல் அவற்றின்
பொருளறிந்தோரும் அருகிவிட்டகாலம்
அது. மேலும் சிவஞானசுவாமிகள் இயற்றிய
“சிவஞானபாஷ்யம்” எனும் நூல்கான்
பதற்கே அரியதாக இருந்தது. இந்த வட
மொழி நூல்களையெல்லாம் அலைந்து
தேடிக்கண்டு பிடித்து அவற்றை தாமே
கற்றுணர்ந்து — பொருளுணர்ந்து அவற்
றினைச் சுருக்கமாக வெளியிட்டபெருமை
நாவலரையே சாரும்.

பிழையின்றி நூல்களை எழுதினாலும் அவை அச்சிடப்படும்போது தவறுகளுடன் வெளிவருவதை “அச்சுப்பேய்” என்பர். இப்படி அச்சுப்பேய்களுக்காட்படாத தமிழ் நூல்கள் இல்லை. பிழையற்ற தமிழ் நூல்கள் வெளிவர வேண்டுமெனில் தமக்கென அச்சுக்கூடமொன்று தேவை என்பதை உணர்ந்த நாவலர் சென்னைக்குப் போய் அச்சுப் பொறியொன்றினை வாங்கி வந்து — “வித்தியாநுபாலன யந்திரம்” எனும் பெயரில் அதனை நிறுவி, தாம் எழுதிய நூல்களை அதன் வழியாக அச்சிட்டார். நூல்களை வெளியிடுவதில் கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்தார். மிக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து தவறுகளின்றி வெளியிட்டார். இவரது நூல்களில் எழுத்துப்பிழை என்பது அரிதாக விருந்தது. கல்லாதவரும் படித்து இலகுவில் பொருள் அறியும்படி சொற்கள் பிரிக்கப்பட்டும் சந்திவிகாரம் இன்றியும் குறியீடுகள் சரியாக இடப்பட்டும் இவரது நூல்கள் காட்சிதந்தன. எனவே, “நாவலர்பதிப்பு” என்றால் தமிழ்மக்கள் விலை கொடுத்து வாங்கும் நிலை நாட்டில் உண்டானது. இவருடைய பதிப்புத் திறனை உணர்ந்த தமிழறிஞர் இவர் மூலமாகவே பல நூல்களை அச்சிட முன் வந்தனர். நாவலரது நுண்மாண் நுழைபுலமையையும் நூல் வெளியிடும் திறத்தையும் நன்கறிந்த இராமநாதபுரம் பொன்னுச்சாமித்தேவர், திருவாவடுதுறை ஆதினத்தார் தமிழ்ப்பெருநூல்களை அச்சு வாகனமேற்ற மிக விரும்பிய சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்பட்ட அச்சு யந்திரசாலை தமது வேலைகளுக்குப் போதாமையால் அதனை விற்றுவிட்டு சென்னைக்குச்சென்று பெரியதொரு அச்சுப் பொறி வாங்கிவந்து அதேபெயரில் நாவலர் தமது பணியைத் தொடர்ந்தார்.

நாவலர் இத்தொண்டுகளை ஆற்றியிராது விடின் எத்தனையோ அரிய தமிழ்

நூல்கள் திருத்தமாக வெளியாகாமலே இருந்திருக்கும். சென்னையில் வாழ்ந்த ஒருவர் வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதத்தை முழுவதும் மாற்றி அச்சிடத் தொடங்கியதை அறிந்த நாவலர், வில்லிபுத்தூர் பாடியவாரே பாரதத்தை அச்சிட்டார். அவர் அப்படி அன்று செய்யாதிருந்தால் உண்மையான பாரதம் எது என்பது எவரும் அறியாது போயிருக்கும். அது மட்டுமன்றி பாரம்பரிய அரியநூல்கள் எங்களுக்கு கிடைக்காதும் போயிருக்கும்.

நாவலர் எழுதிய நூல்கள் பல; உரைகளைக் கொண்டவைபல; இவரால் பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்களும் கணக்கற்றவை. இவருடைய எழுத்தும், பேச்சும், பதிப்பும் சூழ்நிலையில் படிப்படியான வளர்ச்சியைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டவை. நாவலரது நூல்கள் அனைத்தும் நல்லதமிழ் நடை பொருந்தி எவராலும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளக் கூடியவைகளாக இருப்பதோடு பெரும்பாலும் தொடர் மொழிகளைக் கொண்டவை. இயற்சொற்களையே அதிகம் கொண்டவையாயினும் ஆங்காங்கே சிலேடைப் பொருள்களும் உடையவை. அவர் எழுதிய கட்டுரைகளில் சில “ஆறுமுக நாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு” என்னும் நூலில் வெளிவந்துள்ளன. இவர் மேடைகளில் பேசிய பேச்சுக்கள் பல குறிப்பெடுக்காத காரணத்தால் பயன்படாது போயின. ஆறுமுகநாவலரால் தமிழ் உரை நடை ஒரு வகைத் திருத்தமும், அழகும், மெருகும் பெற்றது என்ற உண்மையை அறிந்தே “பரிதி மாக்கலைஞர்” எனப் பாராட்டப்படும் வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரி என்பவர் “வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்” என இவரை விதந்து போற்றியுள்ளார்.

“நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவலர்
பிறந்திலரேல்
சொல்லு தமிழெழங்கே சுருதியெங்கே”

என நாவலர் தம் ஐம்பத்தாறாம் வயதில் மறைந்தபோது பதிப்பாகிரியர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை மனமுருகிப் பாடியுள்ளார்.

நாவலர் மறைந்தாலும் அவர் புகழ் மங்கவில்லை. 1913 ம் ஆண்டில் சிதம்பரத்தில் அமைந்த, நாவலரால் நிறுவப்பட்ட, சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை விழாவின் போது அக்காலையில் சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தவராக இலங்கிய சதாகிவ ஐயரவர்கள் நாவலரைப் பற்றி பேசியபோது, "நாவலரைப்போல் முன்னும் இப்பொழுதும் தமிழ் வித்துவான்கள் இல்லை. ஒரு வேளை இருந்தாலும் அவரைப் போலத் தமிழ் மொழியையும் நல்லொழுக்கத்தையும் சைவ சமயத்தையும் வளர்த்து, நல்ல தமிழ் வசன நடையில் நூல்களை எழுதி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி தமிழ் நாட்டாருக்கு உதவி செய்தவர் வேறொருவரு

யில்லை. பொருள் வரும்படிக்காக பிறரை வணங்காதவர்களுக்கும் அவரைப்போல் ஒருவரும் இல்லை" என்று கூறியது இதனை நினைக்கிறது. கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை அவர்கள் -

"எல்லோரும் பாடிப்புகழ்வோம்,
நல்லாணை
ஆறுமுக நாவலர் பெருமாணை
— எல்லோரும்
பாடிப் புகழ்வோம்"

என்ற கீர்த்தனையால் நன்றியை வெளியிட்டுள்ளார். இவ்வாறு நல்லார் போற்றும் மொழியாகிரியராக, உரையாகிரியராக, தமிழாகிரியராக, பதிப்பாகிரியராக, பத்துறைசார் ஆகிரியராக விளங்கும் ஆறுமுக நாவலரை நாமும் போற்றுவோம்; பெருமை பெறுவோம்; அவர் வழி நிற்போம்; அவனி சிறக்க வாழ்வோம்.

முருகநாமம்

பஞ்சாட்சர மந்திரம் போலப் பெரும் பெயர் முருகன் நாமமும் மிக மிகச்சிறந்தது. இளமை உடையவன், அழகுடையவன், மணம் உடையவன், தெய்வத்தன்மை உடையவன் முருகன். அழகும், இளமையும், மணமும், தெய்வத்தன்மையும் நிரம்பிய திருவுருவம் ஆறு திருமுருகங்களுடனும் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களுடனும் பொலிந்து விளங்குகின்றது. "பண்டைத்தன் மணம்கமழ் தெய்வத்து இளநலம் காட்டி" என்று திருமுருகாற்றுப்படை இதனைச் சிறப்பிக்கும் அந்த ஈராறு கையழகனின் இசைவான நாமங்கள் பலவாக இருந்தாலும் அவற்றுள் மிகச்சிறந்தது முருகா என்னும் திருநாமம்.

"முருகா எனஓர் தரம்ஓ தடியார்
முடிமேல் இணைதாள் அருள்வோனே"
என்று அருணகிரியார் திருப்புகழிலே இதனைப் போற்றிப் பாடுகிறார்.
— 'வேல் உண்டு — வினைஇல்லை'.

“ஓம் ஸ்ரீ குமாராய நமஹ”

பாம்பன் ஸ்ரீமத் குமர குருதாச
சுவாமிகள் அருளிய

“சண்முக கவசம்”

அறுசேர்க் கழிநெடிலாகிரிய வீருத்தம்

அண்டமாய் அவனியாகி அறியொணாப் பொருள தாகித்
தொண்டர்கள் குருவும் ஆகித் துகள் அறு தெய்வம் ஆகி
எண்திசை போற்ற நின்ற என் அருள் ஈசன் ஆன
திண்திறல் சரவ ணத்தான் தினமுமென் கிரசைக் காக்க.

1)

ஆதியாம் கயிலைச் செல்வன் அணிநெற்றி தன்னைக் காக்க
தாதவிழ் கடப்பம் தாரான் தான் இரு நுதலைக் காக்க
சோதியாம் தணிகை ஈசன் துரிசிலா விழியைக் காக்க
நாதனாம் கார்த்தி கேயன் நாசியை நயந்து காக்க.

2)

இருசெவி களையும் செவ்வேள் இயல்புடன் காக்க வாயை
முருகவேள் காக்க நாப்பல் முழுதும் நல் குமரன் காக்க
துரி (சு) அறு கருப்பை யாணைத் துண்டனார் துணைவன் காக்க
திருவுடன் பிடரி தன்னைச் சிவசுப்ர மணியன் காக்க

3)

ஈசனாம் வாகு லேயன் எனதுகந் தரத்தைக் காக்க
தேசறு தோள்வி லாவும் திருமகள் மருகன் காக்க
ஆசிலா மார்பை ஈரா (று) ஆயுதன் காக்க எந்தன்
ஏசிலா முழங்கை தன்னை எழில்குறிஞ் சிக்கோன் காக்க.

4)

நல்லைக் குமரன் மலர்

85

உறுதியாய் முன்கை தன்னை உமைஇள மதலை காக்க
தறுகண்ஏ றிடவே என்கைத் தலத்தைமா முருகன் காக்க
புறம்கையை அயிலோன் காக்க பொறிக்கர விரல்கள் பத்தும்
பிறங்கு (ம்) மான் மருகன் காக்க பின்முது கைச்சேய் காக்க 5)

ஊண்நிறை வயிற்றை மஞ்ஞை ஊர்தியோன் காக்க வம்புத்
தோள்நிமிர் சுரேசன் உந்திச் சுழியினைக் காக்க குய்ய
நாணினை அங்கி கௌரி நந்தனன் காக்க பீஜ
ஆணியைக் கந்தன் காக்க அறுமுகன் குதத்தைக் காக்க. 6)

எஞ்சிடா (து) இடுப்பை வேலுக்கு இறைவனார் காக்க காக்க
அஞ்சனம் ஓர்இரண்டும் அரன்மகன் காக்க காக்க
விஞ்சிடு பொருள் காங்கேயன் விளரடித் தொடையைக் காக்க
செஞ்சரண் நேச ஆசான் திமிரும்முன் தொடையைக் காக்க 7)

ஏரகத்தேவன் எந்தாள் இருமுழங் காலுங் காக்க
சீருடைக் கணைக்கால் தண்ணைச் சீரலை வாய்த்தே காக்க
நேருடைப் பரடு இரண்டும் திகழ் ரங் கிரியன் காக்க
சீரிய குதிக்கால் தண்ணைத் திருச்சோலை மலையன் காக்க, 8)

ஐயுறு மலையன் பாதத் (து) அமர்பத்து விரலும் காக்க
பையுறு பழனி நாத பரன்அசம் காலைக் காக்க
மெய்யுடன் முமதும் ஆதிவிமலசன் முகவன் காக்க
தெய்வநா யகவி சாகன் தினமுமென் நெஞ்சைக் காக்க 9)

ஒலியெழ உரத்த சத்தத் தொடுவரு பூத ப்ரேதம்
பலிகொள்இ ராக்க தப்பேய் பலகணத்து எவை ஆனாலும்
கிலிகொள எனைவேல் காக்க கெடுபரர் செய்யும் சூன்யம்
வலியுள மந்தர் தந்தரம் வருத்திடா(து) அயில்வேல் காக்க 10)

ஓங்கிய சீற்றமே கொண்டு உவணிவில் வேல் சூலங்கள்
தாங்கிய தண்டம் எஃகம் தடிபர(சு) ஈட்டி யாதி
பாங்குடை ஆபுதங்கள் பகைவர் என் மேலே ஓச்சின்
தீங்குசெய் யாமல் என்னைத் திருக்கைவேல் காக்க காக்க 11)

ஒளவிய முளர்ணன் உண்போர் அசடர்பேய் அரக்கர் புல்லர்
தெவ்வர்கள் எவர்ஆ னாலும் திடமுடன் எணைமல் கட்டத்
தவ்வியே வருவா ராயின் சராசரம் எலாம்பு ரக்கும்
கவ்வுடைச் சூர சண்டன் கைஅயில் காக்க காக்க

12)

சடுவிடப் பாந்தள் சிங்கம் கரடிநாய் புலிமா யானை
கொடிய கோனாய் குரங்கு கோலமார்ச் சாலம் சம்பு
நடையுடை எதனா லேனும் நான்இடர்ப் பட்டி டாமல்
சடுதியில் வடிவேல் காக்க சானவி முனைவேல் காக்க

13)

ங்கரமே போல் தழீஇ ஞானவேல் காக்க வன்புள்
சிகரிதேள் நண்டுக் காலி செய்யன் ஏ(று) ஆலப் பல்லி
நகமுடை ஓத்தி பூரான் நளிவண்டு புலியின் பூச்சி
உகமிசை இவையால் எற்(கு) ஓர் ஊறுஇலா(து) ஐவேல் காக்க

14)

சலத்தில் உய்வன்மீன் ஏறு தண்டுடைத் திருக்கை மற்றும்
நிலத்திலும் சலத்திலும் தான் நெடும்துயர் தரற்கே உள்ள
குலத்தினால் நான்வ ருத்தம் கொண்டிடா(து) அவ்வவ் வேளை
பலத்துடன் இருந்து காக்க பாவகி கூர்வேல் காக்க

15)

ஞமலியம் பரியன் கைவேல் நவக்கிர கக்கோள் காக்க
சுமவிழி நேய்கள் தந்த சூலைஆக் கிராண ரோகம்
திமிர்கழல் வாதம் சோகை சிரமடி கர்ண ரோகம்
எமைஅணு காம லேபன் னிருபுயன் சயவேல் காக்க

16)

டமருகத்(து) அடிபோல் நைக்கும் தலையிடிக்கண்ட மாலை
குமுறுவிப் புருதி குன்மம் குடல்வலி ஈழை காசம்
நிமிரொணா(து) இருத்தும் வெட்டை நீர்ப்பிர மேகம் எல்லாம்
எமைஅடை யாமலேகுன்று எறிந்தவன் கைவேல் காக்க.

17)

இணக்கத்தில் லாதபித்த எரிவுமா சுரங்கள் கைகால்
முணக்கவே குறைக்கும் சூஷ்டம் மூலவெண் முளைதீ மந்தம்
சணத்திலே கொல்லும் சன்னி சாலம் என்(று) அறையும் இந்தப்
பிணிக் குலம் எனைஆ ளாமல் பெரும்சத்தி வடிவேல் காக்க

18)

நல்லைக் குமரன் மலர்

87

தனமா ரோகம் வாதம் சயித்தியம் அரோ சகம்மெய்
சுவறவே செய்யும் மூலச் சூ(டு)இளைப்பு உடற்று விக்கல்
அவதிசெய் பேதி சீழ்நோய் அண்ட வாதங்கள் சூலை
எவையுமென் னிடத் (து) எய்தாமல் எம்பிரான் திணிவேல் காக்க. 19)

நமைப்புறு கிரந்தி வீக்கம் நணுகிடு பாண்டு சேர்பம்
அமர்ந்திடு கருமை வெண்மை ஆகுபல் தொழுநோய் கக்கல்
இமைக்குமுன் உறுவ லிப்போ(டு) எழுபுடைப் பகந்த(ரா) ஆதி
இமைப்பொழு தேனும் என்னை எய்தாமல் அருள்வேல் காக்க. 20)

பல்லது கடித்து மீசை படபடென் நேது டிக்கக்
கல்லினும் வலிய நெஞ்சம் காட்டியே உருட்டி நோக்கி
எல்லினும் கரிய மேனி எம்புடர் வரினும் என்னை
ஒன்னலயில் தார காரி ஓம்ஐம் ரீம்வேல் காக்க. 21)

மண்ணிலும் மரத்தின் மீதும் மலையிலும் நெருப்பின் மீதும்
தண்ணிறை ஜலத்தின் மீதும் சாரிசெய் ஊர்தி மீதும்
விண்ணிலும் பிலத்தின் உற்றாம் வே(று)எந்த இடத்தும் என்னை
நண்ணிவந்(து) அருளார் சஷ்டி நாதன்வேல் காக்க காக்க. 22)

யகரமே போல்கூல் ஏந்தும் நறும்புயன் வேல்முன் காக்க
அகரமே முதலாம் ஈரா(று) அம்பகன் வேல்பின் காக்க
சகரமோ(டு) ஆறும் ஆனோன் தன்னை வேல்நடுவில் காக்க
சிகரமின் தேவ மோலி திகழ்ஐவேல் கீழ்மேல் காக்க. 23)

ரஞ்சித 'மொழிதே வாளை நாயகன் வள்ளி பங்கன்
செஞ்சய வேல்கி ழக்கில் திறமுடன் காக்க அங்கி
விஞ்சிடு திசையின் ஞான வீரன்வேல் காக்க தெற்கில்
எஞ்சிடாக் சுதிர்கா மத்தோன் இகலுடைக் கரவேல் காக்க. 24)

லகரமே போல்கா ளிங்கன் நல்லுடல் நெளிய நின்று
தகரமர்த் தனமே செய்த சங்கரி மருகன் கைவேல்
நிகல்எனை நிருதி திசுகில் நிலைபெறக் காக்க மேற்கில்
இகல்அயில் காக்க வாயு வினில்குகன் சுதிர்வேல் காக்க. 25)

வடதிசை தன்னில் ஈசன் மகன் அருள் திருவேல் காக்க
விடையுடன் ஈசன் திண்கில் வேதபோ தகன்வேல் காக்க
நடக்கையில் இருக்கும் ஞான்றும் நவில்கையில் நிமிர்கை யில்கீழ்
கிடக்கையில் தூங்கும் ஞான்றும் கிரிதுளைத் துளவேல் காக்க. 26)

இழந்துபோ காத வாழ்வை ஈயும்முத் தையனார் கைவேல்
வழங்கும்நல் ஊண்உண் போதும் மால்விளை யாட்டின் போதும்
பழஞ்சுரர் போற்றும் பாதம் பணிந்துநெஞ்சு அடக்கும் போதும்
செழும்குணத் தோட காக்க திடமுடன் மயிலும் காக்க. 27)

இளமையில் வாலி பத்தில் ஏறிடு வயோதி கத்தில்
வளர்அறு முகச்சி வந்தன் வந்தெனைக் காக்க காக்க
ஒளிஎழு காலை முன்எல் ஓம்சிவ சாமி காக்க
தெளிநடு பிற்ப கல்கால் சிவதுரு நாதன் காக்க 28)

இறகுடைக் கேழித் தோகைக்கு இறைமுன்இ ராவில் காக்க
திறலுடைச் சூர்ப்ப கைத்தே திகழ்பின்இ ராவில் காக்க
நறவுசேர் தாள்சி லம்பன் நடுநிசி தன்னில் காக்க
மறைதொழு குழகன் எம்கோன் மாறாது காக்க காக்க. 29)

இனம்எனத் தொண்ட ரோடும் இணக்கிடும் செட்டி காக்க
தனிமை யில்கூட்டந் தன்னில் சரவண பவனார் காக்க
நனிஅனு பூதிசொன்ன நாதர்கோன் காக்க இத்தைக்
கனிவொடு சொன்ன தாசன் கடவுள்தான் காக்க வந்தே. 30)

சண்முக கவசம் முற்றிற்று
குமரன் திருவடி வாழ்க.

நல்லூர்க்கந்தன் அருட் பொலிவுடன்

54 வருடகால தன்னிகரற்ற சேவையில்

தன்னிறைவு காணும்

சன்லைட் ரை கிளீனோர்ஸ்

மின்சார நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கிளை : கச்சேரியடி,
யாழ்ப்பாணம்.

நல்லைக் குமரன் கருணை பொலிகவென
வாழ்த்துகின்றோம்

உங்கள் திருப்தியே எங்கள் விருப்பம்
தேவைகளுக்கு
நாடுக

SIVARANJAN
GENERAL MERCHANTS

No. 45, K. K. S. ROAD,

JAFFNA.

அந்நியராட்சியில் நல்லூர்

கலாநிதி. சி. க. சிற்றம்பலம்
தலைவர், வரலாற்றுத்துறை.

அந்நியராட்சி என்பது ஈழத்தினைத் தமது ஆதிக்கத்திற்குள்ளாக்கிய ஐரோப்பியர்களாகிய போர்த்துக்கேயர் (கி. பி. 1505 - 1658), டச்சுக்காரர் (கி. பி. 1658-1796), ஆங்கிலேயர் (கி. பி. 1796 - 1948) ஆகியோரையே குறித்து நிற்கும். போத்துக்கேயர் ஈழத்திற் கால் வைத்த போது இங்கே மூன்று அரசுகள் காணப்பட்டன. இவை முறையே யாழ்ப்பாணம், கோட்டை, கண்டி அரசுகளாகும். இவற்றுள் யாழ்ப்பாண அரசின் தலைநகராக நல்லூரே விளங்கியது. 1 இந்துக் கலாசாரத்தின் அரணாக விளங்கிய இவ்வரசின் இத்தலைநகரின் சிறப்புப் பற்றித் தமிழ் நூல்களாகிய கைலாயமாலை, 2 யாழ்ப்பாண வைபவமாலை. 3 ஆகியனவற்றில் மட்டுமன்றிச் சிங்கள நூல்களாகிய கோகில சந்தேசய போன்ற நூல்களிலும் சிறப்பாகப் பேசப்படுகிறது. 4 இவ்வாறு தமிழ் - இந்து கலாச்சாரத்தின் கேடயமாக விளங்கிய இவ் அரசு 1619 இல் போத்துக்கேயரிடம் போர் முனையில் தனது சுதந்திரத்தினை இழந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து பின்வந்த டச்சுக்காரர், ஆங்கிலேயர் இதன் பகுதிகளில் தமது ஆணையைச் செலுத்தினர். நல்லூரை விடுத்து இப்பகுதியின் தலைநகரைத் தற்காலக் கோட்டையை அண்டிய பகுதியில் அமைக்கும் முயற்சி போர்த்துக்கேயரால் ஆரம்பிக்கப்பட டச்சுக்காரர் இதனை முன்னெடுத்துச் செல்ல ஆங்கிலேயர் இதனைப் பூர்த்தி செய்தனர். 5 தற்கால தலைநகரின் வளர்ச்சி

பற்றி எடுத்துக் காட்டும் சமகால வரைபடங்களும் உண்டு. எனினும் இவர்களால் நல்லூர் முற்றாகப் புறக்கணிக்கப்படவில்லை. இப்பகுதியின் முக்கிய நிருவாக-கலாசார மையங்கள் நல்லூர், கோட்டை ஆகிய பகுதிகட்கிடைப்பட்ட பகுதியிலே தான் எழுச்சி பெற்றமை நல்லூரின் பழமைக்கும் அதன் தொடர்ச்சிக்கும் சிறந்த உரைகல்லாகும்.

நல்லூருக்குச் சிறப்பளிப்பது, பெருமை அளிப்பது, இது தலைநகரான அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்தது மட்டுமன்றி நல்லை முருகன் ஆலயமுமே என்றால் மிகையாகாது. யாழ்ப்பாண மன்னரான ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் அரண்மனையை அண்டி இருந்த கோயிலாகப் பழைய நல்லூர் ஆலயம் காணப்பட்டதை இதன் அமைவிடம் மட்டுமன்றி இதனை மையமாகக் கொண்டு நாற்றிசைகளிலும் காவற்றெய்வங்களாக இருக்கும் வண்ணம் அமைக்கப்பட்ட கோயில்களும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. 6 இவ்வாறு தலைநகரின் நாற்றிசைகளிலும் பாதுகாப்பாக இந்துத் தெய்வங்களுக்கு கோயிலமைத்த மரபு கோட்டை அரசிலும், கண்டி அரசிலும் காணப்பட்டமை ஈண்டு நினைவுகூரற்பாலது. 7

போத்துக்கேயர் காலம்.

ஈழத்தில் அரசியலாதிக்கத்திற்கு விரைந்த போத்துக்கேயர் மதம் மாற்றலையே தமது ஆட்சியின் பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இந்துக்களையும்

நல்லைக் குமரன் மலர்

பெளத்தர்களையும் அஞ்ஞானிகள் என நினைத்த இவர்கள் அவர்களின் கலாசாரத்தின் கருவூலங்களை அழித்ததன் மூலம் இவ்வழி பாட்டு நெறிகளைச் சிதைத்துச் சீரழித்தனர். இத்தகைய நடவடிக்கைகளிலொன்றாக இந்து ஆலயங்கள் அழிக்கப்பட்டன. அவைகள் இருந்த இடங்களில் கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பகிரங்கமாக இந்து அனுட்டான முறைகளுக்குத் தடைவிதித்த இவர்கள் மதம் மாறியோருக்குப் பல சலுகைகளையும் அவ்வாறு செய்யாதோருக்குப் பல இடர்ப்பாடுகளையும் இழைத்தனர். இவர்களின் இத்தகைய நடவடிக்கையின் களங்களில் ஒன்றாக ஈழத்துப் பாடல்பெற்ற பலதலங்களும் அடங்கின. இவற்றுள் ஒன்றுதான் 'யாழ்ப்பாணாயன் பட்டின மேவிய பெருமான்' என அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழில் புகழப்பட்டிருக்கும் நல்லூர்க் கந்தனாலயமுமாகும். (8 1619 இல் யாழ்ப்பாண அரசை வெற்றி கொண்ட போர்த்துக்கேய தேசாதிபதியாகிய டி.ஒலிவேறா 1621 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 2 ஆம் திகதி நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தைத் தகர்க்க) முன்னர் இதனைத் தனது நிருவாக மையமாகப் பயன்படுத்தினான். காரணம் அக்காலத்தில் போர்த்துக்கேய அதிகாரிகளுக்கிடையே கோட்டையை தற்காலக் கோட்டை அமைந்திருக்கும் பகுதியிலா அன்றி ஊர்காவற்றுறையிலா கட்டுவது என்பது பற்றிக் கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டமையே ஆகும். ஈற்றில் தற்காலக் கோட்டை அமைந்த பகுதியிலே கோட்டை அமைப்பது என்ற முடிவு 1621 இல் எடுக்கப்பட, யாழ்மாவட்டத்தில் 500 இந்துக் கோயில்களை இடித்ததாகப் பெருமைப்பட்ட டி.ஒலிவேறாவினால் நல்லூர் ஆலயம் எவ்வாறு தகர்க்கப்பட்டது என்பதைப் போர்த்துக்கேய வரலாற்றறிஞரான குவைரோஸ் பாதிரியாரின் குறிப்புகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.9 அஃதாவது

“பிலிப் டி. ஒலிவேறா பெப்ரவரி மாதம் 2 ஆம் திகதி நல்லூருக்குச் சென்று அங்கிருந்த பெரிய கோயிலை அத்திவாரத்தோடு அழித்திடுமாறு உத்தரவிட்டான். இப்பெரிய கோயிலின் மீது பிற மதத்தவர் (இந்துக்கள்) மிகுந்த பக்தி சிரத்தையுடையவர்களாக விளங்கினார்கள். இதனால் அவர்கள் அவனுக்கு வேண்டிய சகலவற்றையும் தருவதாகவும், வாசல் தலமும் அமைத்துத் தருவதாகவும் பல முறை வாக்குறுதி கொடுத்து இரந்தனர். ஆனால் அவனோ எனில் தீவிர மதப்பற்றுடையவனாகக் காணப்பட்டதால் அவர்களின் இத்தகைய விண்ணப்பம் இதனை அழிப்பதற்கு அவன் கொண்டிருந்த விருப்பத்தினை மேலும் மேலும் அதிகரித்தது. இதனால் அத்திவாரத்தினையும் அகழ்ந்தெடுத்து இக்கோயிலை முற்றாக அழித்து விடுமாறு உத்தரவிட்டான்.”

ஏற்கனவே, 1560 இல் போத்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தில் படையெடுத்த போதும் நல்லூரிலுள்ள பெரிய கோயிலொன்றில் தமது மத வழி பாட்டை நடாத்தினர் என்று குவைரோஸ் பாதிரியாரின் நூலில் காணப்படும் குறிப்பு பழைய நல்லூர் ஆலயத்திற்குரிய குறிப்பாக இருக்கலாம் போலத் தெரிகிறது. இத்தகைய பெரிய ஆலயத்தின் அழிப்பாடுகள் போத்துக்கேயரால் கோட்டை கட்டுவதற்கும், மெயின் வீதியில் வீடுகளைக் கட்டுவதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டதை இங்கு கிடைத்த கல்வெட்டுகள் உறுதி செய்கின்றன.

போத்துக்கேய வரலாற்றாசிரியரின் குறிப்பினை உறுதிசெய்வதாக யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் காணப்படும் கீழ் வரும் குறிப்பு அமைகிறது.

“பரராசசிங்க முதலி இறந்தபின் பறங்கிக் காரர் தாங்கள் இடியாமல் விட்டிருந்த ஆலயங்களை எல்லாம் இடிப்பித்தார்கள். அப்பொழுது பரசுபாணி ஐயர்

எனும் பிராமணன் கிரிமலைச் சாரலி
லுள்ள தேவாலயங்களின் தட்டு முட்டுக்க
ளையும் விக்கிரகங்களையும் கிணறுகளிற்
போட்டு மூடி வைத்தான். கந்தசுவாமி
கோவிற்கு பணிவிடைக்காரனாயிருந்த
(சங்கிலி என்னும்) பண்டாரம் அத்திசை
யில் ஆலயங்களைக் குறித்த (பூத பவு
ஷிக) சம்பவங்களும் ஒழுங்குத்திட்டங்க
ளும் அடங்கிய செப்புப் பட்டயத்தைக்
கொண்டு மட்டக்களப்புக்கு ஓடிப்
போனான். பரராசசிங்க முதலி மரணம
டைந்த பின் கெங்காதர ஐயர் வமிசத்துப்
பிராமணக்குடிகள் நல்லூரை விட்டு நீர்
வேலியிலும், வடமராட்சியிலும் போய்க்
குடியிருந்தார்கள்."

ஆபத்துக் காலங்களில் வழிபாட்டுக்
குரிய விக்கிரகங்களை பூசை செய்து நீர்
நிலைகளில் இறக்கி விடுதல், நிலத்தில்
புதைத்தல் பண்டைய வழக்காகும். இத்
னையே யாழ்ப்பாண வைபவமாலையிற்
காணப்படும் மேற்கூறிய கூற்றும் எடுத்துக்
காட்டுகின்றது. இதனை உறுதிப்படுத்துவ
தாக நல்லூர்ப் பூதவராயக் குளத்தில்
கிடைத்த தாம்ர விக்கிரகங்களான, வள்ளி
தெய்வானை விக்கிரகங்கள் அமைந்துள்
ளன. இவை இன்றுள்ள ஆலயத்தின்
மூலஸ்தானத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்
டிருப்பதும் அவதானிக்கத்தக்கது. 12 இதே
போன்று சங்கிலித் தோப்பு சட்டநாதர்
ஆலயப் பகுதியிற் கிடைத்த பிற இந்து
விக்கிரகங்களும் நல்லூரிலமைந்திருந்த
இந்து ஆலயங்களில் பிரதிஷ்டை செய்யப்
பட்டனவே எனலாம். 13 பழைய நல்லூர்
ஆலயத்தைச் சிதைத்த போத்துக்கேயர்
அது அமைந்திருந்த இடத்திலே தமது கத்
தோலிக்க தேவாலயத்தையும் அமைத்திருந்
ததை டச்சுக்காரனின் ஆட்சியின் ஆரம்
பத்தில் இங்கு புரட்டஸ்தாந்து மத
போதனை இயற்ற வந்த போல் டேயஸ்
பாதிரியாரின் கூற்று எடுத்துக்காட்டுகிறது.

நல்லைக் குமரன் மலர்

முன்னர் இவ்விடத்தில் போத்துக்கேயர்
களிமண்ணால் ஒரு தேவாலயத்தை அமைத்
திருந்தனரென்றும் இதற்கு முன்னர் இங்கே
இந்துக்களின் (பகன்) கோயில் இருந்த
தென்றும் கூறித் தமது காலத்தில் பழைய
நல்லூர் ஆலயம் அமைந்திருந்த இடத்
தில் அமைந்திருந்த கிறிஸ்தவ தேவாலயத்
தின் வரை படத்தினையும் தமது நூலில்
குறிப்பிட்டுள்ளார். 14 பழைய நல்லூர்
முருகன் ஆலயம் அமைந்திருந்த இடமே
தற்போதைய கிறிஸ்தவ தேவாலயமான
சென். ஜேம்ஸ் தேவாலயம் அமைந்திருக்
கும் இடம் என்பதை இராசநாயக முதலி
யாரும் ஆமோதித்துள்ளார். 15

டச்சுக்காரர் காலம்

புரட்டஸ்தாந்து மதத்தினராகிய டச்
சுக்காரரும் போத்துக்கேயரைப் போன்று
இந்து மதத்தவர் மீது கடுமையாக நடந்து
கொண்டாலும் கூட தமது ஆட்சியின் பிற்
கூற்றில் தமது அடக்குமுறைகளைத் தளர்த்
திக் கொண்டனர். இதனால் போத்துக்
கேயர் டச்சுக்காரரின் ஆட்சிக்காலத்தில்
தமது வழிபாட்டிடங்கள், சிதைக்கப்பட்டு
பகிரங்கவழிபாடு அங்கீகரிக்கப்படாத நிலை
யில் இந்துக்கள் இரகசியமாக வழிபாட்டுச்
சின்னங்களாக, வேல், சூலம் ஆகியன
வற்றை வீடுகளிலும், கொட்டில்களிலும்
வைத்து வழிபாடியற்றினர். எனினும்,
டச்சுக்காரரின் ஆட்சியின் இறுதியில் வழி
பாட்டிடங்களை இந்துக்கள் திரும்பவும்
புனரமைக்க அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது.
இப் பின்னணியிற்றான் 1782 ஆம் ஆண்டு
களில் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில்,
நயினை நாகபூஷணி அம்மன் கோயில் ஆகி
யன கட்டப்பட்டன. 1787 இல் வண்ணை
வைத்தீஸ்வரன் கோயில் உருவாக்கம் பெற்
றது. தற்போதைய நல்லூர் ஆலயமும்
1793 இல் இன்றிருக்கும் இடத்தில் நிரு
மாணம் பெற்றது. இதனால் போத்துக்
கேயரால் தகர்க்கப்பட்ட காலப்பகுதியாகிய

1621 ஆம் ஆண்டிற்கும் பின்னர் தற்போதைய ஆலயம் உருவாக்கப்பட்ட காலப் பகுதியாகிய 1793ஆம் ஆண்டிற்குமிடப்பட்ட நல்லை முருகன் ஆலயம் பற்றி ஆய்வதும் அவசியமாகின்றது.

போத்துக்கேயரும் டச்சுக்காரரும் இந்துக்களை பகிரங்க வழிபாட்டிற்கு அனுமதியாத மேற்கூறிய காலகட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் முருகனின் சின்னமாகிய 'வேல்' பழைய நல்லூர் ஆலயம் இருந்த இடத்தில் ஒரு ஓலைக் கொட்டிலில் வைத்து வழிபடப்பட்டது. இதுதான் குருக்கள் வளவாகும். இவ்வழிபாட்டை முன்னின்று இயற்றியவர்களாக பழைய நல்லூர் ஆலய குருக்கள் பரம்பரை காணப்பட்டது எனலாம். கிருஷ்ணையர், சுப்பையர் ஆகியோர் இவ்வாலயத்தோடு சம்பந்தப்படுவது மட்டுமன்றி நல்லூரில் பிராமண குலத்தவர் வாழ்ந்தது பற்றி யாழ்ப்பாண வைபவமாலை தரும் குறிப்பும் இவ்வாறு யூகிக்க வைக்கிறது. ஓலைக் கொட்டிலாக இருந்த ஆலயத்தைக் கல் சாந்துக் கட்டடமாகத் தற்காலத்தில் ஆலயம் அமைந்திருக்கும் இடத்தில் கட்டும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட நேரத்தில் பல இடர்ப்பாடுகள் ஏற்பட்டன. தற்போது நல்லூர் ஆலயம் அமைந்திருந்த பகுதி முஸ்லீம்களது வழிபாட்டு ஸ்தலமும், சமாதியும் காணப்பட்ட பகுதியாய் இருந்தும் கூட ஒருவாறு இப்பகுதி அவர்களிடமிருந்து இந்துக்களால் பெறப்பட்டதை யாழ்ப்பாண வைபவமாலை சுவராஸ்யமாகக் கூறுகிறது. 16 இப்பணியில் முன்னின்றவர்களாகக் கிருஷ்ணையர், சுப்பையர், டொன்ஜோன் இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் ஆகியோர் காணப்பட்டனர். பதவிக்காக கிறித்தவராக மாறியதை மாப்பாண முதலியாரின் முன் உள்ள டொன்ஜோன் என்ற பெயர் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அவர் தமது அரசு பதவியைப் பயன்படுத்தி, அதனால் ஏற்பட்ட தொடர்

புகள், வாய்ப்புக்கள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி, சுப்பையரின் முயற்சிகளுக்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளித்தார். பொது மக்களின் அனுசரணையுடனும் கட்டப்பட்ட இவ்வாலயத்தின் உரிமையைச் சரிசமமாக சுப்பையரும், டொன்ஜோன் இரகுநாத மாப்பாண முதலியாரும் பெற்றிருந்ததை 1810 ஆம் ஆண்டுக்குரிய நீதிபதி சேர் அலெக்சாண்டர் ஜோன்சன் இவ்வாலய உரிமை சம்பந்தமாக வழங்கிய தீர்ப்பு எடுத்துக்காட்டுகிறது. 17 எனினும் இரகுநாத மாப்பாண முதலியாரே இவ்வாலயக் கட்டடத்தில் இடம்பெற்றுப்போதும், அவர்தம், அவரது துணைவியாரதும் சிலைகள் இவ்வாலய மகாமண்டபத்தில் காணப்படுவதும் ஆலய நிருவாகம் பிற்காலங்களில் இரகுநாத முதலியார் பரம்பரைக்குக் கைமாறியதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இதனை 1882 ஆம் ஆண்டுக்குரிய இந்து ஆலயங்களுக்குரிய கச்சேரிப் பதிவேடும் உறுதி செய்கிறது. 18

ஆங்கிலேயர் காலம்

டச்சுக்காரர் கால இறுதியில் கிடைத்த மத சுதந்திரமும் ஆங்கிலேயர் சுதேச மதங்களைப் பொறுத்த வரையில் கடைப்பிடித்த தாராண்மை வாதக் கொள்கையும் இந்துக் கோவில்கள் மறுபடியும் புனரமைக்கப்பட வழி செய்தது. 1814 இல் 329 இந்துக் கோவில்கள் புனரமைக்கப்பட்டன எனக் கூறப்படுகிறது. இக்காலத்தில் தான் தற்போதைய நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தை விஸ்தரித்துக் கட்டுவதிலும் இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் பரம்பரையினர் ஈடுபட்டதாக அறியப்படுகின்றது. நாவலரது பெருமுயற்சியால் 1873 இல் முருகன் ஆலயத்தில் பிரதிட்டை செய்வதற்கு இந்தியாவிலிருந்து சில விக்ரிகங்கள் கொண்டுவரப்பட்டும் அது கைகூடவில்லை. இவ்வாறே கருங்கல் திருப்பணிக்கும் அவரது அயராது

உழைப்பினால் இந்தியா விவிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட கருங்கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு இத்திருப்பணி நிறைவேற்றவில்லை. 20 கோயில் நிருவாகத்தினரைப் பொறுத்த மட்டில் இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் பரம்பரையினருக்கும் ஆலயப் பூசகர்களுக்கும் பிணக்குகள் நீதிமன்றம் வரை சென்றும் ஈற்றில் இரகுநாதமாப்பாண முதலியார் பரம்பரையினரே தமது பொறுப்புகளை உறுதிப்படுத்துவதில் வெற்றி கண்டனர். கோயில் நிருவாகம் மக்களின் கைக்கு மாறவேண்டுமென உணர்ந்த நாவலர் 1867 இல் பொதுமக்கள் சபை ஒன்றை அமைக்க, அது நிருவாகத்திற்கு கெதிராக வழக்குத் தொடர்ந்தது. இவ் வழக்கு விசாரணைக்கு வரமுன்னர் நாவலர் 1879 இல் மறைய இதன் செயற்பாடுகளும் தம்பித்தன. இறுதியில் 1929 இல் ஏற்பட்ட நீதிமன்றத்தீர்ப்பின்படி இக்கோயிலின் வரவு செலவுகளை நீதிமன்றத்திற்கு வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்பது 21 உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

ஆங்கிலேயர் காலம் இந்துமத வரலாற்றில் இன்னொரு விதத்திலும் முக்கியம் வாய்ந்த காலமாகும். ஆங்கில மிஷனரிமார் ஏற்படுத்திய கிறித்தவ மத போதனையும், அதனால் இந்துக்களின் சமயாசாரங்களுக்கு ஏற்பட்ட அச்சுறுத்தலும் இந்துக்கள் மத்தியில் ஓர் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. இவ் விழிப்புணர்ச்சியின் சின்னமாக ஓர் இயக்கவாதியாக நாவலர் பெருமான் விளங்கினார். 22 இதனாற்றான் 'நல்லை நாவலர் தோன்றிலரேல் சொல்லு தமிழ் பெழங்கே, சுருதி எங்கே' என சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவரது மறைவின் போது மனம் நொந்து பாடினார். இதனால் நாவலரின செயற்பாடுகளைக் கடந்தநூற்றாண்டின் சமூகப் பின்னணியில் ஆராய்வது தான் பொருத்தமாகின்றது. இந்துக்கலாசார மறுமலர்ச்சியின் தந்தையாகிய

நாவலர் அக்காலச் சமூக அமைப்புக்குள்ளே நின்றுதான் செயற்பட வேண்டியிருந்தது. இந்து ஆலயங்களை வேதர்கம விதிப்படி அமைப்பிலும் அவற்றின் அன்றாடக் கிரியைகளிலும் மிளிர் வேண்டும் என விழைந்தார். இந்து ஆலயங்களில் காணப்பட்ட பலியிடுதல், தக்க கல்வியறிவு பயிற்சி இல்லாத குருமார் பூசை செய்தல் போன்ற வழக்கங்களையும் இவர் கண்டித்தார். இத்தனை குறைபாடுகள் அக்காலத்தில் நல்லூர் ஆலயத்திலும் காணப்பட்டதால் அதன் நிருவாகத்தினையும் கண்டிக்க அவர் தவறவில்லை.

தமது கருத்துக்களைச் செவிமடுக்காத இவ்வாலயத்தை விடுத்து வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் ஆலயத்தையே தமது நடவடிக்கைகளின் களமாக 1849 இல் தேர்ந்தெடுத்தாலும் நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் அவருக்கிருந்த அக்கறை மறையவில்லை. அதன் நிருவாகத்தினை நல்வழிப்படுத்துவதில் அக்கறை காட்டிய நாவலர் சுவாமி தரிசனத்தின் போது தேவாரமோதத் தமிழகத்திலுள்ள திருவாவடுதுறை மடத்திலிருந்து 1874 இல் ஓதுவார்களை அழைப்பிதது இப்பணியை நிறைவேற்றியதோடு இதே ஆண்டில் தனது பணிகளைச் சிறப்பாக நடாத்த கார்த்திகேசு என்ற சைவ அன்பரிடம் நல்லூர் ஆலயத்தின் முன்பக்கத்தில் நாவலர் மணிமண்டபம் அமைந்திருக்கும் காணியையும் கொள்வனவு செய்தார். ரூபா 2100 க்கு வாங்கப்பட்ட இக்காணி, ஐந்து பரப்பையும் 12 குழிகளையுமுடைய அதன்பதை ஆறுமுகநாவலரின் பெயருக்கு அளிக்கப்பட்ட 97 ஆம் இலக்க உறுதி அத்தாட்சிப்படுத்துகிறது. இவ்வறுதியில் இங்கு அமையவிருக்கும் சைவப் பிரகாச மடத்தின் நோக்கமும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகம முறைப்படி சைவாலயங்களில் பூசை நடாத்துவதற்கு குருமாரைப் பயிற்றுவித்தல், தேவாரத்தினைப் பண்ணோடு ஓதுதல்,

சிவ பூசை, மகேஸ்வரபூசை, சைவபுராணங்களை ஓதுதல், பிரசங்கங்களைச் செய்தல் ஆகியனவற்றில் நாவலரும் அவர் மாணாக்கரும் ஈடுபடுவர் என்றும் இவ்வுறுதியில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது தற்காலிக கட்டடம் ஒன்றை இங்கே அமைத்த நாவலர் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட அறிஞர்களைக் கொண்டு இம் முயற்சிகளை முன்னெடுத்தார். துரதிஷ்டவசமாக இம் மடம் உறுதியாக அமையமுன் நாவலர் மறைந்து விட்டார். நற்பணிகள் செய்த நாவலரை இதே இடத்தில் சிலை உருவில் வைத்து கௌரவிக்க எண்ணிய நாவலர் சபை 1969 இல் அவரின் சிலையை

இன்று காணப்படும் மணிமண்டபத்தில் பிரதிட்டை செய்தது. நாவலரின் சைவப் பிரகாச மடத்தின் நற்பணிகளையும் இதே இடத்தில் இச் சபை முன்னெடுத்துச் செல்லும் எனச் சைவ உலகம் எதிர்பார்த்த நேரத்தில், தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் பெரும்பணி புரிந்து செயற்பட்டிருந்த - ஐந்தாம் குரவர் என தமிழுலகம் மதிப்போடு போற்றி வந்த நாவலர் சிலை இரவோடு இரவாக தக்க ஆலோசனையின்றி இங்கிருந்து 1985 இல் அகற்றப்பட்டதனால் நாவலர் மணிமண்டபம் மட்டும் பொலிவிழக்கவில்லை - உண்மையிலே சைவ உலகந்தான் பொலிவிழந்துவிட்டது.

உசாவியவை

- 1) சிற்றம்பலம், சி. க. (பதிப்பாசிரியர்) யாழ்ப்பாண இராச்சியம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம். 1992.
- 2) யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, (பதிப்பு) குல சபாநாதன், (யாழ்ப்பாணம்) 1949.
- 3) கைலாயமாலை, (பதிப்பு) செ. வெ. ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை, (சென்னை) 1939.
- 4) Kokila Sandesaya, (ed) m P S Perera, (Colombo) 1906.
- 5) Indrapala, K. The City of Jaffna - A Brief History, The Jaffna Municipal Council Silver Jubilee Souvenir, (Jaffna) 1974.
- 6) யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, மே. கூ. நூல், ப. 34.
- 7) ஞானப்பிரகாசர். சுவாமி, யாழ்ப்பாண வைபவமாலை விமர்சனம், (அச்சுவேலி) 1928. . ப. 100.
- 8) திருப்புகழ், (பதிப்பு) சைவசித்தாந்த சமாஜம், சென்னை. 1935 செய்யுள் - 1032.
- 9) The Temporal and Spiritual conquest of Ceylon, by Fernao d. Queyro, (Tr) S. G. Perera Bk - 4. Colombo. 1930. P. 642.

- 10) இந்திரபாலா. கா, யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வெட்டுக்கள், சிந்தனைமலர் 2, இதழ் 4, ஜனவரி. 1969 பக் 8 - 12: Indrapala ·K.. No. 10
- A Cola Inscription from the Jaffna Fort, Epigraphia Tamilica, Vol. I, part I(Jaffna) 1971, P. 52 - 56.
- 11) யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, மே. கூ. நூல். பக். 80, 81.
- 12) முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை. ஆ, யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், (யாழ்ப்பாணம்) 1933. ப. 74.
- 13) யாழ்ப்பாண இராச்சியம், மே. கூ. நூல், அதிகாரங்கள் - 5, 10.
- 14) A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon, by Phillipus Baldaeus. A new and unabridged translation from the edition of 1672 - printed in Ceylon Historical Journal Vol. VIII. July 1958 - April 1959. Nos. 1 - 4. Dehiwala, P. 326
- 15) இராசநாயகம், செ, யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், (ஆங்கிலேயர் காலம்) (கொழும்பு), ப. 135.
- 16) யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, மே. கூ. நூல், பக். 91, 92.
- 17) இராசநாயகம், செ. மே. கூ. நூல், பக், 114.
- 18) சபாநாதன், குல. இலங்கையில் புரதான சைவாலயங்கள் - நல்லூர்: சுந்தகவாமி கோயில் (யாழ்ப்பாணம்). 1971. பக். 24.
- 19) அருமைநாயகம். சு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்துச் சைவ மறுமலர்ச்சி, திருக்கேதீச்சரம், திருக்குடத்திருமஞ்சன மலர், திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச்சபை வெளியீடு, நள ஆண்டு ஆனி உச, 4 - 7 —1976 பக். 72 - 84.
- 20) இராசநாயகம். செ, மே, கூ. நூல், ப. 115.
- 21) இராசநாயகம், செ, மே. கூ. நூல் பக். 115 - 116. குணராசா, கா. நல்லைநகர் நூல், (யாழ்ப்பாணம்) 1987 பக். 46 - 52.
- 22) சிவத்தம்பி. கா. சிவ 'இயக்கவாதிகளின் சொத்து' நாவலர் பெருமான் 150 ஆவது ஜயந்தி விழா மலர் ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுக நாவலர் சபை வெளியீடு. (கொழும்பு) 1972 பக். 82 - 84.

லலிதா பிடவை மாளிகை

இல: 6, நவீன சந்தை,

யாழ்ப்பாணம்.

நல்லூர்க் கந்தன் கருணை நிறைந்த அருள் பொலிக
வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட

★ சூட்டிங்

★ சேட்டிங்

★ லக்கிசூயின்

★ கினியோபற்றா

★ அமெரிக்கன் J B. சூயின்

★ சி போன் சாறிவகைகள்

றெடிமேட் ஜின்ஸ் பேபி சூட்டிங் 'ரி' சேட்
திருமணவைபவ பட்டு சாறிகள், வேட்டிகள்

மலிவாக-திருப்திக்கேற்றவாறு பெற்றுக் கொள்ள

இன்றே நாடுங்கள்

LALITHA
TEXTILES

No 6, New Market,

Jaffna.

கந்தபுராணம் காட்டும் சைவசித்தாந்தம்

திருமதி. கலைவாணி இராமநாதன்
சிரேட்ட விரிவுரையாளர்,
இந்துநாகரிகத் துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

“ஸ்த்யம் வத”, ‘தர்மம் சர’ என்பன சுட்டும் உண்மை பேசு, அறத்தைப் பேணி நட என்பன போன்ற மகா வாக்கியங்கள் வேதாகம சாஸ்திரங்களில் பிரசித்தமானது. கந்தபுராணமானது சைவதருமம் எது என்பதனை விளக்கு முகமாக அறக் கொள்கையை அத்திவாரமாகக் கொண்டு கட்டப்பட்ட அருள் இலக்கியமாகும். புராணங்கள் பதினெட்டு - அவற்றிலே சைவ புராணங்கள் பத்து. அதனிடத்து ஐந்தாவதாக உள்ள ஸ்ரீ முருகவேள் மகாத்தியம் கூறுகின்ற ஸ்கந்த மகாபுராணம் ஈழத்திலே தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த ஒன்றாகும். அந்நூலில் உள்ள சங்கரசம்கிதையின் பன்னிரண்டு காண்டங்களுள் முதலாவது காண்டமானது ‘சிவரகஸ்சியம்’ எனப்படும். 13, 000 செய்யுட்சளைக் கொண்ட இப்பகுதியினை உற்பத்திக் காண்டம் முதல் தட்சகாண்டம் வரை ஆறு காண்டங்களாக வகுத்து ‘கந்தபுராணம்’ என்னும் அருள் நூலாக கச்சியப்பசுவாமிகள் தமிழிலே அருளிச் செய்தார்.

சைவசித்தாந்தம் சைவத்தின் ‘இலக்கண’ மாயின் கந்தபுராணம் அதற்கு ‘இலக்கியம்’ எனச் சிறப்பிக்கலாம். இவ்வதியற்புத திருமுருக மான்மியத்தை அழகாகக் கூறும் கந்தபுராண நூலினை வருடந்தோறும் பாராயணம் செய்வது மட்டுமன்றி, மஹோற்சவ காலங்களிலும் பட

னம் செய்யும் திருக்கோவில்களையும் திருமடங்களையும் கொண்டு விளங்கும் சிறப்பு யாழ்ப்பாண மண்ணிற்கு மேலும் பெருமை சேர்த்து வருவதாகும். சைவக்கிரியைகளை உடலாகவும் அவற்றினது தத்துவஞானத்தை உயிராகவும் கொண்டது இந்து சமயம் எனப்படும் ‘சனாதன தர்மமாகும்’. அதனை

“மறைபல்சான்றுள வாய்மையே அவை -
அறிஞர்கள் நாடியே அவற்றைக்
- காண்கவே”

என்றவாறு கந்தபுராணமும் உண்மைஞானமே புராணக் கதைகளின் இலட்சியமெனத் தெளிவுபடுத்தியது. அவ்வாறே முருகப்பெருமானும் சூரசம்காரத்தின் வாயிலாக உலகிலே விளையும் தீமைகளைக் கழைந்து தீமை புரிந்தவர்களையும் தனது அருளினால் நல்லவர்களாக மாற்றிய முறைமையினையும் - தீமைகளை அழிப்பது நோக்கமே தவிரத் தீயவர்களை அழிப்பது அல்ல என்னும் உயர்ந்த உட்பொருளையும் கந்தபுராணம் இவ்வாறு விளக்குவதாயிற்று.

“தீயவை புரிந்தாரேனும் முருகவேள்
திருமுன்னுற்றால்
சூயராகி மேலைத் தொல்கதியடைவர்”
—எனக் கச்சியப்பரால் இவ்வுண்மை
எடுத்துக்காட்டப்பட்டது.

நல்லைக் குமரன் மலர்

99

தென்னிந்தியாவின் சிறந்த தொரு கொள்கையாகவும் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் உயர்ந்த சிந்தனையாகவும் விளங்குவது சைவசித்தாந்தமாகும். தென்னாட்டு மக்களை மட்டுமன்றி ஈழம், மலேசியா, சிங்கப்பூர் வாழ் தமிழ் மக்களின் அன்பையும், கருத்தையும் கவர்ந்த இக்கொள்கையானது இந்நாளிலும் பேராற்றலாக கிறித்தவப் பெருமக்களையும் தன்பால் ஈர்த்து அவர்களையும் சைவப் பற்றுள்ள மக்களாக மாற்றும் அதி சக்தி வாய்ந்த தத்துவமாக விளங்கி வருகின்றது. திருமறைக் கலாமன்ற கிறித்தவ இலக்கிய மன்றங்களில் எல்லாம் அதிக ஆற்றலும் கவர்ச்சியும் வாய்ந்த தத்துவ சிந்தனையாக சைவர்களின் சைவசித்தாந்தமானது மாறி வருவது கண்கூடாகும். அவ்வாறாகத் தற்கால சிந்தனைகளுடன் பொருந்துவதாகவும் இம்மை மறுமை வாழ்வுகட்கு அடிப்படைகளை நல்குவதாகவும் வழிகாட்டுவதாகவும் அமைந்திருக்கின்றது.

வேதாகம சைவத் திருமுறைகளை முதலாலாகக் கொண்ட சைவசித்தாந்தம் வேதாந்தத்தெளிவு எனச் சிவப்பிரகாச நூலாசிரியரால் சிறப்பிக்கப்பட்டது. மெய்கண்டார் தனக்கு முற்பட்ட சைவசமய தமிழ் இலக்கிய சிந்தனைகளையெல்லாம் தொகுத்தும் வகுத்தும் சைவசித்தாந்தக் கொள்கையினை கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டிலே முறையாக அமைத்ததுடன் உலகிலே நிலைபெறவும் செய்ததில் வெற்றிகண்டார்.

சைவசித்தாந்தக் கொள்கையின் அடிப்படை உண்மைகள் மூன்றாகும். பதி (கடவுள்), பசு (ஆன்மா), பாசம் (தளை) என அவை வரையறை செய்யப்படுகின்றன. இதுவே 'முப்பொருளுண்மை,' எனத் திட்டமயப்படுத்தப்பட்டன. ஆன்மா உலகபந்தங்களினின்றும் நீங்கி இறைமைநிலையடைதற்குரிய சாதனைகளையும் திருவருட்சக்தியின்

மகிமையினையும் சித்தாந்தம் இன்றியமையாததென வற்புறுத்தும். சிவபரத்துவித்தினை அடைதற்கு சக்தி தத்துவம் ஓர் ஆற்றல் வாய்ந்த சாதனம் எனச் சித்தாந்தம் கூறுவதனை முருகனின் இரண்டு அருட்சக்திகளிலும் கந்தபுராணமானது புலப்படுத்துகின்றது. சிவதத்துவமே சித்தாந்தத்தின் பரம தருமமாகும். கருமங்களினின்றும் பற்றை விடுத்து மனிதரது செயல்களை தருமநெறிப்படுத்துவதால் கந்தபுராணம் அத்தகைய தருமத்தினை 'மேன்மைகொள் சைவநீதி' என விதந்து ஓதியது.

கந்தபுராணத்தின் சைவசித்தாந்த ஞானமானது எத்தகையது என்பதற்கு காசிபர் உபதேசபடலம் தக்கதொரு உதாரணமாகும்.

"தருமம் என்றொரு பொருள் உள்ளது தாவிலா இருமையின் இன்பமும் எளிதில் ஆக்குமால்..."

என்றதனால் ஒருவர்க்கு இருமையின்பங்களையும் அளிக்கவல்லது சைவசித்தாந்த தருமமாகும் என்பது பெறப்படும். மனமாசு நீங்கி "அறிவும் உணர்வும்" ஒன்றுபட்டோர்களான தாய்மையாளர்களால் அன்றி மற்றவர்களால் 'தருமம்' என்ற ஒரு மேட்டச சாதனம் பற்றிச் சிந்திக்கவே முடியாது. கந்தபுராணத்தின் இந்த தருமமே சைவசித்தாந்தம் கூறும் பரமபதிக் கோட்பாடாகும். தருமத்தின் மேலானையானது 'ஈறில் நல்லறம்' எனக் கம்பராலும், 'அறம் செய் விநம்பு' என ஒளவையாராலும் 'அல்லவை செய்தாற்கு அறம் கூற்றாகும்' என இளங்கோ அடிகளாலும் 'நால்வர்க்கன்று ஆலின்கீழ் அறமுரைத்தான்' என மணிவாசகராலும் சைவத் தலைமுறையினர் பேணியவாறு கச்சியப்பரால் 'நான் மறை அறங்கள் ஓங்க' என கந்தபுராணத்தாலும் அப்பொருள் உறுதி செய்யப்பட்டது.

பசு. பதி. பாசம் என்னும் முப்பொரு ளுண்மையை கந்தபுராணமும் சிவப்பிரகாச நூலும் விதந்துரைக்கின்றன.

இத்தகைய தத்துவமெய்ப்பாடுகளை கதைப் போக்கினூடாக விளக்குமிடத்து மும்மலங்களாகிய அசுரர்களை முருகப் பெருமானாகிய பதியானவர் அழித்து தார களை ஐயனாருக்கும், சிங்களை அம்பிகைக் கும் சூரனை தமக்கும் வாகனமாக்கி விடு தலை அளித்தார் எனவும் விளக்கிக் காட்டி யது. இவ்வாறு முருகப்பிரானது அருட் செயல்கள் துஷ்ட நிக்கிரகமும் சிஷ்ட பரி பாலனமும் ஆகும் என்பது புலப்பட்டது. அதனை பின் வரும் செய்யுளில் முழுமை யாகக் காணலாம்.

“முத்தி முதற்கொடிக்கே மோக்
- கொடிபடர்ந்து
அத்தி பழுத்தது அருள் என்னும்
- சுத்தியினால்
மோகக் கொடி அறுக்க முத்திப் பழம்
பழுக்கும்”

என எம்பெருமான் திருவடிகளால் மக்க ளின் மலநாசமும் பாசநீக்கமும் சாத்திரங் களில் பெரிதும் போற்றப்பட்டன. இதன் உட்பொருளினை

“சேஸ்பட்டழிந்தது செந்தூர்
- வயற்பொழில் தேங்கடம்பன்
மால்பட்டழிந்தது சூரனும் லெற்பும் அவன்
கால்பட்டழிந்தது இங்கு என் தலைமேல்
- அயன் கையெழுத்தே”

என அருணகிரிநாதரும் அழகுற விளக்கி நின்றார். விதியையும் மாற்றும் வலிமை வாய்ந்தது கந்தவேள் திருவடிகள்.

“மறைகளின் முடிவல்ல வாக்கால்
மனதினால்
அளக்கொணாமல் — நிறைவுடன்
யாண்டுமாதி
நின்றிடும் நிமலமுர்த்தி —
அறுமுகனுவாய்த்தோன்றி”

நல்லைக் குமரன் மலர்

அருளிணார் எனப்பட்டது. இத்தகைய நிர் தண இயல்பு வாய்ந்த முருகபிரான் சித் தாந்தக் கடவுளான எண்குணங்களையுடையவன் என்பதை “குருபுங்கவன் எண்குண பஞ்சரன்” எனக் கந்தரனுபூதியில் குறிப்பி டப்பட்டது.

“அருவும் உருவும் அறிஞர்க்கறிவாம்
உருவுமுடையான் உளன்.”

என்னும் திருவருட் பயனின் விளக்கத்தையு ம் ஒத்திருப்பதாக சொருபமான பரம் பொருள் தடத்தத்திற்கு வருகின்றமையினை

“அருவமும் உருவமுமாய் அநாதியாய்ப்
பலவாய் ஒன்றாய்
பிரமமாய் நின்றதோர் சோதிப்
பிழம்பதோர் மேனியாகி
கருணைகூர் முகங்களாரும் கரங்கள்
பன்னீரண்டும் கொண்டு
ஒருதிருமுருகன் வந்தாங்கு உதித்தனன்
உலகமுயய”

எனக் கந்தபுராணமானது தெளிவாக விளக் கியது.

பசுக்களை விஞ்ஞானகலர், பிரளயகலர், கலர் என சித்தாந்தம் மூவகைப் படுத்து வதனை ஒட்டியே பாசங்களும் ஆணவம், கன்மம், மாயை என மூவகையாகச் சித் தாந்தம் கூறுகிறது.

மும்மலங்களாற் பந்தப்பட்ட உயிர்கள் இரு வினைகளின் பயன்காரணமாக பிறப்பு, இறப்பு சக்கரத்தினையடைந்து பஞ்ச பூதங் களில் பல்வேறு விதமான பிறவிகளை அடையும் என சித்தாந்தக் கன்மம் மறுபிறவிக் கோட்பாடானது.

“மூலகை என்னும் தலைமூழ் கியற்றிடும்
ஆவிகள் உலப்பில அநாதியுள்ளன
தீவினை நல்வினைத் திறத்தின்
வன்மையால்
போவற முறை முறை உதித்து மாயும்”

எனவும்,

“மக்களும் விலங்கும் மாசில் வானிடை
புட்குலம் பறவையாம் புல்லுமாம்
அதில் ”

எனவும் கச்சிபப்பரால் உணர்த்தப்பட்டது.
இச் செய்யுளானது மணிவாசகரது

“புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகி
கல்லாய் மனிதராய் .. ”

என்ற திருவாசகத்தினை நினைவு படுத்
துவதனையும் இவ்விடத்திலே உணரலாம்.

இவ்வாறாக இக்கன்மக் கொள்கையின்
அழுத்தமானது சூரனுக்கு மகனான இரண்
யனால் உபதேசிக்கப்படுமிடத்து தெற்
னெறப் பின்வருமாறு அமைகின்றது.

“ஒன்றொரு பயன்தனை உதவினோர்கள்
மனம்
கன்றிட ஒருவினைகருதிச் செய்வரேல்
புன்தொழில் அவர்க்கு முன்புரிந்த
நன்றியே
கொன்றிடும் அல்லது கூற்றும்
வேண்டுகோ?”

என்பதிலே சிவனார், தந்தை சூரனுக்குச்
செய்த உபகாரத்திற்குப் பதிலாக அவரது
மைந்தர் முருகனுக்கெதிராகவே போரிடு
வது நன்றி கொன்ற செயலாகும் — அதுவே
சூரனுக்கு யமனாகவும் ஆகும் எனக் காட்டு
வது “செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு உப்
வில்லை” என்ற திருக்குறட்பாவிற்கு உதா
ரணமர்கவுள்ளது. சூரனது தம்பி சிங்கமுக
னும் ஓரிடத்தில்,

“மூலமும் முடிவுமிலாத மூர்த்தியைப் -
பாலன்
என்று எண்ணினை படுவதோர் தலை
ஆலமானதே ஐய! - என்மொழி
மேல்வரின்
விதியை யார் வெல்லுவார் .. ”

என்பதாக, விதிவலியை மாற்ற யாராலும்
முடியாது. செய்வினை செய்தவனைச் சென்
றடையும் என்ற கன்மக் கொள்கையின்
அழுத்தத்தையே இங்கு மேலும் வற்புறுத்து
மாறு வருகின்றன. ஆதலால், “பெருமல
மும், பிறழாமாயையும் - மற்று அவர்
பிணிப்பே ” என சூரனாமிர்தம் என்ற
சித்தாந்த நூலும் இதற்குப் பிரமாண
மானது.

மேலும் சூரன், சிங்கன், தாரகன் என்
போர் முறையே ஆணவம், கன்மம், மாயை
ஆகிய மும்மலங்களாகவும், அவர்களால்
பந்திக்கப்பட்ட தேவர்கள் பசுக்கள் எனவும்,
மூவரையும் அழித்தபின் கந்தவேள் தேவர்
களைச் சிறைமீட்டுக் காத்தலானது மும்
மலமழிந்த பின்னர் உயிர்கள் அடையும்
வீடுபேற்றினையும் சுட்டுவதாயிற்று எனக்
கூறலாம். அடுத்து சைவசித்தாந்தக் கோட்
பாட்டிலே “குரு” தத்துவம் இன்றியமை
யாது வேண்டப்படும். சைவத்தில் சிவன்
தட்சணாமூர்த்தியாக நால்வர்க்கு அற்
முரைத்தவாறுபோல, முருகக்கடவுள்
தந்தைக்கே உபதேசம் செய்து சுவாமிநாத
னாக - சிவகுருவாக காட்சிதருபவராவர்.
உயிர்கள் எந்த வடிவிலே பிறக்கமோ ஈச
னும் அவ்வவர் பக்குவத்திற்கேற்ப குரு
வாக எழுந்தருளுவார். அதன்படியே
தேவர்கட்கு முருகனாகத் தோன்றி ஆட்
கொண்டமையும் வேடுவகுலப் பெண்ணான
வள்ளியை அதே வேடுவனாக வந்து ஆட்
கொண்டமையும் கந்தபுராணத்திலே பிர
சித்தமானது. இவ்வுண்மையினையே கந்த
புராண வள்ளியம்மை திருமண படலத்தி
லும் உரைமுடிசின்றது

— வீரீஷரையாளர் கலைவாணி... —

பசுவினை வினைவாகிய தினை விளைவைக் காத்திருந்து பசுவினை முதிர்ந்த பின் சைவம் சார்ந்து சிவநல் வினையிலே ஈடுபடுதலும் ஐம்புலன்களது மயக்கங்களினின்றும் விடுபட்ட வேடனாகிய ஆன்மா மன்னவனாகிய முருகவேளிடம் மீண்டும் சேர்த்து ஐக்கியப்படுதலையே அக் கந்தவேள் திருமணக்காட்சி குறித்து நிற்கின்றதெனலாம். பாதுகாவல் இல்லையேல் கதிரையும், பயிரையும் பறவைகளும் விலங்குகளும் அழித்து விடுதல்போல தினைப்புனக் காவலில் மலங்களாகிய விலங்குகளை அகற்றி ஈசனை காணக் காத்திருக்கும் இயல்பு சித்தாந்த பரமாக கச்சியப்பரால் இனிதே சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. சிவமெனும் பயிரும் வளர்ந்து சிவபோகக் கதிரைத் தரும்வரை மாயா காரிய மலங்கள் எனப்படும் பறவைகளை விலக்குவது தினைப்புலக் காவலில் அவசிய மாயிற்று. வள்ளி, தெய்வயனை திருமணப் படலங்கள் அதி உன்னத சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த முத்தியையும் பேரானந்தக் கலப்பிலே ஆன்மாவும் பரமான்மாவும் ஐக்கியப்படும் பரமானந்த நிலையே வீடு பேறாகும் என்பதையும் விளக்கவே அமைக்

கப்பட்டவை போலத் தோன்றுகின்றன. “ஞானம் தான் உருவாகிய நாயகனை” சிந்தனை செய்து

“புன்னெறியதனிற் செல்லும்

- போக்கினைவிடுத்து மேலாம்

நன்னெறி ஓழுகச் செய்து நவையறு

- காட்சி நல்கி

என்னையும் அடியனாக்கி இருவினை

- நீக்கியாண்ட

பன்னிருதடந்தோள் வள்ளல்-

பாதபங்கயங்கள் போற்றி”

என வழிபடுவோமாக. அத்துடன் கந்த புராணம் கூறும் அறநெறிகள் வழிபாடுகள், விரதங்கள், தத்துவங்கள் யாவுமே இன்றும் நம்நாட்டிலே கந்தபுராண மரபு செழிப்புற்று வளரவும் நின்று நிலைக்கவும் காரணமாகின என்றால் மிகையாகாது. சைவசித்தாந்தமும் கந்தபுராண கலாச்சாரம் என்னும் தனிச்சிறப்பும் யாழ்ப்பாண மண்ணிலே மகிமையும் பெற்றுத் திகழ்வதாயிற்று என்பதனையும் மறுப்பதற்கில்லை.

“ஓம் குமாராய நமக”

நான் யார்?

நீ உடம்பன்று; மனமன்று; புத்தியன்று; சித்தமன்று; நீ ஆத்மா.

ஆத்மா ஒரு நாளும் அழியாது. இது மகான்களுடைய அனுபவசித்தாந்தம்.

இந்த உண்மை உன் உள்ளத்தில் நன்றாய்ப் பதியக்கடவது.

ஆனால் -

நீ கவனிக்க வேண்டியது ஒன்று உண்டு. அதாவது - தரும நெறியிற் பிசுகாதே. எவ்வுயிரும் பெருமான் முன்னிலை என்று சாதனை செய். கடவுள் உள்ளும் புறமும் உள்ளவர்.

— யோகர் கலாமிகள்

நல்லல் குமரன் அருள் பொலிக

குளோபல் எஞ்ஜினியரிங்

ரெக்னோலொஜி சேர்விஸ்

32, கச்சேரி - நல்லூர் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

அறுமுகன் அருள் பொலிக

★ நவீனரக புடவை வகைகள்

★ தேவைக் கேற்ப உடைகள்

ஒரேமிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ள

நிசானி

72, நவீன சந்தை,

யாழ்ப்பாணம்.

குமரக் கடவுள்

பண்டைத் தமிழர் வணங்கிய கடவுள், குமரன், அவன் அழகன் என்றதனாலே முருகன் எனவும் போற்றப்பட்டான். பழந்தமிழ்க் கடவுளாகிய முருகனைக் குமரன் என்று அழைத்ததன் பின்னணி யாது? குமரன் என்னும் இச்சொல் வடசொல்லாகிய 'குமார்' என்பதிலிருந்து வந்தது எனப் பலர் கூறிவரும் வழக்கம் உண்டு. 'குமார்' என்னுஞ் சொல்லிலிருந்து வந்த தென்றால் 'குமாரன்' என்றே நாம் வழங்கிவந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், எமக்குக் கிடைக்கும் மிகப் பழைய இலக்கியச் சான்றுகளிலே 'குமாரன்' என்னும் சொல்லாட்சியை நாம் காண முடியாதுள்ளது. இதற்கு மாறாக, திருமுருகாற்றுப்படைக்கு எழுதப்பட்ட பழைய உரையிலே,

“குமரவேளை மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் பாடிய திருமுருகாற்றுப் படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று”

என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்கே குமரவேள் என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது சங்கப் பாடல்களைப் பாடிய பல புலவர்களுடைய பெயர்களிலே 'குமரன்' என்னுஞ் சொல் சேர்ந்து வருவதைக் காண முடிகின்றது. அப்படியான பெயர்கள் வருமாறு:

நல்லைக் குமரன் மலர்

பேராசிரியர் அ. சண்முகதால்
தலைவர், தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்,

1. வேம்பற்றூர்க் குமரனார். இவர் பாடிய பாடல்கள் அகநானூறு 157; புறநானூறு 317.
2. உறையூர் சல்லியன் குமரனார். அகம் 44ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.
3. செல்லியன் குமரனார். நற்றிணை 141 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.
4. எழுஉப்பன்றி நாகன் குமரனார். அகம் 138, 240ஆம்பாடல்களைப்பாடியவர்.
5. கூந்தன் குமரனார் நற். 244ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.
6. மருங்கூர்ப்பட்டினத்து சேந்தன் குமரனார் நற். 289ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

இவ்வாறு பழந்தமிழ்ப் பெயராக நிலவிய 'குமரன்' வடமொழிச் சொல் எனக் கொள்வது பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. இப்பெயரின் பின்னணி வரலாறு இன்னும் இதனை உறுதிப்படுத்துவதாயுள்ளது.

பண்டைய தமிழகத்திலே குமரி என்றொரு மலையும் இப்பெயர் கொண்ட ஆறும் இருந்தன. புறநானூறு என்னும் சங்கப்பாடல் தொகுதியிலே,

- “தெனாஅது உருகெழு குமரியின்
தெற்கும்” (6)
“தென் குமரி வடபெருங்கல்” (17)
“குமரியம் பெருந்துறை” (57)

என்று குமரி என்னுஞ் சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலடிகளுக்கு உரை கூறிய வர்கள் 'குமரி ஆறு' எனவே குறிப்பிட்டுள்ளனர். சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகிய நூல்களிலே குமரிக்கோடு என்னுந் தொடர் இடம்பெறுகின்றது. இங்கு குமரி என்னுஞ் சொல் மலையைக் குறிக்கின்றது. பண்டைக்காலத்தில் தமிழகத்திலே இருந்த குமரி மலையும் அம்மலையினின்று ஓடிய குமரி ஆறும் சிலப்பதிகார காலத்திலே கடலுக்குள்ளே அமிழ்ந்துவிட்டன என்னுஞ் செய்தி, "குமரிக்கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள" (சிலம்பு . XI : 20) என்னும் பாடலடியிலும் பெறப்படுகின்றது.

முருகனைப் பழந்தமிழர் மலைத் தெய்வமாக வணங்கினர். குமரிமலையிலே விற்றிருந்தவனைக் குமரன் என்று பழந்தமிழர் போற்றியது வியப்பில்லை. திருமுருகாற்றுப்படை பாடப்பட்ட காலத்திலே குமரி மலை கடலினுள் அமிழ்ந்து போயிருக்க வேண்டும். இல்லையெனில் நக்கீரர் முருகனுடைய படை வீடுகளுள் ஒன்றாக அதனையும் குறிப்பிட்டிருப்பார்.

குமரிமலையும் ஆறும் இருந்த பரந்த நிலப்பரப்பினைக் குமரிக் கண்டம் எனப் பிற்கால ஆய்வாளர் கொள்ளுவதிலே ஒரு பொருத்தப்பாடு இருப்பதும் தென்படுகின்றது. அம்மலையும் ஆறும் கடலுக்குள் அமிழ், அக்கண்டமே உடைந்து துண்டுகளாகியிருக்கலாம். இக்குமரி என்னுஞ்

சொல் பண்டைய திராவிடர்களுடன் கிழக்கு நோக்கிப் போயிருக்கலாம் என்னும் ஒரு கோளுக்குச் சான்றாக யப்பானில் பண்டைய காலத்தில் குமரி என்னும் பெயருடைய மலை இருந்தமையைக் காட்டலாம். "தமிழர் யப்பானியர் வழிபாட்டு நடைமுறைகள்" (பரமேஸ்வரம், ஸ்ரீ பரமேஸ்வரன் ஆலய மகாகும்பாபிஷேக மலர், யாழ். பல்கலைக் கழகம், 1991) என்னுந் கட்டுரையிலே மனோன்மணி சண்முகதாஸ் பின்வரும் யப்பானியப் பாடலை மேற்கோளாக எடுத்தாளுகிறார்.

கமு சபுரு	அணங்கு உறை
இபநெ கொகொசுகி	முனை அச்சந்
	தருமே
மி யொசிறு நொ	ஒளிர் யொசிறு
மி குமரி யம நொ	உயர் குமரி மலை
மிரெப கருசி மொ	காணின்
	வியப்பாகுமே

யப்பானியருடைய மலை வழிபாட்டைத் தமிழருடைய மலை வழிபாட்டுடன் ஒப்பிடுமிடத்து இப்பாடலை மனேன்மணி மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளார்.

எனவே, தமிழ் 'முருகன்' "குமரன்" எனப் பெயர்பெற்றதன் பின்னணி ஒரு பெரிய வரலாற்றுப் பெருமையுடையது. குமரிக்கண்டம் பற்றிய ஆய்வு இவ்வரலாற்றினை எதிர் காலத்திலே தெளிவுறுத்தும்.

ஈழத்தில் இந்து மதம்

திரு. கார்த்திகேசு குகபாலன்
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
புவியியற்றுறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

புண்டுதொட்டு இந்துக்கள் வசிக்கும் தேசம் இந்து தேசம் என அழைக்கப்படுகிறது. இதன் எல்லை காலத்துக்குக் காலம் கடல் கோள்களாலும் பிற நாட்டவர்களின் படையெடுப்புக்களாலும் மாற்றம் பெற்று வந்துள்ளது. இந்துக்கள் வாழும் எல்லையாக வடபால் இமயமலையும் தென்பால் இந்து சமுத்திரமும் கிழக்கில் கடாரம் என்று அழைக்கப்படும் பர்மாவும் வடமேற்கில் ஆப்கானிஸ்தான், துருக்கி, ஈரானும் மேற்கில் அராபியக் கடலுக்கு அப்பாலுள்ள ஆபிரிக்கத் தேசமும் தெற்கில் ஈழத்தையும் தென்கிழக்கில் சுமாத் திராவையும் உள்ளிட்ட பெருநிலப் பரப்பே இந்து தேசம் எனக் கொள்ளலாமெனினும் இன்று இந்துக்கள் உலகின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இந்து சமயம் காலத்தால் முந்தியது; கருத்தில் ஆழம் மிக்கது. உலகிலுள்ள முக்கியமான ஏனைய மதங்களோடு ஒப்பிடும் போது இம் மதத்துக்கு ஒரு தனித்துவம் உண்டு. இந்து சமயம் என்றால் என்ன வென்று வரையறுத்துக் கூறமுடியாமையே அதுவாகும். சைவம், சாக்தம், வைஷ்ணவம், காணபத்தியம், கௌமாரம், செளரம் ஆகிய சமயப் பிரிவுகள் உள்ளடங்கிய சமயமே இந்து மதமாகும். இந்து சமயத்தில் ஒரு பிரிவாக சைவம் மிகப்பழமை வாய்ந்தது. தொல்பொருளியலாளரான சேர்.

ஜோன் மார்சல் என்பவர் சைவசமயத்தின் ஆரம்ப நிலை சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் காணப்படுகின்றதென்பார். இற்றைக்கு ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த இப்பிரதேச மக்கள் உலக வாழ்க்கைக்கு உயிர் நாடியாக ஒரு பரம்பொருள் இருப்பதை உணர்ந்திருந்தனர். பேராசிரியர் சந்திரகுமார் சட்டர்ஜி என்பவர் தமது ஆய்வில் சைவம் உள்ளிட்ட பிராமணிய இந்துமதம் ஆதியும் அந்தமுயில்லாதது எனத் தெழிவுபடுத்துகின்றார். எனவே சைவம் உள்ளிட்ட இந்துமதம் இந்திய உபகண்டத்து மக்களின் தெய்வவழிபாட்டுக்கு உட்பட்டிருந்தது மட்டுமல்லாது உலகில் பல்வேறு பகுதி வாழ் மக்களின் நம்பிக்கைக்கு உரியதாகக் காணப்பட்டதாகவும் வரலாறு தெரிவிக்கின்றது.

தென்இந்தியா உட்பட இந்தியத் தீபகற்பத்திலும் தென்கிழக்காசியாவின் பல பகுதிகளிலும் மக்களின் நம்பிக்கைக்குரிய இந்துசமயம் ஈழத்து மக்களாலும் போற்றப்பட்டது. வேதநெறிக் கலாச்சாரத்துக்கு எதிராகத் தோன்றி வளர்ந்த பௌத்த கலாச்சாரம் ஈழத்தில் கி. மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் தொடங்கிய போதிலும் இந்துமதமும் அதனோடு இணைந்த கலாச்சாரப் பண்புகளும் அதற்கு முன்பு முதலே சிறப்புற்று விளங்கியதற்கு பல்வேறு சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. இம்மதத்தின் செல்வாக்கு கிறிஸ்துவுக்கு முன்னர் ஈழத்தில்

அரசு செலுத்திய மன்னர்கள், பிரதானிகள் முதலியோரின் பெயர்களை மகாவம்சத்தில் மூத்த சிவன், ஐயா சிவன், மகா சிவன், பூர்கண்டசிவன் எனக் குறிப்பிட்டிருந்ததன் வாயிலாக கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலங்களில் ஈழத்தில் இந்துமதத்தின் மக்கள் பின்பற்றியிருந்தனர் எனத் துணியலர்ம். இதனைத் தொடர்ந்து 7 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சம்பந்தரும் சுந்தரரும் திருக்கேதீஸ்வரனையும் திருக்கோணேஸ்வரனையும் நினைந்துருகிப் பாடியமை ஈழத்தில் சைவம் தழைத்தோங்கியிருந்தது என்பதனை வெளிக்கொணருகின்றது.

ஈழத்து வரலாற்றுக் கோலங்களின் விளைவினால் மக்களின் நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாயிருந்த இந்துமதம் காலப்போக்கில் பல்வேறு வடிவில் பாதிப்பினைப் பெற்றிருந்தது. ஐரோப்பியரின் வருகையும் அவர்கள் தம் மதக்கொள்கையும் சைவமரபினையும், வழிபாட்டினையும் அவற்றோடு இணைந்த சைவக் கல்வியையும் மிகவும் பாரதூரமாக பாதிக்கச் செய்துள்ளது. 1505 ம் ஆண்டில் இலங்கையை வந்தடைந்த போர்த்துக்கீசர் தமது நோக்கங்களில் ஒன்றான மதம் பரப்புதலில் ஈடுபாடு எகாண்டனர். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் போர்த்துக்கீசரின் ஆள்பதியான டி.ஓலீரர் தனது ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகளுள் மக்களை கத்தோலிக்கர்களாக மாற்றும் வற்புறுத்தினார் என சரித்திரசான்றுகள் உள். அவர்களின் தண்டனைக்குப் பயந்து ஒழிவு மறைவாக சைவமத அனுட்டானத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்களாகவும் வெளியில் கத்தோலிக்கர்களாகவும் வாழ வேண்டிய நிலை அக்காலத்தில் மக்களுக்கு இருந்துள்ளது. போர்த்துக்கீசர் தமது ஆதிபத்தியத்தை ஸ்திரப்படுத்தும் நோக்கோடு ஈழத்தின் கரையோரப் பகுதிகளிலிருந்த சைவக் கோயில்களில் பெரும்பாலான

வற்றை இடித்துத் தரைமட்டமாக்கினர். எனவே இந்துமதம் தளர்ச்சியற்றதுடன் வழிபாட்டு ரீதியான பாதிப்பினையும் இந்நூசமயத்தைத்தழுவிப் மக்கள் ஏற்கவேண்டியேற்பட்டது 1620 ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் 52000 மக்கள் கத்தோலிக்கர்களாக மாற்றப்பட்டனர் என இராசநாயக முதலியார் தமது நூலில் தெரிவிக்கின்றார்.

போர்த்துக்கீசரைத் தொடர்ந்து ஓல் லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய போதிலும் அவர்கள் போலன்றி இவர்கள் தம் பாதிரிமார்களுடாக மதமாற்றத்தை உற்சாகப்படுத்தினர். இதற்கு அரசு ஆதரவு வெளிப்படையாகவிருந்தது. மேற்குறித்த மூன்று வெளிநாட்டவர்களும் தத்தம் மதப்பிரிவுகளை வறுமைப்படியில் வாழ்ந்த மக்களிடையேயும் உயர்கல்வி, தொழில்வாய்ப்பைப் பெறும் நோக்கமுடையோர்களிடையேயுமே விரைவாகப் பரப்பினர். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் பொதுவழிபாட்டுத் தடைச்சட்டத்தை நீக்கி மக்களின் நன் மதிப்பைப் பெற முயன்றனர். இதன் விளைவாக போலிக் கிறிஸ்தவர்களின் எண்ணிக்கை வீழ்ச்சியடைந்தது. எனவே இக்காலப் பகுதிகளில் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட பெரும்பாலான இந்துக் கோவில்கள் தனிப்பட்ட பிரிவினரின் சொந்த முயற்சிகளால் உருவாக்கப்பட்டன. உயர் சாதியினரால் கட்டப்பட்ட கோவில்களில் தாழ்ந்த சாதியினர் எனக் கருதப்பட்டவர்களை வணங்கவிடாமல் தடுக்கும் நிலை காணப்பட்டது. இதனால் பல்வேறு சாதியினர் தமது இஷ்ட தெய்வங்களுக்குக் கோவில் கட்டி வழிபாடு செய்தமை ஒரு புறமிருக்க, குறிப்பிட்ட ஒரு பிரிவினர் கிறிஸ்தவ மதப் பிரிவுகளைத் தழுவினர். அதுமட்டுமல்லாது கோல்புறாக் குழுவினரின்

சிபார்சின்னடி நிர்வாகத்தில் இலங்கையருக் குப் பங்களிப்பது தொடர்பாகக் கொண் பருந்த பிரித்தானிய அரசின் சாதகமான தீர்மானத்தின் விளைவாக ஆங்கிலக் கல்வியின் அவசியம், உத்தியோகவாய்ப்பு, சைவர்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளில் பொருளாதாரக் கஷ்ட நிலை போன்ற பல காரணங்கள் பல்வேறு மட்டத்து மக்கள் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவவைத்தது. 16ம் நூற்றாண்டு தொட்டு 18ம் நூற்றாண்டு வரை பல்வேறு வழிகளில் நசுக்கப்பட்டுவந்த சைவசமயம் 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிகளிலிருந்து மீண்டும் எழுச்சிபெறுவதைக் காணமுடிகின்றது. அதாவது தத்தமது மரபு ரீதியான கல்வி நிறுவனங்கள் இல்லாமையே மதமாற்றத்துக்கு ஆளாகவேண்டியுள்ள தென்பதை இந்துமதத்தவர்கள் உணரத் தலைப்பட்டனர். இதனால் சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவுதல், சமயப் பிரசங்கங்களைச் செய்தல், சைவமும் தமிழும் தொடர்பான நூல்களை ஆக்கல், மதத்தின்பால் அன்புகொள்ளச்செய்தல் போன்றவற்றின் வாயிலாக சைவம் வளர்க்க ஆறு முகநாவலர் போன்ற பெரியார்கள் முயற்சி செய்தனர். இவர்களுடைய பொதுவான நோக்கம் தொடர்ந்தும் மதம் மாறுதலைத் தடுப்பதற்கு சைவத்திற்கும், கல்விக்கும் இடையில் தொடர்பினை ஏற்படுத்தி வெற்றி கண்டனர். நாவலரைத் தொடர்ந்து அவரது மருகர் வித்துவ சிரோன்மணி பொன்னம்பலப்பிள்ளை, சேர். போன். இராமநாதன் போன்றோரும் நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டியார்களும் சைவத்தை வளர்த்தெடுக்க அரும்பாடு பட்டனர். இவர்கள் சைவபரிபாலனசபை, சைவவித்தியாபிவிருத்திச் சங்கம், கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிசன் போன்ற அமைப்புகளுடாக சைவத்தின் வளர்ச்சியை முன்னெடுத்துச் சென்றனர்.

1940 களின் பின்னர் சைவத்தைப் பேணிய மக்கள் தம் மதத்தின்பால் ஆர்வம்

நல்லைக் குமரன் மலர்

கொண்டவர்களாகவிருந்த போதிலும் 1970 களில் வடமாகாணத்தின் சில பகுதிகளில் திட்டமிட்டிரீதியில் சமூக ரீதியில் நசுக்கப்படுவதாகக் கூறி சிலர் பொளத்தர்களாக மாறினர் என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்டுதல் அவசியமாகின்றது. அதுவுமல்லாது அண்மைக் காலங்களில் நாட்டில் காணப்படுகின்ற அசாதாரண சூழ்நிலைகளின் விளைவாக மக்களது வறுமை, பொருளாதாரக் கஷ்டம் போன்றவற்றால் தாக்குண்ட மக்களை, பொருள்வளத்துடன் நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட சமயப் பிரிவுகள் இவ்வேழைகளின் பொருளாதாரக் கஷ்டத்தை போக்க நிதி, பொருளுதவி வழங்கல் சூழ்நிலைகளின் கல்வியில் நாட்டம் கொள்ளல் மூலம் தம் மதம் சாரவைப்பதில் வெற்றி பெறுகின்றனர். தமிழர் பெரும்பாலாக வாழும் பிரதேசங்களில் இம் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுவதைக் காண முடிகின்றது. இவ்வாறான நிகழ்வுகள் சைவத்தைப் பாதிக்கவில்லை போல் உணர வைக்கின்ற போதிலும் நீண்டகால நோக்கில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பொதுவாகப் போர்த்துக்கீசரின் ஆட்சியில் கரையோரம் சார்ந்த பகுதிகளில் சைவ சமயத்தினர் பெருமளவில் மதம் மாறியுள்ளனர். குறிப்பாகப் புத்தளம் தொட்டு கொச்சிக்கடை வரையிலான பகுதிகளில் பெரும்பாலான மக்கள் தமிழர்களாக வாழ்ந்துவந்தனர். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் கத்தோலிக்க மதத்தைச் சார்ந்த தனால் காலப்போக்கில் சமூக பொருளாதார அரசியல் காரணிகளின் விளைவாக சிங்களவர்களாகி விட்டமையை கண்ணாடாகக் காணமுடிகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் உடப்பு, முந்தல் ஆகிய இரு கிராமங்களில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் இன்னும் சைவத்தையும் தமிழையும் பேணிவருகின்றனர். மதமாற்றத்தின் மூலம் சிங்களவர்களாக

மாறியவர்களின் வீடுகளில் சிங்களமும், தமிழும் பேச்சுவழக்கில் கலந்துள்ளதோடு சமய வழிபாடுகளிலும் சைவம் இன்றும் பேணப் படுவதையும் காணலாம்.

இலங்கையின் மொத்த மக்களின் 15.5 சதவீதமானவர்களே இந்துக்கள் ஆவர். 1871 ஆம் ஆண்டு கணிப்பீட்டின்படி 19.4 சதவீதமாகவிருந்த இவர்கள் படிப்படியாக அதிகரித்து 1911 ஆம் ஆண்டு 22.8 சதவீதமாக வளர்ச்சி பெற்றுப் பின்னர் படிப்படியாக வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டு சென்றுள்ளனர். பிரித்தானியரது பொருளாதாரக்

கொள்கையின் விளைவாக தென்னிந்தியாவில் இருந்து இந்து சமயத்தைச் சார்ந்தோரின் உள்வரவு அதிகரிக்கப்பட்டமையே இதற்குக் காரணமாக இருந்துள்ளது. 1940 களில் நாட்டில் இந்துக்களின் வீதாசாரம் குறைந்துள்ளமைக்கு படிப்படியாக இந்தியத் தமிழரை இந்தியாவுக்கு அனுப்பியமை முக்கிய காரணியாக இருந்துள்ளது. அது மட்டுமல்லாது ஏனைய மதத்தவர்களோடு ஒப்பிடுமிடத்துத் தம் நாடு விட்டு வெளியிடப் பெயர்வினை இந்துக்கள்மேற்கொண்டுள்ளமையும் கணிசமான பங்கினைக் கொண்டமைந்துள்ளது.

அட்டவணை 1

இலங்கையில் இந்துக்களின் வீதம் — 1871 - 1981

ஆண்டு	பொல்தம்	இந்து	இஸ்லாம்	கிறிஸ்தவம்
1871	63.1	19.4	7.1	10.1
1881	61.5	21.5	7.2	10.0
1891	62.4	20.5	7.0	9.7
1901	60.1	23.2	6.9	10.0
1911	60.5	22.8	6.9	9.8
1921	61.6	21.8	6.7	9.1
1946	64.5	19.8	6.6	8.9
1953	64.3	19.9	6.7	8.4
1963	66.2	18.5	6.8	7.8
1971	67.4	17.6	7.1	7.7
1981	69.3	15.5	7.5	7.6

ஆதாரம் : குடித்தொகைக் கணிப்பு அறிக்கைகள்.

மாவட்டங்களுக்குள்ளேயான பரம்பலைப் பொறுத்தவரையாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 85.0 சதவீதமான மக்கள் இந்துக்களேயாவர். முல்லைத்தீவு (78.6%), வவுனியா (69.6%), மட்டக்களப்பு (67.4%) நுவரெலியா (55.8%) திருகோணமலை (31.9%), மன்னார் (26.8%), பதுளை (25.6%), கண்டி (11.9%), இரத்தினபுரி

(11.9%), கொழும்பு (7.6%) ஆகிய மாவட்டங்களில் கணிசமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஏனைய மாவட்டங்களில் மிகச் சிறுபான்மையினராகவுள்ளனர். இலங்கையின் வரலாற்றுக் காலத்தில் வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசமுட்பட பெரும்பாலான பகுதிகளில் இந்துக்கள் வாழ்ந்து வந்த போதிலும் பல்வேறு காரணிகள் பரம்பலில்

மர்ற்றத்தினை ஏற்படுத்தி தற்போதைய பரம்பலைக் கொண்டிருக்கின்றனர். இன்றி லைமைக்கு பொருளாதார, சமூக பண்பாட் டுக் காரணிகள் பெரும்பங்கு கொண்டிருக் கின்றன என்றால் மிகையாகாது.

இந்துமதம் இலங்கையில் மட்டுமல்லாது சர்வதேசரீதியாக பல்வேறு சவால்களை எதிர்நோக்கி தனித்துவம் பேணப்பட்டு வரு கின்றது. இன்றைய நிலையில் இம் மதத் திற்கு ஏனைய மதங்களுக்கில்லாத நெருக் கடிநிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கு இம் மதத்திற்கு பொளாதார ரீதியிலமைந்த நிறு வலை அமைப்பு இல்லாதது மிக முக்கியமான காரணியாகும். ஏனைய மதங்களுக்கு நிறு வலை அமைப்பு அல்லது அரசியல் ஆதரவு நிறையவுள்ளது. பொருளாதார ரீதியாக வறிய நாடுகளின் மக்களால் பேணப்பட்டு வரும் இந்த மதத்திற்குப் பல சவால்கள் எதிர்நோக்குவனவாக உள்ளன. குறிப்பாக மக்களின் பொருளாதார, சமூக அமைப்பு கஷ்ட நிலையைப் போக்கும் பொருட்டு சில சமயவாதிகள் சர்வதேச மத நிறுவனங்களு டாக பொருளாதார மற்றும் சமூக உதவி

களை வழங்குவதன் மூலம் அவர்களைத் தம் மதம் சார வைக்கும் செயலை இலை மறைகாய் போல் ஆற்றிவருகின்றனர். இவற்றிலிருந்து இந்துக்கள் விளிப்பாடுக இருத் தல் அவசியமாகின்றது. இவற்றினை வென் றெடுப்பதற்கு சமயத்தின் தொன்மை, அதன் தத்துவம், சிறப்புக்கள் மக்கள் மயப்படுத்தப்படல் வேண்டும் மக்கள் மன தில் சமய உணர்வை ஆழமாகப் பதிய வைப் பதில் கவனம் செலுத்தப்படல் வேண்டும். இவற்றினை வென்றெடுக்க சைவசமயிக ளின் பொருளாதார சமூக பண்புப் பிரச்ச னைகளை தீர்க்கவல்ல பொருளாதார வசதியுள்ள சமய நிறுவனங்கள் ஏற்படுத் தப்படல் வேண்டும். இத்தகைய நிறுவ னங்கள் நமது சமூகத்தில் தோற்றம் பெறு தல் காலத்தின் அவசியத் தேவையாகும். தேய்லடையும் மதக்கட்டுப்பாடு, ஒழுக்கம், பண்பு போன்றவற்றை தடுத்து, பாதிப் புற்றவர்களுக்கு கைகொடுத்துத் தவி, சைவா சார இந்து மதத்தை மக்களுக்கு விளக்கி அறிவூட்டி ஆட்படுத்த கட்டுக்கோப்பான நிறுவனங்கள் உடனடியாக எங்கள் மக்க ளுக்கு வேண்டும். சைவத் தமிழ் மக்கள் இதற்கான வழியில் செயலாற்ற வேண்டும்.

சுவாமி அர்ச்சனைப் பொருள்கள் உட்பட

* பசும்பால் * தயிர் * நெஸ்க்காப்பி

றொலக்ஸ் தயாரிப்புக்களான

* கேக், பட்டர்பான், பிறந்தநாள் கேக் வகைகள், பாண் *

முதலியன மலிவான விலையில் விற்கப்படும்.

குறிப்பு: விசேட தினங்களுக்கு முற்கூட்டியே ஓடர் செய்தால் சகாயவிலையில் செய்து கொடுக்கப்படும்.

சுவைச் சோலை

(நல்லை ஆலயத்துக்கு முன்பு)

608/ 2 & 3 பருத்தித்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

மேகாஸ் வீடியோ

MEHAS VIDEO

- * வீடியோ டப்பிங் திகள் வாடகைக்கு கொள்ளவும்
- * மங்கள நிகழ்ச்சிகளை சிறந்த முறையில் வீடியோ படங்கள் எடுக்கவும்

இன்றே நாடுங்கள்

மேகாஸ் வீடியோ

மாட்பழம் சந்தி,

அரியலாலை.

ஜூலியாஸ்

4, நவீன சந்தை, — யாழ்ப்பாணம்.

- * அழகு சாதனப் பொருள்கள்
- * பரிசுப் பொருள்கள்
- * சில்வர் சாமான்கள்
- * அன்பளிப்பு வகைகள்
- * நூல் வகைகள்
- * விளையாட்டுப் பொருள்கள்

தரமானவை - நியாய விலை - பெறவருக
DEALERS IN FANCY GOODS

O
JULIA'S

14, New Market,

Jaffna.

முருகு அல்லது அழகு

திரு. சி. வேலாயுதம்
பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர்,
யாழ்ப்பாணக்கோட்டம்.

“விரும்பியே உள்ளம் வெளியுறக் கண்டபின்
கரும்புங் கைத்தது தேனும் புளித்ததே”

இவ்வாறு திருமந்திரம் எடுத்தாண்டுள்ளது. தேனும், கரும்பும் உண்ணும் பொழுது நாவிற்சுச் சுவைதரும். நினைக்குந்தோறும் காணுந்தோறும், பேசுந்தோறும் அனைத்தென்புமுள்ளநெக ஆந்தத்தேன் சொரியும் தமிழ்க்கடவுளின் உருவும், திருவும் ஒப்பரியதே. குமரகுருபரசுவாமிகள் முருகனை வருணிக்கும் போது, “தேனூற்று கிளவிக்கு வாயூறி நின்றவன்” என்கிறார். செந்தமிழ்ப் பிரியரான கந்தவேளை எந்தவேளையும் நினைக்கின் துன்பம் பரிதிமுள் பனி போல் அகலும், அசுரர் குடியறுத்த அண்ணலை குக்குடம் நானும் “கொக்கறுகோ” எனக்குரல் கொடுத்து வாழ்த்தும் பான்மையைக் காணலாம். இந்த அழகுத் தெய்வத்தின் பெருங்கருணையை —

“தீயவை புரிந்தாரேனும் குமரவேள்
திருமுன் உற்றால்
துயவராகி மேலைத் தொல்கதி
அடைவர்”

எனக் கூறுவர்.

இறையருள் கைவரப் பெற்ற
தாயுமானவர் —

“விண்ணுறங்கும் மண்ணுறங்கும்
மற்றுள எல்லாம் உறங்கும்
கண்ணுறங்கேள் என் தலைவர் காதலாற்
பைங்கினியே”

என்கிறார். காதலாகிக் கசிந்துருகும் மோன நிலையில் முருகன் திருவுரு எல்லையில் இன்பம் தந்து இடரெல்லாம் போக்குமன்றோ.

தமிழர்தம் கடவுளின் திருவுரு சிந்திக் கற்பாலது. அழகுத் தெய்வத்தின் ஆறு திரு முகங்களும் அஞ்சேவென்று அபயமளிக்கும் கருணைப்பெருஞ்சுடரே, பன்னிரு விழிகளும் பைந்தமிழ் உயிரென பரிணமிப்பது காணலாம். இச்சை, ஞானம், கிரியை மூன்றும் மண்ணில் வாழ் மக்களுக்கு இன்றியமையாதன. மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழத்தேவையானவை. இதனாற்றான் ஞான சக்தியாகிய வேலினையும் கிரியா சக்தியாகிய தெய்வயானையையும் இச்சா சக்தியான வள்ளியம்மையையும் கூடியவராகக் காட்சி தருகின்றார். உயிர்கள் பெறும் பேறுகள் மூன்று. இவை இகம், பரம், வீடு என்பனவாம். முருகன் வள்ளிநாயகியின் மூலம் இகத்தையும் தெய்வயானையின் மூலம் பரத்தையும் தம் திருக்கரத்தின் வேலாயுதத்தின் மூலம் வீடுபெற்றையும் அருளுகின்றார். சிவனுக்கு - திருமாலுக்கு மக்கட்பேறுண்டு ஆயினும் முருகனுக்கு மகவு இல்லை என்பதே அவனது ஞானப்பிரம்மச்சரியத்தைக் காட்டுகின்றது.

“நாத விந்து காலா தீ நமோ நம”
என்ற அடிகளில் நாதம் - சேவல், விந்து -

நல்லைக் குமரன் மலர்

மயில், கலை - வேல் என்பவற்றைக் குறிக்கும். இம் மூன்றுக்கும் தலைவன் முருகன். வலப்புறத்தமர்ந்த வள்ளியின் திருக்கரத்தில் தாமரை மலரும் இடப்புறத்தமர்ந்த தெய்வயானையின் திருக்கரத்தில் நீலோற்பலமும் திகழ்வதைக் காணலாம். கதிரவனைக் கண்டு தாமரை மலரும். சந்திரனைக் கண்டு நீலோற்பலம் மலரும். முருகவேளின் வலக்கண் சூரியன். இடக்கண் சந்திரன். முருகனின் அருள் விழிகள் எப்போதும் மலந்த வண்ணம் திகழும். முருகனின் அருள் விழிகள் எப்போதும் இமையாதவை. வலக் கண்ணாகிய சூரிய ஒளியில் வள்ளியின் கரத்திலுள்ள தாமரை எப்போதும் மலர்ந்த வண்ணம் திகழும். அவ்வாறே இடக்கண்ணாகிய சந்திரவொளி பட்டுத் தெய்வயானையின் திருக்கரத்தில் உள்ள நீலோற்பலம் எப்போதும் மலர்ந்த வண்ணம் திகழும். முருகனை அணுகி அன்புடன் வழிபடுவோரின் வாழ்வு என்றும் குவியாது மலர்ந்து விளங்கும் என்பது இதனுட்கிடக்கை. எனவே, செம்மை புரியடியார்க்கு மும்மை நலன்களும் வழங்கும் முழுமுதற்பொருள் முருகவேள் என உணர்க. கலியுக வரதராம் கந்தவேளை எந்த வேளையும் மறவாது வந்தித்துச் சிந்தித்து வாழ்ந்து எல்லா நலன்களும் பெறவேண்டும். வைதாரை வாழ்விக்கும் வண்டமிழ் வினோதன் —

“புன்னெறி யதனிற் செல்லும்
போக்கினை விலக்கி மேலாம்
நன்னெறி ஒழுகச் செய்து”

அறம் கை வரப்பண்ணி, மனத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி நலையறு காட்சி நல்கி, மெய்ப்பொருளைக் காட்டி, அம் மெய்ப்பொருளுக்கு அடிமையாக்கி, இருவினைகளைப் போக்கி, உண்மை இன்பை அனுக்கிரகித்து பன்னிருதடந்தோள் வள்ளல் பாதபங்கயங்களில் எம்மைச் சேர்விப்பானாக.

கலியுகக் கந்தன் ஆறுபடைவிடுடைய அகண்ட ரூபா விநோதன். அவன் அருள் வழிவிழிகள் இன்பம் நல்குவன. ஆன்று, அகன்று, கூர்ந்து விளங்கும் வேலாயுதம் ஞானவெள்ளத்தின் வெளிப்பாடு, இவ்வாறு முருகுணர்வை தரவல்ல முருகப் பெருமான் தமிழ் மண்ணின் தெய்வத் திருமகன். ஓளவைக்கு அருட்கனி ஈய்ந்த அருள் வள்ளல். கம்பநாடான் “ஐயோ இவன் வடிவென்பதோர் அழியா அழகு” என்று சொல்லாடல் செய்தது போல் தமிழ்க் கடவுளை நினைக்க உள்ளம் உருகும் — அருவினைகள் அறும்.

பழகு தமிழில் பாட்டிசைத்த பாரதி—

“என்ன வரங்கள் பெருமைகள் வெற்றிகள்
எத்தனை மீன்மைகளோ
தன்னை வென்றாலவை யாவும் பெறுவது
சத்தியமாகுமென்றே
முன்னை முனைவர் உரைத்த
மறைப்பொருள்
முற்று முணர்ந்த பின்னும்
தன்னை வென்றானும் திறமை
பெருதிங்கு
தாழ்வுற்று நிற்போமோ”

என வினா வெழுப்புகிறார். பாரதி கண்ட பகுத்தறிவுக்கருத்துக்களையே திருமந்திரம்—

தன்னை அறியத் தனக்கொரு
கேடில்லைத்
தன்னை அறியாமற் தானே கெடுகின்றான்
தன்னை அறியும் அறிவை அறிந்தபின்
தன்னையே அர்ச்சிக்கத் தான்
இருந்தானே”

எனச் செப்புகிறது. செவ்வேள் அடிநீழல் வெவ்வினைகள் தீர்க்கவாய்த்த நல்மருந்து. தந்தைக்கு உபதேசம் செய்த தனயன் சுவாமிநாதனானான். பிரணவப் பொருளை

உணர்த்திய காரணத்தால் ஞானபண்டித னானான். தமிழ் மணக்கும் சேவற்கொடி யோன் மஞ்சை மீதேறி பக்தர் உளம் கொள்ளை கொள்ள வரும் கோலக்காட்சியே தனி. உள்ளத்தேயுறும் தேறலும் உணர்வு வழிப்பெருகும் ஆநந்த அருவியும் ஆறு முகன் அழகு தரும் பெருமுதலே. பாண்டி நாட்டிற் பிறந்த கல்லும் மண்ணும் கவி பாடும் சக்தியுடையன என்றான் பாரதி. பார்வதி சுதனின் பாதங்கள் பட்டதாலே பகலவன் போல் ஓளிகாலுகின்ற பெருநிலப் பரப்பாய் அருவினைகள் அறுந்த பேரா நந்தப் பெருவாழ்வை பெற்றவர்களாய் தமிழர்கள் வாழுகின்றனர். பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றிய பெற்றியே பெரிது.

நாளும் விடியலை நோக்கும் குக்குடம் "கொக்கறுகோ" எனக் கூவுகின்றதே. தப்பாது தண்டமிழ் செப்புகின்றதே. அதன் பொருள்தான் என்ன? அசுரர் குடியறுத்த தலைவா என்றுதானே வாழ்த்தி நிற்கின்றது. கொக்கு - அசுரர், கோர் - தலைவன்.

தமிழ் வள்ளலாகிய, தந்தைக்குபதேசம் செய்த ஞானபண்டிதன் திருக்கைவேல் உண்டேதுணை. வினையகல, வேரறுக்கும் ஞானவேல் எம்மை ஞாலத்து நல்ல உயிர் களாய் உயிர்ப்புறச் செய்வனே. சிவன் சுதன் சீரடிகள் சிந்தை செய் மனமே என்றும்! என்றும்!!

சுபம்.

அழகன் முருகன் அருள் பெற்றுங்க

அன்புப் பெருமக்களே உங்கள் தேவைகளுக்கு

வருக! வருக!!

Λ
V
Λ
V
Λ

ஷாப்கடைச்சல்

தொழிற்சாலை

208, ஸ்ரான்லி வீதி

யாழ்ப்பாணம்.

தமிழ்த்தெய்வம் முருகனைப் போற்றி வாழ்வோம்

பாஸர் வகுப்பு முதல்

பட்டதாரி வகுப்புவரையான

சகல நூல்களுக்கும்

★ பிறந்ததின

★ திருமண வாழ்த்து மடல்கள்

★ வாராந்த - மாதாந்த சஞ்சிகைகள்

★ காகிதாதிகள் - அலுவலக பாடசாலை

உபகரணங்கள்

ஆகியவற்றுக்கும்

புத்தகங்கள் கட்டுவிக்கவும்

யாழ் நகரில் கலையகமாக மிளிரும் தாபனம்

பூபாலசிங்கம்

புத்தகசாலை

245, மின்சார நிலைய வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

4, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

(பஸ் நிலையம்)

யாழ்ப்பாணம்.

முருகன் வழிபாடுகள்

விரதங்கள்

கலாநிதி ப. கோபாலகிருஷ்ணன்
தலைவர். இந்து நாகரிகத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

சமய வாழ்க்கையில் ஆழ்ந்த பற்றுக் கொண்டவர்கள் 'எங்கும் முருகன்' எதிலும் முருகன்' என்ற நம்பிக்கையுடன் முருக வழிபாட்டில் ஈடுபடுவர். தேவர் குலமும், மனித குலமும் உய்வடைய முருகப் பெருமானின் தோற்றம் விழுமிய துணையாக அமைந்தது. பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் முருகனைக் குறிஞ்சித் திணைக் குரிய தெய்வமாகப் பேற்றினாலும் அப் பெருமான் உலகம் முழுவதும் நிரம்பியிருக்கிறான். அவனது திருவருள் எங்கணும் பரவி அருள் பாலிக்கின்றது. இயற்கையழகுடன் கூடிய இடங்களில் அவனது கோயில்கள் எழுந்துள்ளன. காடு, மலை, சோலை, அரங்கம் எங்கணும் அவனுக்குக் கோயில்கள் உண்டு. அதுவே முருகனது தெய்விகப் பெருமைக்குச் சான்று. மக்களுக்கு உயிர்த்துணையாக விளங்கும் கடவுள் முருகப்பெருமான், அம்மை அப்பனோடு எழுந்தருளி அருள் பாலிக்கும் அற்புதத் தெய்வம். அடியார்களிடையே நல்லுறவு ஏற்படுத்தும் ஒற்றுமைத் தெய்வம். வள்ளி தெய்வயணை சமேதராய் விளங்கும் அழகுத் தெய்வம். இத்தகைய சிறப்பினால் நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படையில் அடியார்களை உள்ளன்புடன் முருகனைத் தரிசித்து வழிபடும் வண்ணம் ஆற்றுப்படுத்துகின்றார். முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழ வைப்பவனாகிய முருகன் யாவும் நிறைவு பெற்ற பூரணப் பொருள்.

நல்லைக் குமரன் மலர்

உபநிடத வாக்கியம் பூரணத்தின் சிறப்பைக் கூறும். 'ஓம் பூர்ணமத: பூர்ணமிதம் பூர்ணாத் பூர்ணமுதச்சயதே' என்ற உபநிடதச் சிந்தனையின்படி பூர்ணமாகிய பொருளிலிருந்து பூர்ணம் உதயமாகியுள்ளது என்பது விளக்கப்படுகின்றது. பூர்ணமாகிய சிவப்பரம்பொருளிடமிருந்து பூர்ணமாகிய முருகப்பெருமான் உதயமாகியுள்ளான் என்றும் கொள்வதில் தவறில்லை. புதியரில் புதியவனாகவும், முடிவிற்கு முடிவானவனாகவும் விளங்கும் முருகன் நினைத்தவுடன் அடியார்களுக்கு அருள்பாலிப்பவன்.

அஞ்சமுகம் தோன்றில் ஆறுமுகம்

தோன்றும் நெஞ்சமதில் அஞ்சலென வேல்தோன்றும் - நெஞ்சில் ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலும் தோன்றும் முருகா என் றோதுவார் முன்.

என்ற பாடல் முருகனது திருவருட் சிறப்பைக் கூறும். முருகனுக்குள்ள எண்ணற்ற திருநாமங்கள் அவனது தெய்விகப் பெருமைகளை எமக்கு உணர்த்துகின்றன. அவனுக்குரிய திருநாமங்களில் 'செவ்வேள்' என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. முருகனது திருவுருவினைச் செந்நிறமாகவே கண்டனர். காலைப் பொழுதிற் கண்ணிற் கு இனியதாய்க் கீழ்த் திசையிற் றோன்றும் இளஞாயிறு செவ்வொளிப் பிழம்பாய்த் தோன்றும்.

தன்மையைக் கண்டு மகிழ்ந்த மாந்தர்தோள் என்ற பொருளில் வரும். எனவே அவ்வாறு மகிழ்ச்சியைத் தரும் முருகப் பெருமானையும் 'செவ்வேள் சேய்' என அழைத்தனர். சந்தபுராணத்தில் கச்சியப் பர் முருகனது தோற்றத்தினைப் பற்றிக் குறிப்பிடுமிடத்து:

அருவமும் உருவும் ஆகி அநாதியாய்ப்
பலவாய் ஒன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப்பிழம்பதோர்
மேனி ஆகக்
கருணைகூர் முகங்கள் ஆறும் கரங்கள்
பன்னிரண்டும் கொண்டே
ஒரு திருமுருகன் வந்தாங்கு உதித்தனன்
உலகம் உய்ய

என்ற பாடல் மூலம் தரும் கருத்தின் பொருத்தப்பாட்டினையும் இங்கு உவந்து நயக்க முடிகின்றது முருகன் ஞாயிறு போன்று உதித்தெழுந்த சிறப்புப் பேசப் படுகின்றது. முருகப் பெருமானைத் திரு முருகாற்றுப்படை 'உருள் பூந்தண்டார் புரளு மார்பினன்' எனப் போற்றும் அவ னுக்குரிய திருநாமங்களில், முருகு, அருவர் பயந்த வாறமர் செல்வன், ஆல்கெழு கட வுட் புதல்வன், கொற்றவை சிறுவன், பழையோள் குழவி, வானோர் தானைத் தலைவன், வேற்றடக்கைச் செல்வன், முருகன், நெடுவேள், இயவுள், மலைக்கிழ வோன் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. 'குன்று தோறாடலும் நின்றதன் பண்பே' எனவும் போற்றும். குறிஞ்சிக் குமரனை வழிபட்ட வகையை திருமுருகாற்றுப்படையில் விரிவா கக் காணலாம்.

கார்த்திகைப் பெண்கள் அவனை வளர்த்ததினால் கார்த்திகேயன் என்ற திரு நாமம் பொருந்திற்று. கந்து என்றால் நடு வில் இருப்பது. சிவனுக்கும் உமைக்கும் நடுவில் சோமாஸ்கந்த வடிவத்தில் கந்தன் விளங்குவதால் இத்திருநாமம் அவனுக்குச் சிறப்பாக உடையது. ஸ்கந்தன் என்றால்

கந்தன் என்றால் வலிமையுடையவன் என வும் கொள்ளலாம். சரவணபவ என்னும் ஆறு அட்சரங்களை யுடையவன் சரவண பவன் என்றால் நாணல் சூழ்ந்த பொய் கையிற் தோன்றியவன். ச - என்றால் மங் களம்; ர - என்றால் ஒளிகொண்ட; வ - சாத்துவீகம்; ந - போர்; பவன் - உதித் தவன், என்ற பொருளில் இத்தகைய சிறப் பியல்புகளுடன் தோன்றியவன் எனப் பொருள் கொள்ளலாம்.

சிவபெருமானுக்குள்ள ஐந்து முகங்களு டன் அதோ முகமும் சேர்ந்து ஆறுமுகங் களாயின. தற்புருடம், அகோரம், வாம தேவம், சத்தியோஜாதம், ஈசானன் என்ற ஐந்து முகங்களுடன் சக்தியின் அதோமுக மும் சேர்ந்து ஆறுமுகங்களாயின. சிவனது தேஜஸினால் தோன்றிய காரணத்தால் முருகன் சிவவடிவாகவும் சக்திவடி வாகவும் விளங்குகின்றான் என்பதை இது உணர்த்து கின்றது. ஆறு முகங்கள் திரு, புகழ், ஞானம், வைராக்கியம், விரியம் ஐசவரியம் ஆகிய வற்றைக் குறிக்கின்றன மனமாகிய குகை யில் இருப்பவன் ஆகையால் குகன், என்ற பெயர் அவனுக்கு உண்டு. ஞானத்தை உப தேசித்த பெருமையினால் குருநாதன் எனப் பெயர் பெற்றவன். இத்தகைய தெய்வீகப் பெருமைகள் கொண்ட முருகனது சந்நிதா னத்தில் மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய திரிகரண சத்தியோடு வழிபடுபவர்கள் சகல நலன்களும் பெற்று உயர் பேற்றினை அடைவர்.

“தீயவை புரிந்தாரேனும் குமரவேள்
திருமுன் உற்றால்
தூயவராகி மேலைத் தொல்கதி
யடைவர்”
என்பது சந்தபுராணம் தரும் போதனை.

நல்லைக் குமரன் மலர்

முருகனது வழிபாடு நிகழும் ஆலயங்கள் தென்னாட்டிலும் ஈழத்திலும் பெருமளவில் உள்ளன. முருகனது திருக் கரத்தில் விளங்கும் ஞானவேல் முருகவழிபாட்டில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. வேல் என்பது முருகனது ஞானசக்தி முருகப் பெருமானின், துணையை அவனது வேலின் வழிபாட்டால் அடியவர்கள் பெறுவர்.

“வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர்
சிறைமீட்ட
தீரவேல் செல்வேள் திருக்கைவேல்
- வாரி
குளித்த வேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும்
குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை”

என்ற நக்கிரரின் பாடல் வேலின் சிறப்பினைக் கூறும். ஞானமாகிய அறிவுக்கு மூன்று பண்புகள் உண்டு. அவை ஆழம், அகலம், கூர்மை என்பன. வேலின் அடிப்பகுதி ஆழ்ந்தும் இடைப்பகுதி அகன்றும் நுனிப்பகுதி கூர்மையாகவும் இருக்கும். பரம்பொருளின் தத்துவத்தை மணிவாசகர் ‘வேதங்கள் ஐயா என ஒங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே’ எனப் போற்றுகின்றார். இவ்வேலின் தத்துவம் அப்பரம்பொருள் தத்துவத்தை எமக்கு உணர்த்துகின்றது. முருகனது திருக்கைவேல் வழிபாட்டினால் ஆணவத்தையும் தீவினையையும் அழிக்கலாம். அருணகிரிநாதர் ‘வேல்வகுப்பு’ என்ற தனிப்பாடலினால் இந்த ஞானசக்தியைச் சிறப்பாகப் புகழ்ந்துள்ளார். முருகனது திருவுருவ வழிபாட்டுக்கு நிகராக அவனது திருக்கையில் விளங்கும் ஞானவேலினை வைத்து வழிபடும் மரபு பண்டைக்காலம் முதல் இருந்துவருகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் வேற்கோட்டம் என்ற குறிப்பு வேலை முருகனாக வழிபடும் மரபைக் கூறுகின்றது.

நல்லைக் கந்தன் ஆலயத்தில் கருவறையில் வேல் காட்சியளிக்கின்றது. அதற்

நல்லைக் குமரன் மலர்

குரிய வழிபாடு பக்தி பூர்வமானது. பாதயாத்திரை செய்து கதிர்காமக் கந்தனை வழிபடும் மரபு சிறப்பானதொன்றாகும். இத்தலத்தில் விழாக்காலத்தில் கருவறையில் இருக்கும் புனிதப்பேழையே அலங்கரித்த யானைமீது பவனி வருகின்றது நல்லையம் பதியில் விழாக்காலங்களில் வேல் பவனி வருவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. கதிர்காம உற்சவத்தோடு கொழும்பு மாநகரில் உள்ள முருகன் ஆலயங்களில் வேல் விழா சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. மாவிட்டபுரம், நல்லூர், மண்டூர், செல்வச்சந்நிதி பேன்ற ஆலயங்களில் தனிச்சிறப்புவாய்ந்த வழிபாட்டு முறைகள் உள்ளன. கந்தனுக்கு மந்திரபூர்வமான வழிபாடும் மந்திரங்களின்றி பக்திபூர்வமான வழிபாடும் உள்ளன. தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்நிதி ஆலயத்தில் வேலின் வழிபாடு சிறப்பாக உள்ளது. கதிர்காமத்தோடு ஒத்த பூசைமுறை மட்டக்களப்பு மண்டூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலிலும் செல்வச்சந்நிதியிலும் காணப்படுகின்றது. சைவஆசாரத்தோடு ஆலம் இலையில் இறைவனுக்கு உணவு படைக்கும் வழக்கம் செல்வச்சந்நிதி கோயிலில் உள்ளது. பூசை நிறைவேறியவுடன் வழிபடும் அடியவர்களுக்கு திருநீறு, தீர்த்தம், மருந்து என மூவகைப் பிரசாதங்கள் பூசுதரால் வழங்கப்படுகின்றன. தீராத வினைகளினின்றும் உய்வு பெற அடியார்கள் இவ்வாலயங்களில் பக்தி சிரத்தையுடன் வழிபாட்டில் ஈடுபடுவர். அன்னதானக்கந்தன் என்ற சிறப்புத் திருநாமம் செல்வச்சந்நிதி முருகனுக்கு உண்டு. ஆலயங்களில் வழிபடும் அடியார்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கப்படும் மரபு குறிப்பிடத்தக்கது. திருஞானசம்பந்தரது வரலாற்றைக் கூறுமிடத்து பெரியபுராணம்

“மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும்
பயன்மகி குடும்
அண்ண லாரடி யார்தமை அமுது
செய்வித்தல்”

எனக் குறிப்பிடும் அடிகள் இங் ற சித் தனைக்குரியன. இறைவழிபாட்டில் அவர் தம் அடியாரைப் போற்றுதலும் முக்கியத் துவம் பெறுகின்றது. அன்னதானத்தின் வழி மனிதநேயம் மேன்மையடைகின்றது. பூவுலகில் இப்படியான வழிபாடுகளும் பூசைகளும் நடைபெறுவதால் இறைவன் இங் கேயே எழுந்தருளி அருள் புரிகின்ற தன்மை பற்றித் தேவர்கள் கூட பூமியிற் பிறக்க விரும்புவதாக மணிவாசகர் திருப் பள்ளியெழுச்சியில் சிறப்பாகப் பாடியுள் ளார்.

நல்லைக் கந்தன் ஆலய நித்திய நைமித் தித வழிபாடுகள் ஆகம வழிபாட்டு மரபு தழுவினவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அபிஷேகம், அலங்காரம், பூசை என்பன அடியார்களை வழிபாட்டில் ஈடுபடுத்துவன. வேற்கோட்டம் எனப் புகழ்படத் தக்க இதலத்தில் இடம்பெறும் நித்திய வழி பாடே அடியார்களின் பக்திக்கு அடிப்படை யாகவுள்ளது. மகோற்சவ கால கொடியேற்றம், தேர், தீர்த்தம் மற்றும் சிறப் பான விழாக்கள், கந்தஷஷ்டி விரதம் போன்றவற்றால் ஆயிரக்கணக்கான அடியார்கள் வழிபடக் கூடிய பேற்றினைப் பெறுகின்றனர். அவர் தம் குறை தீர்க்கும் தெய்விக விழக்களாக இவை விளங்குகின்றன. இக்காலங்களில் இடம்பெறும் வழி பாடு முருகவழிபாட்டில் முதன்மை பெறு வன. எத்தகைய வேறுபாடுமின்றி முருக னடியார்கள் ஒன்றுகூடி வழிபடும் காட்சி இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஷண்முகப் பெரு மானது அழகுமிகு திருக்கோலம் வழிபடு வோர் உள்ளத்தினைக் கசியச் செய்வதாகும். இதனோடு முத்துக்குமார சுவாமி, பழனிபாண்டவர் ஆரிய வடிவங்களிலும் முருப்பெருமான் எழுந்தருளி அடியார் களின் வழிபாட்டினை ஏற்று அருள் பாலிக் கிறார்.

இவ்வாலய வழிபாட்டில் அர்ச்சனை செய் தல், தேங்காய் உடைத்தல், கற்பூரச்சட்டி ஏந்தி வழிபடுதல், காவடி எடுத்தல் அங் கப் பிரதிஷ்டை, இறைவன் திரு உலாவின் போது பஜனை போன்றவற்றால் அடியார்கள் உள்ளம் நிறைவு பெறும். 'கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்று உய்வாய் மனமே' என்ற அருணகிரியாரின் அறிவுரை அடியார்களின் வழிபாட்டிற்கு அடித்தளமாக அமைவதுபோல் உள்ளது. 'தோகைமேல் உலவுங்கந்தன் சுடர்க் கரத் திருக்கும் வெற்றி வாகையே சுமக்கும் வேலை வணங்குவது எமக்கு வேலை' என்ற பாரதியாரின் அழதவாக்கு நல்லையம்பதியில் நிகழும் முருக வழிபாட்டிற்கு நன்கு பொருந்தும் தேர்த்திருவிழாவின் போது ஆறுமுகப்பெருமானின் அழகுமிகு திருக் கோலம் அடியார்களைப் பரவசப்படுத்தும்.

முருகனுக்குரிய வழிபாட்டில் விரதம் அநுட்டித்தல் முக்கிய அம்சமாகும். விர தம் அநுட்டித்தல் தனிப்பெரும் கிரியை யாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது வழிபடும் அடியார்களின் உள்ளத்தில் பக்தித்திறனை வளர்ப்பதோடு சிந்தையில் நினைத்தவை நிறைவேறவும் அதுவே துணை செய்கின்றது. தவத்தின் சுருங்கிய நிலையே விரதமாகும். விரதம் அநுட்டிப்பவன் சில நியமங்களையும் ஒழுக்கங் களையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவனாகின்றான். விரதம் உரிய காலங்களில் மேற்கொள்ளப்படுவது. விரதம் என்ற சொல், சுட்டளை, ஆணை, விருப்பம், ஒழுக்கம் என பல பொருள்களைத் தரும். மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய திரிகரண சுத்தியுடனும், பக்தியுடனும் கடைப்பிடிக்கப்படுவது விரதம். மனசிற் கொண்ட சங்கற்பயாகவும் இது விளங்குவதாகும். புராணங்கள் விரத மரிமைகளைக் கூறுகின்றன. இன்பங்களைத் துறத்தல், உயிர்வதை செய்யாமை, அவாவின்மை, பொறுமை,

உண்மை, புலனடக்கம், தூய்மை, பக்தி ஆகியவை விரதமனுட்டிப் பவருக்குரிய பண்புகளிற் சில, விரதத்தின்போது உபவாசம் மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலையும் உண்டு. உபவாசம் என்றால் சிறிதளவேனும் உணவை உட்கொள்ளாது வழிபடும் தெய்வத்தோடு அண்மையில் இருந்து வழிபடுதலைக் குறிக்கும். 'விரதமாவது மனம் பொறிவழிப் போதாது நின்றற் போருட்டு உணவை விடுத்தேனும் சுருக்கியேனும் மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றினாலும் கடவுளை மெய்யன்போடு விதிப்படி விசேடமாக வழிபடல்' என நாவலர் பெருமானின் விளக்கம் அமைகின்றது.

கந்தபுராணத்தில் தட்ச காண்டத்தில் வரும் கந்த விரதப் படலம் முருகனது விரத மகிமைகளை விளக்கி கூறுகின்றது. சுக்கிரவாரமாகிய வெள்ளிக்கிழமை விரதம், கார்த்திகை விரதம், கந்தஷஷ்டி விரதம் ஆகிய மூன்றும் முருகனுக்குரிய விசேட விரதங்கள் என கந்தபுராணம் கூறும். முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்திக்கு வசிட்ட முனிவர் கந்தவேளுக்குரிய விரதங்களை விரித்துரைக்கின்றார். வாரவிரதங்களில் சிறந்தது வெள்ளிக்கிழமை விரதம், இவ்விரதம் அனுட்டிப்போர் ஐப்பசி மாதத்து முதல் வெள்ளி தொடங்கி வெள்ளி தோறும் அனுட்டித்தல் வேண்டும். இதை அனுட்டித்தோர் மனத்தில் நினைந்தனவெல்லாம் விரைவில் முற்றுப் பெறும். இவ்விரதத்தை மூன்று வருடகாலம் அனுட்டித்தல் சிறப்பாகும். வெள்ளி வாரத்தில் உபவாசம் இருந்து கண்விழித்திருந்து அதற்கு முதல் நாள், மறுநாள் ஆகிய இரு நாட்களிலும் பகலில் ஒரு பொழுதுண்டு அவ்விரதத்தை அனுட்டித்தல் சிறப்பாகும். இது கூடாதவர்கள் ஒரு பொழுதுண்டு விரதத்தை மேற்கொள்ளலாம். இன்னாளில் திருக்கோயில் தரிசனம் முக்கியமாகும். ஆலயத்தில் நெய் விளக்கேற்றுவதல், அபிஷேக

நைவேத்தியத்திற் கென திரவியம் கொடுத்தல் சிறப்பான காரியங்களாகும்.

கந்தவேளுக்குரிய விரதங்களுள் அடுத்து முக்கியம் பெறுவது கார்த்திகை நட்சத்திர விரதமாகும். நாரதமுனிவர் நல்ல விரத அனுட்டான பலத்தினால் ஏழுமுனிவர்களும் தாம் உயர்ந்த பதத்தையும் சிறப்பையும் பெற வேண்டுமென எண்ணி வினாயகரை அதற்குரிய விரதத்தைச் சொல்லியருளக் கேட்ட விடத்து கந்தவேளின் கார்த்திகை நட்சத்திர விரதத்தைப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் சிரத்தையோடு அனுட்டிக்கும்படி கூறி, அதனால் மனதில் நினைத்தவை கைகூடும் என்ற பலனையும் கூறியருளினார். கார்த்திகை மாதத்துக் கார்த்திகை நட்சத்திரம் தொடக்கம் இவ்விரதம் அனுட்டிக்கப்பட வேண்டும். நாரதமுனிவரும் அவ்வாறே நியமத்துடன் அவ்விரதத்தை அனுட்டித்து மேலான பதவில்பற்றார். பரணி நட்சத்திரத்தில் ஒரு பொழுதுண்ணல், கார்த்திகை நட்சத்திரத்தன்று விடியற்காலையில் நீராடுதல், ஐம்புலன் அடக்கம், கந்தவேளைப் பூசித்தல், புராணபடனம், சிறிற்ப ஆசை நீக்கம் ஆகியவை முக்கியமான விரத அனுட்டானங்களாகும்.

முருகனுக்குரிய ஒப்பில்லாத விரதம் கந்தஷஷ்டி விரதமாகும். ஐப்பசிமாதத்து சுக்கில பட்ச பிரதமை முதல் ஷஷ்டியிறாக ஆறுநாளும் கந்தவேளைக் குறித்து அனுட்டிக்கும் விரதமாகும். இவ்விரத காலமாகிய ஆறு நாட்களும் நியமப்படி உபவாசம் இருத்தல் மிகவும் சிறப்புடையது. இவ்வாறு அனுட்டிக்க இயலாதவர்கள் முதல் ஐந்து நாட்களும் ஒவ்வொரு பொழுதுண்டு ஷஷ்டியில் உபவாசமிருந்து அடுத்த நாள் பாரணஞ் செய்வது நன்று. இவ்விரதம் அனுட்டிக்க வேண்டிய காலம் ஆறுவருடங்களாகும். விரத காலத்தில்

கந்தபுராணத்தின் சூரபன்மன் வதைப்படலத்தைப் படிப்பது மரபாகும். கந்தவேள் ஆறுநாட்கள் சூரபன்மனோடு போர்புரிந்து ஆறாம் நாள் ஷஷ்டியில் வேற்படையால் அவனை இரண்டாகப் பிளந்து சூரனாகிய ஒருபாகம் மயிலாகவும் பதுமனென்ற பாகம் சேவலாகவும் மாற்றி அருள்புரிந்த நன்னாளாகும். அவற்றை முறையே தமது வாகனமாகவும் கொடியாகவும் கொண்டார் முருகப்பெருமான். சூரனை மறக்கருணையால் ஆட்கொண்டருளிய புண்ணியதினம் கந்தஷஷ்டி விரதநாள். முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தி இவ்விரதங்களை அநுட்டித்து முருகனது திவ்விய தரிசனத்தையும் அருளையும் பெற்றான். இவ்விரத நாட்களில் மெய்யன் போடு கந்தவேளை வழிபடுவர்கள் அப்பெருமானின் திருவருளைப் பெற்றுய்வு பெறுவர். நல்லூரில் தொடர்ந்து ஆறுவருடம் விரதமநுட்டித்தவர்கள் சூரசம்ஹாரதினத்தில் நித்திரை விழித்து தண்டாயுதபாணி

மடத்தில் விரத உத்தியாபனம் செய்வர் கந்தஷஷ்டி விரதபாரணதினமாகிய ஏழாம் நாள் ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் செய்வது விசேடமாகும்.

நல்லையம்பதியில் கொடியேற்றம் நிகழும் மகோற்சவ தினங்களிலும் அடியார்கள் விரதம் அநுட்டிக்கும் மரபு உண்டு. அவ்வாறு இருபத்தைந்து தினங்களும் விரதமநுட்டிக்க முடியாதவர்கள் கொடியேற்றம், தேர் தீத்தம் முதலிய முக்கிய நாட்களில் விரதத்தை மேற்கொள்வர்.

கலியுக வரதனாம் கந்தவேளைக் குறித்து பக்தி சிரத்தையுடன் மேற்கொள்ளப்படும் வழிபாடும் அப்பெருமானைக் குறித்து நியமங்களோடு அநுட்டிக்கும் விரதங்களும் அடியார்களுக்கு நற்பயனை விளைவிப்பன. சிந்தையில் நினைந்தயாவும் நிறைவு பெறும் என்பது புராணங்கூறும் அமுதவாக்கு. விரதங்கள் மனித வாழ்வை உய்வு பெறச் செய்து மறுமைக்கும் பயன் தர வல்லன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“நல்லூரான் திருவடிகள் சரணம்”

- சுவையூட்டும் உணவு வகைகளுக்கு
- இனிப்பு - கார பலகார வகைகளுக்கு
- உடலுக்குகந்த பழவகைகளுக்கு

வருக! வருக!!

சிவ ஆனந்தா கபே

648, பருத்தித்துறை வீதி,

நல்லூர்.

நல்லூர்ப் பெரிய கோயில்

கந்தையா குணராசா, எம். ஏ.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் அமைக்கப்பட்ட காலம், அமைத்தவர் பெயர் என்பன குறித்து யாவரும் ஆதாரமாகக் கொள்ளும் பாடல் ஒன்று, யாழ்ப்பாண வரலாற்றின் இலக்கிய ஆதாரங்களில் ஒன்றாகக் கொள்ளப்படும் 'கைலாசமாலை' யின் முடிவில் தனிப்பாடலாக அமைந்துள்ளது.

'இலகிய சகாத்த மெண்ணூற்
 ரெழுபதா மாண்ட தெல்லை
 அலர் பொலி மாலை
 மார்பனாம் புவனேகவாகு
 நலமிகும் யாழ்ப்பாண நகரி
 கட்டுவித்து நல்லைக்
 குலவிய கந்தவேட்டுக்
 கோயிலும் புரிவித்தானே!'

இத்தனிப் பாடலிருந்து இரு விபரங்கள் புலனாகின்றன. ஒன்று நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலைக் கட்டியவர், 'புவனேகவாகு' என்ற பெயர் பூண்டவர். மற்றையது, அக்கோயில் சகவருடம் எண்ணூற்றெழுபதாமாண்டில் கட்டப்பட்டது.

இக்கோயில் கட்டப்பட்ட ஆண்டின் மெய்மையை முதலில் நோக்குதல் வேண்டும்.

'சக வருடம் 870 ஆம் ஆண்டு என்றால், அது கி. பி. 948 ஆம் ஆண்டாகும். (ஜோன் - 1930) யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம் என்ற சரித்திர நூலின் ஆசிரியரான நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் கருத்தின்படி, எண்ணூற்றெழுபது என்பது

870 அன்று. ஆயிரமாகிய பேரெண்ணும் நூற்றியெழுபதும் சேர்ந்த கணக்காகு மெனத் தோன்றும். எண் என்றால் 1000. இந்த 1000 + 170 = 1170. சகவருடம் 1170 ஆம் ஆண்டு என்றால், அது கி. பி. 1248 ஆம் ஆண்டைக் குறிக்கும்' என்பதாகும். (ஞானப்பிரகாசர் - 1928)

எனவே, 'நல்லைக்குலவிய கந்தவேட்டுக் கோயில் கட்டப்பட்டது கி. பி. 948ம் ஆண்டிலா அல்லது கி. பி. 1248 அம் ஆண்டிலா என்பது முடிவுசெய்யப்படவேண்டிய தொன்றாகும். (டானியல் ஜோன்-1930). கைலாயமாலையில் வரும் இலக்கியப் பாடற்சான்று மிகத் தெளிவாக இருக்கும்போது, கி. பி. 948 ஆம் ஆண்டில் நல்லூரில் ஆட்சி யாளனாக விளங்கிய புவனேகவாகு, குருக் கள்வளவு என்று இன்று வழங்கப்படும், அருள் விளக்கத்துடன் இன்று விளங்கும் திருக்கோயில் அமைந்துள்ள இதேயிடத்தில், முதலாவது கந்தவேள் ஆலயத்தைக் கட்டு வித்தான் எனத் துணியலாம்.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலைக் கட்டியவர் புவனேகவாகு (தமிழ்ப்பெயர் வீரவாகு போல) என்பதற்கு வேறிரு ஆதாரங்களுமுள்ளன. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் எனும் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்களின் நூலில் விசுவநாதசாஸ்திரியார் சம்பவக் குறிப்பில், நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலைக் கட்டியவன் 'திரிசங்கபோதி புவனேகவாகு' எனக் குறிக்கப்படுகின்றான். நல்லூர்க் கோயில் கட்டியத்தில் 'சிறீசங்க போதி புவனேகவாகு' எனக் குறிக்கப்படுகின்றான்.

நல்லைக் குமரன் மலர்

123

எனவே, கைலாயமாலை கூறும் 'அலர் பொலி மாலை மார்பன் புவனேகவாகு' வும், விஸ்வநாதசாஸ்திரியின் சம்பவக் குறிப்புக் கூறும், 'சிற்சங்கபோதி புவனேகவாகு'வும் ஒருவராவர் என்ற வினா எழுகின்றது. பின்னவர் இருவரும் ஒருவரே என்பதில் வரலாற்றறிஞர்களிடையே பேதமில்லை. கி. பி. 1450 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1467 ஆம் ஆண்டுவரை, யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை ஆண்ட தென்னிலங்கை இளவரசன் சப்புமல் குமரயா என்ற- செண்பகப்பெருமான் என்ற, சிற்சங்கபோதி புவனேகவாகுவே அவனாவான்.

முதலாவது ஆலயம்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் முதன் முதல் கி. பி. 948 ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது என்ற முடிவிற்கு வந்ததன்பின், கி. பி. 1450 தொட்டு 1467 வரை யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் அரசோச்சிய சிற்சங்கபோதி புவனேகவாகு, நல்லூர்க் கந்தசுவாமி ஆதிக்கோயிலைக் கட்டினான் என்ற கருத்துப் பொருத்தமற்றது. ஆதலால் கைலாய மாலைத் தனிச்செய்யுள் கூறும் புவனேகவாகுவே முதன்முதல் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலைக் கட்டினான் எனக் கொள்ளலாம். கோயில் கட்டியம் கூறும் செய்தியும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆகவே இரண்டு கந்தசுவாமி கோயில்கள், ஒன்று அழிந்தபின் மற்றொன்றாக, இரண்டு புவனேகவாகுக்களால், வெவ்வேறு காலங்களில் அமைக்கப்பட்டன என்ற முடிவிற்கு வரவேண்டியுள்ளது.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலை முதன் முதல் கட்டிய புவனேகவாகு என்ற பெயர் கொண்டவர் யார்? கல்வெட்டாதாரங்களும், செப்பெட்டாதாரங்களும் இவர்குறித்துக் கிடையாதுவிடினும், நூலாதாரங்களும், பதிவேட்டுக் குறிப்பாதாரங்களும் உள்ளன. அவை;

'சிங்கையாரியன் சந்தோசத்துடனி சைந்து, கலைவல்ல சிகாமணியாகிய புவனேகவாகு என்னும் மந்திரியையும் காசிநகர்க்குலோத்துங்கனாகிய கெங்காதர ஐயரெனுங் குருவையும் அழைத்துக் கொண்டு, தனது பரிவாரங்களுடன் யாழ்ப்பாணம் வந்திறங்கினான்.' என யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் என்ற நூலில் ஜோன் கூறுகிறார்.

'சிங்கையாரிய மகாராசன் இப்படியே அரசாட்சியைக் கைப்பற்றி நடத்தி வருகையில், புறமதில் வேலையையும் கந்தசுவாமி கோயிலையும் சாலிவாகன சாகாப்தம் 870 ஆம் வருசத்தில் புவனேகவாகு எனும் மந்திரி நிறைவேற்றினான்.' என 'யாழ்ப்பாண வைபவம்' என்ற நூல் கூறுகின்றது.

யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் 1882 ஆம் ஆண்டு தயாரிக்கப்பட்ட சைவசமயக் கோயில்கள் பதிவேட்டில் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது. 'கந்தசுவாமி கோயில் குருக்கள் வளவு என்ற காணியில் கட்டப் பெற்றுள்ளது. இது தமிழ் அரசன் ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் பிரதம மந்திரி புவனேசவாகரால் 884 ஆம் ஆண்டளவில் கட்டப் பெற்றது.'

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலின் பிரதம குருக்களாகவிருந்த சுப்பையர் என்பார், 1811 இல் ஆள்வோருக்கு எழுதிய முறைப்பாடு ஒன்றில், கோயிலைக் கட்டியவர் பெயர் புவனேகன்கோ (POO-VENEGANGOO) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எவ்வாறாயினும் கி. பி. 948 ஆம் ஆண்டில் புவனேகவாகு என்பவரால், முதன்முதல் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் கட்டப்பட்டது எனக் கொள்ளலாம். இவரை ஓர் அமைச்சரென வரலாற்று நூல்கள் சில குறிப்பதால், சோழ அரசனின்

அரசப் பிரதிநிதி அல்லது அமைச்சர் அவரெனக் கொள்வதில் தவறில்லை. புவனேகவாகுவால் கட்டப்பட்ட நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரை சிறப்புற்று விளங்கியது.

இரண்டாவது ஆலயம்

கனகசூரியசிங்கையாரியன், வடவிலங்கையை ஆண்டவேளை, தென்னிலங்கையில் கோட்டை அரசனாக ஆறாம் பராக் கிரமபாகு என்பவன் விளங்கினான் அவன் யாழ்ப்பாண அரசர்கள் மீது மாறாத பகைமை கொண்டிருந்தான். 1450 ஆம் ஆண்டு தனது வளர்ப்புப் புத்திரனும், சேனாதிபதியுமான சப்புமல்குமரயா (சென் பகப் பெருமான்) என்பாணைப் பெரும் படையுடன் உத்திரதேசத்தைக் கைப்பற்று மாறு அனுப்பினான், அவனது படை முன் எதிர் நிற்கவியலாது, தமிழ்ப்படை தோற்றது. கனகசூரியசிங்கையாரியன் தன்னிரு புதல்வர்களுடன் இந்தியா விற் கோடிப் போனான்.

சிங்கை நகரை அழித்துத் தரைமட்டமாக்கிய சப்புமல்குமரயாவின் படை, நல்லூரிற் புகுந்தது; அப்படை யாழ்ப்பாணத்தைத் தாக்கியபோது, நகரிலிருந்த மாட மாளிகைகள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. பழைய தலைநகர் பாழாய்விட்டது. சப்புமல்குமரயாவின் யாழ்ப்பாண வெற்றியைப் புகழ்ந்துபாடும் 'கோல்லசந்தோபய' எனும் குயில்விடுதூதுப் பிரபந்தம் ஒன்று, யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தின் சிறப்புக்களையும், படை சென்ற பாதையில் நிகழ்ந்த யுத்த அழிவுகளையும் பெருமையாகப் பாடியுள்ளது. எனவே, சப்புமல்குமரயாவின் படை தலைநகரைத் தரைமட்டமாக்கியது எனக் கொள்வதில் தவறில்லை. அவ்வேளை நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலும் தகர்த்தெறியப்பட்டிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நல்லூர்க் குமரன் மலர்

எனவே கி. பி. 948 ஆம் ஆண்டு புவனேகவாகு எனும் அமைச்சரால் முதன் முதல் கட்டப்பட்ட நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில், கி. பி. 1450 ஆம் ஆண்டு, சப்புமல்குமரயாவின் படையெடுப்பால் தகர்த்து தழிக்கப்பட்டது தான் புரிந்த பாவத்திற்குப் பரிகாரம் தேடுவான் போன்று, யாழ்ப்பாண நகரினை மீண்டும் புதுப்பித்த சப்புமல்குமரயா, அழிந்துபோன நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலையும் மீண்டும் ஆக்கினான்.

கி. பி. 1450 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1467 ஆம் ஆண்டு வரை யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை ஆண்ட சப்புமல்குமரயா என்ற சிறீசங்கபோதி புவனேகவாகு, குருக்கள் வளவு என்றவிடத்திலிருந்து அழிக்கப்பட்ட நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலை மீண்டும் புதிதாக கட்டுவித்தான். படையெடுப்பின் போது அழிந்து சிதைந்து போன முதலாவது தேவாலயம் அமைந்திருந்தவிடத்தில் அக்கோயிலை அமைக்காது புதியவதாக இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து அமைப்பித்தான். அரண்மனை, அரச மாளிகைகள் என்பன அமைந்திருந்த பண்டாரவளவு, சங்கிலித் தோப்பு (பின்னர் வந்த பெயர்) என்பவற்றிற்கு அருகில் இக்கோயிலுக்கான இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது அவ்விடத்தில் முத்திரைச்சந்தியில் இன்று கிறிஸ்தவ தேவாலயம் அமைந்துள்ளது. அவ்விடத்தில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் இரண்டாவது தடவையாக அமைக்கப்பட்டது.

இக்கோயில் ஆகம விதிகளுக்கு இணங்க அமைக்கப்பட்டது என்பதில் ஐயமில்லை. 'இக்கோயில் விதானங்கள் செப்புத் தகடுகளில் வரையப்பட்டிருந்தன. சிலாவிக்கிரகங்கள் இக்கோயிலில் பிரதீட்டை செய்யப்பட்டிருந்தன' (ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை 1933) இக்கோயில் மிகப்பெரியதாக

தென்னிந்தியக் கோயில்களை ஒத்ததாக இருந்திருக்கவேண்டும். 'யாழ்ப்பாணத்திலேயே பெரிய கோயிலாக இதுவே இருந்தது' என்பதை, குவெறோஸ் சுவாமிகளின் குறிப்பிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இக்கோயிலைக்கற்றி நெடு மதில்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இன்றும் இந்தக் கோயில் மதிலின் ஒரு பகுதியை, சங்கிலித் தோப்பில் யமுனாரி என்ற பசுர வடிவ ஏரிக்குக் கிழக்குப் புறத்தில், காணமுடிகின்றது. நான்கு அடிகள் அகலமான செங்கற் சுவரின் அத்திவாரத்தை யமுனாரிக்குச் செல்கின்ற ஒழுங்கை முகப்பிலும் காணலாம்.

நல்லூரில் மீண்டும் முத்திரைச் சந்திகிறிஸ்தவ தேவாலயம் இன்று அமைந்துள்ள கோட்டத்தில் கந்தனாலயம் கோபுர கலசங்களோடு அமைந்தது. இக்கோயிலிருந்த சிலா விக்கிரகங்கள் சிலவற்றையாழ்ப்பாணத் தொல்பொருட் காட்சிச் சாலையில் இன்றும் காணலாம். இப்பெரிய ஆலயத்தை அமைத்தமையால், இவனது பெயர் இன்றும் கோயில் கட்டடத்தில் 'சிறீ சங்கபோதி புலனேகவாகு' வென நினைவு கூரப்படுகிறது.

1450 ஆம் ஆண்டிற்கும் 1467 ஆம் ஆண்டிற்குமிடையில், ஸ்ரீசங்கபோதி புலவேகவாகுவினால் குருக்கள் வளவில் அழிக்கப்பட்டு முத்திரைச் சந்தியில் அமைக்கப்பட்ட நல்லூர்க் கந்தசுவாமி ஆலயம், ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளின் பின் 1621 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 2 ஆம் திகதி, இருந்த விடம் தெரியாமல் அத்திவாரத்தோடு அழிவுற நேர்ந்தது.

ஆலய அழிவு

1620 ஆம் ஆண்டு பிலிப் பி ஒலிவேறா என்ற போர்த்துக்கேயத் தளபதி பெரும்ரிக்கும் பேராசையே முக்கியகாரணமென்பது

படையுடன் யாழ்ப்பாணத்தின் மீது படையெடுத்தான். இதுவே போர்த்துக்கேயரின் இறுதிப் படையெடுப்பாகும். அவன் யாழ்ப்பாணத்தைப் பூரணமாகத் தன் ஆதிக்கத்துக்குட்படுத்தினான். பிலிப் பி ஒலிவேறா, யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திலிருந்த சைவாலயங்களில் பலவற்றை இடித்துத் தரைமட்டமாக்கினான்.

'யாழ்ப்பாணத்திலன்றித் தமக்கெட்டிய மற்றும் பிறவிடங்களிலெல்லாம் உள்ள புத்த, சைவ ஆலயங்கள் எல்லாவற்றையும் சமயம் வாய்த்துழி பறங்கிகள் இடித்து நாசமாக்கிவிட்டனர்' (செ. இ: 1933)

1621 ஆம் ஆண்டு பிலிப் பி ஒலிவேறா நல்லூரைத் தன்னுறைவிடமாக்கிக் கொண்டான். அவன் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலைத் தரைமட்டமாக்கி, இருந்தவிடமுந் தெரியாமல் அத்திவாரத்தையும் கிளறுவித்தான் (செ. இ). 'அங்கிருந்த பெரிய கோயிலில் கிறிஸ்தவரல்லாதவர்கள் மிக்க கூடுபாடுடையவர்களாக இருந்தனர். அவன் அதனை அழியாதுவிட்டால், அவன் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் வழங்குவதாக அவர்கள் வாக்குறுதி செய்து வந்தனர். ஆனால், அவன் ஒரு மதப்பற்றுமிக்க கந்தோலிக்கனாதலால், அவர்களின் நடவடிக்கை அவன் அக்கோயிலை அழித்தற்குக் கொண்டிருந்த விருப்பத்தினை மேலும் அதிகரிக்க வைத்தது. எனவே அதனை அத்திவாரமில்லாது அழிக்கமாறு கட்டளையிட்டான்'. என குவெறோஸ் சுவாமிகள் தனது நூலில் எழுதியுள்ளார். 'இவ்விதமான கொடுந் தொழில்களைச் செய்வதற்கு, அவர்களது சமயாபிமானமும், வைராக்கியமும், மறுசமயத்தவரது வழிபாட்டுக்குரிய கோயில்கள் தம் மத விரோதமென்ற நம்பிக்கையுமே காரணங்களாய் அவர்களைத் தூண்டிவிட்டனவெனினும், பொருள் அபக

மறுக்கொணா உண்மை.' (செ. இ. 1933) 'பிலிப்பி ஒலிவேறா முன் கூறிய படி நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலை யிடித்து அக்கோயிற் கற்களைக் கொண்டு, கோட்டையும் வீடுகளும் கட்டினான், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த சைவ, வைணவ ஆலயங்கள் எல்லாவற்றையும் தரைமட்டமாக இடிப்பித்தான். இதையறிந்த கோயில்திகாரிகளும் அர்ச்சகர்களும் தத்தம் கோயில் விக்கிரகங்களைக் கிணறுகளிலும் குளங்களிலும் போட்டு மறைத்தார்கள்., (செ. இ: 1933)

'கீரிமலையிலிருந்த திருத்தம்பலேஸ் வரன் கோயிலை அவர்கள் இடிக்குமுன்னே, விக்கிரகங்களை அக்கோயிற் குருக்களாகிய பரசுபாணி ஐயர் ஒரு கிணற்றிலிட்டு மண்ணால் தூர்த்துவிட்டு அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கினார். நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலை இடிக்கு முன் அதன் மெய்க்காப்பாளனாயிருந்த சங்கிலியென்னும் சைவப் பண்டாரம், அக்கோயில் விதானங்கள் வரையப்பட்ட செப்பேடு, செப்புச் சாதனங்களையும் கொண்டு மட்டக்களப்புக்கு ஓடினான். அங்கிருந்த சிலாவிக்கிரகங்கள், தாமிர விக்கிரகங்களையெல்லாம் அக்கோயில் குருக்களமார் பூதராயர் கோயிலுக்குச் சமீபத்தேயுள்ள குளத்திலே புதைத்துவிட்டு நீர்வேலிப்பகுதிக்கோடினார்.' (ஆ. மு: 1933)

கந்த மடாலயம்

கி. பி. 1658 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண இராச்சியம் ஒல்லாந்தர் வசமாகியது. அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய காலத்திலிருந்து, தமது புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவத்தைப் பரப்புவதில் தீவிரமாக இருந்தனர். மக்களைக் கத்தோலிக்க சமயத்தினின்றும் திருப்ப முயன்றனர். முன்பிருந்த கத்தோலிக்க கோயில்களை இடித்

தும், சிலவிடத்துப் புதுக்கியுந் திருத்தியும் தமது மதத் தேவாலயங்கள் ஆக்கினர்.

'ஒல்லாந்தர் தங்கள் ஆட்சியின் பிற் கூற்றில் சமய விஷயமாகக் கொண்டிருந்த வன்சண்மையைக் குறைத்துக் கொண்டனர். (செ. இ: 1933) அதனால் சைவசமயிகள் தமது ஆசாரங்களையும், வழிபாடுகளையும் பயமின்றிக் கைக்கொண்டொழுகத் தொடங்கினர், நல்லூரில் வாழ்ந்த சைவ சமயிகள் பலர் கந்தசுவாமி கோயில் இருந்தவிடத்திற்கு வந்து வழிபாடியற்றினர். (அ. ஜோ: 1916/17) போர்த்துக் கேய பறங்கியர்களால் இடிக்கப்பட்ட நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் அர்ச்சகரின் சந்ததியோராகிய பிராமணர் சிலர் இக்கோயிலின் வழிபாட்டை மீளவும் ஆரம்பிக்கக் காரணமாக இருந்தார்கள் என அறியப்படுகின்றது. கிருஷ்ணையர் சுப்பையர் என்ற பிராமணோத்தமர் ஒருவர், புராதன கந்தசுவாமி கோயில் இருந்த விடத்திற்கு அண்மையில், மடாலயம் ஒன்றினை நிறுவி, வேலினைப் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபாடியற்றக் காரணமாக இருந்தார் என அறியப்படுகின்றது.

'நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் பறங்கியர்களினால் இடிக்கப்பெற்றுச் சிலகாலஞ் சென்றபின், கிருஷ்ணையர் சுப்பையர் என்னும் பிராமணோத்தமரின் முயற்சியினால் அக்காலவரசினரிடம் உத்தரவு பெற்றுக் கோயில் கட்டி மடாலயமாகப் பிரதிட்டை செய்தனர்' என யாழ்ப்பாண வைபவம் என்னும் நூல் கூறுகின்றது. இந்த உண்மையை ஆங்கிலேயராட்சிக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் பிரதம நீதியரசராகவிருந்த சேர். அலெக்சாண்டர் ஜோன்ஸ்ரன் என்பவரின் நினைவுக் குறிப்பிலிருந்தும் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

எனவே 1734 ஆம் ஆண்டளவில் 'நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் முன்னர்

இருந்த இடமாகிய யமுனாரிக்குப் பக்கத்தே கிறிஸ்தவ ஆலயம் அமைக்கப்பட்டிருந்த படியால், அதே வளவில் பிறிதோரிடத்தில் ஒரு சிறு மடாலயம் அமைக்கப்பெற்றது. இம் மடாலயம் பழைய கந்தசுவாமிகோயில் இருந்த அதே இடத்திற்றானே அமைக்கப் பெற்றது எனச் சிலர் கருதுகின்றனர். இது கந்தபுராணம் படிக்கும் மடமாகவே பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்த மடத்திற்றான் ஒரு வேலையும் வைத்து வழிபட்டனர் போலும். இது மடாலயமாக இருந்தமையால் கோபுரம், தூபி முதலியன இன்றியேயிருந்தது. மேலும் உயர்ந்த கோபுரமுடைய கோயிலாகக் காணப்படின, ஓல்லாந்தர் அதனை மீண்டும் தரைமட்டமாக்கி விடக்கூடும் எனப் பயந்து பக்தர்கள் பெரிய கோயில் கட்டியெழுப்பாமல், அமைதியாக வழிபாடு நடத்தி வந்திருத்தல்கூடும் என ஊகிக்க இடமுண்டு.

கி. பி. 1734 ஆம் ஆண்டில் கட்டப்பட்ட கோயில், யமுனாரிக்கு அருகில் அமைக்கப்பட்ட மடாலயமா அல்லது இன்றைய நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயிலா என்பது முடிவு செய்யப்பட வேண்டியவதானறாகும். ஊழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபராக 1869 தொடக்கம் 1896 வரை கடமையாற்றிய சேர். துவைனம் அவர்களின் குறிப்புகளிலிருந்தும் 1882ஆம் ஆண்டில் தயாரிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியிலுள்ள சைவசமயக் கோயில் இடாப்பிலிருந்தும், இன்றைய கோயில் 1734 இல் இரகுநாத மாப்பாண முதலியாரால், தல்லினாலும் செங்கற்களினாலும் கட்டப்பெற்று ஓட்டினால் வேயப்பெற்றது என்பதாகும் (குலசபாநாதன்-1971). இது ஏற்புடையதன்று. உண்மையில் யமுனாரிக்குப் பக்கத்தில் நிறுவப்பட்ட கந்த மடாலயமே 1734 இல் அமைக்கப்பட்டது எனக் கொள்ளவேண்டும்.

‘இக்கோயிலின் அதிகாரிகளுள் ஒருவராயிருந்த மாப்பாண முதலியார் 1809 ஆம் ஆண்டில் பிரித்தானிய அரசாங்கத்துக்குச் சமர்ப்பித்த பெட்டிசமொன்றில், இக்கோயில் 60 ஆண்டுகளுக்கு முன் கட்டப்பெற்ற தெனக்குறிப்பிட்டுள்ளார். (குலசபாநாதன்-1971) அதன்படி நோக்கில், இன்றைய கந்தசுவாமிகோயில் 1749 இல் கட்டப்பட்டது எனக்கொள்ளவேண்டும். அதாவது யமுனாரிக்கு அருகில் கந்த மடாலயம் கட்டப்பட்டு 15 வருடங்களின் பின்பாகும்.

எனவே 1749 ஆம் ஆண்டளவில் கிருஷ்ணையர் சுப்பையரும் வேறு சைவ சமயிகள் பலரும் கந்தசுவாமிகோயிலை மீண்டும் ஆலயமாக அமைக்கும் விருப்போடு’ அரசாட்சியாருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தனர். “ஓல்லாந்தர் காலத்தில், மலபார் சமயத்தை(சைவம்)க் கைக்கொண்டொழுகிய தன்யார் சிலர், ஒரு காலத்தில் புகழ் பூத்திருந்த பின்னர் அழிவுற்ற கந்தசுவாமிகோயிலை மீண்டும் கட்டுவதற்கு ஓல்லாந்த அரசுக்கு விண்ணப்பித்தனர். அக்கோயிலைக் கட்டுவதற்கான ஒரு வகை உறுதி வழங்கப்பட்டது. பொது மக்களிடம் சேகரிக்கப்பட்ட நிதியைக் கொண்டு, கந்தசுவாமிகோயில் மீண்டும் அமைக்கப்பட்டது.” பறங்கிகளால் இடிக் கப்பட்ட நல்லூர் கந்தசுவாமிகோயில் அர்ச்சகரின் சந்ததியோராகிய சில, பிராமணர், “அரசாட்சியாருக்கோர் விண்ணப்பம் செய்து, கோயில் அமைக்க உத்தரவு பெற்று, முன்பே கோயிலிருந்தவிடமாகிய யமுனாரிக்குப் பக்கத்தே கிறிஸ்தவ ஆலயம் அமைக்கப்பட்டிருந்த படியால், “பிராமணவளவு” (குருக்கள் வளவு) என்னும் தங்கள் உரிமைக் காணியில் சிறிய கோயிலொன்றை அமைத்துத் தாங்களே வணங்கி வந்தனர். இக்கோயில் திருக்குமிடம் அம்பலவாணர் கந்தப்பச் செட்டி பெயரில் தோம்பு பதியப்பட்டிருக்கிறது.

என முதலியார் செ. இராசநாயகம் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு குருக்கள் வளவில் இன்றைய கந்தசுவாமி கோயிலை நிறுவுவதற்கு, அக்காலத்தில் ஒல்லாந்தர் பணிமனை (கச்சேரி) யில் சிறாப்பராகக் கடமையாற்றிய டொன்யுவான் மாப்பாண முதலியார் உதவி புரிந்துள்ளார்.

‘ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் சிறாப்பராகக் கடமை பார்த்துவந்த டொன்யுவான் மாப்பாண முதலியார் தமது பதவி காரணமாகத் தமக்கிருந்த செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலை மீண்டும் கட்டுவதற்கு உத்தரவு பெற்றார் என தலசபாநாதன் தமது நூலில் குறிப்பிடுகிறார். கிறிஸ்தவராக விருந்த டொன்யுவான் மாப்பாண முதலியாருக்கு, ஒரு சைவக்கோயிலைக் கட்டுவதற்கு ஆட்சியாளர் அனுமதி வழங்கியிருப்பார்கள் என்பது ஏற்றதாகாது.

பறங்கிகளாலிடக்கப்பட்ட நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் அர்ச்சகரின் சந்ததியோராகிய கிருஷ்ணையர் சுப்பையர் மீண்டும் அக்கோயிலை அமைக்க விண்ணப்பித்த போது அந்த விண்ணப்பத்திற்கு உத்தரவு பெற்றுக் கொடுத்தவர் டொன்யுவான் மாப்பாண முதலியார் ஆவர். சிங்கை ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் முதன் மந்திரியாகவிருந்த புவனேசுவாகு, முதன்முதல் கந்தசுவாமி கோயில் அமைத்த அதேயிடத்தில், புதிய ஆலயத்தை அமைப்பதற்கு ஒல்லாந்த ஆட்சியாளர் அனுமதி வழங்கினர். அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருந்துள்ளன என ஊகிக்கலாம்.

ஒன்று கிறிஸ்தவ தேவாலயத்திற்கு அருகிலிருக்கும் இந்த மடாலயத்தை, அவ் விடத்தினின்றும் அகற்றும் நோக்கம்.

இரண்டு, தமது வர்த்தகத்திற்குப்

போட்டியாளராக அமைந்த முஸ்லிம்களைக் குருக்கள் வளவிலிருந்து அகற்றும் நோக்கம்.

எனவே, ஆட்சியாளர்கள் குருக்கள் வளவை, கந்தசுவாமி கோயிலமைக்கத் தேம்பு எழுதிக்கொடுத்தனர். ‘அம்பலவாணர் கந்தப்பசெட்டி எனக் கந்தவேளின் பெயரிலேயே தேம்பு பதியப்பட்டது. (செ. இ. 1933)’ அம்பலவாணர் சுப்பிரமணியம் என நல்லூர்க் கந்தசுவாமி பேரில் பதியப்பட்டதாக குலசபாநாதன் கூறுவார்.

கிருஷ்ணையர் சுப்பையர் ஆலயத்தை அமைப்பதற்காக ஊர்ஊராக நிதி சேகரித்தார். அவருக்குப் பலவகைகளிலும் உதவியாக இருந்தவர் டொன்யுவான் மாப்பாண முதலியார் ஆவர். எனினும், அவர் நேரடியாக ஆலயத் திருப்பணியில் ஈடுபடமுடியாதிருந்தமையால், அவரது மைந்தன் இரகுநாத மாப்பாணமுதலியாரை, ஆலயத்திருப்பணியில் முழுமூச்சாக ஈடுபட வைத்தார் எனக் கொள்ளலாம்.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலை, அமைத்ததில் இரகுநாத மாப்பாண முதலியாருக்குரிய இடத்தை எவரும் மறுப்பதற்கு இல்லை. அதேபோன்று கிருஷ்ணையர் சுப்பையர் என்ற பிராமணருக்குரிய இடத்தையும் எவரும் மறுக்கவியலாது. ஆக இவ்விருவரும், கந்தவேள் சந்நிதியை மீண்டும் அமைப்பதில் ஈடுபட்டனர்.

தற்போதைய கந்தசுவாமி கோயிலின் தாபகர்களில் ஒருவரான கிருஷ்ணையர் சுப்பையர், ஆலயத்தின் பிரதம குருவாகத் தெரிவானதால், ஆலயக் கட்டியத்தில் அவர் இடம்பெறமுடியாது போனது. அதனால், அந்தக் கௌரவம் இரகுநாத மாப்பாண முதலியாருக்குக் கிடைத்தது.

திருவிழாக் காலங்களில், கந்தசுவாமி கோயிலின் ஒரு தபகாகிய புவனேசுவரருவின் பெயரை முன்னும், இக்கேரீயிற் தாபகராக இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் பெயரைப் பின்னும் கட்டியத்தில் கூறி வருகின்றார்கள் அக்கட்டியம் வருமாறு :

'ஸ்ரீமான் மகாராஜாதிராஜ அகண்ட பூமண்டல, ரத்தியதிசிந்த விஸ்ரந்த கீர்த்தி, ஸ்ரீ கஜவல்லி மகாவல்லி ஸமேத ஸ்ரீ சுப்ரமணிய பாதாரவிந்த ஜனாதிரூட, சிவகோத்திரோற்பவஹா இரகுநாத மாப்பாண, முதலியார் சமூகா'

கோயில் கட்டியத்தில் இரகுநாத மாப்பாணரின் பெயர் இடம்பெற்றதால், அக்கோயில் தாபகர்களில் ஒருவரான கிருஷ்ணையர் சுப்பையரின் பெயர் உரிய கௌரவத்தைப் பெறாது போனது.

கி. பி. 1798 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண வரசு ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின்கீழ் வந்தது. அக்காலவேளையில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் அர்ச்சகராக, கிருஷ்ணையர் சுப்பையரின் பேரர் சுப்பையர் என்ற பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் இருந்தார். ஆலயத்தர்மசுர்த்தாவாக இரகுநாத மாப்பாண முதலியாரின் மகன் ஆறுமுக மாப்பாண முதலியார் இருந்தார். ஆங்கிலவரசினர் சைவாலயங்களுக்கு அர்ச்சகர்களை நியமனம் செய்தனர்.

'அவர்களுக்குரிய மரியாதைகளும் வரிசைகளும் ஆணைப்பத்திரமூலமாகத் தேசராதிபதி கைச்சாத்தோடு நியமன நிருபம் பெற்றாருள்ளே முதல்வர் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் அர்ச்சகர் சிசிவாகன ஐயர், புத்திரராசிய பாலசுப்பிரமணிய ஐயர். இவருக்கு நியமனப்பத்திரம் 1807 ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 5 ஆம் திகதி தோதிபதி தோமஸ் மெய்நிலண்ட் (கவனர்) அவர்களாற் கொடுக்கப்பட்டது. அப்பத்திரம் இன்றும் அவர் சந்ததியாரிடமுள்ளது.' (செ.இ: 1933) 'கிறிஸ்து' வரு

ஷம் 1807 ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 5ம் திகதி சகல குருத்துவ மரியாதைகளுடன் குரு பிரதானியாக இவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும்படி, வேறு ஐந்து குருமார்களை இவருக்குத் துணையாகக் குருத்துவம் நடத்தும்படியும் கவனர் உத்தரவு செய்திருக்கின்றார். (அ. ஜோ: 1916/17) அவர்களில் கணபதி ஐயரும், இராமசாமி ஐயரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். (செ.இ: 1935) பக்தகோடிகளால் நன்கு மதிக்கப் பெற்றுச் சிறப்பாக நித்திய நைமித்தியங்கள் நடைபெற்றன.

எனவே கி. பி. 948 ஆம் ஆண்டு கந்தவேளுக்கு முதன்முதலாக ஆலயத்தை குருக்கள் வளவில், சோழரின் அரசுப் பிரதி நிதியாக நல்லூரில் இருந்த புவனேசுவர அமைப்பித்தான் அந்தக் கந்தனாலயம் 1450 ஆம் ஆண்டு தென்னிலங்கை இளவளரன் சப்புமல்குமரையாவின் படையெடுப்பால் அழிந்து போனது. தாம் புரிந்த பாவத்திற்குப் பரிகாரம் தேடுவான் போன்று, சிறீசங்கபோதி புவனேசுவர என்ற பெயரோடு யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் அரியணையில் அமர்ந்து கொண்ட சப்புமல்குமரையா முத்திரைச் சந்தியில் மீண்டும் கந்தவேளுக்குப் புதிதாகக் கோயிலமைப்பித்தான். அத்திருக்கோயிலை 1631 ஆம் ஆண்டு பிலிப்பி லிவேறர் என்ற போர்த்துக்கேயத் தளபதி தரை மட்டமாக்கி அத்திவாரத்தோடு கிளறுவித்தழித்தான். 1734 ஆம் ஆண்டு கிருஷ்ணையர் சுப்பையர் என்ற பிராமணர் மடாலயம் ஒன்றமைத்து அதில் ஒரு வேலைபிரதிட்டை செய்து வழிபாடியற்றி வந்தார். 1749 ஆம் ஆண்டு அந்த கந்தமடாலயம் கைவிடப்பட்டு, மீண்டும் குருக்கள் வளவில் இன்றுள்ள ஆலயத்தை கிருஷ்ணையர் சுப்பையரும், இரகுநாத மாப்பாண முதலியாரும் கட்டிமுடித்தனர். சைவமக்களின் வழிபாட்டிடமாகவும் தமிழ் மக்களின் வரலாற்றோடு பின்னிப்பிணைந்த பெருங்கோயிலாகவும் இது கடந்த 1045 ஆண்டுகளாக விளங்கி வருகின்றது.

வேட்டைத் திருவிழா

பேராசிரியர் வி. சிவசாமி
சமஸ்கிருதத்துறைத் தலைவர்,
யாழ். பல்கலைக் கழகம்.

சைவத்திருக் கோயில்களிலே நடைபெறும் நைமித்தியக் கிரியைகளில் மஹோற்ஸவம் அல்லது பிரம்மோற்ஸவம் நன்கு குறிப்பிடற்பாலது, ஸவம்-பிரஸவம் எனும் சொல் தோற்றம் என்னும் பொருள்படும். இதனை,

“ஸவ இத்யுச்சயதேஸ்ருஷ்டிஹி
ததுத்ஸ்யாத் சப்த பாஷிதம்.
உத்பூத ஸ்ருஷ்டிகாரித்துவாத் உற்ஸ
வஹ் கதிதஹக்ரமாத்”

எனப் பூர்வகாரணாகமம் (141, 1-2) கூறுகின்றது.

தாயின் கர்ப்பத்திலிருந்து வெளிப்படும் குழந்தையைப் ‘பிரசவமாச்சு’ என வழக்கிலே கூறப்படுகின்றது. அதுபோல ஆலயத்தின் கருவறையிலுள்ள மூலவர்-‘உற்ஸவமூர்த்தி’ என்ற பெயருடன் ஆலயத்திலிருந்து வெளிப்புறத்திலே வருவதற்கு “உற்ஸவம்” என்று பெயர். இந்த உற்ஸவம் ஒன்று முதல் இருபத்தேழு நாட்கள் முடிய நடைபெறலாம். ஐந்து நாட்களுக்கு மேல் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்ற விதியுடையவிற்கு ‘மஹோற்ஸவம்’ அல்லது ‘பிரம்மோற்ஸவம்’ என்று பெயர். “மஹிதிப்ரஹ்ம” எனும் பிரமாணத்தினால் மஹோற்ஸவமும், பிரம்மோற்ஸவமும் ஒரே கருத்தினையுடையவை.

இங்கு ஸ்வாமி - இறைவன் விதியில் வருவதால் ஆன்மாக்களின் புண்ணியபாவங்

களுக்கேற்ப, அவர் தனு, சுரண, புஷன் போகங்களைத் தோற்றுவிக்கிறார் எனக் கொள்ளப்படுகின்றது. மேற்குறிப்பிட்ட காரணாகமச் செய்யுளின் இரண்டாம் வரியிலே படைத்தல் (ஸ்ருஷ்டி) முதன்மை யாதலால், நேரடியாகவே அது கூறப்பட்டிருப்பினும், ‘க்ரமாத்’ (ஒழுங்காக, முறையே) எனும் பதமும் வந்திருப்பதால், படைத்தல் மட்டுமன்றி, காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அகராதல் ஆகிய ஐந்தொழிலுமே இறைவனால் செய்யப்படுவதனால், மஹோற்ஸவத்திலே, ஆன்மாக்கள் பிறவிச் சுழற்சியின்னறும் ஈடேறும் வண்ணம் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்கின்றார் என்று பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது.

மேலும், மஹோற்ஸவ மூலம் ஆன்மாக்களுக்கு இறைவன் சாம்பவதிட்சையினை அளிக்கிறார் என்று கூறப்படுகின்றது அதாவது ஸ்வாமி விதிவரும் போது தீட்சை பெறாதவர்கள், தீயோர், மிருகங்கள், பறவைகள் முதலிய பல்வேறு உயிர் வர்க்கங்களும் ஸ்வாமியைக் கண்ணுற்றமாத்திரத்தே தீட்சையின் பலனைப் பெறுகின்றனர். எனவே, சமய வாழ்க்கையினைக் கடைப்பிடிக்காதவரும், பிற உயிர்களும் சுருங்கக் கூறின, ‘சகலரும்’ ஈடேறும் வண்ணம் இறைவன் விதியுடைய வருவது அவரின் மட்டற்ற கருணையினையும், ஆன்மாக்களின் மீது கொண்டுள்ள சுயநலமற்ற பேரன்பினை யும் காட்டுகின்றது. ஆகவே தீட்சைகளால் அருள்பெற முடியாதவர்கள் அனைவரும் இறைவனின் திருவடிப் பேறுபெறுதற்கான

நல்கலைக் குமரன் மலர்

சாம்பவ தீட்சையே மஹோற்சவம் என ஆகமங்கள் கூறுவன. எடுத்துக்காட்டாக, “சாம்பவதீட்சையெனும் மேலான உற்சவம் (பரம் உற்சவம்) சகல பாவங்களையும் அழிப்பதாகும் (பாபனாசனம். இது சகல நன்மைகளையளிப்பதும் (ஸர்வ கல்யாணம்) ஞானத்திவிருந்து தோன்றிபதுமான (ஜ்ஞானஸம்பன்னம்) உற்சவமாகும்.” எனவும்,

“தீட்சை பெறாதவர்களும், தீயவர்களும், பறவைகளும், மிருகங்களும், மரங்களும், தீட்சைபெற்ற பக்தர்களுமாகிய சகலருக்கும் இது பேரின்பத்தை அளிப்பதாகும்”

என்றும் உத்தரகாரணாகம மஹோற்சவ விதிப்படலம் (24) கூறுகின்றது.

மஹோற்சவம் 10, 15, 25 முதலாய் தினங்களுக்கு நடைபெற்றாலும் ஒவ்வொரு திருவிழாவுக்கும் தனிச கிறப்புண்டு. இத்தகைய திருவிழாக்களில் ஒன்றுதான் வேட்டைத்திருவிழா. இது அழித்தலை - ஆன்மாக்களைப் பீடித்துள்ள மும்மலங்களை அழித்தலைக் குறுகும். தேர்த்திருவிழாவின் முதல் நாள் மாலை பொதுவாக இடம் பெறும். இதேதேர்த்திருவிழாவிற் கு முன்னோடியான திருவிழாவாக ‘வேட்டைத்திருவிழா’ அல்லது ‘மருகயாதரா’ இடம் பெறுதல் ஈண்டுக் கவனித்தற்பாலது.

ஒவ்வொரு திருவிழாவும் இறைவனின் பல்வேறு திருவிளையாடல்களையும், சாதனைகளையும், ஆன்மாக்களின் ஈடேற்றத்திற்காக அவர் மேற்கொண்டு வரும் அருட் செயல்களையும் புலப்படுத்துவன. மேலும் இறைவனின் சில விருதுப் பெயர்கள், அவன் உறையும் கோயில், அவனுக்குச் செய்யப்படும் உபசாரங்கள், அவனு

டைய சில அருட் செயல்கள் முதலியன மன்னனோடு தொடர்புபடுத்தியோ அல்லது ஒப்பிட்டோ கூறும் மரபு நிலவி வந்துள்ளது. இறைவன் யாவருக்கும் அரசருக்கும் மேலான அரசன் (ராஜாதிராஜ, பரமேஸ்வர) அவனுடைய உறைவிடம் கோயில் அல்லது கோவில் எனத் தமிழிலும் ‘ப்ராஸாத’ என வடமொழியிலும் அழைக்கப்படும். இச் சொற்கள் இவ்விரு மொழிகளிலே அரச மாளிகையிணையும் குறிக்கும். வடமொழியில் இறைவனைக் குறிக்கும் ‘ஸ்வாமி’ எனும் பதமும், தமிழிலுள்ள இறை எனும் பதமும் அரசனையும் குறிப்பன.

இறைவனுக்குச் செய்யப்படும் உபசாரம் ‘ராஜோபசாரம்’ (அரசனுக்கு உரிய உபசாரம்) எனப்படும். பழயகாலத்திலே இந்து மன்னர் முடிசூட்டு விழாவின் போதும், வேறநாட்களிலும், பொழுது போக்கிற்காகவும், குறிப்பாகத் துட்டமிருகங்களைத் துரத்துவதற்காகவும், அழிப்பதற்காகவும் வேட்டையாடிவந்தனர். அரசனைப் போலவே இறைவனும் திருவிளையாட்டாகவும், ஆன்மாக்களைப் பீடித்துள்ள மும்மலங்களையும், அவற்றின் மூலமாக ஏற்படும் பல்வேறு தீயகுணங்களையும் பாவங்களையும் நீக்கு முகமாக ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு சாம்பவதீட்சையளிக்கும் வகையிலும் வேட்டையாடச் செல்லுவர் எனப் பக்தர்கள் பாவனை செய்துள்ளனர். மேலும் இப்பிரபஞ்சமே இறைவனின் திருவிளையாடலின் விளைவு என்ற கருத்தினையும் ஈண்டு மனங் கொள்ளலாம்.

மக்கள் இறைவனைத் தத்தமக்குள்ள தீய குணங்களைக் காட்டிலே கழித்துவிடுவதாகவும் சில வேத மந்திரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. அவ்வாறு கழித்துவிடப்பட்டு மிருகங்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் தோஷங்களை - குற்றங்களை நீக்கி,

அவற்றைத் தம்முள் இறைவன் அடக்கு
கிறார் என்பதே வேட்டைத் திருவிழாவின்
நோக்கம் என்றும் அறிஞர் சிலர் கருதுவர்.
மேற்குறிப்பிட்ட கருத்திற்கு ஆதரவாக,

“சிம்ஹோமே மன்யுஹி ச்ருதஹ”
(சிங்கத்திடம் எனது கோபமும்)
“வருகோமே கூழீத்”
(ஔநாயிடம் எனது அடங்காப் பசியும்),
“கட்கோ மே ஆர்த்திஹி”
(காட்டுமானிடம் எனது துன்பமும்),
“கிருஷ்ண சகுனௌ மே பீருதா”
(கரிக்குருவியிடம் என்பயமும்)

“போய்ச்சேரக் கடவது” போன்ற ஜகர்
வேத மந்திரங்களைச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

வேட்டைத் திருவிழாவிற்குப் பொது
வாக பயன்படுத்தப்படும் குதிரை வாகன
மும் குறிப்பிடற்பாலது. நெடுங்
காலமாகப் போருக்கும் வேட்டைக்கும் நன்கு
பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த மிருகங்களிலே
குதிரை அதிமுக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது.
புராதன காலத்திலே பிற அரசுகளை அடிப்
படுத்திப் பரசு அமைக்க விருப்பித்திருவி
ஜயத்தினை மேற் கொண்ட மன்னர், தம்
ஆதிககத்தின் சின்னமாகக் குதிரையைப்
பயன்படுத்தினர். அவற்றிகளீட்டிய பின் அக்
குதிரையினை வேள்வியிலே பயன்படுத்தித்
தமது மேலாதிக்கத்தினைப் பிரகடனம்
செய்தனர். எனவே வீரப்பிரதாபம் மேலா
திக்கம் முதலியனவற்றின் சின்னமாகவும்
குதிரை விளங்கிற்று. மேலும், குதிரையைத்
தனியாகவும், தேரை இழுப்பதற்கும் பயன்
படுத்தப்படுவது நன்கு உற்று நோக்கற்பா
லது.

ஆத்மீக ரீதியிலும் குதிரை பற்றிய கருத்
துக்கள் நன்கு இடம் பெற்று வந்துள்ளன.
எடுத்துக்காட்டுகளாக கடோப நிஷத்திலே
வரும்.

நல்லைக் குமரன் மலர்

“ஆத்மா தேரின் உரிமையாளன். உடம்பு
உண்மையாகவே தேர்: புத்தி சாரதி:
மனம் கடிவாளம்”
(1.3.3) எனக் கொள்க, எனவும்.
“ஐம்புலன்களே குதிரைகள்: (1.3.4)

என வருவனவற்றையும், குதிரைகளாகிய
புலன்களை நன்கு கட்டுப்படுத்தல் தேர்ச்
சாரதிக்குக் கிடைத்த நல்ல குதிரைபோன்ற
தாகும் (1.1.5) இவ்வாறு கட்டுப் படுத்தா
தோருக்கு தேர்ச்சாரதிக்குக் கிடைத்த திய
குதிரைகள் போல நன்மையில்லை (1.1.6)
என்றும் கூறப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்கள்
சிந்திக்கற்பாலன.

சைவசமய குரவர்களிலொருவரான
மாணிக்கவாசகரைச் சிவபிரான் குதிரை
வியாபாரத்தலைவன் வேடத்திலே வந்து
ஆட்கொண்டருளியமையும் சண்டு நோக்
கற்பாலது.

மாலைப் பொழுதினிலே வேட்டைக்குச்
செல்லும் போது, உற்ஸவமுர்த்தி வேட்
டைக்குச் செல்லும் தலைவனுடைய கோலத்
திலே அம்புவில்லுடன் அலங்காரம் செய்
யப்பட்டு மங்களவாத்தியம் இசைக்க, வீதி
வழியாக உபவனம் அல்லது பிறிதோர்
ஆலயத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்படுவர்:
செல்லு விடத்தில் ஓர் அடைப்புக் கட்டி,
அலங்கரித்த இடத்தில் மிருகங்களைப்
பாவைகளில் அல்லது சில பொருள்களில்
பாவனை செய்து வேட்டையாடல் நடை
பெறும். அங்கு அஸ்திர தேவரைப் பூசித்து
நீத்துப் பூசினிக்காயை மிருகமாகப்
பாவனை செய்யப்பட்டு பவியிடப்படும்.
மேலும், சில கிரியைகள் நடை பெற்ற
பின், வேட்டை முடிவடைய ஸ்வாமி கோவி
லுக்குத் திரும்பவும் கொண்டுவரப்படுவர்.

இத்திருவிழாவின் முக்கியமான
தொனிப்புக் கருத்தாக மேலும் சிலவற்
றைச் சைவசித்தாந்த தத்துவ நோக்கிலே

குறிப்பிடலாம். இத்திருவிழா “மருக யாத்ரா” என வடமொழியிலே கூறப்படு தல் கவனிக்கத்தக்கது. ‘மருக’ என்னும் பதம் மிருகங்களை - ஆன்மாக்களைக் குறிக் கும். இறைவன் இங்கு பசுபதியாக, அதா வது ஆன்மாக்களின் தலைவனாக, அவற்றை ஈடேற்றுதற்கு மேற் செல்லுவதனை (“யாத்ரா”) குறிக்கின்றது எனலாம். இதே வேளையில் ஆன்மாக்கள் ஐம்புலன்களாகிய வேடர்களினால் மயக்குற்றுத் தத்தனிக் கின்றபோது. இறைவன் குரு வடிவில் எழுந்தருளி அவர்களை ஆட்கொண்டருளு கிறான் என்று சைவசித்தாந்தம் தெளி வாக அழுத்திக் கூறுகின்றது. இவ்வயிய கருத்தினை,

“ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்து எனத் தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்ந்த விட்டு அன்னியம் இன்மையின் அரன்கழல் செலுமே”

எனச் சிவஞானபோதமும், “மன்னவன் தன்மகன் வேடர் இடத்தே தங்கி வளர்ந்து அவனை அறியாது மயங்கி நிற்ப்ப், பின்னவனும் என்மகன் நீ என்றவரிற்

பிரிந்துப் -பெருமையொடும் தான் ஆக்கிப்பேணுமா போல், துன்னிய ஐம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் -துணைவனையும் அறியாது ! துயரமும் தொல்லுயிரை, மன்னுமருட் குருவாகி வந்து அவரில் நீக்கி மலமகற்றித் தான் ஆக்கி மலர் அடிக்கீழ் வைப்பன”

எனச் சிவஞான சித்தியாரும் தெளிவா கத் கூறியுள்ளன. இக்கருத்துக்களைக் கவர்ச்சிகரமான -முறையில் சாதாரண மக் களுக்கும் ஏனையோருக்கும் நன்கு விளக் கும் வகையிலும் இத்திருவிழா அமைந்தி ருப்பது ஈண்டு உற்று நோக்கற்பாலது. வெறும் தத்துவமாகக் கூறின் சாதாரண மக்கள் இவ்வுட் கருத்தினை எளிதிலே விளங்கிக் கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால் இதே கருத்தினை விழாமெருகு ஊட்டிச் சமய, பண்பாட்டு கோலத்தினூடாக விளக் கும் போதில் பலருமிதில் ஈடுபடவும், விருப் பங் கொள்ளவும் வழிகோலப் படுகிறது. ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட சாம்பவ தீட்சை யும் நன்கு ஏற்படுவற்குப் பரவலான கள மும் இங்கு அமைக்கப்படுகின்றது. வர லாற்று நோக்கிலே கூர்ந்து கவனிக்கும் போது மிகப்பழைய இந்துசமய, பண்பாட்டு விழுமியங்கள் சில தொடர்ந்தும் இந்துசம யத்திலே புது மெருகுடனும். புதுப் பொலி வுடனும் நிலவி வருவதும் கண்கூறு. மனித நாகரிகவரலாற்றிலே வேட்டையா டல் மிக முற்பட்டகாலம் தொட்டு நிலவி வந்துள்ளது. நாகரிக முன்னேற்றம் நன்கு ஏற்பட்ட பின்னரும் பழைய விழுமி யங்கள் தொடர்ந்து பல நாடுகளிலே புதிய மெருகுடனும், கருத்துடனும் நிலவி வந்துள்ளன. இந்நோக்கிலும் இத்திரு விழா கவனித்தற்பாலது.

ஆறுமுகம் ஆன பொருள்

கவிஞர் சோ. பத்மநாதன்

சூரனுடைய கொடுங்கோலுக்கு ஆற்றாத பிரமன் முதலிய தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் போய் முறையிட்டார்கள். அவர்களுக்கிரங்கிய எம்பெருமான், "தேவர்களே, கவலையை விடுங்கள். உங்கள் துன்பம் ஒழிய ஒரு மைந்தனைத் தருவோம்!" என்று திருவாய் மலர்ந்து, அறிஞர்கள் சிந்திக்கும் (தியானிக்கும்) பழமை வாய்ந்த ஆறு திருமுகங்களையும் கொண்டான்.

வந்திக்கும் மலரோனாதி வானவர் உரைத்தல் கேளா புந்திக்குள் இடர்செய்யற்க; புதல்வனைத் தருதும்' என்ன அந்திக்கு நிகர்மெய் யண்ணல் அருள் புரிந்தறிஞராயோர் சிந்திக்கும் தனது தொல்லைத் திருமுகம் ஆறுங்கொண்டான். இது கந்தபுராணம்.

ஈசானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்யோஜாதம் ஆகிய ஐந்து முகங்களோடு அதோமுகமும் கூடி ஆறுமுகமானதாகச் சொல்வர்.

"பூங்கயிலை வெற்பிற் புனைமலர்ப் பூங்கோதையிடப் பாங்குறையும் முக்கட்பரஞ்சோதி - ஆங்கொருநாள் வெந்தகுவர்க் காற்றாத விண்ணோர் முறைக்கொங்கி ஐந்து முகத்தோ டதோமுகமும் - தந்து திருமுகங்க ளாறாகிச் செந்தழற்கண் ஆறும் ஒருமுகமாய்த் தீப்பொறியா ருய்ப்ப. எனப் பாடுகின்றார் குமரகுருபரர்.

நல்லைக் குமரன் மலர்

அறிஞராயோர் சிந்திக்கும் முருகன் தொல்லைத் திருமுகம் ஆறும் எவை? அறிஞர்கள் எப்படிச் சிந்திக்கிறார்கள்?

முருக பக்தர்களுள் முதன்மையானவர் நக்கீரர். சங்கத்திருந்த தலைமைப் புலவர். பழந்தமிழ் நூல்களுக்கெல்லாம் முன்னே நிற்கும் முருகாற்றுப்படையைத் தந்தவர்.

முருகன் எழுந்தருளியுள்ள திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவினன் குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்சோலை எனும் படைவீடுகள் ஆறையும் பாடுகிறார் அவர்:

அலைவாய் எனும் திருச் செந்தூர் பற்றிய பகுதியில் முருகப்பெருமானுடைய மூவிருமுகங்களையும் பன்னிரு கைகளையும் பாடுகிறார் நக்கீரர்.

இப்பெரிய உலகத்தைச் சூழ்ந்துள்ள இருளைப் போக்க பல ஒளிக்கற்றைகளை வீசிக்கொண்டிருக்கிறது ஒரு முகம்.

"மாஇருள் ஞாலம் மறுஇன்றி விளங்க பல்கதிர் விரிந்தன்று ஒருமுகம்"

அன்பு பூண்டு தன்னை ஏத்தும் அடிவவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுப்பது ஒரு முகம்.

"ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்தினிது ஒழுகிக் காதலின் உவந்து வரம் கொடுத்தன்றே"

மற்றொரு முகமோ, வேதங்களிற் சொல்லப்பட்டுள்ள மந்திர முறைகளுக்கேற்ப

அந்தணர் இயற்றும் வேள்விகள் இடையூறின்றி நிறைவேற அருள்பாலிக்கின்றது. முருகன் தேவசேனாபதி வேள்விகளைக் காக்கும் பொறுப்பையும் அவனே ஏற்றுள்ளான்.

“...ஒருமுகம்
மந்திரவியின் மரபுளி வழி அ
அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்மே...”

கற்றலாலும் கேட்டலாலும் அறிய முடியாத நுண் (மறை) பொருளை, அதை நாடி நிற்போர்க்கு, போதிப்பதன் மூலம் திசையெல்லாம் ஒளிவீசி நிற்பது வேறொரு முகம்.

“...ஒரு முகம்
எஞ்சிய பொள்களை ஏழுநாடித்
திங்கள் போலத் திசை விளங்கும்மே...”

பிறிதொரு முகமோ தனக்கு இயல்பான சமத்துவ நிலையைத் துறந்து, கோபங்கொண்டு, கொடுத்தொழில் அரக்கரை அழிக்கப் போர்க்களம் புகும்.

“... ஒரு முகம்
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சமம் முருக்கிக்
கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம்
வேட்டன்றே”

இன்னொரு முகமோ கொடி போன்ற இடையை உடைய வேடவர்குல வள்ளியைப் பொருந்தி மகிழும்.

“... ஒரு முகம்
குறவர் மடமகள் கொடிபோல் நுகப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந்
தன்றே”

இவ்வாறாக முருகப்பெருமானுடைய ஆறு திருமுகமும் தத்தமக்குரிய தொழில் புரிந்து வருகின்றன. இது நக்கீரர் தீட்டும் சித்திரம்.

நக்கீரர் போலவே புகழ்பெற்ற முருகனடியார் அருணகிரிநாதர் நக்கீரர் குறிப்பிட்ட படைவீடுகள் ஆறன் மீதும் எண்ணிறந்த பிற முருகன் கோயில்கள் மீதும் திருப்புகழ் பாடியவர். நாயன்மார்கள் செய்தது போன்ற ‘பாடும்பணி’ யைப் பிற்காலத்தில் செய்தவர் அருணகிரிநாதர்.

முருகப்பெருமான் கொண்ட ஆறு முகங்களையும் ஆரா அன்பு என்ற நிலையிலிருந்து நோக்குகிறார் அவர்.

ஆண் மயிலை ஊர்தியாகக் கொண்டு அதன் மீது இவர்ந்து விளையாடுவது ஒரு முகமோ? தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு குருவாகவந்து ஓங்காரத்தின் உட்பொருளை விளக்குவது ஒரு முகமோ? தம்முடைய குறைகளைச் சொல்லி வேண்டித் தல் செய்யும் அடியார்களுடைய வினைகளை ஒழிப்பது ஒரு முகம் எனலாமோ? கிரௌஞ்ச மலையைப் பிளக்கும் மாறு வேலாயுதத்தை ஏவியது ஒருமுகம் எனக் கொள்ளலாமோ? பெருமானே, உன்னோடு மாறுபட்டுப் பெரும்போர் செய்த சூரனாதி யோரை அழித்தது ஒரு முகமாய் இருக்குமா? கானக் குறமகளாகிய வள்ளியை மணம் புரிய வந்தது மற்றொரு முகமோ?

“ஏறுமயில் ஏறிவினை யாடு முகம் ஒன்றே?
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுகம்
ஒன்றே?
கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுகம்
ஒன்றே?
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்ற முகம்
ஒன்றே?
மாறுபடு சூரரை வதைத்த முகம் ஒன்றே?
வள்ளியை மணம் புணர வந்த முகம்
ஒன்றே?”

திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகப் பெருமானே! நீ ஆறுமுகம் கொண்டு வீற்றிருப்பதன் உட்பொருள்

நான் என்ன? அதை எனக்கருள் வேண்டும் ஐயனே!

சிறுபிள்ளைகளுக்கும் பரிச்சயமான இந்தத் திருப்புகழ்ப் பாவின் பொருளைப் பலரும் பிழைபட விளங்குவதுண்டு. ‘ஒன்றே’ என்பதில் வரும் ஏகாரத்தைத் தேற்றமாகக் கொள்வோர் அருணகிரிப் பெருமானின் கவிச்சுவையை இழந்து விடுகின்றனர். இங்கே ஏகாரம் வினாப்பொருளில் வருகிறது என்ற நுட்பத்தை புரிந்து கொண்டால், அருணகிரி என்ற கவிஞருடைய கற்பனை நம் நெஞ்சை அள்ளும். ‘‘இதுவாயிருக்குமோ, இதுவாயிருக்குமோ?’’ என ஆறுமுறை கேட்ட அருணகிரி, தம்முடைய கருத்துச் சரிதானோ என்று ஈற்றில் முருகனையே கேட்கிறார்.

‘‘ஆறுமுகமான பொருள் நீ அருள் வேண்டும் ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே!’’

நக்கீரர், அருணகிரியார் என்ற இருவருடைய நோக்குகளையும் ஆராயின், அடியவர்கள் இடர்தீர்த்து வரமளித்தமை, சூரனை அழித்துத் தேவர்க்கருள் புரிந்தமை, வள்ளியை மணம் புணர வந்தமை இரண்டுக்கும் பொது. வேத விதிப்படி அந்தணர் இயற்றும் வேள்வியைக் காப்பது பற்றி

அருணகிரியார் இத்திருப்புகழில் ஒன்றும் குறிப்பிடா விட்டாலும் ‘‘அந்தண் மறை கேள்வி காவற்கார’’ என்று பிறிதோரிடத்தில் முருகனைப் பாராட்டியுள்ளார்.

கல்வி கேள்விகளுக்கு அகப்படாது-எட்டாது- நிற்கும் பொருளை உணர்த்த வல்லவன் ஞானாசிரியன். முருகப் பெருமானோ ஞானபண்டிதன். ஞானத்தை நாடி நிற்போருக்கு அதை அருளுவான் அவன் என நக்கீரர் சொல்ல. அருணகிரியாரோ தேவாதி தேவனாகிய சிவபெருமானுக்கே ஓங்காரத் துட்பொருளை உபதேசித்த திருவிளையாடலைக் குறிப்பிடுகிறார்.

நக்கீரர் செய்வது ஆறுமுகம் பற்றிய விவரணம். முருகனுடைய ஆறுமுகங்களை- அவற்றின் தொழில்களை - படர்க்கையில் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறார் அவர். அருணகிரியாரோ முருகனை முன்னிலையில் வைத்துப் பேசுவதன் மூலம் ஓர் அன்புரிமையும் நெருக்கமும் புலப்பட வைக்கிறார்; தமது உள்ளத்துணர்ச்சியைக் கலாபூர்வமாக வெளியிடுவதில் வெற்றி அடைகிறார். நக்கீரர் இட்ட அடித்தளத்தின் மீது அருணகிரியார் எழுப்பிய மாளிகை நிமிர்ந்து நிற்கிறது - ஐந்து நூற்றாண்டுகளாக.

நல்லைக் குமரன் மலர்

கொம்ர்ஷல் வங்கி சேமிப்பு சான்றிதழ்கள்

**COMBANK
SAVINGS CERTIFICATES**

கொம்ர்ஷல் வங்கி சேமிப்பு சான்றிதழ்
உறுதி செய்வது

- * வைப்பிலிடும் போதே வளமான வட்டி
- * கவர்ச்சி கரமான வட்டி வீதங்கள்
- * வட்டி மீதான பிடிப்பு வரிவிலக்கு (NO WITH HOLDING TAX)
- * முத்திரைத் தீர்வு விலக்கு (NO STAMP DUTY)
- * கடன் பெற இலகுவான பிணை உறுதி
- * நியமிக்கும் மறு உரித்தாளரிற்கு பணம்

இச் சான்றிதழ்களில் முதலிட விருப்பவர்கள் தமது அடையாள அட்டையை அல்லது கடவுள் சீட்டுட கொண்டு வரவும்

“சிறு துளி பெரு வெள்ளம்”

சான்றிதழ்க்கான அட்டவணை:

நீங்கள் கொடுப்பது			நீங்கள் பெறுவது
6 மாதங்கள்	12 மாதங்கள்	24 மாதங்கள்	
14.5 %	15.5 %	16.5 %	முதிர்ச்சியில்
ரூபா 465/-	ரூபா 433/-	ரூபா 375/-	ரூபா 500/-
ரூபா 931/-	ரூபா 866/-	ரூபா 750/-	ரூபா 1000/-
ரூபா 4662/-	ரூபா 4330/-	ரூபா 3760/-	ரூபா 5000/-
ரூபா 9325/-	ரூபா 8659/-	ரூபா 7519/-	ரூபா 10000/-
ரூபா 23310/-	ரூபா 21645/-	ரூபா 18797/-	ரூபா 25000/-

வாருங்கள்! இணையுங்கள்!! வளருங்கள்!!!

“உங்கள் வெற்றி எங்கள் பலம்”

கொம்ர்ஷல் வங்கி

ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யழும்பாணம்.

முருகா — உன் வேல் போற்றி!

அழகா — உன் மயில் போற்றி!!

சண்முகா — உன் சேவற் கொடி போற்றி!!!

க. செ. கைலாசம்பிள்ளை அன் சன்ஸ்

என்றும்

உ
ங்
க
ள்
தே
வை
க
ளு
க்
கு

① விளைவு சூடம்

② அபிஷேகச் சாமான்கள்

③ புதுமனை அத்திபாரப் பொருள்கள்

④ நாள் சரக்குகள் — குங்குமப்பூ

⑤ விவாக முகூர்த்தப் பொருள்கள்

⑥ அஷ்டபந்தன மருந்துத் திரவியங்கள்

⑦ பச்சைச் சந்தனம் — மைசூர் சந்தனம்

⑧ ஆயுள்வேத மருந்துகள்

⑨ மருந்துச்சரக்குகள்

⑩ வாசனைத் திரவியங்கள்

வைத்தியர்களுக்கு தேவையான

- சூரணம்
- தைலம்
- எண்ணெய்வகைகள்
- லேகியம்
- பல்பம்
- செந்தூரம்
- குளிசை வகைகள்

எப்பொழுதும் பெற்றுக்கொள்ள

க. செ. கைலாசம்பிள்ளை அன் சன்ஸ்

மருந்துச்சரக்கு வியாபாரம்

4, பலாலி வீதி, 2 ஆம் ஒழுங்கை,
யாழ்ப்பாணம்.

(ஆரியகுளம் சந்திக்கு அண்மையில்)

மின்சார நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

விநாயகி சந்தி மீத — கரும
 * ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தட்டச்சு, பிழைகள் — கரும
 பைண்டிங் செய்துகொள்ள

நான் நான்

அருண்

* சகல விதமான தட்டச்சு வேலைகள்,
 ரோனியோ வேலைகட்கும்

அருண்

- * புத்தகங்கள்
 - * சான்றிதழ்கள்
 - * அழைப்பிதழ்கள்
 - * துண்டுப்பிரசுரங்கள்
- மற்றும் அச்சவேலைகட்கும்

அருண்

அருண் பிரிண்டேர்ஸ் அன்ட் பப்பிளீசேர்ஸ்

15, 2 ஆம் ஒழுங்கை,
 மின்சாரநிலைய வீதி,
 யாழ்ப்பாணம்.

முருகையார்க்கு மங்களம் பொங்குக

நியூ சிவாயம் ரெக்ஸ்ரைஸ்

இல. 58, நவீன சந்தை - உட்புறம்
யாழ்ப்பாணம்.

★ திருமணம்

மற்றும் முகூர்த்த வைபவங்களுக்கு எண்ணற்ற
ரகங்களில் - இணையற்ற டிசைன்களில்

★ பட்டுப் புடவைகளை

உங்கள் எண்ணம் போல் தேர்ந்தெடுக்க

● நம்பிக்கை ● நானயம் ● கைராசி

நிறைந்த ஆடையகம்

NEW SIVAJAM TEXTILE

58, New Market - Inside

Jaffna.

ஓம் ஸ்ரீ சரவணபவாய நம:
நல்லை குமரன் திருவருள் பொலிக

உங்களது தேவைக்கேற்ற

சகல விளையாட்டுப் பொருள்களுக்கும்

யாழ் என்றர் பிறைஸ்சஸ்

516, மருத்துவமனை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அழகன் குமரன் அடியிணை போற்றி

சிங்கம் ரெக்ஸ்ரைல்ஸ்

172, (84) காங்கேசுத்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நவநாகரிக - கவர்ச்சிமிக்க

ஆடை அணிகளுக்கு

எப்பொழுதும்

()

SINGHAM'S TEXTILES

(Dealers in Textiles)

172, (84), K. K. S. Road,

Jaffna.

“ நல்ஸைக் குமரன் மலர் ”
 வெளியிட்ட யாழ். மாநகராட்சி மன்றிற்கும்
 அதன் சைவசமய விவகாரக் குழுவுக்கும்
 எங்கள் வாழ்த்து உரித்தாகுக.

என். வைத்திலிங்கம்

அன் கம்பனி லிமிட்டெட்

138, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

N. VAITILINGAM & CO. LTD

138, K. K. S. Road,

Jaffna.

கல்யாணி கிரீம் ஹவுஸ்

73, கஸ்தூரியார் வீதி

யாழ்ப்பாணம்

- * ஐஸ்கிரீம் வகைகள்
- * ஐஸ்கோப்பி — ஐஸ்ட்ரெஸி
- * சொக்லட் கிரிப்ஸ் — ஸ்ரோபரி கிரிப்ஸ்
- * குளிர்மான வகைகள் — சிற்றுண்டி வகைகள்

பிறத்தினம் — திருமணம் மற்றும் - ஏனைய வைபவங்களுக்கு கேக்வகைகளை
 குறித்த நேரத்தில் செய்து பெற்றுக்கொள்ள

யாழ்நகரில் சிறந்த இடம்

KALYANI CREAM HOUSE

73, Kasthuriar Road

Jaffna.

MENAN TRADING CO.

No: 82, 4 th Cross Street, Colombo 11

No: 208, Prince Street, Colombo 11

**GENERAL MERCHANTS
&
COMMISSION AGENTS**

DEALERS IN LOCAL FOOD PRODUCTS

யாழ். மாநகராட்சி மன்ற சைவசமய
விவகாரக் குழு வெளியீடும்

“நல்லைக் குமரன் மலர்”

சிறப்போடு வெளிவர வேண்டுமென

உளமார வாழ்த்துகின்றோம்.

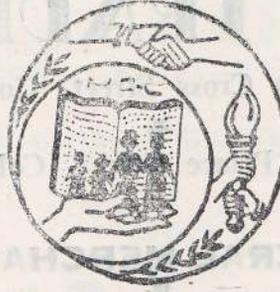

மேனன் றேடிங் கோ

M. T. C.

T. P: 324092

தமிழின் தலைவா! குமரா போற்றி!!

- ★ தமிழ் - ஆங்கில பாடசாலைப் புத்தகங்கள்
- ★ இந்திய வெளியீடுகள்
- ★ காகிதாதிகள்
- ★ அலுவலக - பாடசாலை

உபகரணங்கள்

இவையாவும் எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்
உங்களுக்கு தேவையான சகலவித
அச்சு வேலைகளும் உடனுக்குடன் சிறந்த முறையில்
நிறைவேற்றிக்கொள்ள

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை - அச்சகம்

SRI LANKA BOOK DEPOT & PRESS

234, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

234, K. K. S. Road,
Jaffna,

ஓம் குமாரய நம:

தரமான இமிடேசன் கோல்ட் கவறிங் நகைகள்

- ★ மணப்பெண்களின் சோடனை நகைகள்
- ★ லேஸ் - நூல் வகைகள்
- ★ சிறுவர் விளையாட்டுப் பொருள்கள்
- ★ வெளி நாட்டு - உள்நாட்டு அழகு சாதனப் பொருள்கள்

நிதான விலையில் - நாணயமாக
மொத்தமாக - சில்லறையாக
பெற்றுக்கொள்ள

ஜெயா பென்ஸி ஹவுஸ்

160, நவீன சந்தை - உட்புறம்,
யாழ்ப்பாணம்.

177, A மின்சாரநிலைய வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

ரேகா

25, 48, பெரிய கடை

யாழ்ப்பாணம்.

ஓம் சரவணபவாய நம:

- ★ இன்றைய நாகரீகத்திற்கு ஏற்ற
- ★ அழகு சாதனப் பொருள்கள்
- ★ அன்பளிப்புப் பொருள்கள்
- ★ சூட்கேஸ்
- ★ கவரிங் நகைகள்

சில்லறையாக - மொத்தமாக
பெற்றுக்கொள்ள

ஸ்ரீ உமா பென்ஸி பிளேஸ்

30, நவீன சந்தை - உட்புறம்

யாழ்ப்பாணம்.

நல்லைக் குமரன் மலர்

சிறப்புற வாழ்த்துகின்றோம்.

தனித்துவம் வாய்ந்த
ஆசிரியர்களின் இணைந்த
சேவையில்

சகல விதமான புத்தகங்கள்,
பாடசாலை அப்பியர்சப் புத்தகங்கள்,
உபகரணங்களுக்கு
- நாடவேண்டிய

G. C. E. A/L — 1994

G. C. E. A/L — 1995

வகுப்புக்கள் நடைபெறுகின்றன.

ஒரே நிறுவனம்

()

கலை - வர்த்தகக் கல்யாணி

374, மணிக்கூட்டு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அறிவகம் புத்தகசாலை

374, மணிக்கூட்டு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

குமரனருள் பொலிய வாழ்த்துகின்றோம்

பல் பொருள் மொத்த வியாபாரம்

நியாயமான விலையில்

சிறந்த பொருள்களுக்கு

நாடுங்கள்

V

கலைமகள் வர்த்தக நிலையம்

288, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

சண்முகா சரணம்

ஆறுகோணமாய் ஆறெழுத்தாகி
ஆறு சிரமும் அழகிய முகமும்
ஆறிரு செவியும் அமர்ந்த மார்பும்
ஆறிரு கண்ணும் அற்புத வடிவும்
சரவணை தந்த சடாட்சரப் பொருளே
சடுதியில் வந்து தமிழரைக் காப்பாய்
பொங்கிடும் உனதருள் பொவிக எங்கும்

வடமாகாண மக்களுக்கான சேவை குமரனகுளால் தொடர்கின்றது

நியாய விலையில் பொருள்களை கொள்வனவு செய்ய

வீ. எஸ். பி. குறாப்

266 A, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

உங்கள் விருப்பு — எங்கள் நிறைவு

V. S. B. GROUP

266 A, Stanley Road,

Jaffna.

குகன் அடியாருக்கு அவனருள் பெருகுக.

இளவரசி ரெக்ஸ் ரைஸ்ஸ்

57, நவீன சந்தை - உட்புறம்
யாழ்ப்பாணம்

நம்பிக்கை - நாணயம் - கைராசி

எண்ணற்ற ரகங்களில்

இணையற்ற டிசைன்களில்

திருமணம்

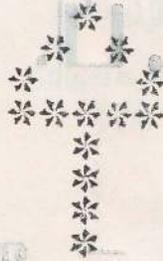
மற்றும் விசேட முகூர்த்த

பட்டுப் பிடவைகளை

உங்கள் மனம்போல தெரிவுசெய்ய

ஏற்றதோர் ஒப்பற்ற எழிற்கூடம்

நிறைவாக தேர்ந்தெடுக்க

ELAVARASI TEXTILE

57, New Market Inside,

Jaffna.

சண்முகா சரணம்

ஆறுகோணமாய் ஆறெழுத்தாகி
ஆறு சிரமும் அழகிய முகமும்
ஆறிரு செவியும் அமர்ந்த மார்பும்
ஆறிரு கண்ணும் அற்புத வடிவும்
சரவணை தந்த சடாட்சரப் பொருளே
சடுதியில் வந்து தமிழரைக் காப்பாய்
பொங்கிடும் உனதருள் பொலிக எங்கும்

வடமாகாண மக்களுக்கான சேவை குமரனகுளால் தொடர்கின்றது

நியாய விலையில் பொருள்களை கொள்வனவு செய்ய

வீ. எஸ். பி. குறாப்

266 A, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

உங்கள் விருப்பு — எங்கள் நிறைவு

V. S. B. GROUP

266 A, Stanley Road,

Jaffna.

சுகன் அடியாருக்கு அவனருள் பெருகுக.

இளவரசி ரெக்ஸ் ரைல்ஸ்

57, நவீன சந்தை - உட்புறம்
யாழ்ப்பாணம்

நம்பிக்கை - நாணயம் - கைராசி

எண்ணற்ற ரகங்களில்

இணையற்ற டிசைன்களில்

திராமணம்

மற்றும் விசேட முகூர்த்த

பட்டுப் பிடவைகளை

உங்கள் மனம்போல தெரிவுசெய்ய

ஏற்றதோர் ஒப்பற்ற எழிற்கூடம்

நிறைவாக தேர்ந்தெடுக்க

ELAVARASI TEXTILE

57, New Market - Inside,

Jaffna.

பொருண்மிய பலத்தைப் பெருக்கிடும் வங்கி
அருந்துணை யாகப் பணிசெயும் வங்கி

மக்கள் வங்கி

சேமிப்பை ஊக்கி வளத்திடும் வங்கி
செழிப்பினைத் தூக்கி நிறுத்திடும் வங்கி

மக்கள் வங்கி

மக்களோ டிணைந்த மாண்புறு வங்கி
தக்கோர் புகழும் தனித்துவ வங்கி

மக்கள் வங்கி

தேவைக்கேற்ப கடன்பெறு வசதியும்
வைப்புக்கேற்ற தாராள வட்டியும்
உங்களின் உயர்வினை நாடி வளங்கும்
உள்ளம் நிறைந்த உன்னத வங்கி

மக்கள் வங்கி

- நடைமுறை - முதலீட்டு - சேமிப்புக் கணக்குகள்
- சிறுவர் நிரந்தர - சேமிப்புக் கணக்குகள்
- நிலையான வைப்புகள் - சேமிப்புச் சான்றிதழ்
- மகளிர் அதிர்ஷ்ட வைப்புக் கணக்குகள்
- கூட்டுறவு அபிவிருத்தி - சுயவேலைக் கடன்கள்

வாய்ப்பும் வசதியும் இன்னும் பலப்பல
வழங்கியே உறுதியாய்ப் பணிசெயும் நிறுவனம்

மக்கள் வங்கி

அருகிலுள்ள கிளையை நாடி

ஆலோசனை பெற்றிடுவீர்!

வாடிக்கையாளராகி

வசதிகளைப் பெருக்கிடுவீர்!

மக்கள் வங்கி

(இலங்கையில் அதிகூடிய கிளைகளையும், கோடிக்கணக்கான
வாடிக்கையாளரையும் கொண்டு சேவைபுரியும் சிறந்த வங்கி)

கோலமயில் வாகனனின் அருள் பெருக

இன்றைய நவநாகரிகத்திற்கேற்ற

சிறந்த தையலகம்

லக்கி ரெயிலர்

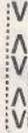
44 - A, நவீன சந்தை,

யாழ்ப்பாணம்.

அருள் பொலியும் ஆறழகனின் கருணை பெருக

'பாட்டா' ஏஜன்ஸி

யாழ் ரேப் செறிக்

இல: 11, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

பொருண்மிய பலத்தைப் பெருக்கிடும் வங்கி
அருந்துணை யாகப் பணிசெயும் வங்கி

மக்கள் வங்கி

சேமிப்பை ஊக்கி வளத்திடும் வங்கி
செழிப்பினைத் தூக்கி நிறுத்திடும் வங்கி

மக்கள் வங்கி

மக்களோ டிணைந்த மாண்புறு வங்கி
தக்கோர் புகழும் தனித்துவ வங்கி

மக்கள் வங்கி

தேவைக்கேற்ப கடன்பெறு வசதியும்
வைப்புக்கேற்ற தாராள வட்டியும்
உங்களின் உயர்வினை நாடி வளங்கும்
உள்ளம் நிறைந்த உன்னத வங்கி

மக்கள் வங்கி

- நடைமுறை - முதலீட்டு - சேமிப்புக் கணக்குகள்
- சிறுவர் நிரந்தர - சேமிப்புக் கணக்குகள்
- நிலையான வைப்புகள் - சேமிப்புச் சான்றிதழ்
- மகளிர் அதிர்ஷ்ட வைப்புக் கணக்குகள்
- கூட்டுறவு அபிவிருத்தி - சுயவேலைக் கடன்கள்

வாய்ப்பும் வசதியும் இன்னும் பலப்பல
வழங்கியே உறுதியாய்ப் பணிசெயும் நிறுவனம்

மக்கள் வங்கி

அருகிலுள்ள கிளையை நாடி

ஆலோசனை பெற்றிடுவீர்!

வாடிக்கையாளராகி

வசதிகளைப் பெருக்கிடுவீர்!

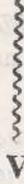
மக்கள் வங்கி

(இலங்கையில் அதிகூடிய கிளைகளையும், கோடிக்கணக்கான
வாடிக்கையாளரையும் கொண்டு சேவைபுரியும் சிறந்த வங்கி)

கோலமயில் வாகனனின் அருள் பெருக

இன்றைய நவநாகரிகத்திற்கேற்ற

சிறந்த தையலகம்

லக்கி ரெயிலர்

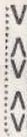
44 - A, நவீன சந்தை,

யாழ்ப்பாணம்.

அருள் பொவியும் ஆறுமுகனின் கருணை பெருக

'பாட்டா' ஏஜன்ஸி

யாழ் ரேப் செறிக்

இல: 11, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

ராகமாலிகா ஆடை அகம்

இல: 4, நவீன சந்தை (உட்புறம்),

யாழ்ப்பாணம்.

எல்லோருக்கும் நல்லைக் குமரன் அருள் போலிக்.

வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதிசெய்யப்பட்ட சகலவிதமான

★ சாறிவகைகள் - பஞ்சாபி, 'ரி' சேட்

★ ஸ்கேட் & பிளவுஸ்

வகைகளையும்

மற்றும் அழகிய டிசைன்களில்

பெரியவர் சிறியவர்களுக்கேற்ற

நெடிமேட் ஆடைகள் மலிவாகப் பெற்றுக்கொள்ள

இன்றே நாடுங்கள்

RAGAMALIKA
DEALERS IN TEXTILES

4, New Market (Inside),

Jaffna.

அன்னக் கந்தன் அருள் எங்கும் பொலிக
 சகலவிதமான நெடிமேட் ஆடைகளுக்கும்
 நவீன நாகரிக துணிவகைகளுக்கும்

யாழ்நகரில் சிறந்த தாபனம்

அலங்கார்பிடவை மாளிகை

23, நவீன சந்தை (உட்புறம்)

யாழ்ப்பாணம்.

நல்லைக் கந்தன் அருளால் சமாதானம் நிலவட்டும்

திருப்பதி ரெக்ஸ்

33, நவீன சந்தை,

யாழ்ப்பாணம்.

நவீனரகங்கள் — மலிவானவிலை

எல்லாவகையான பிடவை வகைகள்

★ காஞ்சிபுரம்

★ மணிப்பூரி

★ கைத்தறிவகைகள்

மணமக்களுக்குரியவைகளுக்கும்

THIRUPATHY TEX

33, Model Market,

Jaffna.

லிங்கம் சில்க் கவுஸ்

21, மேன்மாடி - நவீன சந்தை,

யாழ்ப்பாணம்.

நல்லைப் பதிவாழ் முருகப்பெருமானுள் பேரருள் பொலிக.

ரெடிமேட் ஆடைகள் சாறிவகைகள்

சேட்டிங் - சூட்டிங் வகைகள்

பெண்களுக்கான சேலைகள், சட்டைத்துணிகள்

குழந்தைகளுக்கான உடையணிகள் யாவையும்

மலிவு விலையில் திருப்திகரமானதாக
பெற்றுக்கொள்ள

சிறந்த பட்டுப்புடவை மாளிகை

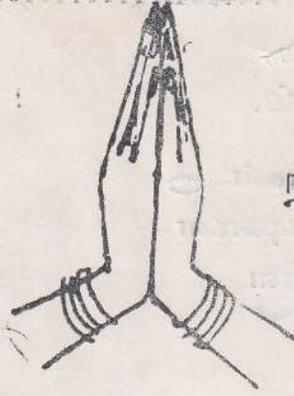

LINGAM SILK HOUSE

DEALERS IN TEXTILES

21, Upstair - Model Market,

Jaffna.

நல்லைக் குமரன் மலரில் பங்களித்த உங்களுக்கு எங்கள் நன்றிகள்....

- * யாழ் மாநகராட்சிமன்றத்தின் கன்னிமுயற்சியான இந் நல்லைக் குமரன்; மலர் சிறப்புற ஆசிச்செய்திகள்- வாழ்த்துச் செய்திகள் வழங்கிய பெருமக்களுக்கும்;
- * பல சிரமங்கள் மத்தியிலும் இம்மலரை அலங்கரித்துள்ள ஆக்கங்களை தந்துதவி ஊக்கமும் உரமும் தந்த எழுத்தாட்சிப் பெருமக்களுக்கும்;
- * இம்மலர் வெளியீட்டுக்கு பல்வேறு வழிவகைகளில் ஆலோசனைகளை வழங்கி - வழிகாட்டி - விளக்கமுழுக்கமும் அளித்த ஞானதிபங்களுக்கும்
- * மலரின் செலவை ஓரளவு ஈடுசெய்ய விளம்பரம் தந்துதவிய வணிகப் பெருமக்களுக்கும்;
- * மலருக்கான அட்டைப்படத்திற்கு உதவியாக வழிபுரிந்த “ கலைஞானி” தாபகருக்கும்;
- * மலரை அழகுற அச்சிட்டு வெளியிட உதவிய அருண் பதிப்பகத்தினருக்கும்.
- * நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் இன்னும் பலவழிகளிலும் ஊக்கமும் ஒத்துழைப்பும் நல்கிய பெருமக்கள் யாபேருக்கும் எங்கள் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்வதுடன்;
- * எதிர்காலத்திலும் யாழ் மாநகராட்சி மன்றத்தின் சைவசமய விவகாரக் குழு தனது செயற்பாடுகளை விசாலிக்கும்போதும் பூரணமான அன்பாதரவு நல்குமாறும் வேண்டுகிறோம்.

கௌரவ பதிப்பாளியர்,
சைவசமய விவகாரக் குழு,
மாநகராட்சி மன்றம்,
யாழ்ப்பாணம்.

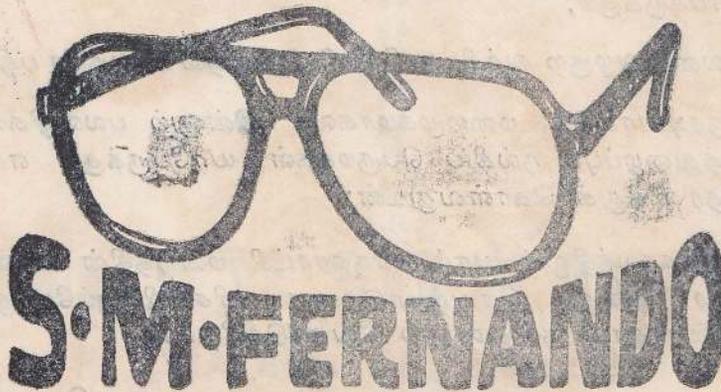
குமரன் மலர் இனிதே மலச
வாழ்த்துகின்றோம்.

○ கண் வைத்திய நிபுணர்கள் ○
சிபார்சு செய்யும் கண்ணாடிகளை
சரிவரப் பெற்றுக்கொள்ள

எஸ். எம். பெர்னாண்டோ

580, வைத்தியசாலை வீதி,
(இலங்கை வங்கி அருகாமையில்)
யாழ்ப்பாணம்.

580, Hospital Road,

Jaffna.

அருண் பிறிண்டேர்ஸ் அண்ட் பப்பினிஷேர்ஸ் - யாழ்ப்பாணம்.

நல்லை சுமரன் மலர் 1993

வெளிச்சி:
யாழ்ப்பாண மாநகராட்சிமன்ற
சைவ சமய ஜலகாரக்குழு

